Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Γενική Συνέλευση

Απρίλιος 2010

180^{η} Εαρινή Γενική Συνέλευση
Σωλτ Λέηκ Σίτυ
Απρίλιος 2010

GREEK
133

Περιεχόμενα

Συγκέντρωση πρωινού Σαββάτου

Καλωσήλθατε στη Συνέλευση

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Σας ευχαριστώ, αδελφοί και αδελφές μου, για την πίστη και την αφοσίωσή σας στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Πόσο ωραίο είναι, αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές μου, που συναντιόμαστε για άλλη μια φορά. Αυτή η συνέλευση σημειώνει 180 χρόνια από τότε που οργανώθηκε η Εκκλησία. Πόσο ευγνώμονες είμαστε για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, που αναζήτησε την αλήθεια, την βρήκε και, υπό την καθοδήγηση του Κυρίου, αποκατέστησε το ευαγγέλιο και οργάνωσε την Εκκλησία.

Η Εκκλησία έχει μεγαλώσει σταθερά από εκείνη την ημέρα το 1830. Συνεχίζει να αλλάζει την ζωή όλο και περισσότερων ανθρώπων κάθε χρόνο και επεκτείνεται σε όλη τη γη καθώς η στρατιά ιεραποστόλων μας επιζητά εκείνους που ψάχνουν την αλήθεια. Για μια ακόμη φορά καλούμε τα μέλη της Εκκλησίας να προσεγγίσουν νεοφώτιστους ή εκείνους που επιστρέφουν στην Εκκλησία, να τους περιβάλουν με αγάπη και να τους κάνουν να αισθάνονται άνετα.

Σας ευχαριστώ, αδελφοί και αδελφές μου, για την πίστη και την αφοσίωσή σας στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Σας ευχαριστώ για όσα κάνετε στους τομείς και τους κλάδους σας, στους πασσάλους και τις περιφέρειές σας. Υπηρετείτε πρόθυμα και αποτελεσματικά και επιτυγχάνετε μεγάλο καλό. Είθε ο Κύριος να σας ευλογεί καθώς προσπαθείτε να Τον ακολουθείτε και να τηρείτε τις εντολές Του.

Από την τελευταία φορά που συναντηθήκαμε, η Εκκλησία συνέχισε να προσφέρει την ανθρωπιστική βοήθεια για την οποία υπάρχει μεγάλη ανάγκη σε διάφορους τόπους ανά τον κόσμο. Μόνο τους περασμένους τρεις μήνες, προσφέρθηκε ανθρωπιστική βοήθεια στην Γαλλική Πολυνησία, την Μογγολία, την Βολιβία, το Περού, την Αριζόνα, το Μεξικό, την Πορτογαλία και την Ουγκάντα, μεταξύ άλλων περιοχών. Πιο πρόσφατα, βοηθήσαμε την Αϊτή και την Χιλή μετά τους καταστρεπτικούς σεισμούς και τα τσουνάμι σε εκείνες τις περιοχές. Εκφράζουμε την αγάπη μας στα μέλη της Εκκλησίας μας που υπέφεραν από αυτές τις καταστροφές. Είστε στις προσευχές μας. Εκφράζουμε βαθιά ευγνωμοσύνη σε όλους εσάς για την προθυμία σας να βοηθήσετε με τις ανθρωπιστικές μας προσπάθειες, δίνοντας από τους πόρους σας και, σε πολλές περιπτώσεις, τον χρόνο, τα ταλέντα και την ειδικότητά σας.

Αυτός ο χρόνος σημειώνει 25 χρόνια από τότε που το ανθρωπιστικό μας πρόγραμμα έγινε μέρος της προσπάθειάς μας προνοίας. Ο αριθμός ατόμων που έχουν λάβει βοήθεια από αυτό το πρόγραμμα δεν μπορεί να μετρηθεί επαρκώς. Πάντα θα προσπαθούμε να είμαστε ανάμεσα στους πρώτους, στον τόπο των καταστροφών, όταν συμβαίνουν.

Η Εκκλησία εξακολουθεί να μεγαλώνει και να προχωρεί. Η οικοδόμηση ναών αποτελεί ένδειξη αυτής της ανάπτυξης. Πρόσφατα, ανακοινώσαμε έναν καινούργιο ναό που θα κτιστεί στο Πέισον της Γιούτα. Επίσης ανακοινώσαμε σημαντικές ανακαινίσεις που θα γίνουν στον ναό του Όγκντεν της Γιούτα. Μέσα στους επόμενους τρεις μήνες θα αφιερώσουμε καινούργιους ναούς στο Βανκούβερ της Βρετανικής Κολούμπια, στο Γκίλα Βάλι της Αριζόνα και στο Σεμπού Σίτυ των Φιλιππίνων. Αργότερα μέσα στον χρόνο άλλοι ναοί θα αφιερωθούν ή θα επαναφιερωθούν. Θα συνεχίσουμε να οικοδομούμε ναούς ανά τον κόσμο καθώς αυξάνονται τα μέλη μας. Κάθε χρόνο εκατομμύρια διατάξεις τελούνται στους ναούς για τους αποθανόντες αγαπημένους μας. Είθε να συνεχίσουμε να είμαστε πιστοί στην τέλεση τέτοιων διατάξεων για εκείνους που δεν μπορούν να το κάνουν μόνοι τους.

Πολλοί από εσάς γνωρίζετε ότι λίγο μετά την συνέλευση του Οκτωβρίου, η αγαπητή μου σύζυγος Φράνσες υπέφερε μια πτώση που την άφησε με σπασμένο γοφό και ώμο. Μετά από δύο επιτυχημένες επεμβάσεις και πολλές εβδομάδες στο νοσοκομείο, ήταν εις θέσιν να επιστρέψει σπίτι. Πάει καλά και συνεχίζει να προοδεύει προς την πλήρη ανάρρωσή της. Μπόρεσε να παρευρεθεί στην γενική συγκέντρωση Νέων Γυναικών το προηγούμενο Σάββατο και σχεδιάζει να παρευρεθεί σε μια ή δύο συγκεντρώσεις αυτό το σαββατοκύριακο. Στην πραγματικότητα, τελευταία στιγμή είπε: «Θα πάω σήμερα!» Και είναι εδώ! Μαζί εκφράζουμε βαθιά ευγνωμοσύνη στον Επουράνιο Πατέρα μας και σε σας για τις προσευχές σας και τις καλές ευχές σας για εκείνη.

Τώρα, αδελφοί και αδελφές, ήλθαμε εδώ να λάβουμε οδηγίες και έμπνευση. Καλωσορίζουμε εκείνους από εσάς που είστε καινούργιοι στην Εκκλησία. Άλλοι από εσάς δυσκολεύεστε με προβλήματα, δοκιμασίες, απογοήτευση, απώλειες. Σας αγαπάμε και προσευχόμαστε για σας. Πολλά μηνύματα, που καλύπτουν ποικίλα θέματα του ευαγγελίου, θα δοθούν κατά τη διάρκεια των επόμενων δύο ημερών. Εκείνοι οι άνδρες και οι γυναίκες που θα μιλήσουν σε σας αναζήτησαν την βοήθεια των ουρανών όσον αφορά στα μηνύματα που θα δώσουν.

Είναι η προσευχή μου να γεμίσουμε με το Πνεύμα Του καθώς ακούμε και μαθαίνουμε. Να γίνει αυτό προσεύχομαι, στο όνομα του Ιησού Χριστού, του Κυρίου και Σωτήρα μας, αμήν.

Η δύναμη της ιεροσύνης

Από τον Πρόεδρο Μπόιντ Πάκερ
Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Η ιεροσύνη δεν έχει την ισχύ που θα έπρεπε και δεν θα την έχει μέχρι η δύναμη της ιεροσύνης να είναι παρούσα σταθερά στις οικογένειες όπως θα έπρεπε.

Απευθύνομαι στους πατέρες των οικογενειών και στις οικογένειες παντού στην Εκκλησία.

Πριν από χρόνια αρχίσαμε να έχουμε συντονιστικές συνεδριάσεις υπό την διεύθυνση του Χάρολντ Λη. Τότε, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον είπε: «Σήμερα, στρατοπεδεύουμε εναντίον της μεγαλύτερης παράταξης της αμαρτίας, της ανηθικότητας και του κακού που έχει ποτέ συγκεντρωθεί εμπρός μας . . . Το σχέδιο μάχης με το οποίο πολεμάμε, για να σώσουμε τις ψυχές των ανθρώπων δεν είναι δικό μας. [Ήλθε μέσω] της έμπνευσης και της αποκάλυψης του Κυρίου»1.

Κατά τη διάρκεια εκείνων των χρόνων του συντονισμού, ολόκληρο το λειτουργικό πρόσωπο της Εκκλησίας άλλαξε. Ολόκληρο το πρόγραμμα μαθημάτων αναδομήθηκε. Οι αντικειμενικοί σκοποί και οι σχέσεις των οργανώσεων η μία προς την άλλη επαναπροσδιορίστηκαν. Η λέξη-κλειδί κατά τη διάρκεια εκείνων των χρόνων συντονισμού και αναδόμησης ήταν *ιεροσύνη.*

Ο Πρόεδρος Μόνσον επίσης μίλησε για τον Γεδεών, έναν ήρωα της Παλαιάς Διαθήκης. Ο Γεδεών επιλέχθηκε να ηγείται του στρατού του Ισραήλ, χιλιάδων δυνατών. Αλλά από όλους αυτούς, επέλεξε μόνο 300 άνδρες.

Ο Γεδεών είχε έναν ενδιαφέροντα τρόπο να επιλέγει τους στρατιώτες του. Όταν οι άνδρες ήθελαν να πιουν νερό από ένα ρυάκι, οι περισσότεροι «λύγι[ζαν] τα γόνατά του[ς]… για να πι[ούν]». Εκείνους δεν τους διάλεγε. Μερικοί έπιναν με τα χέρια τους προς το στόμα τους, παραμένοντας τελείως έτοιμοι. Εκείνοι επιλέγονταν2.

Ζούμε σε μια εποχή «πολέμ[ων], φημ[ών] πολέμων και σεισμ[ών] σε διάφορους τόπους»3. Όπως είχε προφητευτεί: «ολόκληρη η γη θα βρίσκεται σε αναταραχή»4 και «ο Σατανάς έχει εξαπολυθεί στη χώρα»5. Επιζητεί να καταστρέψει ό,τι είναι καλό και χρηστό6. Είναι ο Εωσφόρος που διώχτηκε από την παρουσία του Θεού7. Παρόλα αυτά, έχουμε πολύ θετικά συναισθήματα για το μέλλον.

Οι μικρές δυνάμεις του Γεδεών επέτυχαν επειδή, όπως λέει το χρονικό: «Κάθε ένας στάθηκε στη θέση του»8.

Αυτή η «θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών»9 άνοιξε με την εμφάνιση του Πατέρα και του Υιού στον νεαρό Τζόζεφ Σμιθ10. Μετά, ο άγγελος Μορόνι έδειξε στον Τζόζεφ πού είχαν θαφτεί οι πλάκες που περιείχαν το Βιβλίο του Μόρμον11. Ο Τζόζεφ έλαβε την δύναμη να τις μεταφράσει12.

Κατά τη διάρκεια της μετάφρασης, ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ Κάουντερυ διάβασαν για το βάφτισμα. Προσευχήθηκαν, για να ξέρουν τι να κάνουν13. Εμφανίστηκε σε αυτούς ένας ουράνιος αγγελιαφόρος, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Απένειμε επάνω τους την Ααρωνική Ιεροσύνη «η οποία κατέχει τα κλειδιά της διακονίας των αγγέλων, και του ευαγγελίου της μετάνοιας, και του βαπτίσματος με κατάδυση για την άφεση των αμαρτιών»14.

Οι Απόστολοι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης που ήταν πιο κοντά στον Κύριο κατά την διακονία Του, εμφανίστηκαν μετά και απένειμαν επάνω στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ την ανώτερη ιεροσύνη15, ή την «Άγια Ιεροσύνη, κατά την τάξη του Υιού του Θεού»16. Η ιεροσύνη, όπως κατευθύνουν οι γραφές, θα ονομαζόταν Μελχισεδική, επειδή στον Μελχισεδέκ τον σπουδαίο αρχιερέα πλήρωσε ο Αβραάμ δέκατα17.

Αυτή έγινε η εξουσία τους. Μέσω των κλειδιών της ιεροσύνης είχαν πρόσβαση σε όλες τις δυνάμεις των ουρανών. Προστάχθηκαν να διαδώσουν το ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη18.

Ποτέ δεν ήταν εύκολο να ζει κανείς το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Δεν ήταν εύκολο, όταν ζούσε [ο Χριστός] και δεν ήταν εύκολο τις πρώτες μέρες της Εκκλησίας. Οι πρώτοι Άγιοι υπέστησαν απερίγραπτα βάσανα και αντίθεση.

Έχουν περάσει πάνω από 180 χρόνια από την αποκατάσταση της ιεροσύνης. Τώρα απαριθμούμε σχεδόν 14 εκατομμύρια μέλη. Ακόμα κι έτσι, είμαστε ένα μικρό ποσοστό, εν συγκρίσει με τα δισεκατομμύρια ανθρώπων στη γη. Αλλά είμαστε αυτοί που είμαστε και γνωρίζουμε αυτά που γνωρίζουμε και πρέπει να προχωρήσουμε και να κηρύξουμε το ευαγγέλιο.

Το Βιβλίο του Μόρμον καθιστά σαφές ότι ποτέ δεν θα υπερισχύσουμε σε αριθμό. Αλλά θα έχουμε την δύναμη της ιεροσύνης19.

Ο προφήτης Νεφί έγραψε: «Και έγινε ώστε είδα την Εκκλησία του Αμνού του Θεού, και οι αριθμοί τους ήταν λιγοστοί. . . Όμως, είδα την εκκλησία του Αρνίου, που ήταν οι άγιοι του

Θεού, ήταν επίσης, επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης. Και οι κυριαρχίες τους επάνω στο πρόσωπο της γης ήταν μικρές»20.

Ο πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ είπε: «Αν και μπορεί να ειπωθεί. . . ότι είμαστε λίγοι σε σχέση με. . . τον κόσμο, μπορούμε να συγκριθούμε με το προζύμι για το οποίο μίλησε ο Σωτήρας, το οποίο τελικά θα σηκώσει ολόκληρο τον κόσμο»21.

Μπορούμε και τον κατάλληλο καιρό σίγουρα θα επηρεάσουμε όλη την ανθρωπότητα. Θα γίνει γνωστό ποιοι είμαστε και γιατί είμαστε εδώ. Ίσως φαίνεται απελπιστικό. Είναι πάρα πολύ δύσκολο, αλλά δεν είναι μόνο δυνατόν αλλά βέβαιο ότι θα κερδίσουμε την μάχη εναντίον του Σατανά.

Πριν από μερικά χρόνια έδωσα μια ομιλία με τίτλο «Αυτό που κάθε πρεσβύτερος πρέπει να γνωρίζει: Ένα αλφαβητάρι επί των αρχών δοικήσεως της Ιεροσύνης». Αργότερα, όταν ήταν να εκδοθεί, άλλαξα τον τίτλο να λέει: «Αυτό που κάθε πρεσβύτερος πρέπει να γνωρίζει -- και κάθε αδελφή επίσης»22.

Συμπεριλαμβάνω τις αδελφές, επειδή είναι ζωτικό να καταλάβουν όλοι τι απαιτείται από τους αδελφούς. Αν δεν κατέχουμε την προσοχή των μητέρων και κόρων και αδελφών --που έχουν επιρροή στους συζύγους, πατέρες, γιους και αδελφούς-- δεν μπορούμε να προοδεύσουμε. Η ιεροσύνη θα χάσει μεγάλη δύναμη, αν παραμελούμε τις αδελφές.

Η ιεροσύνη είναι η εξουσία και η δύναμη που ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο επί της γης, για να ενεργεί για Εκείνον23. Όταν η εξουσία της ιεροσύνης ασκείται κατάλληλα, οι φέροντες την ιεροσύνη κάνουν αυτό που Εκείνος θα έκανε, αν ήταν παρών.

Έχουμε επιτύχει στην διανομή της *εξουσίας* της ιεροσύνης. Έχουμε εξουσία της ιεροσύνης σχεδόν παντού. Έχουμε απαρτίες πρεσβυτέρων και αρχιερέων παγκοσμίως. Αλλά η διανομή της *εξουσίας* της ιεροσύνης, πιστεύω, έχει παρατρέξει εμπρός από την διανομή της *δύναμης* της ιεροσύνης. Η ιεροσύνη δεν έχει την ισχύ που θα έπρεπε και δεν θα την έχει μέχρι η δύναμη της ιεροσύνης να είναι παρούσα σταθερά στις οικογένειες όπως θα έπρεπε.

Ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη δήλωσε: «Μου φαίνεται ότι η Εκκλησία δεν έχει *επιλογή* --και ποτέ δεν είχε-- παρά να κάνει περισσότερα για να βοηθήσει την *οικογένεια* να εκπληρώσει την θεϊκή *της* αποστολή, όχι μόνο επειδή είναι η τάξη των ουρανών, αλλά επίσης επειδή είναι η πιο *πρακτική* συνεισφορά που μπορούμε να κάνουμε στους νέους μας -- να τους βοηθήσουμε να βελτιώσουν την ποιότητα ζωής στα σπιτικά των Αγίων των Τελευταίων

Ημερών. Όσο σημαντικά είναι άλλα προγράμματά μας και οργανωτικές μας προσπάθειες, αυτά *δεν θα πρέπει* να αντικαθιστούν το σπιτικό, θα πρέπει να *υποστηρίζουν* το σπιτικό»24.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ έκανε αυτή τη δήλωση για την ιεροσύνη στο σπιτικό: «Στο σπιτικό η προεδρεύουσα εξουσία είναι πάντα στον πατέρα και σε όλες τις υποθέσεις και τα θέματα οικογενείας δεν υπάρχει άλλη εξουσία ανώτερή της. Για να επεξηγήσουμε αυτήν την αρχή, ένα απλό παράδειγμα ίσως αρκέσει. Μερικές φορές οι πρεσβύτεροι καλούνται να χορηγήσουν ευλογία σε μέλη μιας οικογένειας. Ανάμεσα σε αυτούς τους πρεσβυτέρους ίσως υπάρχουν πρόεδροι πασσάλου, απόστολοι και ακόμη και μέλη της Πρώτης Προεδρίας της Εκκλησίας. Δεν είναι ευπρεπές υπό αυτές τις συνθήκες να κάνει πίσω ο πατέρας και να περιμένει οι πρεσβύτεροι να διευθύνουν την χορήγηση αυτής της σημαντικής διάταξης. Ο πατέρας είναι εκεί. Είναι δικαίωμα και καθήκον του να προεδρεύει. Εκείνος θα πρέπει να επιλέξει εκείνον που θα χορηγήσει το έλαιο και εκείνον που θα πει την προσευχή και δεν θα πρέπει να αισθάνεται ότι επειδή είναι εκεί μέλη των προεδρευουσών εξουσιών της Εκκλησίας ότι του έχει αφαιρεθεί το δικαίωμα να διευθύνει την χορήγηση αυτής της ευλογίας του ευαγγελίου στο σπιτικό του. (Αν ο πατέρας είναι απών, η μητέρα θα πρέπει να ζητήσει από το μέλος της προεδρευούσης εξουσίας που είναι παρόν να αναλάβει). Ο πατέρας προεδρεύει στο τραπέζι, στην προσευχή και δίνει γενικές οδηγίες σχετικά με την οικογενειακή του ζωή σε όποιον και να είναι παρών»25.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ, πραγματοποιούσαμε σειρές από ειδικές συγκεντρώσεις για μέλη της Εκκλησίας που είχαν κληθεί για στρατιωτική υπηρέτηση. Μετά από μια τέτοια συγκέντρωση στο Σικάγο, στεκόμουν δίπλα στον Πρόεδρο Χάρολντ Λη, όταν ένας εξαίρετος, νέος Άγιος των Τελευταίων Ημερών είπε στον Πρόεδρο Λη ότι θα έφευγε με άδεια να επισκεφτεί το σπίτι του και μετά είχε διαταγή να πάει στο Βιετνάμ. Ζήτησε από τον Πρόεδρο Λη να του δώσει μια ευλογία.

Προς μεγάλη μου έκπληξη, ο Πρόεδρος Λη είπε: «Ο πατέρας σου πρέπει να σου δώσει την ευλογία».
Πολύ απογοητευμένο, το αγόρι είπε: «Ο πατέρας μου δεν ξέρει πώς να δώσει μια ευλογία».

Ο Πρόεδρος Λη απάντησε: «Πήγαινε σπίτι, γιε μου, και πες στον πατέρα σου ότι φεύγεις στον πόλεμο και θέλεις να λάβεις μια πατρική ευλογία από εκείνον. Αν δεν ξέρει πώς, πες του ότι θα καθίσεις σε μια καρέκλα. Να σταθεί πίσω σου και να βάλει να χέρια του στο κεφάλι σου και να πει ό,τι έλθει».

Αυτός ο νεαρός στρατιώτης έφυγε λυπημένος.

Περίπου δύο χρόνια αργότερα τον συνάντησα ξανά. Δεν θυμάμαι που. Μου υπενθύμισε εκείνη την εμπειρία και είπε: «Έκανα όπως μου είχε ειπωθεί. Εξήγησα στον πατέρα μου ότι θα καθόμουν σε μια καρέκλα και ότι έπρεπε να βάλει τα χέρια του στο κεφάλι μου. Η δύναμη της ιεροσύνης γέμισε και τους δυο μας. Αυτό απετέλεσε μια δύναμη και προστασία για μένα σε εκείνους τους επικίνδυνους μήνες του πολέμου».

Άλλη φορά ήμουν σε μια μακρινή πόλη. Μετά από μια συνέλευση, χειροτονούσαμε και ξεχωρίζαμε ηγέτες. Καθώς τελειώναμε, ο πρόεδρος πασσάλου ρώτησε: «Μπορούμε να χειροτονήσουμε έναν νεαρό στον βαθμό του πρεσβυτέρου που θα φύγει για το ιεραποστολικό πεδίο;» Η απάντηση, βέβαια, ήταν ναι.

Καθώς ο νέος άνδρας ερχόταν εμπρός, έγνεψε σε τρεις αδελφούς να τον ακολουθήσουν και να σταθούν για την χειροτόνησή του.

Παρατήρησα στην πίσω σειρά ένα ακριβές αντίγραφο του αγοριού, και ρώτησα: «Είναι ο πατέρας σου αυτός;»

Ο νέος άνδρας είπε: «Ναι».

Είπα: «Ο πατέρας σου θα σε χειροτονήσει».

Και διαμαρτυρήθηκε: «Αλλά έχω ήδη ζητήσει από άλλον αδελφό να με χειροτονήσει».

Και είπα: «Νεαρέ, ο πατέρας σου θα σε χειροτονήσει και θα ζήσεις, ευχαριστώντας τον Κύριο για αυτήν την ημέρα».

Τότε ο πατέρας ήλθε εμπρός.

Ευτυχώς ήταν πρεσβύτερος. Αν δεν ήταν, θα γινόταν σύντομα! Στον στρατό, θα το αποκαλούσαν αυτό επιτροπή πολέμου. Μερικές φορές τέτοια πράγματα γίνονται στην Εκκλησία.

Ο πατέρας δεν ήξερε πώς να χειροτονήσει τον γιο του. Έβαλα το χέρι μου γύρω του και τον εκπαίδευσα πώς να κάνει την διάταξη. Όταν τελείωσε, ο νέος άνδρας ήταν πρεσβύτερος. Μετά κάτι θαυμάσιο συνέβη. Εντελώς αλλαγμένοι, πατέρας και γιος αγκαλιάστηκαν. Ήταν φανερό ότι αυτό δεν είχε ξανασυμβεί.

Ο πατέρας, δακρυσμένος, είπε: «Δεν μπόρεσα να χειροτονήσω τα άλλα αγόρια μου».

Σκεφτείτε πόσα περισσότερα επετεύχθησαν από το να τον είχε χειροτονήσει κάποιος άλλος, ακόμα κι αν ήταν Απόστολος.

Αν και η ιεροσύνη είναι επί του παρόντος σε όλον τον κόσμο, καλούμε κάθε πρεσβύτερο και αρχιερέα, κάθε φέροντα την ιεροσύνη, να σταθεί στην θέση του, όπως οι μικροί σε αριθμό αλλά δυνατοί 300 του Γεδεών. Πρέπει τώρα να ξυπνήσουμε σε κάθε πρεσβύτερο και αρχιερέα, σε κάθε απαρτία και ομάδα και στον πατέρα κάθε σπιτικού την δύναμη της ιεροσύνης του Υψίστου.

Ο Κύριο έχει πει ότι: «Τα αδύναμα πράγματα του κόσμου θα προχωρήσουν και θα συντρίψουν τους σπουδαίους και ισχυρούς»26.

Ο προφήτης Νεφί επίσης είπε για την: «δύναμη του Αμνού του Θεού, ότι κατέβηκε επάνω στους αγίους της εκκλησίας του Αρνίου, και επάνω στο λαό της διαθήκης του Κυρίου, οι οποίοι ήταν διασκορπισμένοι επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης» και είπε ότι «ήταν οπλισμένοι με χρηστότητα και με τη δύναμη του Θεού με μεγάλη δόξα»27.

Σας χρειαζόμαστε όλους. Τους κουρασμένους, τους αποκαμωμένους ή τους οκνηρούς και ακόμα εκείνους που είναι αιχμάλωτοι με ενοχές, πρέπει να αποκατασταθούν μέσω της μετάνοιας και της συγχώρεσης. Πάρα πολλοί από τους αδελφούς μας της ιεροσύνης ζουν χωρίς να φτάνουν τα προνόμια και τις προσδοκίες του Κυρίου.

Πρέπει να προχωρήσουμε, πεπεισμένοι για την ουράνια δύναμη της ιεροσύνης. Είναι πηγή δύναμης και ενθάρρυνσης να ξέρουμε ποιοι είμαστε και τι έχουμε και τι πρέπει να κάνουμε στο έργο του Υψίστου.

Ο Κύριος έχει πει: «Εγώ, ο Κύριος, είμαι δεσμευμένος όταν εκτελείτε αυτά που σας λέω. Όμως όταν δεν εκτελείτε αυτά που σας λέω, δεν έχετε καμία υπόσχεση»28.

Τα σπιτικά χωρίς την ιεροσύνη πρέπει να τα προσέχουμε και να τους εκτελείται διακονία μέσω των απαρτιών της ιεροσύνης. Με αυτόν τον τρόπο, καμία ευλογία δεν θα βρεθεί να περιμένει στην Εκκλησία.

Χρόνια πριν, μια οικογένεια συγκεντρώθηκε γύρω από το κρεβάτι μιας ηλικιωμένης γυναίκας από την Δανία. Ανάμεσά τους ήταν ο μεσήλικας, απειθάρχητος γιος της. Για πολλά από τα προηγούμενα χρόνια ζούσε στο σπίτι.

Με δάκρυα στα μάτια έλεγε: «Μαμά, πρέπει να ζήσεις. Μαμά, δεν μπορείς να πεθάνεις». Έλεγε: «Μαμά, δεν μπορείς να φύγεις. Δεν θα σε αφήσω να φύγεις».

Η μητέρα κοίταξε τον γιο της και με σπαστή δανική προφορά είπε: «Που είναι η δύναμή σου;»

Ο Παύλος είπε:

«[Είμαστε εποικοδομημένοι] επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία πέτρα είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός·

»στον οποίο κάθε οικοδομή, καθώς συναρμολογείται, αυξάνει σε έναν άγιο ναό εν Κυρίω·

»στον οποίο κι εσείς συνοικοδομείστε σε κατοικητήριο του Θεού διαμέσου του Πνεύματος»29.

Το ότι το έργο του Κυρίου θα υπερισχύσει δεν είναι το ζήτημα. Το ότι πρέπει να συγκεντρώσουμε όλες τις προσπάθειές μας και να ενωποιηθούμε είναι γνωστό.

Η εξουσία της ιεροσύνης είναι μαζί μας. Μετά από όλα όσα συντονίσαμε και οργανώσαμε, είναι τώρα η ευθύνη μας να ενεργοποιήσουμε την *δύναμη* της ιεροσύνης στην Εκκλησία. Η *εξουσία* της ιεροσύνης έρχεται μέσω χειροτόνησης, η *δύναμη* της ιεροσύνης έρχεται μέσω πιστής και υπάκουης ζωής, με το να τιμούμε τις διαθήκες μας. Αυξάνεται με το να εξασκούμε και να χρησιμοποιούμε την ιεροσύνη με χρηστότητα.

Τώρα, πατέρες, σας υπενθυμίζω την ιερά φύση της κλήσης σας. Έχετε την δύναμη της ιεροσύνης απευθείας από τον Κύριο, για να προστατεύετε το σπιτικό σας. Θα υπάρξουν στιγμές, όπου αυτό που στέκεται ως ασπίδα μεταξύ της οικογένειάς σας και της πονηριάς του ενάντιου θα είναι αυτή η δύναμη. Θα λάβετε καθοδήγηση από τον Κύριο μέσω της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος.

Ο ενάντιος δεν διαταράσσει ενεργώς τις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας μας -- ίσως μόνο περιστασιακά. Σε γενικές γραμμές, είμαστε ελεύθεροι να συγκεντρωνόμαστε όπως επιθυμούμε χωρίς πολύ διαταραχή. Αλλά αυτός και εκείνοι που τον ακολουθούν είναι επίμονοι στο να επιτίθενται στο σπίτι και την οικογένεια.

Ο τελικός σκοπός κάθε δραστηριότητος στην Εκκλησία είναι ώστε ένας άνδρας και η σύζυγός του και τα παιδιά του να έχουν ένα χαρούμενο σπιτικό, με προστασία από τις

αρχές και τους νόμους του ευαγγελίου, επισφραγισμένοι με ασφάλεια στις διαθήκες της παντοτινής ιεροσύνης.

Κάθε νόμος και αρχή και δύναμη, κάθε πιστεύω, κάθε διάταξη και χειροτόνηση, κάθε διαθήκη, κάθε ομιλία και κάθε μετάληψη, κάθε συμβουλή και διόρθωση, οι επισφραγίσεις, οι κλήσεις, οι απαλλαγές, η υπηρέτηση -- όλα αυτά έχουν ως πρωταρχικό σκοπό την τελειοποίηση του ατόμου και της οικογένειας, επειδή ο Κύριος έχει πει: «Αυτό είναι το έργο μου και η δόξα μου --- να πραγματοποιήσω την αθανασία και την αιώνια ζωή του ανθρώπου»30.

Καταθέτω μαρτυρία για τη δύναμη της ιεροσύνης που έχει δοθεί στην Εκκλησία, προκειμένου να μας προστατεύει και να μας καθοδηγεί. Και επειδή την έχουμε, δεν έχουμε φόβο για το μέλλον. Ο φόβος είναι το αντίθετο της πίστεως. Προχωρούμε, βέβαιοι ότι ο Κύριος θα μας προσέχει, ιδιαιτέρως στην οικογένεια. Για Αυτόν καταθέτω μαρτυρία στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Thomas S. Monson, “Correlation Brings Blessings,” *Relief Society Magazine,* Απρίλιος 1967, 247.
2. Βλέπε Κριτές 7:4-8.
3. Μόρμον 8:30. Βλέπε επίσης Διδαχή και Διαθήκες 45:26, Τζόζεφ Σμιθ--Κατά Ματθαίον 1:23, 28.
4. Διδαχή και Διαθήκες 45:26. Βλέπε, επίσης, Διδαχή και Διαθήκες 88:91.
5. Διδαχή και Διαθήκες 52:14.
6. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 10:22-23.
7. Βλέπε Αποκάλυψη 12:7-9, Διδαχή και Διαθήκες 29:36-37, 76:25-26.
8. Κριτές 7:21.
9. Διδαχή και Διαθήκες 112:30.
10. Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ--Ιστορία 1:17.
11. Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ--Ιστορία 1:33-34, 59.
12. Βλέπε Βιβλίο του Μόρμον, εισαγωγή, Διδαχή και Διαθήκες 135:3.
13. Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ--Ιστορία 1:68-69.
14. Διδαχή και Διαθήκες 13:1.
15. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 27:12-13.
16. Διδαχή και Διαθήκες 107:3.
17. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 107:2-4. Βλέπε, επίσης, Προς Εβραίους 7:1-4, Άλμα 13-15.
18. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 42:58.
19. Βλέπε Νεφί Α΄ 14:14.
20. Νεφί Α΄ 14:12.
21. Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, στο Conference Report, Οκτ. 1968, 123.
22. Βλέπε Boyd K. Packer, “What Every Elder Should Know---and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government,” *Tambuli,* Νοέμβρ. 1994, 15-24.
23. Βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 141, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Γένεση 14:28--31.
24. Harold B. Lee, “Preparing Our Youth,” *Ensign,* Mar. 1971, 3. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.

25. *Gospel Doctrine,* 5η έκδοση (1939), 287.
26. Διδαχή και Διαθήκες 1:19.
27. Νεφί Α΄ 14:14.
28. Διδαχή και Διαθήκες 82:10.
29. Προς Εφεσίους 2:20-22.
30. Μωυσή 1:39.

«Κι επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα εκχέω το πνεύμα μου»

Από την Τζούλυ Μπεκ
Γενική Πρόεδρο Ανακουφιστικής Εταιρείας

Ξέρουμε ότι επιτυγχάνουμε, όταν ζούμε έτσι ώστε να έχουμε τα προσόντα, να λαμβάνουμε και να γνωρίζουμε πώς να ακολουθούμε το Πνεύμα.

Τον περασμένο χρόνο συνάντησα χιλιάδες γυναίκες Αγίες των Τελευταίων Ημερών σε πολλές χώρες. Ο κατάλογος των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν αυτές οι αδελφές είναι μακροσκελής και σοβαρός. Υπάρχουν οικογενειακά προβλήματα, οικονομικές δοκιμασίες, συμφορές, ατυχήματα και ασθένειες. Υπάρχουν πολλοί περισπασμοί και λιγοστή ειρήνη και χαρά. Παρά τα λαοφιλή μηνύματα των μέσων ενημέρωσης για το αντίθετο, καμία δεν είναι αρκετά πλούσια, αρκετά όμορφη ή έξυπνη ώστε να αποφύγει μια θνητή εμπειρία.

Οι ερωτήσεις που κάνουν οι αδελφές είναι σοβαρές και με βάθος. Εκφράζουν ανασφάλεια για το μέλλον, θλίψη για τις απραγματοποίητες προσδοκίες, κάποια αναποφασιστικότητα και μειωμένα αισθήματα αξίας για τον εαυτό τους. Δείχνουν, επίσης, μια βαθιά επιθυμία να κάνουν το σωστό.

Μέσα μου έχει αυξηθεί μια μαρτυρία που με κατακλύζει για την αξία των θυγατέρων του Θεού. Πάρα πολλά εξαρτώνται από αυτές. Στις επισκέψεις μου στις αδελφές, αισθάνθηκα ότι ποτέ δεν υπήρχε μεγαλύτερη ανάγκη για αυξημένη πίστη και προσωπική χρηστότητα. Ποτέ άλλοτε δεν υπήρχε μεγαλύτερη ανάγκη για δυνατές οικογένειες και σπιτικά. Ποτέ άλλοτε δεν έγιναν περισσότερα για να βοηθηθούν όσοι βρίσκονται σε ανάγκη. Πώς αυξάνει κάποιος την πίστη, ενδυναμώνει οικογένειες και παρέχει ανακούφιση;1 Πώς μια γυναίκα της εποχής μας βρίσκει απαντήσεις στα ερωτήματά της και στέκει δυνατή και ακλόνητη απέναντι σε απίστευτη εναντίωση και δυσκολία;

Προσωπική αποκάλυψη

Μια καλή γυναίκα γνωρίζει ότι δεν έχει αρκετή ενέργεια, χρόνο ή ευκαιρία ώστε να φροντίσει όλους τους ανθρώπους ή να κάνει όλα τα άξια πράγματα που λαχταρά η καρδιά της. Η ζωή δεν είναι ήρεμη για πολλές γυναίκες και κάθε ημέρα φαίνεται να απαιτεί την επίτευξη εκατομμυρίων πραγμάτων, τα περισσότερα από τα οποία είναι σημαντικά. Μια καλή γυναίκα θα πρέπει διαρκώς να αντιστέκεται στα ελκυστικά και παραπλανητικά μηνύματα από πολλές πηγές, που της λένε ότι αξίζει περισσότερο χρόνο μακριά από τις ευθύνες και ότι αξίζει μια ζωή μεγαλύτερης άνεσης και ανεξαρτησίας. Όμως με προσωπική

αποκάλυψη, μπορεί να θέσει σωστές προτεραιότητες και να πλεύσει σ' αυτή τη ζωή με σιγουριά.

Η ικανότητα να αποκτήσει τα προσόντα, να λάβει και να ενεργεί με προσωπική αποκάλυψη, είναι η μοναδική, σημαντικότερη ικανότητα που μπορεί να αποκτήσει σ' αυτή τη ζωή. Η απόκτηση των προσόντων για το Πνεύμα του Κυρίου αρχίζει με μια επιθυμία για αυτό το Πνεύμα και συνεπάγεται ένα βαθμό αξίας. Η τήρηση των εντολών, η μετάνοια και η ανανέωση των διαθηκών κατά το βάπτισμα, οδηγούν στην ευλογία να έχουμε πάντοτε το Πνεύμα του Κυρίου μαζί μας2. Η σύναψη και τήρηση διαθηκών του ναού, προσθέτει, επίσης, πνευματική δύναμη και ισχύ στη ζωή μιας γυναίκας. Πολλές απαντήσεις σε δύσκολες ερωτήσεις βρίσκονται στην ανάγνωση των γραφών, διότι οι γραφές αποτελούν βοήθεια στην αποκάλυψη3. Η εσώτερη γνώση που βρίσκουμε στις γραφές συσσωρεύεται με τον καιρό, επομένως είναι σημαντικό να δαπανούμε κάποιο χρόνο καθημερινά για τις γραφές. Απαραίτητη, επίσης, είναι η καθημερινή προσευχή, ώστε να έχουμε το Πνεύμα του Κυρίου μαζί μας4. Εκείνες οι οποίες επιζητούν ειλικρινά βοήθεια μέσω της προσευχής και της μελέτης των γραφών, συχνά έχουν μολύβι και χαρτί κοντά τους για να γράφουν ερωτήσεις και να καταγράφουν εντυπώσεις και ιδέες.

Η αποκάλυψη μπορεί να έρθει ώρα με την ώρα και στιγμή με τη στιγμή, όταν κάνουμε τα σωστά πράγματα. Όταν οι γυναίκες ανατρέφουν όπως ανέθρεψε ο Χριστός, μια δύναμη και ειρήνη μπορεί να κατέλθει για να καθοδηγήσει όταν είναι αναγκαία η βοήθεια. Για παράδειγμα, οι μητέρες μπορούν να αισθανθούν τη βοήθεια του Πνεύματος, ακόμα κι όταν τα κουρασμένα, θορυβώδη παιδιά ζητούν την προσοχή τους, όμως μπορεί να απομακρυνθούν από το Πνεύμα αν χάσουν την ψυχραιμία τους με τα παιδιά. Όταν βρισκόμαστε στο σωστό τόπο μπορούμε να λάβουμε καθοδήγηση. Απαιτείται μία συνειδητή προσπάθεια για να ελαττωθούν οι περισπασμοί, όμως όταν έχουμε το Πνεύμα της αποκάλυψης, είναι δυνατόν να υπερισχύσουμε στην εναντίωση και να μείνουμε σταθερές στην πίστη κατά τις δύσκολες ημέρες και στα βασικά καθημερινά καθήκοντά μας. Η προσωπική αποκάλυψη μας δίνει την κατανόηση για το τι να κάνουμε καθημερινά, ώστε να αυξηθεί η πίστη και η προσωπική χρηστότητα, να ενδυναμωθούν οικογένειες και σπιτικά και να αναζητήσουμε εκείνους που χρειάζονται τη βοήθειά μας. Επειδή η προσωπική αποκάλυψη είναι μία διαρκώς ανανεώσιμη πηγή δύναμης, είναι δυνατόν να νιώσουμε περιτριγυρισμένες από βοήθεια ακόμα και σε ταραχώδεις καιρούς.

Μας έχουν πει να θέσουμε την εμπιστοσύνη μας σ' εκείνο το Πνεύμα, το οποίο μας οδηγεί «στο να ενεργ[ούμε] με δικαιοσύνη, στο να βαδίζ[ουμε] ταπεινά, στο να κρίν[ουμε] δίκαια»5. Μας έχουν, επίσης, πει ότι αυτό το Πνεύμα θα φωτίσει το νου μας, θα γεμίσει την ψυχή μας με αγαλλίαση και θα μας βοηθήσει να γνωρίζουμε όλα όσα πρέπει να κάνουμε6. Η

υπεσχημένη προσωπική αποκάλυψη έρχεται όταν τη ζητούμε, προετοιμαζόμαστε γι' αυτή και προχωρούμε με πίστη, με πεποίθηση ότι θα εκχυθεί επάνω μας.

Ανακουφιστική Εταιρεία -- διδάσκει, εμπνέει και ενδυναμώνει

Επιπροσθέτως, ο Κύριος εν σοφία Του έχει παράσχει μία Ανακουφιστική Εταιρεία για να βοηθήσει τις κόρες Του αυτές τις τελευταίες ημέρες. Όταν η Ανακουφιστική Εταιρεία λειτουργεί με εμπνευσμένο τρόπο, εξυψώνει τις γυναίκες, τις βγάζει από έναν ταραγμένο κόσμο προς έναν τρόπο ζωής που τις προετοιμάζει για τις ευλογίες της αιώνιας ζωής. Αυτή η εταιρεία έχει στον πυρήνα της την ευθύνη να βοηθά τις αδελφές να αυξάνουν την πίστη και την προσωπική χρηστότητα, να ενδυναμώνει οικογένειες και σπιτικά και να επιζητεί και να βοηθά άλλους που βρίσκονται σε ανάγκη. Μέσω της Ανακουφιστικής Εταιρείας, οι αδελφές μπορούν να λάβουν απαντήσεις στα ερωτήματά τους και να ευλογηθούν από την ενωμένη πνευματική δύναμη όλων των αδελφών. Η Ανακουφιστική Εταιρεία ισχυροποιεί την αληθινή και αιώνια φύση των θυγατέρων του Θεού. Είναι μια ιερή εμπιστοσύνη, ένα καθοδηγητικό φως και ένα σύστημα επίβλεψης, το οποίο διδάσκει και εμπνέει τις γυναίκες να είναι δυνατές και ακλόνητες. Το γνωμικό της «Η χριστιανική αγάπη ποτέ δεν ξεπέφτει»7, υιοθετείται από όλες τις καλές γυναίκες.

Όταν μία κοπέλα προχωρεί στην Ανακουφιστική Εταιρεία ή όταν μια γυναίκα βαπτίζεται στην Εκκλησία, γίνεται μέρος μιας αδελφότητας, η οποία την ενδυναμώνει στην προετοιμασία της για την αιώνια ζωή. Η είσοδος μία γυναίκας στην Ανακουφιστική Εταιρεία δηλώνει ότι μπορούμε να την εμπιστευθούμε και να βασιστούμε σ' αυτήν, ώστε να έχει μία σημαντική συνεισφορά στην Εκκλησία. Εξακολουθεί να προοδεύει ως άτομο, χωρίς να λαμβάνει μεγάλο έπαινο ή αναγνώριση έξωθεν.

Η δεύτερη γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας, Ιλάιζα Σνόου, είπε το εξής στις αδελφές: «Θέλουμε να είμαστε κυρίες σε κάθε πράξη, όχι σύμφωνα με τον όρο της λέξης κατά τα κριτήρια του κόσμου, αλλά σωστές σύντροφοι των θεών και των αγίων. Σε μία οργανωμένη δυναμικότητα, μπορούμε να στηρίζουμε η μία την άλλη, όχι μόνο κάνοντας το καλό αλλά εκλεπτύνοντας τον εαυτό μας και οι λίγες ή οι πολλές που θα έρθουν να βοηθήσουν στην επιτέλεση αυτού του σπουδαίου έργου, θα είναι εκείνες που θα καταλάβουν τιμητικές θέσεις στο Βασίλειο του Θεού… Οι γυναίκες πρέπει να είναι γυναίκες και όχι μωρά που χρειάζονται χάδια και τη συνεχή προσοχή μας. Ξέρω ότι θέλουμε να μας εκτιμούν, όμως εάν δεν έχουμε όλη την εκτίμηση που θεωρούμε ότι μας αξίζει, τι σημασία έχει; Ξέρουμε ότι ο Κύριος έχει θέσει μεγάλη ευθύνη επάνω μας και κάθε ενάρετη επιθυμία ή ευχή που ο Κύριος εμφύτευσε στην καρδιά μας θα πραγματοποιηθεί, και το μεγαλύτερο καλό που μπορούμε να κάνουμε στον εαυτό μας και η μία στην άλλη είναι να εκλεπτύνουμε

και να καλλιεργήσουμε τον εαυτό μας σε ό,τι είναι καλό και εξευγενισμένο, ώστε να είμαστε άξιες για τις ευθύνες αυτές»8.

Η μέτρηση της επιτυχίας

Οι καλές γυναίκες έχουν πάντα την επιθυμία να ξέρουν αν επιτυγχάνουν. Σε έναν κόσμο όπου τα μέτρα της επιτυχίας συχνά διαστρεβλώνονται, παραμένει σημαντικό να επιδιώκουμε εκτίμηση και επιβεβαίωση από τις σωστές πηγές. Παραφράζοντας κάποια πράγματα που βρίσκουμε στο *Να κυρήττετε το ευαγγέλιό μου*, πράττουμε σωστά όταν αναπτύσσουμε στοιχεία χαρακτήρα σαν του Χριστού και προσπαθούμε να υπακούμε πιστά το ευαγγέλιό Του. Πράττουμε σωστά όταν επιζητούμε να βελτιωθούμε και να κάνουμε το καλύτερο δυνατόν. Πράττουμε σωστά όταν αυξάνουμε την πίστη και την προσωπική χρηστότητα, ενδυναμώνουμε οικογένειες και σπιτικά και αναζητούμε και βοηθούμε τους άλλους που βρίσκονται σε ανάγκη. Ξέρουμε ότι επιτυγχάνουμε, όταν ζούμε έτσι ώστε να έχουμε τα προσόντα, να λαμβάνουμε και να γνωρίζουμε πώς να ακολουθούμε το Πνεύμα. Όταν έχουμε κάνει το καλύτερο δυνατόν, μπορεί, παρ' όλα αυτά, να βιώσουμε απογοητεύσεις, όμως δε θα απογοητευθούμε από τον εαυτό μας. Μπορούμε να αισθανόμαστε βέβαιες ότι ο Κύριος ευχαριστείται όταν νιώθουμε το Πνεύμα να λειτουργεί μέσω υμών9. Η ειρήνη, η χαρά και η ελπίδα είναι διαθέσιμα σε εκείνες που εκτιμούν σωστά την επιτυχία.

Μια αποκάλυψη στο βιβλίο του Ιωήλ, λέει πως κατά τις τελευταίες ημέρες, οι γιοι και οι κόρες του Θεού θα προφητεύουν και ο Κύριος θα εκχύσει το Πνεύμα Του επάνω στους δούλους Του και στις δούλες Του10. Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ επανέλαβε αυτήν την προφητεία, όταν είπε:

«Μεγάλο μέρος της μείζονος αύξησης της Εκκλησίας κατά τις τελευταίες ημέρες, θα οφείλεται στο ότι πολλές από τις καλές γυναίκες του κόσμου (στις οποίες συχνά βρίσκουμε μια εσώτερη αίσθηση πνευματικότητας) θα προσχωρήσουν στην Εκκλησία σε μεγάλους αριθμούς. Αυτό θα γίνει στο βαθμό που οι γυναίκες της Εκκλησίας θα αντικατοπτρίζουν χρηστότητα και θα μπορούν να εκφράζονται σωστά στη ζωή τους και στο βαθμό που οι οι γυναίκες της Εκκλησίας θα είναι ξεχωριστές και διαφορετικές --με αξιέπαινους τρόπους-- από τις γυναίκες του κόσμου…

»Θα είναι, λοιπόν, αυτές οι γυναίκες-παραδείγματα της Εκκλησίας μία σημαντική δύναμη, τόσο σε αριθμούς, όσο και στην πνευματική ανάπτυξη της Εκκλησίας κατά τις τελευταίες ημέρες»11.

Καταθέτω τη μαρτυρία μου ότι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι αληθινό. Ο Κύριος βασίζεται στις κόρες του να πράξουν ό,τι τους αναλογεί για την ενδυνάμωση των σπιτικών της Σιών και την οικοδόμηση του βασιλείου Του επάνω στη γη. Καθώς επιζητούν και αποκτούν τα προσόντα για προσωπική αποκάλυψη, ο Κύριος θα εκχύει το Πνεύμα Του επάνω στις δούλες Του κατά τις τελευταίες αυτές ημέρες. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Ιακώβ 2:17, Μωσία 4:26, Διδαχή και Διαθήκες 38:35, 44:6.
2. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 20:77.
3. Βλέπε Νεφί Β΄ 32:3.
4. Βλέπε Νεφί Γ΄ 19:24-33.
5. Διδαχή και Διαθήκες 11:12.
6. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 11:13-14.
7. Προς Κορινθίους Α΄ 13:8.
8. Eliza R. Snow, ομιλία στην Ανακουφιστική Εταιρεία τομέα Λεχί, 27 Οκτωβρίου 1869 Τομέας Λεχί, Πάσσαλος Αλπάιν (Γιούτα), στο Relief Society, Minute Book, 1868-1879, Church History Library, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, 26-27.
9. Βλέπε, *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* (2004), 10-11.
10. Βλέπε Ιωήλ 2:28-29.
11. Σπένσερ Κίμπαλ, "The Role of Righteous Women," *Ensign*, Νοέμβρ. 1979, 103-4.

Το μονοπάτι του καθήκοντός μας

Από τον Επίσκοπο Κιθ ΜακΜούλιν
Δεύτερο Σύμβουλο της Προεδρευούσης Επισκοπικής Ηγεσίας

Το καθήκον δεν απαιτεί τελειότητα, αλλά απαιτεί επιμέλεια. Δεν είναι απλώς αυτό που είναι νόμιμο· είναι αυτό που είναι ενάρετο.

Αυτός είναι ένας τεταραγμένος κόσμος. Διχόνοια και καταστροφή ευρίσκονται παντού. Ενίοτε υπάρχει η αίσθηση ότι η ίδια η ανθρωπότητα απειλείται.

Προμηνύοντας την εποχή μας, ο Κύριος είπε: «Οι ουρανοί θα σεισθούν, και η γη επίσης, και μεγάλα βάσανα θα υφίστανται ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, *όμως τον λαό μου θα τον διαφυλάξω*»1. Θα πρέπει να λαμβάνουμε μεγάλη παρηγοριά με αυτήν την υπόσχεση.

Αν και καταστροφές διαταράσσουν εντελώς «ακόμη και την ηρεμία της ζωής [μας]»2, δεν πρέπει να συντρίβουν διά παντός τη ζωή μας. Μπορούν να «[μας] διεγείρ[ουν] στη θύμηση»3, να «[μας] ξυπνήσ[ουν] το αίσθημα του καθήκοντός [μας] προς τον Θεό»4 και να μας διατηρούν «στο μονοπάτι του καθήκοντός [μας]»5.

Στην Ολλανδία κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, η οικογένεια Κάσπερ τεν Μπουμ χρησιμοποιούσε την οικία τους ως κρυψώνα για όσους κυνηγούσαν οι Ναζί. Αυτός ήταν ο τρόπος που ζούσαν σύμφωνα με την χριστιανική πίστη τους. Τέσσερα μέλη της οικογενείας έχασαν τη ζωή τους, επειδή παρείχαν αυτό το καταφύγιο. Η Κόρρι τεν Μπουμ και η αδελφή της, Μπέτσι, πέρασαν τρομακτικούς μήνες στο περιβόητο στρατόπεδο συγκεντρώσεως Ράβενσμπρουκ. Η Μπέτσι πέθανε εκεί -- η Κόρρι επιβίωσε.

Στο Ράβενσμπρουκ η Κόρρι και η Μπέτσι έμαθαν ότι ο Θεός μάς βοηθά να συγχωρούμε. Ύστερα από τον πόλεμο, η Κόρρι ήταν αποφασισμένη να διαδώσει αυτό το μήνυμα. Σε μία περίσταση, είχε μόλις μιλήσει σε μία ομάδα ατόμων στη Γερμανία που υπέφεραν από τον όλεθρο του πολέμου. Το μήνυμά της ήταν: «Ο Θεός συγχωρεί». Τότε η πίστη της Κόρρι τεν Μπουμ έφερε μία ευλογία.

Ένας άνδρας την πλησίασε. Τον ανεγνώρισε και ήταν ένας εκ των πιο σκληρών φρουρών στο στρατόπεδο. «Ανέφερες το Ράβενσμπρουκ στην ομιλία σου», είπε εκείνος. «Ήμουν φρουρός εκεί… Όμως, από τότε… έχω γίνει χριστιανός». Εξήγησε ότι είχε επιζητήσει τη συγχώρηση του Θεού για τα σκληρά πράγματα που είχε κάνει εκεί. Προέτεινε το χέρι του και ερώτησε: «Θα με συγχωρήσεις;»

Η Κόρρι τεν Μπουμ κατόπιν λέγει: «Δεν μπορεί να ήταν πολλά λεπτά που στεκόταν εκεί -- το χέρι προτεταμένο-- αλλά εμένα μου φαίνονταν ώρες καθώς πάλευα με το δυσκολότερο πράγμα που έπρεπε να κάνω ποτέ.

»…Το μήνυμα ότι ο Θεός συγχωρεί έχει έναν… όρο: ότι συγχωρούμε όσους μας πλήγωσαν…

»…'Βοήθα με!' Προσευχήθηκα σιωπηλώς. Να μπορέσω να υψώσω το χέρι μου. Μπορώ να το κάνω αυτό. Τροφοδότησέ με με αυτό το συναίσθημα'.

»…Άχαρα, μηχανικά, ώθησα το χέρι μου στο χέρι που ήταν απλωμένο. Καθώς το έκανα, έλαβε χώρα κάτι το απίστευτο. Το ρεύμα άρχισε στον ώμο μου, πήγε στον βραχίονά μου, μετεπήδησε στα ηνωμένα χέρια μας. Και κατόπιν αυτή η θεραπευτική ζεστασιά φαινόταν ότι πλημμύρισε όλο μου το είναι, φέρνοντας δάκρυα στα μάτια μου.

»'Σε συγχωρώ, αδελφέ!' έκλαψα, 'με όλη μου την καρδιά'.

»Για μεγάλη στιγμή είχε ο ένας γραπωμένο τα χέρια του άλλου, ο πρώην φρουρός και η πρώην φυλακισμένη. Ποτέ δεν είχα γνωρίσει την αγάπη του Θεού τόσο εντόνως όπως τότε»6.

Για όσους αποφεύγουν το κακό και ζουν καλές ζωές, που παλεύουν για μία φωτεινότερη ημέρα και τηρούν τις εντολές του Θεού, τα πράγματα μπορούν να πάνε καλύτερα και καλύτερα ακόμη ενώπιον της τραγωδίας. Ο Σωτήρας μας έδειξε την οδό. Από τη Γεθσημανή, τον σταυρό και τον τάφο, ανέστη θριαμβευτικώς, φέρνοντας ζωή και ελπίδα σε όλους εμάς. Μας προσκαλεί: «Έλα, ακολούθα με»7.

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον έχει συμβουλεύσει:

«Εάν θέλουμε να βαδίσουμε με το κεφάλι ψηλά, πρέπει να συνεισφέρουμε στη ζωή. Εάν θέλουμε να εκπληρώσουμε τον προορισμό μας και να επιστρέψουμε με τον Πατέρα μας στους Ουρανούς, πρέπει να τηρούμε τις εντολές Του και να ακολουθήσουμε το πρότυπο της ζωής του Σωτήρος. Κάνοντάς το αυτό, όχι μόνον θα επιτύχουμε τον στόχο μας για την αιωνία ζωή, αλλά επίσης θα αφήσουμε τον κόσμο πλουσιότερο και καλύτερο απ' ό,τι θα ήταν, εάν δεν *είχαμε ζήσει σύμφωνα με το καθήκον μας και δεν το είχαμε επιτελέσει*»8.

Στην Αγία Γραφή ευρίσκονται αυτά τα εμπνευσμένα λόγια: «Ας ακούσουμε το τέλος της όλης υπόθεσης: Να φοβάσαι τον Θεό, και να τηρείς τις εντολές του, επειδή *αυτό είναι το παν του ανθρώπου*»9.

Τι είναι αυτό που αποκαλείται *καθήκον;*

Το *καθήκον* περί του οποίου κάνω λόγο είναι αυτό που αναμένεται από εμάς να κάνουμε και να γίνουμε. Είναι μία ηθική επιταγή που καλεί από τα άτομα και τις κοινότητες αυτό που είναι σωστό, αληθινό και έντιμο. Το καθήκον δεν απαιτεί τελειότητα, αλλά απαιτεί επιμέλεια. Δεν είναι απλώς αυτό που είναι νόμιμο· είναι αυτό που είναι ενάρετο. Δεν διαφυλάσσεται για τους ισχυρούς ή τους ανωτέρους σε τάξη, αλλά αντιθέτως, ευρίσκεται στο θεμέλιο της προσωπικής ευθύνης, ακεραιότητος και θάρρους. Το να κάνει κάποιος το καθήκον του είναι μία εκδήλωση της πίστεως κάποιου.

Ο Πρόεδρος Μόνσον είπε για αυτό: «Αγαπώ την ευγενή λέξη *καθήκον*»10. Για τα μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού, το μονοπάτι του καθήκοντός μας είναι να τηρούμε τις διαθήκες μας στην καθημερινή ζωή.

Σε ποιον και σε τι είμαστε δεσμευμένοι για το καθήκον μας;

Πρώτον, το μονοπάτι του καθήκοντός μας είναι προς τον Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα μας. Είναι ο δημιουργός του σχεδίου σωτηρίας, ο πρωτεργάτης των ουρανών και της γης, ο δημιουργός του Αδάμ και της Εύας11. Είναι η πηγή της αληθείας12, η ενσάρκωση της αγάπης13 και ο λόγος που υπάρχει λύτρωση μέσω του Χριστού14.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ είπε: «Όλα όσα έχουμε, προέρχονται από τον [Θεό]. …Στον εαυτόν μας και από τον εαυτόν μας είμαστε απλώς μία άψυχη και άμορφη μάζα πηλού. Η ζωή, η διάνοια, η σοφία, η κρίση, η δύναμη της λογικής, όλα είναι δωρεές του Θεού προς τα τέκνα των ανθρώπων. Μας δίδει τη σωματική μας ρώμη καθώς και τις πνευματικές μας δυνάμεις. …Θα πρέπει να τιμούμε τον Θεό με τη διάνοιά μας, με την ισχύ μας, με την κατανόησή μας, με τη σοφία μας και με όλες τις δυνάμεις που κατέχουμε. Θα πρέπει να επιζητούμε να κάνουμε καλό στον κόσμο. *Αυτό είναι το καθήκον μας*»15.

Κάποιος δεν μπορεί να κάνει το καθήκον του προς τον Θεό Πατέρα χωρίς να κάνει ομοίως προς τον Υιό του Θεού, τον Κύριο Ιησού Χριστό. Το να ευλαβείσαι τον έναν, απαιτεί ευλάβεια για τον άλλον, διότι ο Πατέρας έχει ορίσει ότι μόνον στο όνομα του Χριστού και μέσω αυτού κάποιος μπορεί να εκπληρώσει εντελώς αυτήν την ευθύνη του καθήκοντος16. είναι το Παράδειγμά μας, ο Λυτρωτής μας και ο Βασιλεύς μας.

Καθώς άνδρες και γυναίκες, αγόρια και κορίτσια κάνουν το καθήκον τους στον Θεό, αισθάνονται παρακινημένοι να κάνουν το καθήκον τους ο ένας προς τον άλλον, προς την οικογένειά τους, προς την εκκλησία και το έθνος τους, προς όλα όσα τους έχουν εμπιστευθεί στη φροντίδα τους. Είναι δεσμευμένοι για το καθήκον, προκειμένου να μεγαλύνουν τα ταλέντα τους και να γίνουν νομοταγείς, καλοί άνθρωποι. Γίνονται ταπεινοί, ενδοτικοί και ήπιοι. Η εγκράτεια κατακτά την ανοχή· η υπακοή καθοδηγεί την επιμέλειά τους. Η γαλήνη έρχεται σε αυτούς. Οι πολίτες γίνονται αφοσιωμένοι, οι κοινότητες γίνονται καλοπροαίρετες και οι πλησίον γίνονται φίλοι. Ο Θεός των ουρανών είναι ευαρεστημένος, επικρατεί ειρήνη στη γη και αυτός ο κόσμος γίνεται καλύτερο μέρος17.

Πώς γνωρίζουμε το μονοπάτι του καθήκοντός μας μεσούσης της κρίσεως;

Προσευχόμαστε! Είναι ο βέβαιος τρόπος να γνωρίζουν όλοι. Είναι η σύνδεση που υποστηρίζει τη ζωή με τους ουρανούς. Ο Απόστολος Πέτρος είπε: «Τα μάτια του Κυρίου είναι επάνω στους δίκαιους, και τα αφτιά του στη δέησή τους»18.

Η ταπεινή, η ειλικρινής, η εμπνευσμένη προσευχή καθιστά διαθέσιμη στον καθέναν εξ ημών την ουράνια καθοδήγηση που χρειαζόμαστε τόσο απεγνωσμένα. Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ έδωσε τη συμβουλή: «Ενίοτε, οι άνθρωποι είναι σαστισμένοι και γεμάτοι έγνοιες και προβλήματα… όμως, η κρίση μας μάς διδάσκει ότι *είναι καθήκον μας να προσευχόμαστε*»19.

Ο Ιησούς δίδαξε:

«Πρέπει να προσέχετε και πάντα να προσεύχεστε μην τυχόν και μπείτε σε πειρασμό…

»Γι' αυτό πρέπει πάντοτε να προσεύχεστε προς τον Πατέρα στο όνομά μου.

»Να προσεύχεστε με τις οικογένειές σας προς τον Πατέρα, πάντοτε στο όνομά μου, ώστε οι γυναίκες σας και τα παιδιά σας να είναι ευλογημένα»20.

Για να είναι αποτελεσματικές οι προσευχές, πρέπει να είναι σε αρμονία με το σχέδιο των ουρανών. Η προσευχή με πίστη αποφέρει καρπούς, όταν υπάρχει μία τέτοια αρμονία, και αυτή η αρμονία υπάρχει, όταν οι προσευχές εμπνέονται από το Άγιο Πνεύμα. Το Πνεύμα φανερώνει ποιες θα πρέπει να είναι οι ικεσίες μας21. Εάν ελλείπει αυτή η εμπνευσμένη καθοδήγηση, είμαστε ευεπίφοροι προς το να «ζητ[ούμε] με κακό τρόπο»22, για να επιζητούμε μόνον το θέλημά μας και όχι «το θέλημά σου»23. Είναι εξίσου σημαντικό να

καθοδηγούμεθα από το Άγιο Πνεύμα, ενώ προσευχόμαστε, όσο και να διαφωτιζόμαστε από το ίδιο αυτό Πνεύμα, ενώ λαμβάνουμε μία απάντηση σε μία προσευχή. Μία τέτοια προσευχή φέρνει τις ευλογίες των ουρανών, διότι ο Πατέρας μας «ξέρει από ποια πράγματα έχ[ουμε] ανάγκη, πριν [εμείς] τα ζητήσ[ουμε] απ' αυτόν»24 και εισακούει κάθε ειλικρινή προσευχή. Τελικώς, ο Πατέρας και ο Υιός υπόσχονται: «Ζητάτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί»25.

Καταθέτω τη μαρτυρία μου ότι το μονοπάτι του καθήκοντός μας σημαδεύεται ευκρινώς από μία αδιαίρετη πίστη και πιστεύω στον Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, και τη δύναμη της προσευχής. Το μονοπάτι αυτό πρέπει να το ταξιδεύσουν όλα τα τέκνα του Θεού που Τον αγαπούν και επιθυμούν να τηρούν τις εντολές Του. Για τους νέους, οδηγεί σε προσωπικά επιτεύγματα και προετοιμασία. Για τους ενηλίκους, οδηγεί σε ανανεωμένη πίστη και αποφασιστικότητα. Για τη μεγαλύτερη γενεά, οδηγεί σε προοπτική και αντοχή με χρηστότητα ώς το τέλος. Εξοπλίζει κάθε πιστό ταξιδιώτη με τη δύναμη του Κυρίου, τον προστατεύει από το κακό της ημέρας και τον προικίζει με τη γνώση ότι «το τέλος της όλης υπόθεσης [είναι] να φοβ[όμαστε] τον Θεό, και να τηρ[ούμε] τις εντολές του, επειδή *αυτό είναι το παν του ανθρώπου*»26. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Μωυσή 7:61. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
2. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5η έκδοση (1939), 156.
3. Μωσία 1:17.
4. Άλμα 7:22.
5. Ήλαμαν 15:5.
6. Corrie ten Boom, *Tramp for the Lord* (1974), 54-55.
7. Κατά Λουκάν 18:22.
8. Τόμας Μόνσον, χρησιμοποιείται κατόπιν αδείας.
9. Εκκλησιαστής 12:13. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
10. Τόμας Μόνσον, "Duty Calls," *Ensign*, Μάιος 1996, 43.
11. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 20:17-19.
12. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 93:36.
13. Βλέπε Ιωάννου Α΄ 4:8
14. Βλέπε Κατά Ιωάννην 3:16, Ήλαμαν 5:10-11.
15. Joseph F. Smith, στο Conference Report, Οκτ. 1899, 69, 70. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
16. Βλέπε Μορόνι 10:32-33, Διδαχή και Διαθήκες 59:5.
17. Βλέπε Άλμα 7:23, 27.
18. Πέτρου Α΄ 3:12.
19. *Teachings of Presidents of the Church:Brigham Young*, (1997), 45. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
20. Νεφί Γ΄ 18:1819, 21.
21. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 50:29-30.
22. Ιακώβου 4:3.
23. Κατά Ματθαίον 6:10.

24. Κατά Ματθαίον 6:8.
25. Κατά Ματθαίον 7:7. Βλέπε, επίσης, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Ματαθαίον 7:12-13.
26. Εκκλησιαστής 12:13. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.

Ο βράχος του Λυτρωτή μας

Από τον Πρεσβύτερο Ουίλφορντ Άντερσεν
Των Εβδομήκοντα

Δίδω μαρτυρία ότι όσοι τηρούν τις εντολές Του θα μεγαλώσουν σε πίστη και ελπίδα. Θα τους δοθεί η δύναμη να υπερνικήσουν όλες τις δοκιμασίες της ζωής.

Χρόνια πριν, επισκέφτηκα την Ναβού του Ιλινόις με την οικογένειά μου. Εκεί είχαν έλθει οι πρώτοι Άγιοι αναζητώντας καταφύγιο. Πολλοί είχαν χάσει τα σπίτια και τις φάρμες τους και μερικοί είχαν χάσει αγαπημένα τους πρόσωπα από την αυξανόμενη καταδίωξη. Στη Ναβού συγκεντρώθηκαν και έχτισαν μια καινούργια και όμορφη πόλη. Αλλά η καταδίωξη ήταν επίμονη και το 1846, για μια ακόμη φορά, αναγκάστηκαν να αφήσουν τα σπίτια τους -- αυτή τη φορά στο μέσο του χειμώνα. Έβαλαν τις άμαξές τους σε γραμμή στην οδό Πάρλι και περίμεναν την σειρά τους για να διασχίσουν τα παγωμένα νερά του ποταμού Μισισιπή προς το άγνωστο μέλλον τους.

Καθώς στεκόμασταν στην οδό Πάρλι και συλλογιζόμασταν τις απελπιστικές τους συνθήκες, τα μάτια μου έπεσαν σε μια σειρά ξύλινων ταμπελών που ήταν καρφωμένες σε φράχτες, επάνω στις οποίες ήταν χαραγμένα παραθέματα από τα ημερολόγια αυτών των δύστυχων Αγίων. Καθώς διαβάζαμε κάθε παράθεμα, προς έκπληξή μας, αυτό που βρήκαμε στα λόγια τους δεν ήταν απελπισία ούτε αποθάρρυνση αλλά πεποίθηση και δέσμευση, ακόμη και χαρά. Ήταν γεμάτοι ελπίδα, ελπίδα που αντικαθρεφτίζεται στο παράθεμα από το ημερολόγιο της Σάρα ΝτεΆρμον Ριτς, Φεβρουάριος 1846: «Το να ξεκινήσουμε τέτοιο ταξίδι το χειμώνα… ήταν σαν να οδεύαμε προς τα σαγόνια του θανάτου, αλλά είχαμε πίστη… (και) αισθανόμασταν χαρά που η ημέρα της λύτρωσής μας είχε φτάσει»1.

Αυτοί οι πρώτοι Άγιοι πράγματι δεν είχαν σπίτι αλλά είχαν ελπίδα. Η καρδιά τους είχε ραγίσει, αλλά το πνεύμα τους ήταν δυνατό. Είχαν μάθει ένα βαθύ και σημαντικό μάθημα. Είχαν μάθει ότι η ελπίδα, με τις συνοδευτικές της ευλογίες ειρήνης και χαράς, δεν εξαρτάται από τις συνθήκες. Είχαν ανακαλύψει ότι η πραγματική πηγή της ελπίδας είναι η πίστη -- πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και στην απέραντη εξιλέωσή Του, το μόνο γερό θεμέλιο επάνω στο οποίο οικοδομούμε την ζωή μας.

Σήμερα, μια άλλη ομάδα πρωτοπόρων αντικαθρεφτίζει αυτήν τη σημαντική αρχή. Την Τρίτη 12 Ιανουαρίου, ένας μνημειώδης σεισμός έπληξε την χώρα της Αϊτής. Ο σεισμός άφησε την πρωτεύουσα Πορτ-ο-Πρενς σε κατάσταση χάους. Ο αντίκτυπός του ήταν συντριπτικός -- περίπου 1.000.000 άνθρωποι έμειναν άστεγοι και πάνω από 200.000 έχουν δηλωθεί νεκροί.

Καθώς ο κόσμος παρακολουθούσε την απρόσμενη διεθνή ανταπόκριση, μια άλλη αξιοσημείωτη και εμπνευσμένη προσπάθεια διάσωσης ήταν καθ' οδόν στο Πορτ-ο-Πρενς -- αυτήν την διηύθυνε μια επιτροπή αποτελούμενη από τοπικούς Αϊτινούς ηγέτες της Εκκλησίας, οργανωμένη σύμφωνα με το πρότυπο της ιεροσύνης και που λειτουργούσε με έμπνευση (από το Άγιο Πνεύμα). Τα μέλη της επιτροπής συμπεριλάμβαναν, μεταξύ άλλων, τους δύο προέδρους πασσάλου και τις δύο προέδρους της Ανακουφιστικής Εταιρείας πασσάλου στο Πορτ-ο-Πρενς, και τον πρόεδρο ιεραποστολής, ο οποίος σε ηλικία 30 χρόνων προεδρεύει σε 74 ιεραποστόλους πλήρους απασχόλησης στην Ιεραποστολή της Αϊτής, Πορτ-ο-Πρενς. Όλοι οι ιεραπόστολοί του είναι Αϊτινοί και από θαύμα, ούτε ένας δεν τραυματίστηκε από αυτόν το μνημειώδη σεισμό.

Στα χέρια αυτών των εμπνευσμένων τοπικών ηγετών τέθηκαν οι πόροι της Εκκλησίας, πόροι οι οποίοι συμπεριλάμβαναν γενναιόδωρες συνεισφορές πολλών από εσάς. Για αυτές τις συνεισφορές ο λαός της Αϊτής είναι πολύ ευγνώμων. Υπό την διεύθυνσή της επιτροπής, φορτηγά με εφόδια έφτασαν από την Δομινικανή Δημοκρατία σχεδόν άμεσα. Εντός ημερών από το σεισμό έφτασαν αεροπλάνα με φορτία τροφίμων, συστήματα καθαρισμού νερού, σκηνές, κουβέρτες, ιατροφαρμακευτικό υλικό και μια ομάδα γιατρών.

Οι εννέα οίκοι συγκεντρώσεων μέσα και γύρω από το Πορτ-ο-Πρενς δεν υπέστησαν ζημιές -- άλλο αξιοσημείωτο θαύμα. Κατά τη διάρκεια των εβδομάδων που ακολούθησαν τον σεισμό, έγιναν καταφύγια για πάνω από 5.000 Αϊτινούς και βάσεις από τις οποίες δίνονταν φαγητό, νερό και ιατρική περίθαλψη. Οι βασικές ανάγκες καλύφθηκαν και η τάξη άρχισε να αναδύει από το χάος.

Αν και οι πιστοί Αϊτινοί Άγιοι έχουν υποφέρει σε μεγάλο βαθμό, είναι γεμάτοι ελπίδα για το μέλλον. Όπως οι πρωτοπόροι το 1846, η καρδιά τους έχει ραγίσει, αλλά το πνεύμα τους είναι δυνατό. Και εκείνοι, μας διδάσκουν ότι η ελπίδα, η ευτυχία και η χαρά δεν είναι προϊόντα των συνθηκών, αλλά της πίστης στον Κύριο.

Ο ίδιος ο προφήτης Μόρμον που γνώρισε δύσκολες συνθήκες, κατανοούσε και δίδαξε καθαρά αυτή τη διδαχή:

«Και πάλι, αγαπημένοι μου αδελφοί, θα ήθελα να σας μιλήσω σχετικά με την ελπίδα…

»…Ιδέστε, σας λέω πρέπει να έχετε ελπίδα μέσω της εξιλέωσης του Χριστού… και τούτο χάρη της πίστης σας προς εκείνον σύμφωνα με την υπόσχεση.

»…Επομένως, εάν ένας άνθρωπος έχει πίστη, πρέπει οπωσδήποτε να έχει ελπίδα, γιατί χωρίς πίστη δεν μπορεί να υπάρχει καμία ελπίδα»2.

Η ελπίδα έρχεται από την πίστη στον Ιησού Χριστό. Εκείνος έχει ήδη υπερνικήσει τον κόσμο και έχει υποσχεθεί ότι θα εξαλείψει κάθε δάκρυ μας αν μόνο στραφούμε προς Εκείνον, πιστέψουμε και ακολουθήσουμε.

Μερικοί που αυτή τη στιγμή αισθάνονται απελπισμένοι ή αποθαρρυμένοι, ίσως αναρωτιούνται πώς θα ήταν πιθανόν να αποκτήσουν ξανά ελπίδα. Αν είστε ένας από αυτούς να θυμάστε ότι η ελπίδα έρχεται από την πίστη. Αν θέλουμε να οικοδομήσουμε την ελπίδα μας, πρέπει να οικοδομήσουμε την πίστη μας.

Η πίστη στον Σωτήρα απαιτεί περισσότερα από ένα απλό πιστεύω. Ο Απόστολος Ιάκωβος δίδαξε ότι ακόμα και τα δαιμόνια πιστεύουν και φρίττουν4. Αλλά η αληθινή πίστη απαιτεί έργα. Η διαφορά ανάμεσα στα δαιμόνια και τα πιστά μέλη της Εκκλησίας δεν είναι τα πιστεύω -- αλλά τα έργα. Η πίστη μεγαλώνει με την τήρηση των εντολών. Πρέπει να εργαστούμε στο να τηρούμε τις εντολές. Από το Bible Dictionary [Λεξικό της Βίβλου] διαβάζουμε ότι:

«Τα θαύματα δεν δημιουργούν πίστη, αλλά η δυνατή πίστη αναπτύσσεται με υπακοή στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, με άλλα λόγια, η πίστη έρχεται με την χρηστότητα»5.

Όταν προσπαθούμε να τηρούμε τις εντολές του Θεού, να μετανοούμε από τις αμαρτίες μας και υποσχόμαστε ότι θα κάνουμε την καλύτερή μας προσπάθεια να ακολουθήσουμε τον Σωτήρα, η εμπιστοσύνη μας αρχίζει να αυξάνεται ότι μέσω της εξιλέωσης, όλα θα είναι εντάξει. Αυτά τα συναισθήματα επιβεβαιώνονται από το Άγιο Πνεύμα το οποίο μας απαλλάσσει από αυτά που οι πρωτοπόροι μητέρες και πατέρες μας, αποκαλούσαν «βάσανα». Παρά τις δοκιμασίες μας, είμαστε γεμάτοι με ένα συναίσθημα ευδαιμονίας και θέλουμε να τραγουδήσουμε μαζί τους ότι πράγματι «όλα πάνε καλά»6.

Δεν επιθυμώ να υποβαθμίσω την πραγματικότητα της κατάθλιψης ως πάθηση. Για μερικούς, η λύση για την κατάθλιψη και την ανησυχία βρίσκεται στις συμβουλές από ικανούς επαγγελματίες. Αλλά για τους περισσότερους από εμάς, η θλίψη και ο φόβος αρχίζουν να εξαφανίζονται και αντικαθίστανται με ευτυχία και ειρήνη όταν θέτουμε την εμπιστοσύνη μας στον Πρωτεργάτη του σχεδίου ευδαιμονίας και όταν αναπτύσσουμε πίστη στον Πρίγκιπα ειρήνης.

Πρόσφατα ένας αγαπημένος μου φίλος απεβίωσε από καρκίνο. Εκείνος και η οικογένειά του είναι άνθρωποι μεγάλης πίστης. Έδινε πνευματική έμπνευση να δούμε πώς η πίστη τους τούς ενδυνάμωσε σε αυτή τη δύσκολη στιγμή. Ήταν γεμάτοι με μια εσωτερική ειρήνη που τους βάσταζε και τους ενδυνάμωνε. Με την άδειά τους, θα ήθελα να διαβάσω από ένα οικογενειακό γράμμα που γράφτηκε λίγες μέρες πριν αποβιώσει ο πατέρας της:

«Οι τελευταίες ημέρες ήταν ιδιαίτερα δύσκολες… Χτες το βράδυ καθώς είχαμε συγκεντρωθεί γύρω από το κρεβάτι του μπαμπά, το Πνεύμα του Κυρίου ήταν μαζί μας και πράγματι έδρασε σαν παράκλητος για εμάς. Έχουμε ειρήνη… Ήταν το πιο δύσκολο πράγμα που έχουμε βιώσει, αλλά αισθανόμαστε ειρήνη με την γνώση ότι… ο Πατέρας μας στους Ουρανούς έχει υποσχεθεί ότι θα ζήσουμε ξανά μαζί ως οικογένεια. Αφού ο γιατρός στο νοσοκομείο είπε στον μπαμπά ότι δεν υπήρχε κάτι άλλο που να μπορούν να κάνουν, μας κοίταξε όλους με τέλεια πίστη και ρώτησε θαρρετά: ‘Υπάρχει κανείς σε αυτό το δωμάτιο που έχει πρόβλημα με το σχέδιο σωτηρίας;’ Δεν έχουμε και είμαστε ευγνώμονες για έναν πατέρα και μια μητέρα που μας δίδαξαν να έχουμε τέλεια εμπιστοσύνη στο σχέδιο».

Απευθύνομαι σε όσους υποφέρουν, σε όσους θρηνούν, σε όσους αντιμετωπίζουν ή θα αντιμετωπίσουν ακόμα δοκιμασίες και δυσκολίες σε αυτήν τη ζωή. Το μήνυμά μου είναι προς όσους είναι ανήσυχοι ή φοβισμένοι ή αποθαρρυμένοι. Το μήνυμά μου είναι σαν μια ηχώ, μια υπενθύμιση της συνεχούς παρηγορητικής συμβουλής του στοργικού Πατέρα προς τα παιδιά Του από καταβολής κόσμου.

«Να θυμάστε, να θυμάστε ότι επάνω στο βράχο του Λυτρωτή μας, που είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, εκεί πρέπει να χτίσετε το θεμέλιό σας. Ώστε όταν ο διάβολος στείλει τους ισχυρούς του ανέμους, μάλιστα, τα άχυρά του στον ανεμοστρόβιλο, μάλιστα, όταν όλο το χαλάζι του και η τρομερή θύελλά του χτυπάει επάνω σας, δε θα σας εξουσιάσει για να σας σύρει κάτω στον κόλπο της δυστυχίας και αιώνιας κακομοιριάς, ένεκα του βράχου επάνω στον οποίο έχετε οικοδομηθεί, που είναι γερό θεμέλιο, θεμέλιο επί του οποίου αν χτίσουν οι άνθρωποι δεν μπορούν να πέσουν»7.

Δίδω μαρτυρία για Εκείνον, ότι έχει υπερνικήσει τον κόσμο, ότι ποτέ δεν θα μας ξεχάσει ούτε θα μας εγκαταλείψει, επειδή μας έχει χαράξει στις παλάμες των χεριών Του8. Δίδω μαρτυρία ότι όσοι τηρούν τις εντολές Του θα μεγαλώσουν σε πίστη και ελπίδα. Θα τους δοθεί η δύναμη να υπερνικήσουν όλες τις δοκιμασίες της ζωής. Θα βιώσουν ειρήνη που υπερέχει κάθε νου9. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Sarah DeArmon Rich, στο Carol Cornwall Madsen, *Journey to Zion: Voices from the Mormon TrailThe Iowa Trail* (1997), 173-174. Εκσυχρονισμένη ορθογραφία.

2. Μορόνι 7:40-42.
3. Βλέπε Αποκάλυψη 7:14-17.
4. Βλέπε Ιακώβου 2:19.
5. Bible Dictionary, “Faith”.
6. «Ελάτε σεις, οι Άγιοι της γης», Ύμνοι και παιδικά τραγούδια αρ. 2.
7. Ήλαμαν 5:12.
8. Βλέπε Νεφί Α΄ 21:16.
9. Βλέπε Προς Φιλιππησίους 4:7.

Μητέρες και κόρες

Από τον Πρεσβύτερο Ράσελ Μπάλαρντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Κατά τις τελευταίες αυτές ημέρες είναι βασικό --έως και ζωτικής σημασίας-- ώστε γονείς και παιδιά να ακούν και να μαθαίνουν ο ένας από τον άλλον.

Αδελφοί και αδελφές, πριν από έξι μήνες, μίλησα στη συγκέντρωση ιεροσύνης της γενικής συνέλευσης στους πατέρες και στους γιους. Όπως αναμενόταν, οι πέντε κόρες μου, οι είκοσι τέσσερις εγγονές μου και οι ακόμα περισσότερες δισεγγονές μου, ζητούσαν να αφιερώσω τον ανάλογο χρόνο σε αυτές. Θα μιλήσω, λοιπόν, σήμερα κυρίως στις μητέρες και στις κόρες της Εκκλησίας.

Η αγαπητή σύζυγός μου, Μπάρμπαρα, είχε μία παντοτινά σημαντική επιρροή στις κόρες και στις εγγονές μας και -- εκείνες με τη σειρά τους, σε εκείνη. Οι μητέρες και οι κόρες παίζουν ένα ζωτικό ρόλο, βοηθώντας η μία την άλλη να εξερευνήσουν τις απεριόριστες δυνατότητες, παρά τις υπονομευτικές επιρροές ενός κόσμου όπου η γυναικεία φύση και η μητρότητα διαφθείρονται και γίνονται αντικείμενο χειρισμών.

Μιλώντας στις γυναίκες της Εκκλησίας πριν από έναν αιώνα σχεδόν, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Δεν σας αρμόζει να καθοδηγήστε από τις... γυναίκες του κόσμου, σας αρμόζει να... καθοδηγείτε τις γυναίκες του κόσμου σε ό,τι είναι αξιέπαινο, ό,τι είναι του Θεού, ό,τι είναι εξυψωτικό και... εξαγνιστικό για τα τέκνα των ανθρώπων» (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 184).

Αδελφές, εμείς, οι αδελφοί σας, δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό που έχετε ουράνια σχεδιαστεί να πράττετε, πριν από τη θεμελίωση του κόσμου. Ίσως να προσπαθούμε, όμως δεν μπορούμε ούτε να ελπίζουμε ότι θα αντιγράψουμε πιστά τα μοναδικά χαρίσματά σας. Τίποτα πιο προσωπικό δεν υπάρχει στον κόσμο, όσο η γαλούχηση ή όσο κάτι που αλλάζει τη ζωή, όπως η επιρροή μιας ενάρετης γυναίκας.

Κατανοώ ότι ορισμένες από εσάς, νέες γυναίκες, δεν έχετε μητέρες με τις οποίες να μπορείτε να συζητήσετε αυτά τα θέματα. Και πολλές από εσάς, γυναίκες, δεν έχετε επί του παρόντος κόρες στη ζωή σας. Επειδή, όμως, όλες οι γυναίκες έχουν στη θεία φύση τους τόσο το εγγενές ταλέντο, όσο και την υπευθυνότητα της μητέρας, τα περισσότερα από τα οποία θα έλεγα ότι ισχύουν εξίσου για τις γιαγιάδες, τις θείες, τις αδελφές, τις μητριές, τις

πεθερές, τις ηγέτιδες και άλλες καθοδηγήτριες, οι οποίες μερικές φορές καλύπτουν τα κενά για αυτές τις ουσιώδεις σχέσεις μητέρας-κόρης.

Νέες γυναίκες, οι μητέρες σας, σας λατρεύουν. Βλέπουν σ' εσάς την υπόσχεση των μελλοντικών γενεών. Οτιδήποτε επιτυγχάνετε, κάθε δυσκολία που υπερνικάτε, τους δίνει άφατη χαρά. Κατά τον ίδιο τρόπο, οι ανησυχίες και ο πόνος της καρδιάς *σας* είναι οι ανησυχίες και ο πόνος της καρδιάς *τους.*

Σήμερα επιθυμώ να προτείνω κάποια πράγματα σε εσάς, νέες γυναίκες, για το πώς θα επωφεληθείτε πλήρως από τη σχέση σας με τη μητέρα σας. Ακόμα, έχω μερικές σκέψεις να συμμεριστώ με τις μητέρες, για το πώς μπορούν να μεγιστοποιήσουν την επιρροή τους στις κόρες τους αλλά και στα άλλα μέλη της οικογένειάς τους.

Δυστυχώς, είναι πολύ εύκολο να απεικονίσουμε τη σύγχυση και τη διαστρέβλωση για τη γυναικεία φύση στη σύγχρονη κοινωνία. Απρεπείς, ανήθικες, έκλυτες γυναίκες συνωστίζονται σε ραδιόφωνο και τηλεόραση, μονοπωλούν τα περιοδικά και εμφανίζονται σε κινηματογραφικές ταινίες -- ενώ όλα εξυμνούνται από τον κόσμο. Ο Απόστολος Παύλος μίλησε προφητικά για «κακούς καιρούς» που θα έρθουν τις τελευταίες ημέρες και αναφέρθηκε ειδικά σε κάτι που ίσως φαινόταν ιδιαίτερα επικίνδυνο για αυτόν: «γυναικάρια, που είναι φορτωμένα με αμαρτίες, καθώς σέρνονται από διάφορες επιθυμίες» (Προς Τιμόθεον Β' 3:1, 6). Η δημοφιλής κουλτούρα σήμερα κάνει συχνά τις γυναίκες να δείχνουν ανόητες, ανακόλουθες, κουτές και αδύναμες. Τις αντικειμενοποιεί και τις στερεί σεβασμού και κατόπιν διατείνεται ότι μπορούν να αφήσουν το σημάδι τους στους ανθρώπους μόνο με τη σαγήνη -- πραγματικά το πιο διαποτιστικά επικίνδυνο μήνυμα που στέλνει ο ενάντιος στις γυναίκες για τον εαυτό τους.

Και έτσι, αγαπητές μου νέες γυναίκες, σας παροτρύνω ένθερμα να μην κοιτάζετε προς τη σύγχρονη κουλτούρα ως υπόδειγμα του ρόλου σας και ως καθοδηγήτριες. Σας παρακαλώ, κοιτάξτε τις γεμάτες πίστη μητέρες σας ως υπόδειγμα που θα ακολουθήσετε. Διαπλάστε τον εαυτό σας όπως *εκείνες*, όχι όπως οι διασημότητες, τα πρότυπα των οποίων δεν αποτελούν πρότυπα του Κυρίου και οι αξίες των οποίων ίσως δεν αντικατοπτρίζουν μία αιώνια προοπτική. Κοιτάξτε τη μητέρα σας. Μάθετε από τις δυνάμεις της, το θάρρος και την πίστη της. Ακούστε την προσεκτικά. Ίσως να μην είναι επιδέξια στα μηνύματα από κινητό. Ίσως και να μην είναι στο Facebook. Όμως σε θέματα καρδιάς και στα του Κυρίου, διαθέτει πλούτο γνώσεων. Καθώς προσεγγίζετε την εποχή του γάμου και της μητρότητας, θα είναι η μεγαλύτερη πηγή σας, σοφίας. Κανένας άλλος άνθρωπος στη γη δε σας αγαπά τόσο ούτε είναι πρόθυμος να θυσιάσει τόσα πολλά για να σας ενθαρρύνει και να σας βοηθήσει να βρείτε την ευτυχία -- σε τούτη τη ζωή και παντοτινά.

Να αγαπάτε τη μητέρα σας, νεαρές αδελφές μου. Να τη σέβεστε. Να την ακούτε. Να την εμπιστεύεστε. Σκέφτεται ό,τι το καλύτερο για εσάς. Νοιάζεται για την αιώνια ασφάλεια και ευτυχία σας. Να είστε, λοιπόν, καλές μαζί της. Να είστε υπομονετικές με τις ατέλειές της, διότι έχει. Όλοι έχουμε.

Θα ήθελα τώρα να αναφέρω μερικές σκέψεις μου σε εσάς, μητέρες, για τον ξεχωριστό ρόλο που έχετε στη ζωή των θυγατέρων σας. Έχουμε μια οικογενειακή φίλη που ταξιδεύει συχνά με μέλη της ευρύτερης οικογένειάς της. Κύρια παρατήρησή της μετά από κάθε ταξίδι είναι το πόσο πολύ οι νέες γυναίκες συμπεριφέρονται όπως οι μητέρες τους. Εάν οι μητέρες είναι προνοητικές, το ίδιο είναι και οι κόρες τους. Εάν οι μητέρες είναι ταπεινές, το ίδιο οι κοπέλες. Εάν οι μητέρες ντύνονται πρόχειρα στη συγκέντρωση μετάληψης, το ίδιο και οι κόρες τους. Μητέρες, το παράδειγμά σας είναι εξαιρετικά σημαντικό για τις κόρες σας -- έστω κι αν δεν το παραδέχονται.

Σε ολόκληρη την ιστορία του κόσμου, οι γυναίκες υπήρξαν πάντοτε δασκάλες ηθικών αξιών. Η διδασκαλία αυτή αρχίζει στην κούνια και εξακολουθεί σε όλη τη ζωή των παιδιών τους. Σήμερα η κοινωνία μας βομβαρδίζεται με μηνύματα για τη γυναικεία φύση και τη μητρότητα, τα οποία είναι επικίνδυνα λανθασμένα και αχρεία. Αν ακολουθήσουν αυτά τα μηνύματα, μπορεί οι κόρες σας να μπουν στο δρόμο προς την αμαρτία και την αυτοκαταστροφή. Ίσως οι κόρες σας να μην το καταλάβουν αν δεν τους το πείτε -- ή, μάλλον, αν δεν τους δείξετε πώς να κάνουν καλές επιλογές. Ως μητέρες στον Ισραήλ, είστε η πρώτη γραμμή άμυνας των θυγατέρων σας απέναντι στα τεχνάσματα του κόσμου.

Μητέρες, καταλαβαίνω ότι κάποιες φορές φαίνεται ότι τα παιδιά μας δε δίνουν προσοχή στα μαθήματα που προσπαθούμε να τα διδάξουμε. Πιστέψτε με -- έχω δει εκείνο το κενό βλέμμα στα μάτια των εφήβων ακριβώς μόλις νομίζετε ότι φθάνετε στο καλύτερο μέρος της διδασκαλίας σας. Σας διαβεβαιώ ότι ακόμα κι αν νομίζετε ότι η κόρη σας δεν προσέχει τίποτα απ' όσα της λέτε, εξακολουθεί να μαθαίνει από εσάς καθώς σας παρακολουθεί για να δει αν οι πράξεις σας ταιριάζουν με τα λόγια σας. Όπως πιστεύεται ότι είπε ο Ραλφ Ουάλντο Έμερσον: «Αυτό που κάνεις, φωνάζει τόσο δυνατά ώστε δεν μπορώ να ακούσω τι λες» (βλέπε Ralph Keyes, *The Quote Verifier* [2006], 56).

Διδάξτε τις κόρες σας να βρίσκουν χαρά στη γαλούχηση των παιδιών. Εκεί η αγάπη και τα ταλέντα τους θα έχουν τη μεγαλύτερη αιώνια σημασία. Συλλογιστείτε την ανάλογη νουθεσία του Προέδρου Χάρολντ Λη, ότι «το σημαντικότερο… έργο που θα κάνετε ποτέ, θα είναι μέσα στους τοίχους του σπιτιού σας» (*Teachings of Presidents of the Church:*Harold B.

Lee, [2000], 134). Βεβαίως, αυτό είναι αλήθεια για όλους μας, όμως έχει ιδιαίτερη δύναμη όταν σκεφτόμαστε τη σχέση μητέρας και κόρης.

Μητέρες, διδάξτε τις κόρες σας ότι μία πιστή κόρη του Θεού αποφεύγει τον πειρασμό να κουτσομπολεύει ή να κρίνει η μία την άλλη. Σε ένα κήρυγμα προς την Ανακουφιστική Εταιρεία της Ναβού, ο Προφήτης Τζόζεφ συμβούλευσε: «η γλώσσα είναι ασυγκράτητο μέλος [του σώματος] -- συγκρατήστε τη γλώσσα σας για θέματα σχεδόν ασήμαντα» (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 455).

Τα πρόσφατα χρόνια, υπήρξε ένα κύμα άρθρων, βιβλίων και ταινιών σχετικά με τις γυναίκες και τα κορίτσια που κουτσομπολεύουν και που δεν είναι «κακά». Ο Σατανάς πάντοτε αποπειράται να υποβαθμίσει το πολυτιμότερο στοιχείο της θείας φύσης μιας γυναίκας -- της φύσης να γαλουχεί.

Η σχέση μητέρας-κόρης βρίσκεται εκεί όπου η κόρη μαθαίνει πώς να γαλουχεί, με το να γαλουχείται. Την αγαπούν. Διδάσκεται και βιώνει από πρώτο χέρι πώς είναι να έχει κάποιον να νοιάζεται για εκείνη, αρκετά ώστε να τη διορθώνει, ενώ εξακολουθεί να την ενθαρρύνει και να πιστεύει σε αυτήν.

Θυμηθείτε, αδελφές, ο Θεός είναι η πηγή κάθε ηθικής και πνευματικής δύναμης. Αποκτούμε πρόσβαση σ’ εκείνη τη δύναμη συνάπτοντας διαθήκες με Εκείνον και τηρώντας τες. Μητέρες, διδάξτε στις κόρες σας τη σπουδαιότητα να συνάπτουμε διαθήκες και μετά δείξτε τους πώς να τηρούν αυτές τις διαθήκες, με τρόπο ώστε να επιθυμούν να ζουν άξια για να πάνε στο ναό.

Στο σημερινό κόσμο, αυτό σημαίνει να μιλάτε στις κόρες σας για σεξουαλικά θέματα. Οι κόρες σας, όπως και οι γιοι σας, φθάνουν σε μια ηλικία όπου ο κόσμος σήμερα αποδέχεται ανοικτά την ανηθικότητα νωρίς, με τυχαίο τρόπο και απερίσκεπτα. Άσεμνες, μη αγνές γυναίκες, περιβάλλονται με αίγλη και πολύ συχνά εξυμνούνται και γίνονται παράδειγμα προς μίμηση. Μολονότι υπάρχουν πράγματα που μπορούμε να κάνουμε στο σπίτι και στην οικογένειά μας, ώστε να ελαχιστοποιήσουμε την έκθεσή μας σ’ αυτά τα ανήθικα στοιχεία της σύγχρονης ζωής, οι κόρες σας δεν μπορούν να αποφύγουν απόλυτα τα θορυβώδη σεξουαλικά μηνύματα και το δέλεαρ που τις περιτριγυρίζει. Θα πρέπει να έχετε συχνές, ανοιχτές συζητήσεις όπου θα διδάσκετε στις κόρες σας την αλήθεια για αυτά τα ζητήματα.

Για παράδειγμα, πρέπει να καταλάβουν πως όταν φορούν πολύ εφαρμοστά ρούχα, πολύ κοντά ή με μεγάλο ντεκολτέ, όχι μόνο στέλνουν λάθος μήνυμα στους νέους άνδρες που συναναστρέφονται, αλλά διαιωνίζουν στο νου τους τη λανθασμένη ιδέα ότι η αξία μιας

γυναίκας εξαρτάται αποκλειστικά από την αισθησιακή εμφάνισή της. Αυτό δεν υπήρξε ποτέ ούτε και θα υπάρξει στα πλαίσια ενός ενάρετου προσδιορισμού μιας πιστής κόρης του Θεού. Θα πρέπει να το ακούσουν αυτό --ξεκάθαρα και επανειλλημένα-- από τα χείλη σας και πρέπει να το βλέπουν διαρκώς και ως σωστό υπόδειγμα από εσάς, στο ντύσιμό σας, στην περιποίηση του εαυτού του και στο σεμνό τρόπο ζωής.

Όλοι οι νέοι θα έχουν περισσότερες πιθανότητες να συνάπτουν και να τηρούν διαθήκες, εάν μάθουν πώς να αναγνωρίζουν την παρουσία και τη φωνή του Πνεύματος. Διδάξτε τις κόρες σας για τα του Πνεύματος. Οδηγήστε τες στις γραφές. Δώστε τους εμπειρίες που θα τις βοηθήσουν να διαφυλάξουν την ευλογία της δύναμης της ιεροσύνης στη ζωή τους. Μέσω της τήρησης των διαθηκών θα μάθουν να ακούν τη φωνή του Κυρίου και να λαμβάνουν προσωπική αποκάλυψη. Ο Θεός πραγματικά θα ακούσει και θα απαντήσει στις προσευχές τους. Το θέμα της Κοινής Δραστηριότητος για το 2010 ισχύει για τους νέους μας αλλά και για όλους εμάς: «Γίνει ισχυρός και ανδρείος· μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις· επειδή, μαζί σου είναι ο Κύριος ο Θεός σου, όπου κι αν πας» (Ιησούς του Ναυή 1:9). Αυτό θα τους οδηγήσει με ασφάλεια στις ευλογίες του οίκου του Κυρίου.

Βεβαιωθείτε ότι γνωρίζουν πως η τήρηση των διαθηκών είναι ο ασφαλέστερος δρόμος προς την αιώνια ευτυχία. Και, αν χρειαστεί, διδάξτε τες πώς να μετανοούν και πώς να παραμένουν αγνές και άξιες.

Αν όλα αυτά σας ακούγονται οικεία, αδελφοί και αδελφές μου, είναι διότι μιλώ στους γονείς και τα παιδιά τους επί τρεις συνεχείς γενικές συνελεύσεις. Τον περασμένο Απρίλιο παρότρυνα τους νέους να «μάθουν από τα μαθήματα του παρελθόντος». Παραθέτω από εκείνη την ομιλία: «Όταν είστε πρόθυμοι να ακούσετε και να μάθετε, ορισμένες από τις σημαντικότερες διδασκαλίες για τη ζωή, έρχονται από εκείνους που έζησαν πριν από εσάς… Πόσο καλύτερη θα είναι η ζωή σας, αν ακολουθήσετε το ευγενές παράδειγμα των πιστών οπαδών του Χριστού» (“Learning the Lessons of the Past,” *Liahona,* Μάιος 2009, 31, 33).

Τον περασμένο Οκτώβριο μίλησα σε πατέρες και γιους στη συγκέντρωση ιεροσύνης και σήμερα μίλησα κυρίως σε μητέρες και κόρες. Σε κάθε ομιλία, το μήνυμά μου ήταν διαφορετικό αλλά παρεμφερές. Ελπίζω ότι ακούτε προσεκτικά και βλέπετε ένα υπόδειγμα και ακούτε ένα σταθερό, συνεπές μήνυμα, ότι κατά τις τελευταίες αυτές ημέρες είναι βασικό --έως και ζωτικής σημασίας-- ώστε γονείς και παιδιά να ακούν και να μαθαίνουν ο ένας από τον άλλον. Αυτές οι σκέψεις που σας ανέφερα δεν είναι έπεα πτερόεντα. Αποτελούν την ουσία, το επίκεντρο του σχεδίου του Θεού για την αιώνια ευτυχία και ειρήνη μας.

Η Εκκλησία θα βοηθήσει όπου μπορούμε. Βρισκόμαστε για να σας στηρίξουμε και να σας υποστηρίξουμε ως γονείς και ως παιδιά. Όμως το σπιτικό είναι το σημαντικότερο μέρος της προετοιμασίας των σημερινών νέων που θα καθηδηγήσουν τις οικογένειες και την Εκκλησία του αύριο. Εναπόκειται στον καθέναν μας ως πατέρες και μητέρες να πράξουμε ό,τι μπορούμε για να προετοιμάσουμε τους νέους μας να γίνουν πιστοί, ενάρετοι άνδρες και γυναίκες. Μέσα στο σπιτικό είναι όπου θα πρέπει να διδάξουμε το ευαγγέλιο, με το δίδαγμα και το παράδειγμα.

Κλείνω τη συμβουλή μου με αυτή την προφητική περίληψη από τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ: «Οι [οικογενειακές] σχέσεις μας δεν προορίζονται αποκλειστικά για ετούτη τη ζωή, για τον παρόντα καιρό, σε αντιδιαστολή με την αιωνιότητα. Ζούμε για τον παρόντα καιρό και για την αιωνιότητα. Δημιουργούμε σχέσεις και συγγένειες για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα… Ποιοι άλλοι εκτός από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών συλλογίζονται ότι πέρα από τον τάφο, θα εξακολουθήσουμε σε μία οργάνωση ως οικογένεια; Ο πατέρας, η μητέρα, τα παιδιά, θα αναγνωρίζουν ο ένας τον άλλο… αυτή η οργάνωση της οικογένειας θα είναι μία μονάδα στη μεγάλη και τέλεια οργάνωση του έργου του Θεού και όλοι προορίζονται να εξακολουθήσουν σε όλο τον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα». (*Teachings: Joseph F. Smith,* 385, 386).

Είθε ο Θεός να μας ευλογεί για να διδάσκουμε, να γαλουχούμε και να προετοιμάζουμε ο ένας τον άλλο μέσα στους τοίχους του σπιτικού μας για το σπουδαίο έργο το οποίο πρέπει να γίνει από όλους μας τώρα και στο μέλλον, είναι η προσευχή μου, στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, αμήν.

Βοηθήστε τους στον δρόμο τους για το σπίτι

Από τον Πρόεδρο Χένρυ Άιρινγκ
Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Βοηθούμε καλύτερα τα παιδιά του Θεού, παρέχοντας τρόπους να οικοδομήσουν πίστη στον Ιησού Χριστό και το αποκατεστημένο ευαγγέλιό Του, όταν είναι μικρά.

Αδελφοί και αδελφές, ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει και χρειάζεται τη βοήθειά μας για να φέρει ξανά τα παιδιά Του-πνεύματα πίσω, κοντά Του. Μιλώ σήμερα σε νέους ανθρώπους που ήδη βρίσκονται εντός της αληθινής Εκκλησίας Του και έχουν έτσι ξεκινήσει να οδεύουν στο ευθύ και στενό μονοπάτι για να επιστρέψουν στο επουράνιο σπιτικό τους. Εκείνος θέλει να αποκτήσουν από νωρίς την πνευματική δύναμη για να παραμείνουν στο μονοπάτι. Επίσης, χρειάζεται τη βοήθειά μας για να τους φέρει γρήγορα πίσω στο μονοπάτι, εάν αρχίσουν να περιπλανώνται.

Ήμουν νεαρός επίσκοπος όταν άρχισα να βλέπω καθαρά γιατί θέλει ο Κύριος από εμάς να ενδυναμώνουμε τα παιδιά όταν είναι νέα και να τα σώζουμε γρήγορα. Θα σας πω μια ιστορία για ένα νεαρό άτομο που αντιπροσωπεύει πολλούς που προσπάθησα να βοηθήσω στη διάρκεια των ετών.

Καθόταν απέναντί μου, στο γραφείο μου του επισκόπου. Μου μίλησε για τη ζωή της. Είχε βαπτιστεί και επικυρωθεί ως μέλος της Εκκλησίας, όταν ήταν οκτώ ετών. Δεν υπήρχαν δάκρυα στα μάτια της καθώς αφηγείτο τα όσα είχαν ακολουθήσει στα περισσότερα από είκοσι χρόνια από τότε, αλλά υπήρχε θλίψη στη φωνή της. Είπε ότι το μονοπάτι της αμαρτίας άρχισε από τις επιλογές να συναναστρέφεται με συναρπαστικούς ανθρώπους, όπως νόμιζε. Άρχισε να παραβιάζει αυτές που στην αρχή φαίνονταν λιγότερο σημαντικές εντολές.

Αρχικά αισθάνθηκε κάποια θλίψη και λίγη ενοχή. Όμως η συναναστροφή με τους φίλους της, της πρόσφερε ένα νέο συναίσθημα ότι ήταν αρεστή και έτσι οι κατά καιρούς αποφάσεις της να μετανοήσει, έδειχναν όλο και λιγότερο σημαντικές. Καθώς μεγάλωνε η βαρύτητα των εντολών που παραβίαζε, το όνειρο ενός ευτυχισμένου αιώνιου σπιτικού έδειχνε να θαμπώνει.

Καθόταν απέναντί μου με ένα ύφος δυστυχίας. Ήθελε να τη σώσω από την παγίδα της αμαρτίας στην οποία ήταν πιασμένη. Αλλά ο μόνος τρόπος γι’ αυτήν ήταν να ασκήσει πίστη στον Ιησού Χριστό, να έχει μια καρδιά συντετριμμένη, να μετανοήσει και έτσι να καθαριστεί, να αλλάξει και να ενδυναμωθεί μέσω της Εξιλέωσης του Κυρίου. Της έδωσα τη

μαρτυρία μου ότι ακόμη ήταν δυνατόν να γίνει. Και ήταν, όμως κατά πολύ σκληρότερο από το να έχει ασκήσει πίστη νωρίς στη ζωή της, στο ταξίδι πίσω στον Θεό και όταν πρωτάρχισε να περιπλανιέται.

Έτσι, βοηθούμε καλύτερα τα παιδιά του Θεού, παρέχοντας τρόπους να οικοδομήσουν πίστη στον Ιησού Χριστό και το αποκατεστημένο ευαγγέλιό Του, όταν είναι μικρά. Και κατόπιν, πρέπει να βοηθήσουμε γρήγορα στην αναζωπύρωση αυτής της πίστης, προτού σβήσει καθώς περιπλανώνται έξω από το μονοπάτι.

Επομένως, εσείς κι εγώ, θα πρέπει να αναμένουμε μία σχεδόν συνεχή ευκαιρία να βοηθάμε τους ταξιδιώτες ανάμεσα στα παιδιά του Θεού. Ο Σωτήρας μάς είπε γιατί θα ήταν έτσι, όταν περιέγραψε το επικίνδυνο ταξίδι πίσω στο σπίτι για όλα τα παιδιά-πνεύματα του Θεού, μέσα στις ομίχλες που δημιουργούν η αμαρτία και ο Σατανάς:

«Μπείτε από τη στενή πύλη, γιατί πλατιά είναι η πύλη και ευρύχωρος ο δρόμος που οδηγεί στην καταστροφή και πολλοί είναι εκείνοι που μπαίνουν από αυτήν.

»Γιατί στενή είναι η πύλη και στενόχωρος ο δρόμος που οδηγεί στη ζωή, και λίγοι είναι εκείνοι που τον βρίσκουν»1.

Προβλέποντας τις ανάγκες των παιδιών Του, ένας στοργικός Επουράνιος Πατέρας έθεσε οδηγίες και διασώστες στο δρόμο τους. Έστειλε τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, να κάνει δυνατή και ορατή την ασφαλή διέλευση. Κάλεσε ως προφήτη Του ετούτους τους καιρούς, τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον. Από νεαρή ηλικία, ο Πρόεδρος Μόνσον δίδαξε όχι μόνον πώς να παραμένουμε στο μονοπάτι, αλλά και πώς να σώζουμε εκείνους που οδηγήθηκαν στη θλίψη.

Ο Επουράνιος Πατέρας μάς έχει τοποθετήσει μία μεγάλη ποικιλία θέσεων για να ενδυναμώνουμε και, αν χρειαστεί, να οδηγούμε τους ταξιδιώτες στην ασφάλεια. Τα σημαντικότερα και ισχυρότερα καθήκοντά μας είναι στην οικογένεια. Είναι σημαντικά, διότι η οικογένεια έχει την ευκαιρία στην αρχή της ζωής ενός παιδιού να το βάλει σταθερά στο μονοπάτι προς το σπίτι. Γονείς, αδελφοί και αδελφές, γιαγιάδες και παππούδες, θείες και θείοι, γίνονται ισχυρότεροι οδηγοί και διασώστες από τα δεσμά της αγάπης που είναι η ίδια η φύση μιας οικογένειας.

Η οικογένεια έχει ένα πλεονέκτημα τα πρώτα οκτώ χρόνια της ζωής ενός παιδιού. Αυτά τα προστατευμένα χρόνια, χάρη στην Εξιλέωση του Ιησού Χριστού, εμποδίζεται να χρησιμοποιήσει ο Σατανάς τις ομίχλες του σκότους για να κρύψει το μονοπάτι της επιστροφής στο σπίτι. Σε αυτά τα πολύτιμα χρόνια, ο Κύριος βοηθά τις οικογένειες

καλώντας εργάτες της Προκαταρκτικής να βοηθήσουν στην πνευματική ενδυνάμωση των παιδιών. Παρέχει, επίσης, φέροντες την Ααρωνική Ιεροσύνη να προσφέρουν τη μετάληψη. Σε εκείνες τις προσευχές μεταλήψεως, τα παιδιά ακούν την υπόσχεση ότι κάποια ημέρα μπορούν να λάβουν το Άγιο Πνεύμα ως οδηγό, αν είναι υπάκουα στις εντολές του Θεού. Σαν αποτέλεσμα, ενισχύονται να αντισταθούν στον πειρασμό όταν έρθει και μετά, κάποια στιγμή στο μέλλον, να διασώσουν άλλους.

Πολλοί επίσκοποι στην Εκκλησία εμπνέονται να καλέσουν τους ισχυρότερους ανθρώπους στον τομέα για να υπηρετήσουν, ατομικά, παιδιά στην Προκαταρκτική. Κατανοούν ότι αν ενδυναμωθούν τα παιδιά με πίστη και μαρτυρία, θα είναι λιγότερο πιθανόν να χρειαστούν διάσωση ως έφηβοι. Κατανοούν ότι ένα ισχυρό πνευματικό θεμέλιο μπορεί να αλλάξει μια ολόκληρη ζωή.

Όλοι μπορούμε να βοηθήσουμε. Γιαγιάδες, παππούδες και κάθε μέλος που γνωρίζει ένα παιδί, μπορεί να βοηθήσει. Δε χρειάζεται επίσημη κλήση στην Προκαταρκτική. Ούτε υπάρχει περιορισμός ηλικίας. Μία τέτοια γυναίκα, όταν ήταν νεότερη, βρισκόταν στο συμβούλιο της Προκαταρκτικής που βοηθούσε στη δημιουργία του γνωμικού ΔΤΣ.

Ποτέ δεν κουραζόταν να υπηρετεί τα παιδιά. Δίδασκε στην Προκαταρκτική του τομέα της, με δικό της αίτημα, έως τα 90 σχεδόν χρόνια της. Τα μικρά παιδιά αισθάνονταν την αγάπη της γι' αυτά. Είδαν το παράδειγμά της. Έμαθαν από εκείνη τις απλές αρχές του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Και πάνω απ' όλα, χάρη στο παράδειγμά της, έμαθαν να αισθάνονται και να αναγνωρίζουν το Άγιο Πνεύμα. Και με αυτό, βρίσκονταν στο δρόμο προς την πίστη, ώστε να αντισταθούν στον πειρασμό. Είχαν λιγότερες πιθανότητες να χρειαστούν διάσωση και προετοιμάζονταν για τη διάσωση άλλων.

Έμαθα τη δύναμη της απλής πίστης με προσευχή και με το Άγιο Πνεύμα, όταν τα παιδιά μας ήταν μικρά. Ο μεγαλύτερος γιος μας δεν είχε ακόμα βαπτιστεί. Οι γονείς του, δάσκαλοι της Προκαταρκτικής και υπηρέτες ιεροσύνης, είχαν προσπαθήσει να τον βοηθήσουν να αισθανθεί και να αναγνωρίσει το Πνεύμα και να μάθει πώς να λαμβάνει τη βοήθειά Του.

Ένα απόγευμα, η σύζυγός μου τον είχε πάει στο σπίτι μιας γυναίκας που του δίδασκε ανάγνωση. Είχαμε κανονίσει να τον πάρω εγώ επιστρέφοντας σπίτι από τη δουλειά.

Το μάθημά του τελείωσε νωρίτερα από ό,τι περιμέναμε. Εκείνος πίστευε ότι ήξερε το δρόμο για το σπίτι. Ξεκίνησε, λοιπόν, να περπατά. Αργότερα είπε ότι είχε απόλυτη εμπιστοσύνη στον εαυτό του και του άρεσε η ιδέα να βρίσκεται μόνος στη διαδρομή. Είχε περπατήσει

περίπου ένα χιλιόμετρο, όταν άρχισε να σκοτεινιάζει. Άρχισε να συνειδητοποιεί ότι ήταν ακόμα πολύ μακριά από το σπίτι.

Ακόμα θυμάται ότι τα φώτα των αυτοκινήτων όπως περνούσαν δίπλα του, ήταν θολά από τα δάκρυά του. Ένιωσε σαν μικρό παιδί και όχι το αγόρι με την αυτοπεποίθηση που είχε πάρει μόνος το δρόμο της επιστροφής στο σπίτι. Συνειδητοποίησε ότι χρειαζόταν βοήθεια. Τότε θυμήθηκε κάτι. Ήξερε ότι έπρεπε να προσευχηθεί. Βγήκε, λοιπόν, από το δρόμο και κατευθύνθηκε σε κάτι δέντρα που μόλις διέκρινε στο σκοτάδι. Βρήκε ένα μέρος και γονάτισε.

Μέσα από τους θάμνους άκουγε τις φωνές που έρχονταν προς εκείνον. Δύο νεαρά άτομα τον είχαν ακούσει να κλαίει. Είπαν καθώς πλησίαζαν: «Μπορούμε να σε βοηθήσουμε;» Μέσα από τα δάκρυά του, τους είπε ότι είχε χαθεί και ήθελε να γυρίσει σπίτι. Τον ρώτησαν αν ήξερε το τηλέφωνο του σπιτιού του ή τη διεύθυνση. Δεν τα ήξερε. Τον ρώτησαν αν ήξερε το όνομά του. Αυτό το ήξερε. Τον οδήγησαν εκεί κοντά όπου έμεναν. Βρήκαν το επίθετό μας σε έναν τηλεφωνικό κατάλογο.

Όταν έλαβα το τηλεφώνημα, έτρεξα να τον βρω, ευγνώμων διότι κάποιοι καλοί άνθρωποι βρέθηκαν στο δρόμο του για το σπίτι. Και ήμουν πολύ ευγνώμων που είχε διδαχθεί να προσεύχεται, με την πίστη ότι θα ερχόταν βοήθεια όταν εκείνος είχε χαθεί. Εκείνη η πίστη τον οδήγησε σε ασφάλεια και του έφερε περισσότερους διασώστες απ' όσους μπορούσε να φανταστεί.

Ο Κύριος έχει θέσει ένα υπόδειγμα διάσωσης και διασωστών στο βασίλειό Του. Στη σοφία Του, ο Κύριος έχει εμπνεύσει τους υπηρέτες Του να δημιουργήσουν κάποιους δυνατούς τρόπους ενδυνάμωσής μας και να καλέσουν τους καλύτερους διασώστες καθώς διανύουμε τα χρόνια της εφηβείας.

Γνωρίζετε δύο ισχυρά προγράμματα που παρέχει ο Κύριος. Το ένα, για τις νέες γυναίκες, ονομάζεται «Προσωπική πρόοδος». Το άλλο, για τους φέροντες την Ααρωνική Ιεροσύνη, ονομάζεται «Καθήκον προς τον Θεό». Παροτρύνουμε τους νέους ανθρώπους της νέας γενιάς να δουν τη δυνατότητά τους να οικοδομήσουν μεγάλη πνευματική δύναμη. Και παρακαλούμε εκείνους που νοιάζονται για τους νέους αυτούς ανθρώπους να υψωθούν σε αυτά που απαιτεί από εμάς ο Κύριος προς βοήθειά τους. Και εφόσον το μέλλον της Εκκλησίας εξαρτάται από αυτούς, όλοι μας νοιαζόμαστε.

Τα δύο προγράμματα έχουν βελτιωθεί, όμως ο σκοπός τους παραμένει ο ίδιος. Ο Πρόεδρος Μόνσον το έθεσε ως εξής: πρέπει «να μάθουμε αυτά που πρέπει να μάθουμε, να κάνουμε όσα πρέπει να κάνουμε και να είμαστε αυτό που πρέπει να είμαστε»2.

Το φυλλάδιο Προσωπική πρόοδος για τις νέες γυναίκες, διευκρινίζει το σκοπό για αυτές:

«Το πρόγραμμα Προσωπικής προόδου χρησιμοποιεί τις οκτώ αξίες των Νέων Γυναικών για να σας βοηθήσει να κατανοήσετε πληρέστερα ποιες είστε, γιατί είστε εδώ στη γη και τι θα πρέπει να κάνετε ως κόρη του Θεού, ώστε να προετοιμαστείτε για την ημέρα που θα πάτε στο ναό να συνάψετε ιερές διαθήκες»3.

Συνεχίζει, λέγοντας ότι οι νέες γυναίκες θα «αναλάβετε δεσμεύσεις, θα τις φέρετε εις πέρας και θα αναφέρετε την πρόοδό σας σε ένα γονέα ή ηγέτιδα». Υπόσχεται, επίσης, ότι: «Τα υποδείγματα που θέτετε καθώς εργάζεστε στην Προσωπική πρόοδο --όπως η προσευχή, η μελέτη των γραφών, η υπηρέτηση και η τήρηση ημερολογίου-- θα γίνουν προσωπικές καθημερινές συνήθειες. Αυτές οι συνήθειες θα ενδυναμώσουν τη μαρτυρία σας και θα σας βοηθήσουν να μαθαίνετε και να βελτιώνεστε σε όλη τη ζωή σας»3.

Το πρόγραμμα Καθήκον προς τον Θεό για τους νέους άνδρες της Ααρωνικής Ιεροσύνης, έχει ενδυναμωθεί και συμπυκνωθεί. Θα περιέχεται σε ένα απλό βιβλίο και για τους τρεις βαθμούς της Ααρωνικής Ιεροσύνης. Οι νέοι άνδρες και οι ηγέτες τους θα λάβουν ένα αντίγραφο αυτού του νέου βιβλίου. Είναι ένα ισχυρό εργαλείο.

Θα ενδυναμώσει τις μαρτυρίες των νέων ανδρών και τη σχέση τους με τον Θεό. Θα τους βοηθήσει να μάθουν και να θελήσουν να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους της ιεροσύνης. Θα ενδυναμώσει τις σχέσεις τους με τους γονείς τους, ανάμεσα στα μέλη της απαρτίας και με τους ηγέτες τους.

Και τα δύο αυτά προγράμματα θέτουν μεγάλη ευθύνη στις προσπάθειες των ίδιων των νέων. Προσκαλούνται να μάθουν και να κάνουν πράγματα δύσκολα για τον καθέναν. Καθώς συλλογίζομαι τη δική μου νεότητα, δεν θυμάμαι τόσο δύσκολες επιδιώξεις. Βέβαια, κάποιες φορές εκλήθην να ανταποκριθώ σε τέτοιες δοκιμασίες, όμως αραιά και πού. Αυτά τα προγράμματα ζητούν συνέπεια, μεγάλη προσπάθεια και συσσώρευση μάθησης και πνευματικών εμπειριών ανά τα έτη.

Συλλογιζόμενος, κατάλαβα ότι το περιεχόμενο αυτών των φυλλαδίων ήταν μία φυσική αντιπροσώπευση της εμπιστοσύνης του Κυρίου στη νέα γενιά και σε όλους εμάς που τους αγαπάμε. Έχω αποδείξεις ότι η εμπιστοσύνη έχει τοποθετεί καλά.

Κατά τις επισκέψεις μου, παρακολούθησα απαρτίες Ααρωνικής Ιεροσύνης εν δράσει. Είδα νέους άνδρες να ακολουθούν υποδείγματα μάθησης, δημιουργίας σχεδίων για να πράξουν όσα ζητά από αυτούς ο Θεός, κατόπιν να προχωρούν σε όσα δεσμεύθηκαν να κάνουν, και να λένε σε άλλους πώς άλλαξαν πνευματικά. Και καθώς παρακολουθούσα και άκουγα, ήταν ξεκάθαρο ότι πατέρες, μητέρες, ηγέτες, φίλοι, ακόμα και οι διπλανοί σε ένα εκκλησίασμα είχαν αγγιχθεί από το Πνεύμα καθώς άκουγαν τους νέους να δίνουν μαρτυρία για το πώς είχαν ενδυναμωθεί. Οι νέοι είχαν εξυψωθεί καθώς έδιναν μαρτυρία, το ίδιο και εκείνοι που προσπαθούσαν να τους βοηθήσουν να υψωθούν.

Το πρόγραμμα Νέων Γυναικών περιέχει το ίδιο ισχυρό υπόδειγμα,για την ανάπτυξη πνευματικής δύναμης στις νέες γυναίκες και για να προσφέρει την ευκαιρία σε εμάς να βοηθήσουμε. Η Προσωπική πρόοδος βοηθά τις νέες γυναίκες να προετοιμαστούν για να λάβουν τις διατάξεις του ναού. Τις βοηθά το παράδειγμα των μητέρων, γιαγιάδων και κάθε ενάρετης γυναίκας γύρω τους στην Εκκλησία. Έχω δει πώς γονείς βοήθησαν μια κόρη να πετύχει τους στόχους και τα όνειρά της, παρατηρώντας και δείχνοντας εκτίμηση για όλα τα καλά που κάνει.

Πριν από λίγες μόνο ημέρες, παρατηρούσα μία μητέρα να στέκει με τη νεαρή κόρη της καθώς λάμβαναν μαζί το βραβείο Αναγνώρισης Νέας Γυναίκας. Και καθώς μου έλεγαν τι σήμαινε αυτό για εκείνες, αισθάνθηκα την έγκριση και την ενθάρρυνση του Κυρίου για όλους μας.

Από όλη τη βοήθεια που μπορούμε να δώσουμε σ' αυτούς τους νέους, η μεγαλύτερη θα είναι να τους αφήσουμε να αισθανθούν τη βεβαιότητά μας ότι βρίσκονται στο δρόμο πίσω στον Θεό και ότι μπορούν να το καταφέρουν. Και το κάνουμε με τον καλύτερο τρόπο, συμπορευόμενοι με αυτούς. Επειδή το μονοπάτι είναι απόκρημνο και βραχώδες κάποιες φορές, μπορεί πότε-πότε να αισθανθούν αποκαρδιωμένοι, ακόμα και να σκοντάψουν. Ίσως κάποιες φορές να έχουν μια σύγχυση ως προς τον προορισμό τους και να περιπλανηθούν προς λιγότερο σημαντικούς, αιώνια, στόχους. Αυτά τα εμπνευσμένα προγράμματα μειώνουν τις πιθανότητες γι' αυτό, διότι θα οδηγήσουν το νέο άτομο να προσκαλέσει και να λάβει τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος.

Η καλύτερη συμβουλή που έχουμε να δώσουμε στους νέους είναι ότι μπορούν να επιστρέψουν στον Επουράνιο Πατέρα μόνον καθώς καθοδηγούνται και διορθώνονται από το Πνεύμα του Θεού. Επομένως, αν είμαστε συνετοί, θα ενθαρρύνουμε, θα επαινέσουμε και δώσουμε το παράδειγμα για ό,τι προσκαλεί τη συντροφιά του Πνεύματος. Όταν μας μιλούν για αυτά που κάνουν και νιώθουν, πρέπει εμείς να είμαστε άξιοι για το Άγιο Πνεύμα. Μετά,

θα νιώσουν στον έπαινο και στο χαμόγελό μας την έγκριση του Θεού. Και εάν αισθανθούμε την ανάγκη να δώσουμε μια συμβουλή για διόρθωση, θα νιώσουν την αγάπη μας και την αγάπη του Θεού σ' αυτό, όχι επίπληξη και απόρριψη που μπορεί να επιτρέψει στον Σατανά να τους οδηγήσει μακριά.

Το παράδειγμα που χρειάζονται κυρίως από εμάς είναι να κάνουμε αυτό που εκείνοι πρέπει να κάνουν. Πρέπει να προσευχόμαστε για τις δωρεές του Πνεύματος. Πρέπει να συλλογιζόμαστε τις γραφές και τα λόγια των ζωντανών προφητών. Πρέπει να κάνουμε σχέδια που δεν είναι απλώς ευχές αλλά διαθήκες. Κατόπιν, πρέπει να τηρούμε τις υποσχέσεις μας στον Κύριο. Και πρέπει να εξυψώνουμε άλλους μιλώντας τους για τις ευλογίες της εξιλεώσεως, οι οποίες έχουν έρθει στη ζωή μας.

Ακόμα, πρέπει να δίνουμε το παράδειγμα με τη δική μας ζωή, δείχνοντας την ακλόνητη και διαρκή πίστη που ο Κύριος αναμένει από αυτούς. Καθώς πράττουμε αυτό, θα τους βοηθήσουμε να αισθανθούν μία διαβεβαίωση από το Πνεύμα ότι εάν επιμείνουν, θα ακούσουν τα λόγια από έναν στοργικό Σωτήρα και Επουράνιο Πατέρα: «Εύγε, δούλε αγαθέ, και πιστέ· στα λίγα φάνηκες πιστός, επάνω σε πολλά θα σε καταστήσω· μπες μέσα στη χαρά του κυρίου σου»4. Και εμείς που τους βοηθούμε κατά μήκος της διαδρομής, θα ακούσουμε εκείνα τα λόγια με χαρά.

Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Κύριος σάς αγαπά, όπως και κάθε παιδί του Θεού. Αυτό είναι το βασίλειό Του, αποκατεστημένο με κλειδιά της ιεροσύνης, μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Ο Τόμας Μόνσον είναι ο προφήτης του Κυρίου σήμερα. Υπόσχομαι στον καθέναν από εσάς, καθώς ακολουθείτε εμπνευσμένη καθοδήγηση σ' αυτήν την αληθινή Εκκλησία του Ιησού Χριστού, ότι οι νέοι μας και εμείς που βοηθάμε και τους αγαπάμε, μπορούμε να φθάσουμε με ασφάλεια στο σπιτικό μας μαζί με τον Επουράνιο Πατέρα και το Σωτήρα, να ζήσουμε ως οικογένειες και με χαρά, παντοτινά. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Νεφί Γ΄ 14:13-14.
2. Τόμας Μόνσον, "To Learn, to Do, to Be," *Liahona,* Νοέμβρ. 2008, 30.
3. Φυλλάδιο *Προσωπικής προόδου Νέων Γυναικών,* (βιβλιαράκι, 2009), 6.
4. Κατά Ματθαίον 25:21.

Συγκέντρωση απογεύματος Σαββάτου

Η υποστήριξη των κατεχόντων υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία

Παρουσίαση από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Τόμας Σπένσερ Μόνσον ως προφήτη, βλέποντα και αποκαλυπτή και Πρόεδρο της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, τον Χένρυ Μπίνιον Άιρινγκ ως Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία και τον Ντίτερ Ούχτντορφ ως Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία.

Αυτοί που συμφωνούν, μπορούν να το δείξουν.

Αυτοί που διαφωνούν, εάν υπάρχουν, μπορούν να το δείξουν.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Μπόιντ Κένεθ Πάκερ ως Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και τους κάτωθι ως μέλη αυτής της απαρτίας: Μπόιντ Πάκερ, Τομ Πέρι, Ράσελ Νέλσον, Ντάλιν Όουκς, Ράσελ Μπάλαρντ, Ρίτσαρντ Σκοτ, Ρόμπερτ Χέιλς, Τζέφρυ Χόλαντ, Ντέιβιντ Μπέντναρ, Κουέντιν Κουκ, Τοντ Κριστόφερσον και Νιλ Άντερσεν.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι διαφωνούν, ας το δηλώσουν με τον ίδιο τρόπο.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τους συμβούλους στην Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα Αποστόλους ως προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι είναι αντίθετοι, εάν υπάρχει κανείς, με την ίδια ένδειξη.

Προτείνεται να απαλλάξουμε τους κάτωθι ως Μέλη Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα, εν ισχύι από την 1η Μαΐου 2010: Χόρχε Αλβαράντο, Χομέρο Αμάτο, Μανουέλ Αράις, Χόρχε Αρεβιλάγκα, Μαρτσέλο Μπολφαρίνι, Φερνάντο Καλντερόν, Γκαμπριέλ Κάμπος, Τσου-Γιεν Τσία, Φλάβιο Κούπερ, Ρονάλντο ντα Κόστα, Τζων Ντάλτον, Κέβιν Ντάνκαν, Ράντυ Φανκ, Ρόμπερτ Γκαρφ, Γκέριτ Γκονγκ, Φρέριχ Γκέρτς, Χοράτσιο Γκούζμαν, Ρόναλντ Χάμοντ, Στίβεν Χάνσεν, Γιου Τσεν (Φίλιπ) Χο, Πάτρικ Κίρον, Κρίστιαν

Κλέιγβεγκ, Λάρρυ Λώρενς, Ρόμπερτ Λης, Ρένε Λόλι, Χουάν Ματσούκα, Περ Μαλμ, Κάρλος Ομπάτα, Αλεξάντερ Οντούμε, Ρολάντο Οϊόλα, Μέλβιν Πέρκινς, Τζέιμς Πέρι, Τζων Πίνγκρι, Ντίναρ Ρέις, Τσαντ Ρίτσαρντσον, Μόρι Σουφ, Χανς Σόρενσεν, Τζων Τάγκαρτ, Ντόναλντ Τέννυ, Πέριν Γουώκερ, Γιόχαν Βόντρα, Καζουχίκο Γιαμασίτα.

Όλοι όσοι επιθυμούν να εκφράσουν μαζί μας την ευγνωμοσύνη τους για την άριστη υπηρέτησή τους, παρακαλώ να το δείξουν.

Προτείνεται να απαλλάξουμε τις αδελφές Σέρυλ Λαντ, Μάργκαρετ Λίφερθ και Βίκυ Ματσουμόρι ως γενική προεδρία Προκαταρκτικής.

Απαλλάσσουμε, επίσης, όλα τα μέλη του γενικού συμβουλίου Προκαταρκτικής.

Όλοι όσοι επιθυμούν να εκφράσουν μαζί μας ευχαριστίες για την αφοσιωμένη υπηρέτηση που προσέφεραν αυτές οι αδελφές, παρακαλώ να το δείξουν.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε ως νέα μέλη της Πρώτης Προεδρίας των Εβδομήκοντα τον Κέβιν Ντάνκαν, τον Γκέριτ Γκονγκ, τον Πάτρικ Κίρον και τον Χουάν Ουσέντα και ως μέλη της Δεύτερης Απαρτίας των Εβδομήκοντα τον Λάρρυ Λώρενς, τον Περ Μαλμ και τον Τζάιρο Ματσαγκάρντι.

Όσοι συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι διαφωνούν, με την ίδια ένδειξη.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τους κάτωθι ως νέα Μέλη Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα: Ίαν Άρντερν, Φίλιπ Μπούσυ, Ρενέ Καμπρέρα, Ρενάτο Καπελέτι, Πωλ Κρίστενσεν, Ροτζέριο Κρουζ, Ντόναλντ Ντέσλερ, Τζωρτζ Ντόναλντσον, Ίνι Έκονγκ, Κρίστιαν Φίνγκερλε, Κρεγκ Φίσερ, Τζέρυλ Γκαρνς, Τζακ Τζέραρντ, Κιθ Γκίντενς, Μπρεντ Χίλιερ, Γιούι Τσανγκ Γουάν, Τζωρτζ Κίλι, Ντέιν Λίβιτ, Αλεξάντερ Μέστρε, Άραϊκ Μινασίαν, Τζάκσον Μικαμπέλα, Γκίφορντ Νίλσεν, Βαλεντίν Νουνιές, Τζέφρυ Όλσον, Ίνγκβαρ Όλσον, Ρόμπερτ Πάκερ, Ναθάνιελ Πέιν, Σεζάρ Περές νεώτερο, Φουσάρ Πιερ-νο, Μάικλ Ρίαλ, Έντσον Ριμπέιρο, Μπραντ Ρίσενμεϊ, Μόζαρτ Σοάρες, Κάρλος Σόλις, Νόρλαντ ντε Σούζα Λόπες, Κούζου Τασίρο, Ομάρ Βιλαλόμπος, Κέβιν Όρθεν, Κρίστοφερ Γουάντελ, Κέβιν Ουόρθεν, Άλαν Ουέμπ, Κρεγκ Ράιτ, Τζεράρντο Ουίλχελμ, Τζιμ Ράιτ.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Κάποιος που διαφωνεί.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε την Ρόσμαρι Γουίξομ ως τη νέα γενική πρόεδρο της Προκαταρκτικής, με την Τζιν Στίβενς ως πρώτη σύμβουλο και την Σέρυλ Έσπλιν ως δεύτερη σύμβουλο.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Κάποιος που διαφωνεί.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τα άλλα Μέλη της Γενικής Εξουσίας, Μέλη Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα και τις γενικές προεδρίες των βοηθητικών οργανώσεων όπως συγκροτήθηκαν τώρα.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι διαφωνούν, μπορούν να το δείξουν.

Πρόεδρε Μόνσον, στο μέτρο που μπόρεσα να παρατηρήσω, η ψηφοφορία στο Κέντρο Συνελεύσεων υπήρξε παμψηφεί ομόφωνη, υπέρ των προτάσεων που έγιναν.

Σας ευχαριστώ, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, για την ψήφο υποστηρίξεώς σας, τη συνεχή πίστη, την αφοσίωση και τις προσευχές σας.

Προσκαλούμε τώρα τα νέο-κληθέντα Μέλη της Γενικής Εξουσίας και της γενικής προεδρίας της Προκαταρκτικής να έλθουν εμπρός και να λάβουν τη θέση τους στο βήμα.

Αναφορά Εξελεγκτικού Τμήματος της Εκκλησίας, 2009

Παρουσίαση υπό Ρόμπερτ Κάντγουελ
Γενικό Διευθυντή, Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας

Προς την Πρώτη Προεδρία της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Αγαπητοί αδελφοί:

Όπως καθορίζεται από αποκάλυψη στο 120° τμήμα του Διδαχή και Διαθήκες, το Συμβούλιο Διαθέσεως Δεκάτης εγκρίνει τις δαπάνες των κεφαλαίων της Εκκλησίας. Το συμβούλιο αυτό αποτελείται από την Πρώτη Προεδρία, την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και την Προεδρεύουσα Επισκοπική Ηγεσία. Αυτό το συμβούλιο εγκρίνει προϋπολογισμούς για τμήματα και λειτουργίες της Εκκλησίας. Τα τμήματα της Εκκλησίας δαπανούν κεφάλαια σύμφωνα με τους εγκεκριμένους προϋπολογισμούς και σε αρμονία με την τακτική και τις διαδικασίες της Εκκλησίας.

Έχει εκχωρηθεί στο Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας πρόσβαση σε όλα εκείνα τα αρχεία και συστήματα που είναι απαραίτητα, για να αξιολογηθεί η επάρκεια των ελέγχων σε αποδείξεις κεφαλαίων, σε δαπάνες και τη διασφάλιση των περιουσιακών στοιχείων της Εκκλησίας. Το Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας είναι ανεξάρτητο από όλα τα άλλα τμήματα και λειτουργίες της Εκκλησίας και το προσωπικό του αποτελείται από πτυχιούχους δημοσίους λογιστές, πτυχιούχους εσωτερικούς ορκωτούς λογιστές, πτυχιούχους ορκωτούς λογιστές επί πληροφοριακών συστημάτων και άλλους πιστοποιημένους επαγγελματίες.

Βάσει λογιστικών ελέγχων που διηξήχθησαν, το Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας είναι της γνώμης ότι όλα τα αφορώντα σε υλικά θέματα, οι ληφθείσες εισφορές, τα γενόμενα έξοδα και τα περιουσιακά στοιχεία της Εκκλησίας κατά το έτος 2009, κατεγράφησαν και διαχειρίσθηκαν σύμφωνα με τις εγκεκριμένες λογιστικές πρακτικές, τους εγκεκριμένους προϋπολογισμούς και τη θεσπισμένη τακτική και διαδικασίες της Εκκλησίας.

Μετά τιμής,

Εξελεγκτικό Τμήμα της Εκκλησίας
Ρόμπερτ Κάντγουελ
Γενικός Διευθυντής

Στατιστική αναφορά, 2009

Παρουσίαση υπό Μπρουκ Χέιλς
Γραμματέα της Πρώτης Προεδρίας

Η Πρώτη Προεδρία εξέδωσε την ακόλουθη στατιστική αναφορά της Εκκλησίας ώς την 31η Δεκεμβρίου 2009.

Μονάδες της Εκκλησίας

Πάσσαλοι 2.865
Ιεραποστολές 344
Περιφέρειες 616
Τομείς και κλάδοι 28.424

Σύνολο μελών της Εκκλησίας

Συνολικός αριθμός μελών της Εκκλησίας 13.824.854
Νέα παιδιά με μητρώο κατά το 2009 .... 119.722
Νεοφώτιστοι που βαπτίσθηκαν κατά το 2009 ..... 280.106

Ιεραπόστολοι

Αριθμός ιεραποστόλων πλήρους απασχολήσεως . 51.736

Ναοί

Ναοί που αφιερώθηκαν κατά το 2009 2
(Ντρέιπερ στη Γιούτα και Οκουίρ Μάουντεν στη Γιούτα)
Ναοί εν λειτουργία 130

Πρώην γενικοί κατέχοντες υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία και άλλα εξέχοντα μέλη που απεβίωσαν από τον περασμένο Απρίλιο

Πρεσβύτερος Ρόιντεν Ντέρικ, επίτιμο Μέλος της Γενικής Εξουσίας.

Πρεσβύτεροι Τζωρτζ Κάνον, Ντον Λαντ, Ντάγκλας Μάρτιν και Τζόζεφ Μούρεν, πρώην μέλη των Εβδομήκοντα. *Αδελφή Κολίν Ασέι,* χήρα του Πρεσβυτέρου Κάρλος Ασέι, επιτίμου Μέλους της Γενικής Εξουσίας. *Αδελφή Τζιν Νταν,* χήρα του Πρεσβυτέρου Πωλ Νταν, επιτίμου Μέλους της Γενικής Εξουσίας. *Αδελφή Τζελέρ Σίμπσον,* χήρα του Πρεσβυτέρου Ρόμπερτ Σίμπσον, επιτίμου Μέλους της Γενικής Εξουσίας. *Αδελφή Τζάκλιν Λώρενς,* σύζυγος του Πρεσβυτέρου Μακ Λώρενς, πρώην μέλος των Εβδομήκοντα. *Αδελφή Μπέτυ Τέρλυ,* σύζυγος του Πρεσβυτέρου Ρίτσαρντ Τέρλυ του πρεσβυτέρου, πρώην μέλος των

Εβδομήκοντα. *Αδελφός Ντέιβιντ Κινγκ,* πρώην βοηθός στην Γενική Εποπτεία της Ενώσεως Κοινής Βελτιώσεως Νέων Ανδρών. *Αδελφή Ανν Ρις,* πρώην σύμβουλος στην Γενική Προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας. *Αδελφός Ρόμπερτ Μάθιους,* ένα μέλος εξουσίας στη Μετάφραση από τον Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου, και *Αδελφός Τρούμαν Μάντσεν,* λόγιος της Εκκλησίας και πρώην διευθυντής του Κέντρου ΠΜΓ στην Ιερουσαλήμ.

Μητέρες που διδάσκουν τα παιδιά στο σπιτικό

Από τον Πρεσβύτερο Τομ Πέρι
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Πιστεύω ότι βάσει θεϊκού σχεδίου στο ρόλο της μητρότητας υπερτονίζεται η γαλούχηση και η διδασκαλία της επόμενης γενιάς.

Είχα προσφάτως την ευκαιρία να ταξιδέψω με τον Πρεσβύτερο Ντόναλντ Χόλστρομ και να επισκεφθώ πέντε πόλεις στη μεγάλη κεντρική περιοχή των Ηνωμένων Πολιτειών. Σε κάθε πόλη που επισκεπτόμασταν, είχαμε μια συγκέντρωση με τους πλήρους απασχόλησης ιεραποστόλους και ακολουθούσε μία συγκέντρωση με τους ηγέτες πασσάλου και τομέα σχετικά με το ιεραποστολικό έργο. Ανάμεσα σε καθεμιά από τις δύο συγκεντρώσεις, η Ανακουφιστική Εταιρεία πασσάλου ετοίμαζε ένα ελαφρύ δείπνο, ώστε να εξοικονομούμε χρόνο για τη συνάντηση με τους προέδρους πασσάλου. Όταν φθάσαμε στο Μιλγουόκι του Ουισκόνσιν, δύο νεαρά ζευγάρια με τις οικογένειές τους ζήτησαν από την Ανακουφιστική Εταιρεία να ετοιμάσουν και να σερβίρουν το δείπνο. Οι δύο άνδρες εργάστηκαν στην κουζίνα. Οι δύο μητέρες επόπτευαν το στρώσιμο του τραπεζιού και το σερβίρισμα του φαγητού. Τρία μικρά παιδιά έστρωσαν το τραπέζι και ανέλαβαν το σερβίρισμα του φαγητού, με την επίβλεψη των μητέρων τους. Ήταν μια ευκαιρία για τις μητέρες να διδάξουν τα παιδιά τους. Ήταν πράγματι θαυμάσιο να βλέπει κανείς τα παιδιά να ασχολούνται με την κάθε λεπτομέρεια, όπως τους έλεγαν οι μητέρες τους. Εκτελούσαν τα καθήκοντά τους πλήρως.

Η εμπειρία με έκανε να συλλογιστώ την εκπαίδευση που είχα από τη μητέρα μου. Όπως ο προφήτης Νεφί και όπως τόσοι πολλοί από εσάς, γεννήθηκα από εξαίρετους γονείς (βλέπε Νεφί Α΄ 1:1).

Μία από τις ανιψιές μου, μου μίλησε πρόσφατα για τέσσερα σημειωματάρια που είχε γεμίσει η μητέρα μου με σημειώσεις καθώς προετοιμαζόταν να διδάξει την τάξη της στην Ανακουφιστικη Εταιρεία. Φαντάζομαι ότι εκείνα τα σημειωματάρια --και υπήρχαν άλλα που δεν είχα ακόμα εξετάσει-- αντιπροσώπευαν εκατοντάδες ώρες προετοιμασίας από τη μητέρα μου.

Η μητέρα ήταν μια σπουδαία δασκάλα, επιμελής και πλήρης στην προετοιμασία της. Θυμάμαι πολύ συγκεκριμένα τις ημέρες πριν από τα μαθήματά της. Το τραπέζι της τραπεζαρίας ήταν καλυμμένο από υλικό από πηγές και τις σημειώσεις που ετοίμαζε για το μάθημά της. Υπήρχε τόσο πολύ υλικό που προετοίμαζε, ώστε είμαι βέβαιος πως μόνο ένα μικρό μέρος χρησιμοποιείτο στη διάρκεια του μαθήματος, όμως είμαι εξίσου βέβαιος ότι

τίποτα δεν πήγαινε χαμένο. Πώς είμαι βέβαιος γι' αυτό; Φυλλομετρώντας τις σελίδες στα σημειωματάριά της, ήταν σαν να άκουγα τη μητέρα μου να με διδάσκει άλλη μια φορά. Επίσης, υπήρχαν τόσα πολλά στα σημειωματάριά της για ένα και μοναδικό θέμα, που θα αναφέρονταν σε μία ώρα μαθήματος, όμως ό,τι δεν χρησιμοποιούσε στην τάξη της, το χρησιμοποιούσε για να διδάξει τα παιδιά της.

Θα έλεγα ακόμα με βεβαιότητα ότι ενώ η μητέρα μου ήταν μια εξαιρετικά αποδοτική δασκάλα ανάμεσα στις αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας, η καλύτερη διδασκαλία της ήταν με τα παιδιά της στο σπίτι. Βεβαίως, αυτό οφειλόταν κυρίως στον πολύ περισσότερο χρόνο που είχε να διδάξει τα παιδιά της, συγκριτικά με τις αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας, όμως θέλω να πιστεύω ότι προετοιμαζόταν τόσο πλήρως, πρώτον για να είναι το παράδειγμα στα παιδιά της μιας επιμελούς υπηρέτησης στην Εκκλησία και, δεύτερον, διότι ανεγνώριζε ότι αυτά που μάθαινε από την προετοιμασία των μαθημάτων της μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν επανειλημμένως για έναν υψηλότερο σκοπό -- να διδάσκει τους γιους και τις κόρες της.

Παρακαλώ, επιτρέψτε μου να σας θυμίσω για λίγο και να μιλήσω για μερικά από τα μαθήματα που έμαθα από τη μητέρα μου σχετικά με τη διδασκαλία του ευαγγελίου στο σπίτι. Η μητέρα μου κατανοούσε την αξία της διδασκαλίας των παιδιών της σχετικά με πρότυπα, αξίες και τη διδαχή, ενόσω ήταν μικρά ακόμα. Μολονότι ήταν ευγνώμων στους άλλους που δίδασκαν τα παιδιά της εκτός σπιτιού, είτε στο σχολείο είτε στην εκκλησία, αναγνώριζε ότι στους γονείς είχε ανατεθεί η εκπαίδευση των παιδιών τους και ότι, τελικά, οι γονείς θα έπρεπε να διασφαλίσουν ότι τα παιδιά τους διδάσκονται αυτά που ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να μάθουν. Τα αδέλφια μου κι εγώ περνούσαμε από ένα πολύ προσεκτικό τεστ της μητέρας μας, μετά τη διδασκαλία μας εκτός σπιτιού, ώστε να βεβαιώνεται ότι έφθαναν στα αφτιά μας τα σωστά μαθήματα και διαμόρφωναν το νου μας.

Μερικές φορές, καθώς έτρεχα σπίτι από το σχολείο, σκεφτόμουν ότι είχα τελειώσει με τα όσα είχα να μάθω για την ημέρα, όμως η αυταπάτη μου έπαιρνε τέλος, όταν έβλεπα τη μητέρα μου να με περιμένει όρθια στην πόρτα. Όταν ήμασταν μικρά, είχαμε ο καθένας ένα γραφείο στην κουζίνα, όπου μπορούσαμε να εξακολουθήσουμε τη διδασκαλία μας από εκείνη, καθώς έκανε τις δουλειές του σπιτιού και ετοίμαζε το δείπνο. Ήταν προικισμένη να διδάσκει και πολύ περισσότερο απαιτητική από ό,τι οι δάσκαλοί μας στο σχολείο και στην εκκλησία.

Το αντικείμενο της διδασκαλίας της μητέρας περιελάμβανε τόσο εγκόσμια, όσο και πνευματικά μαθήματα. Βεβαιωνόταν ότι κανένας μας δεν έμενε πίσω στα σχολικά μαθήματα, τα οποία, συχνά, συμπλήρωνε. Επίσης, έκανε εξάσκηση μαζί μας για τα

μαθήματά της στην Ανακουφιστική Εταιρεία. Εμείς, βέβαια, είχαμε την εκδοχή χωρίς περικοπές, που βρισκόταν στα σημεωματάριά της και όχι τη συντομευμένη περικοπή που έπρεπε να χωρέσει σε μία ώρα διδασκαλίας.

Ένα μέρος της μάθησής μας στο σπίτι, περιελάμβανε, επίσης, απομνημόνευση των γραφών, συμπεριλαμβανομένων των Άρθρων της Πίστεως και των λόγων των προφητών, βλεπόντων και αποκαλυπτών. Η μητέρα μου ήταν άνθρωπος που πίστευε ότι ένας νους μπορούσε να αποδυναμωθεί, αν δεν ασκείται συνεχώς. Μας δίδασκε καθώς πλέναμε τα πιάτα, χτυπούσαμε το γάλα για βούτυρο και βοηθούσαμε με πολλούς άλλους τρόπους. Πίστευε ότι ο νους των παιδιών δεν πρέπει να τεμπελιάζει, ακόμα κι όταν έκαναν χειρωνακτική δουλειά.

Δεν χρησιμοποιώ τη μητέρα μου ως υπόδειγμα του ρόλου του γονέα στη σημερινή εποχή. Οι καιροί είναι πολύ δύσκολοι σήμερα, όμως παρόλο που οι καιροί αλλάζουν, η διδασκαλία του γονέα δεν πρέπει ποτέ να υποτιμάται. Πολλές δραστηριότητες συνδέουν τις αξίες της μιας γενιάς με την επόμενη, όμως ίσως το κυριότερο σ' αυτές τις δραστηριότητες είναι οι γονείς που διδάσκουν τα παιδιά στο σπίτι. Αυτό είναι αληθές, ειδικά όταν συλλογιζόμαστε τη διδασκαλία αξιών, ηθικών προτύπων καθώς και της πίστης.

Η διδασκαλία στο σπίτι γίνεται όλο και σημαντικότερη στο σημερινό κόσμο, όπου η επιρροή του ενάντιου είναι τόσο διαδεδομένη και ο οποίος επιτίθεται, αποπειρώμενος να διαβρώσει και να καταστρέψει το ίδιο το θεμέλιο της κοινωνίας μας, δηλαδή την οικογένεια. Οι γονείς πρέπει να αποφασίσουν ότι η διδασκαλία στο σπίτι είναι μια πολύ ιερή και σημαντική ευθύνη. Ενώ άλλοι θεσμοί, όπως η εκκλησία και το σχολείο, μπορούν να βοηθήσουν τους γονείς να «διδά[ξουν] το παιδί στην αρχή του δρόμου του» (Παροιμίες 22:6), τελικά η ευθύνη αυτή εναπόκειται στους γονείς. Σύμφωνα με το μεγάλο σχέδιο ευτυχίας, στους γονείς είναι που εναποτίθεται η φροντίδα και η εξέλιξη των τέκνων του Επουράνιου Πατέρα μας. Οι οικογένειές μας αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του έργου και της δόξας Του -- «να πραγματοποιή[σει] την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» (Μωυσή 1:39). Στο αιώνιο σχέδιο του Θεού, οι γονείς συχνά προορίζονται να παίξουν τον κύριο ρόλο στη ζωή των παιδιών τους. Ευτυχώς, υπάρχουν και άλλοι άνθρωποι που συμμετέχουν και μπορεί να αναλάβουν ρόλο όταν δεν μπορούν οι γονείς. Ωστόσο, οι γονείς είναι που έχουν προσταχθεί από τον Κύριο να αναθρέψουν τα παιδιά τους με το φως και την αλήθεια (βλέπε Δ&Δ 93:40).

Οι γονείς πρέπει να φέρουν το φως και την αλήθεια στο σπιτικό τους, με μία οικογενειακή προσευχή, με μία ώρα μελέτης των γραφών, μία οικογενειακή βραδιά, μια ανάγνωση βιβλίου φωναχτά και με ένα οικογενειακό γεύμα κάθε φορά. Γνωρίζουν ότι η επιρροή της ενάρετης, ευσυνείδητης, συνεχούς, καθημερινής γονεϊκής φροντίδας είναι από τις ισχυρότερες και

πλέον υποστηρικτικές δυνάμεις προς το καλό στον κόσμο. Ο πλούτος κάθε κοινωνίας, η ευτυχία των ανθρώπων της, η ευημερία και η ειρήνη τους, όλα έχουν κοινές ρίζες στη διδασκαλία των παιδιών στο σπίτι.

Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ Μακέι δίδαξε:

«Αποτελεί καθήκον των γονέων να διδάσκουν στα παιδιά τους αυτές τις σωτήριες αρχές του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, ώστε να ξέρουν γιατί θα βαπτιστούν και ώστε να αποκτήσουν δυνατή επιθυμία στην καρδιά τους να εξακολουθήσουν να τηρούν τις εντολές του Θεού μετά τη βάπτισή τους, ώστε να επιστρέψουν στην παρουσία του. Θέλετε, καλοί αδελφοί και αδελφές μου, οι οικογένειές σας, τα παιδιά σας -- θέλετε να επισφραγιστούν στους πατέρες σας και τις μητέρες σας μπροστά σας; ...Εάν ναι, τότε πρέπει να αρχίσετε, διδάσκοντάς τα από την κούνια. Θα πρέπει να διδάσκετε με το παράδειγμα καθώς και με το δίδαγμα» (στο Conference Report, Οκτ. 1948, 153).

Το παράδειγμα της μητέρας μου ως δασκάλας στο σπίτι, προσκαλεί και μία άλλη σκέψη, γενικότερα επάνω στη διδασκαλία. Οι ηγέτες της Εκκλησίας δαπανούν πολύ χρόνο, σκεπτόμενοι πώς να βελτιώσουν τη διδασκαλία στην Εκκλησία. Γιατί επενδύουμε τόσο, σε χρόνο και προσπάθεια; Διότι πιστεύουμε στην τεράστια δύναμη της διδασκαλίας για την αύξηση της πίστης στα άτομα και στην ενδυνάμωση των οικογενειών. Πιστεύω ότι ένα από τα αποτελεσματικότερα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε για τη βελτίωση της διδασκαλίας στην εκκλησία, είναι να βελτιώσουμε τη διδασκαλία στο σπίτι μας. Η διδασκαλία μας στο σπίτι, μας προετοιμάζει να διδάξουμε αποτελεσματικότερα στην εκκλησία και η διδασκαλία μας στην εκκλησία, μας βοηθά να διδάξουμε αποτελεσματικότερα στο σπίτι. Σε όλη την Εκκλησία υπάρχουν τραπέζια γεμάτα με υλικό αναφοράς σε πηγές και σημειωματάρια γεμάτα ιδέες για διδασκαλία μαθημάτων. Ποτέ δεν είναι αρκετή η προετοιμασία μας για να διδάξουμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Διότι οι εσώτερες γνώσεις του ευαγγελίου, είτε χρησιμοποιούνται είτε όχι στη διάρκεια του μαθήματος στην τάξη, μπορούν πάντα να διδάσκονται στο σπίτι.

Το εμπνευσμένο κείμενο «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», δηλώνει:

«Οι σύζυγοι έχουν την ιερή υποχρέωση να αγαπούν και να φροντίζουν τόσο ο ένας τον άλλο όσο και τα παιδιά αυτών. 'Κληρονομία παρά του Κυρίου είναι τα τέκνα' (Ψαλμοί 127:3). Οι γονείς έχουν ιερό καθήκον να αναθρέψουν τα παιδιά τους με αγάπη και αρετή, να παρέχουν τα αναγκαία για την ικανοποίηση των σωματικών και ψυχικών τους αναγκών, να τα

διδάξουν να αγαπούν και να υπηρετούν αλλήλους, να τηρούν τις εντολές του Θεού και να είναι νομοταγείς πολίτες, όπου και αν ζουν…

»Βάσει του θεϊκού σχεδίου, οι πατέρες οφείλουν να ηγούνται των οικογενειών με αγάπη και αρετή, έχουν δε την ευθύνη να παρέχουν τα αναγκαία για τη ζωή και την προστασία των οικογενειών τους. Οι μητέρες έχουν την πρωταρχική ευθύνη της ανατροφής των παιδιών. Στις ιερές αυτές υποχρεώσεις, οι δύο σύζυγοι είναι υποχρεωμένοι να βοηθούν εξίσου ο ένας τον άλλο, ως γονείς» (*Liahona,* Οκτ. 2004, 49).

Σύμφωνα με το «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», οι αρχές που διδάχθηκα σχετικά με τη διδασκαλία στο σπίτι, ισχύουν και για τους δύο γονείς, όμως είναι ιδιαίτερα ζωτικής σημασίας για το ρόλο μιας μητέρας. Πολύ συχνά οι πατέρες περνούν μεγάλο μέρος της ημέρας τους μακριά από το σπίτι, στη δουλειά τους. Είναι ένας από τους πολλούς λόγους, όπου τόσο μεγάλη ευθύνη για τη διδασκαλία του παιδιού πέφτει στις μητέρες. Μολονότι οι περιστάσεις ποικίλουν και δεν είναι πάντα δυνατό το ιδανικό, πιστεύω ότι βάσει θεϊκού σχεδίου στο ρόλο της μητρότητας υπερτονίζεται η γαλούχηση και η διδασκαλία της επόμενης γενιάς. Βλέπουμε τόσες δυσκολίες σήμερα από τις επιρροές που αποσπούν την προσοχή και καταστρέφουν, με σκοπό την παραπλάνηση των παιδιών του Θεού. Βλέπουμε πολλούς νέους που δε διαθέτουν τις βαθιές, πνευματικές ρίζες, απαραίτητες για να παραμείνουν όρθιοι στην πίστη καθώς μαίνονται γύρω τους θύελλες απιστίας και απελπισίας. Πάρα πολλά από τα παιδιά του Πατέρα μας στους Ουρανούς κατακλύζονται από εγκόσμιες επιθυμίες. Η σφοδρή επίθεση της ποταπότητας απέναντι στα παιδιά μας είναι συγχρόνως πιο επιδέξια και πιο θρασύς από ποτέ. Η διδασκαλία του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού στο σπίτι, προσφέρει άλλο ένα επίστρωμα μόνωσης που θα προστατεύσει τα παιδιά μας από τις εγκόσμιες επιρροές.

Ο Θεός να σας ευλογεί, εξαίρετες μητέρες και πατέρες στη Σιών. Εκείνος εμπιστεύθηκε στη φροντίδα σας τα αιώνια παιδιά Του. Ως γονείς συμπορευόμαστε, συμμετέχουμε με τον Θεό ώστε να φέρουμε εις πέρας το έργο και τη δόξα Του ανάμεσα στα τέκνα Του. Αποτελεί ιερό καθήκον μας να κάνουμε το καλύτερο δυνατόν. Για αυτό καταθέτω μαρτυρία, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Η ευλογία της γραφής

Από τον Πρεσβύτερο Τοντ Κριστόφερσον
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Ο κεντρικός σκοπός όλων των γραφών είναι να γεμίσουν την ψυχή μας με πίστη στον Θεό, Πατέρα, και στον Υιό του, Ιησού Χριστό.

Στις 6 Οκτωβρίου του έτους 1536, ένα αξιολύπητο άτομο οδηγήθηκε έξω από μια σκοτεινή φυλακή στο Βιλβούρντε Κασλ, κοντά στις Βρυξέλλες, στο Βέλγιο. Επί ενάμιση χρόνο σχεδόν, ο άνδρας κρατείτο σε απομόνωση, σε ένα υγρό, σκοτεινό κελί. Έξω από το τείχος του κάστρου, έδεσαν το φυλακισμένο σε έναν στύλο. Πρόφτασε να πει μεγαλόφωνα την τελευταία του προσευχή: «Κύριε, άνοιξε τα μάτια του βασιλιά της Αγγλίας» και κατόπιν τον στραγγάλισαν. Αμέσως έκαψαν τη σορό του στον πάσσαλο. Ποιος ήταν αυτός ο άνδρας και ποια ήταν η παράβαση για την οποία τον καταδίκασαν οι πολιτικές και εκκλησιαστικές αρχές; Το όνομά του ήταν Ουίλιαμ Τίντεϊλ και το έγκλημά του ήταν ότι μετέφρασε και εξέδωσε τη Βίβλο στα Αγγλικά.

Ο Τίντεϊλ γεννήθηκε στην Αγγλία την εποχή που ο Κολόμβος απέπλευσε για το νέο κόσμο, σπούδασε στην Οξφόρδη και στο Καίμπριτζ και κατόπιν έγινε κληρικός στους Καθολικούς. Μιλούσε με ευχέρεια οκτώ γλώσσες, συμπεριλαμβανομένης της Ελληνικής, Εβραϊκής και Λατινικής. Ο Τιντεϊλ ήταν αφοσιωμένος μελετητής της Βίβλου και η μεγάλη άγνοια των γραφών που παρατηρούσε τόσο στους ιερείς, όσο και στους λαϊκούς, τον απασχολούσε βαθιά. Σε μία ηλεκτρισμένη ανταλλαγή απόψεων με έναν κληρικό που διαφωνούσε να φθάσουν οι γραφές στα χέρια των κοινών θνητών, ο Τίντεϊλ ορκίστηκε: «Αν ο Θεός μου χαρίσει τη ζωή, θα φροντίσω ώστε ο νεαρός που κρατάει το αλέτρι να γνωρίζει περισσότερα για τις γραφές απ' ό,τι εσύ!»

Επιζήτησε την έγκριση των αρχών της εκκλησίας, ώστε να ετοιμάσει μια μετάφραση της Βίβλου στα Αγγλικά, έτσι ώστε να μπορούν όλοι να διαβάζουν και να εφαρμόζουν το λόγο του Θεού. Του το αρνήθηκαν -- με την επικρατούσα άποψη ότι η άμεση πρόσβαση στις γραφές από οποιονδήποτε εκτός από τον κλήρο, διακύβευε την εξουσία της εκκλησίας και ήταν σαν να «πετάς μαργαριτάρια σε χοίρους» (Κατά Ματθαίον 7:6).

Παρ' όλα αυτά, ο Τίντεϊλ ανέλαβε το δύσκολο έργο της μετάφρασης. Το 1524 ταξίδεψε στη Γερμανία με άλλο όνομα, όπου και παρέμεινε κρυβόμενος τον περισσότερο καιρό, υπό τη διαρκή απειλή συλλήψεως. Με τη βοήθεια αφοσιωμένων φίλων, ο Τίντεϊλ κατόρθωσε να εκδόσει μεταφράσεις στα Αγγλικά της Καινής Διαθήκης και αργότερα της Παλαιάς Διαθήκης. Τα αντίτυπα της Βίβλου διοχετεύθηκαν λαθραία στην Αγγλία, όπου είχαν

μεγάλη ζήτηση και εκτιμήθηκαν πολύ από εκείνους που μπορούσαν να τα προμηθευθούν. Τα αντίτυπα δανείζονταν από τον έναν στον άλλο ευρέως αλλά στα κρυφά. Οι αρχές έκαψαν όσα αντίτυπα μπόρεσαν να βρουν. Παρ' όλα αυτά, τρία χρόνια μετά το θάνατο του Τίντεϊλ, ο Θεός άνοιξε πράγματι τα μάτια του βασιλιά Ερρίκου VIII και με την έκδοση αυτού που ονομάστηκε η «Μεγάλη Βίβλος», οι γραφές στην Αγγλία άρχισαν να είναι διαθέσιμες στον κόσμο. Το έργο του Τίντεϊλ έγινε το θεμέλιο κάθε άλλης μελλοντικής μετάφρασης στα Αγγλικά της Βίβλου και ειδικά της έκδοσης Βασιλέως Ιακώβου1.

Ο Ουίλιαμ Τίντεϊλ δεν ήταν ο πρώτος ούτε ο τελευταίος από εκείνους που σε πολλές χώρες και γλώσσες θυσιάστηκαν ακόμα και έως θανάτου για να βγάλουν από το σκότος το λόγο του Θεού. Σε όλους οφείλουμε μεγάλη ευγνωμοσύνη. Ίσως ακόμα περισσότερα οφείλουμε σε εκείνους που με πίστη κατέγραψαν και διατήρησαν το λόγο μέσω των αιώνων, συχνά με οδυνηρό μόχθο και θυσία -- στον Μωυσή, τον Ησαΐα, τον Αβραάμ, τον Ιωάννη, τον Παύλο, τον Νεφί, τον Μόρμον, τον Τζόζεφ Σμιθ και πολλούς άλλους. Τι γνώριζαν για τη σπουδαιότητα των γραφών που κι εμείς πρέπει να γνωρίζουμε; Τι κατανόησαν οι άνθρωποι στην Αγγλία του 16^{ου} αιώνα, οι οποίοι πλήρωσαν τεράστια ποσά και κινδύνευσαν να πεθάνουν για να έχουν πρόσβαση σε μία Βίβλο, που θα πρέπει κι εμείς να κατανοήσουμε;

Λίγο πριν το θάνατό του, ο προφήτης Άλμα εμπιστεύθηκε τα ιερά χρονικά του λαού στο γιο του, Ήλαμαν. Θύμησε στον Ήλαμαν ότι οι γραφές «πλάτυναν τη μνήμη αυτού του λαού, μάλιστα, και έπεισαν πολλούς για το σφάλμα των μεθόδων τους, και τους έφερε στη γνώση του Θεού τους προς σωτηρία των ψυχών τους» (Άλμα 37:8). Πρόσταξε τον Ήλαμαν να διατηρήσει τα χρονικά, ώστε μέσω αυτών ο Θεός «να επιδείξει τη δύναμή του σε μελλοντικές γενεές» (Άλμα 37:14).

Μέσω των γραφών, ο Θεός πράγματι «επιδει[κνύει] τη δύναμή του» για να σώσει και να υπερυψώσει τα παιδιά Του. Με το λόγο Του, όπως είπε ο Άλμα, πλαταίνει τη μνήμη μας, ρίχνει φως σε ψέματα και σφάλματα και μας φέρνει σε μετάνοια και αγαλλιάζουμε στον Ιησού Χριστό, το Λυτρωτή μας.

Οι γραφές πλαταίνουν τη μνήμη μας

Οι γραφές πλαταίνουν τη μνήμη μας, βοηθώντας μας να θυμόμαστε πάντοτε τον Κύριο και τη σχέση μας με Εκείνον και τον Πατέρα. Μας θυμίζουν τι γνωρίζαμε στην προθνητή ζωή μας. Επίσης, πλαταίνουν τη μνήμη μας με μια άλλη έννοια, διδάσκοντάς μας για εποχές, ανθρώπους και γεγονότα τα οποία δεν βιώσαμε προσωπικά. Κανένας από εμάς δεν ήταν παρών για να δει να χωρίζεται η Ερυθρά Θάλασσα και να τη διασχίζει ο Μωυσής ανάμεσα σε δύο τοίχους από νερό. Δεν ήμασταν εκεί για να ακούσουμε την Επί του Όρους ομιλία, να

δούμε τον Λάζαρο να εγείρεται από τους νεκρούς, να δούμε το μαρτύριο του Σωτήρα στη Γεθσημανή και επάνω στο σταυρό και δεν ακούσαμε, μαζί με τη Μαρία, τους δύο αγγέλους να δίνουν μαρτυρία στον άδειο τάφο ότι ο Ιησούς αναστήθηκε. Εσείς κι εγώ δεν προχωρήσαμε ένας-ένας μαζί με το πλήθος στη γη της Αφθονίας, στην πρόσκληση του ανεστημένου Σωτήρα να ψηλαφήσουμε τα σημάδια από τα καρφιά και δε νίψαμε τα πόδια του με τα δάκρυά μας. Δε γονατίσαμε δίπλα στον Τζόζεφ Σμιθ στο Ιερό Δάσος, να ατενίσουμε τον Πατέρα και τον Υιό. Ωστόσο, τα γνωρίζουμε όλα αυτά και πολλά πολλά περισσότερα, διότι έχουμε το χρονικό της γραφής για να διευρύνει τη μνήμη μας, να μας διδάξει αυτά που δεν ξέραμε. Και καθώς αυτά τα πράγματα διεισδύουν στο νου και την καρδιά μας, ριζώνει η πίστη μας στον Θεό και στον Αγαπητό Υιό Του.

Επίσης, οι γραφές πλαταίνουν τη μνήμη μας, βοηθώντας μας να μην ξεχνάμε ό,τι έχουμε μάθει εμείς και οι προηγούμενες γενεές. Εκείνοι οι οποίοι είτε δεν έχουν είτε αγνοούν τον καταγεγραμμένο λόγο του Θεού, παύουν τελικά να πιστεύουν σε Αυτόν και λησμονούν το σκοπό της ύπαρξής τους. Θα θυμηθείτε πόσο σημαντικό ήταν για το λαό του Λεχί να πάρουν μαζί τους τις πλάκες από χαλκό όταν έφυγαν από την Ιερουσαλήμ. Οι γραφές αυτές ήταν το κλειδί της γνώσης τους για τον Θεό και τη μελλοντική λύτρωση του Χριστού. Σχετικά με την άλλη ομάδα η οποία «βγήκε από την Ιερουσαλήμ» λίγο καιρό αφότου ο Λεχί δεν είχε στα χέρια του τις γραφές, όταν οι απόγονοι του Λεχί τους συνάντησαν 300 ή 400 χρόνια αργότερα, καταγράφεται ότι «η γλώσσα τους είχε διαφθαρεί… Και αρνιόνταν την ύπαρξη του Δημιουργού τους» (Όμνι 1:15, 17).

Την εποχή του Τίντεϊλ, η άγνοια για τις γραφές ήταν μεγάλη, διότι οι άνθρωποι δεν είχαν πρόσβαση στη Βίβλο, ειδικά σε μία γλώσσα που μπορούσαν να καταλάβουν. Σήμερα η Βίβλος και άλλες γραφές είναι εύκολα προσβάσιμες, ωστόσο υπάρχει μία αυξανόμενη άγνοια, διότι ο κόσμος δεν ανοίγει τα βιβλία. Επομένως, έχουν ξεχάσει πράγματα τα οποία γνώριζαν οι παππούδες τους.

Οι γραφές είναι το πρότυπο για να διακρίνουμε την αλήθεια και το σφάλμα

Ο Θεός χρησιμοποιεί τις γραφές για να αποκαλύψει τον εσφαλμένο τρόπο σκέψης, τις ψευδείς παραδόσεις και την αμαρτία με τις καταστροφικές συνέπειές της. Είναι ένας στοργικός γονέας, ο οποίος θέλει να μας γλιτώσει από περιττά βάσανα και θλίψη και συγχρόνως να μας βοηθήσει να συνειδητοποιήσουμε την ουράνια δυνητικότητά μας. Για παράδειγμα, οι γραφές αναιρούν μία αρχαία φιλοσοφία η οποία έχει επιστρέψει και είναι δημοφιλής στην εποχή μας -- η φιλοσοφία του Κοριχόρ, ότι δεν υπάρχουν απόλυτα πρότυπα ηθικής, ότι «καθένας ευημε[ρεί] ανάλογα με την ευφυία του, και καθένας κατακ[τά] ανάλογα με τη δύναμή του, και οτιδήποτε [κάνει] ο καθένας δεν [είναι] αδίκημα»

και ότι «όταν ο άνθρωπος πεθάνει, αυτό [είναι] το τέλος του» (Άλμα 30:17-18). Ο Άλμα, ο οποίος είχε συμφωνήσει με τον Κοριχόρ, δεν άφησε το γιο του, Κοριάντον, σε αμφιβολία για την αλήθεια και υπόσταση ενός ουράνιου ηθικού κώδικα. Ο Κοριάντον υπήρξε ένοχος σεξουαλικού αμαρτήματος και ο πατέρας του μίλησε σ' αυτόν με αγάπη αλλά και σαφήνεια: «Δεν ξέρεις, γιε μου, ότι αυτά τα πράγματα αποτελούν αποτροπιασμό στα μάτια του Κυρίου, μάλιστα η πιο βρωμερή από όλες τις αμαρτίες, αν εξαιρέσουμε το χύσιμο αθώου αίματος ή την άρνηση του Πνεύματος του Αγίου;» (Άλμα 39:5).

Σε μία πλήρη μεταστροφή με τα όσα πίστευαν οι άνθρωποι πριν από ένα αιώνα, πολλοί σήμερα θα διαφωνούσαν με τον Άλμα για τη σοβαρότητα της ανηθικότητας. Άλλοι υποστηρίζουν ότι όλα είναι σχετικά ή ότι η αγάπη του Θεού διακρίνεται από ανεκτικότητα. Εάν υπάρχει Θεός, λένε, συγχωρεί όλες τις αμαρτίες και τα παραπτώματα, χάρη στην αγάπη Του για εμάς -- δεν υπάρχει ανάγκη για μετάνοια. Ή έστω, μια απλή εξομολόγηση αρκεί. Φαντάστηκαν έναν Ιησού, ο οποίος θέλει να εργάζονται οι άνθρωποι για την κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά που δεν έχει απαιτήσεις για την προσωπική ζωή και συμπεριφορά τους2. Όμως ένας Θεός αγάπης δε μας αφήνει να μάθουμε από θλιβερή εμπειρία ότι «η ανομία ποτέ δεν αποτέλεσε ευτυχία» (Άλμα 41:10, βλέπε, επίσης, Ήλαμαν 13:38). Οι εντολές Του είναι η φωνή της πραγματικότητας και της προστασίας μας απέναντι στον αυτο-προξενούμενο πόνο. Οι γραφές είναι το κριτήριο εκτίμησης του σωστού και της αλήθειας και είναι ξεκάθαρες στο ότι η πραγματική ευτυχία δεν βρίσκεται στην άρνηση της δικαιοσύνης του Θεού ούτε στην προσπάθεια καταστρατήγησης των συνεπειών της αμαρτίας, αλλά στη μετάνοια και συγχώρηση μέσω της εξιλεωτικής χάρης του Υιού του Θεού (βλέπε Άλμα 42).

Οι γραφές μάς διδάσκουν αρχές και ηθικές αξίες, βασικές ώστε να διατηρηθεί ο κοινωνικός ιστός, συμπεριλαμβανομένης της ακεραιότητας, της υπευθυνότητας, της ανιδιοτέλειας, της αφοσίωσης και της χριστιανικής αγάπης. Στις γραφές βρίσκουμε ζωντανές απεικονίσεις των ευλογιών που έρχονται όταν τιμούμε τις αληθινές αρχές καθώς και τις τραγωδίες που επισυμβαίνουν όταν τα άτομα και οι πολιτισμοί τις απορρίπτουν. Εκεί όπου αγνοούνται ή εγκαταλείπονται οι αλήθειες των γραφών, η αποσύνθεση και αποσάθρωση του βασικού ηθικού πυρήνα της κοινωνίας είναι κοντά. Με την πάροδο του χρόνου δε μένει τίποτα για να στηρίξει τους θεσμούς που υποβαστάζουν την κοινωνία.

Οι γραφές μάς φέρνουν στον Χριστό, το Λυτρωτή μας

Τελικώς, ο κεντρικός σκοπός όλων των γραφών είναι να γεμίσουν την ψυχή μας με πίστη στον Θεό, Πατέρα, και στον Υιό του, Ιησού Χριστό -- πίστη ότι Εκείνοι υπάρχουν, πίστη στο σχέδιο του Πατέρα για την αθανασία και αιώνια ζωή μας, πίστη στην Εξιλέωση και

Ανάσταση του Ιησού Χριστού, που ζωογονούν αυτό το σχέδιο ευτυχίας, πίστη ώστε να κάνουμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού τρόπο ζωής και πίστη ώστε να γνωρίσουμε «τον μόνο αληθινό Θεό, κι αυτόν που απέστει[λε]» (Κατά Ιωάννην 17:3).

Ο λόγος του Θεού, όπως είπε ο Άλμα, είναι σαν ένας σπόρος που φυτεύθηκε στην καρδιά μας, ο οποίος παράγει πίστη καθώς αρχίζει να βλαστάνει μέσα μας (βλέπε Άλμα 32:27-43. Βλέπε, επίσης, Προς Ρωμαίους 10:13-17). Η πίστη δεν θα έρθει από τη μελέτη των αρχαίων κειμένων ως μία καθαρά ακαδημαϊκή επιδίωξη. Δεν θα έρθει από αρχαιολογικές εκσκαφές και ανακαλύψεις. Δεν θα έρθει από επιστημονικά πειράματα. Ούτε θα έρθει αν σταθούμε μάρτυρες θαυμάτων. Όλα αυτά μπορεί να χρησιμεύουν στην επιβεβαίωση της πίστης ή κάποιες φορές στο να την προκαλέσουν, όμως δε δημιουργούν πίστη. Η πίστη έρχεται από τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος στην ψυχή μας, Πνεύμα προς πνεύμα, καθώς ακούμε ή διαβάζουμε το λόγο του Θεού. Η πίστη ωριμάζει καθώς εξακολουθούμε να χορταίνουμε με το λόγο.

Οι αφηγήσεις των γραφών για την πίστη των άλλων, χρησιμεύουν να ενδυναμώσουν τη δική μας. Θυμόμαστε την πίστη ενός εκατόνταρχου που έδωσε τη δυνατότητα στον Χριστό να θεραπεύσει το δούλο του χωρίς καν να τον δει (βλέπε Κατά Ματθαίον 8:5-13) και την ίαση της κόρης μιας γυναίκας από τους Εθνικούς, διότι εκείνη η ταπεινή μητέρα θα αποδεχόταν ακόμα και τα ψίχουλα από το τραπέζι του Διδασκάλου (βλέπε Κατά Ματθαίον 15:22-28, Κατά Μάρκον 7:25-30). Ακούμε την κραυγή του βασανιζόμενου Ιώβ: «Κι αν με θανατώνει, εγώ θα ελπίζω σ' αυτόν» (Ιώβ 13:15) -- και την ομολογία του: «Επειδή, ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει, και θα εγερθεί στους έσχατους καιρούς επάνω στη γη… [και] με τη σάρκα μου πάλι θα δω τον Θεό» (Ιώβ 19:25-26). Ακούμε και παίρνουμε θάρρος από την αποφασιστικότητα ενός νεαρού αγοριού-προφήτη, που τον μίσησαν και σκληρά καταδίωξαν τόσοι πολλοί ενήλικοι: «Γιατί είχα δει ένα όραμα. Το ήξερα, και ήξερα ότι ο Θεός το ήξερε, και δεν μπορούσα να το αρνηθώ, ούτε καν τολμούσα να το αρνηθώ» (Τζόζεφ Σμιθ--Ιστορία 1:25).

Επειδή ερμηνεύουν τη διδαχή του Χριστού, οι γραφές συντοφεύονται από το Άγιο Πνεύμα, ο ρόλος του οποίου είναι να δίνει μαρτυρία για τον Πατέρα και τον Υιό (βλέπε Νεφί Γ΄ 11:32). Γι' αυτό, το να είμαστε στις γραφές είναι ένας τρόπος να λαμβάνουμε το Άγιο Πνεύμα. Βεβαίως, η γραφή δίνεται καταρχάς μέσω του Αγίου Πνεύματος (βλέπε Πέτρου Β΄ 1:21, Δ&Δ 20:26-27, 68:4) και αυτό το ίδιο Πνεύμα μπορεί να επιμαρτυρίσει την αλήθεια του σε εσάς και σε εμένα. Μελετάτε τις γραφές προσεκτικά, σκόπιμα. Να συλλογίζεστε και να προσεύχεστε σχετικά με αυτές. Οι γραφές είναι αποκάλυψη και θα φέρουν επιπλέον αποκάλυψη.

Σκεφθείτε τη σπουδαιότητα της ευλογίας μας, να έχουμε την Αγία Γραφή και 900 επιπλέον

σελίδες γραφών, συμπεριλαμβανομένου του Βιβλίου του Μόρμον, του Διδαχή και Διαθήκες καθώς και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Επιπλέον, συλλογιστείτε ότι τα λόγια των προφητών που λέγονται καθώς κινούνται από το Άγιο Πνεύμα σε χώρους όπως αυτός, τα οποία ο Κύριος αποκαλεί γραφές (βλέπε Δ&Δ 68:2-4), έρχονται σε εμάς αδιάκοπα σχεδόν, μέσω τηλεόρασης, ραδιοφώνου, Διαδικτύου, δορυφόρου, CD, DVD και εκτυπωμένα. Υποθέτω ότι ποτέ στην ιστορία δεν έχει ευλογηθεί ένας λαός με τόση ποσότητα ιερών κειμένων. Και όχι μόνον αυτό, αλλά κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί μπορούν να κατέχει και να μελετά το προσωπικό του αντίτυπο αυτών των ιερών κειμένων, τα περισσότερα στη γλώσσα του. Πόσο απίστευτο θα φαινόταν αυτό στους ανθρώπους της εποχής του Ουίλιαμ Τίντεϊλ και στους Αγίους παλαιότερων θεϊκών νομών! Βεβαίως, με αυτή την ευλογία, ο Κύριος μας λέει ότι η ανάγκη μας για συνεχή πηγή αναφοράς στις γραφές είναι μεγαλύτερη από κάθε άλλη εποχή. Είθε να χορταίνουμε αδιάκοπα με τα λόγια του Χριστού, τα οποία μας λένε πράγματα που πρέπει να κάνουμε (βλέπε Νεφί Β΄ 32:3). Μελέτησα τις γραφές, συλλογίστηκα τις γραφές και αυτή την εαρινή περίοδο καταθέτω σε εσάς τη μαρτυρία μου για τον Πατέρα και τον Υιό, όπως έχουν αποκαλυφθεί στις άγιες γραφές, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Οι ακόλουθες πηγές εξήχθησαν για πληροφορίες σχετικώς με τον Ουίλιαμ Τίντεϊλ: David Daniell, *The Bible in English* (2003), 140, Lenet Hadley Read, *How We Got the Bible* (1985), 67-74, S. Michael Wilcox, *Fire in the Bones: William Tyndale, Martyr, Father of the English Bible*, (2004), John Foxe, *The New Foxe's Book of Martyrs* (1997), 121-133, William Tyndale, http://en.wikipedia.org/wiki/William_Tyndale, έγινε πρόσβαση στις 28 Φεβρουαρίου 2010.

2. Βλέπε συνέντευξη του Richard Neitze Holzapfel στον Michael De Groote, "Questioning the Alternative Jesus", *Deseret News*, 26 Νοεμβρίου 2009, M5.

Χείρες βοηθείας, χείρες σωτηρίας

Από τον Πρεσβύτερο Κοΐτσι Αογιάγκι
Των Εβδομήκοντα

Είθε να ακολουθούμε την συμβουλή και το παράδειγμα του προφήτου και κάθε ημέρα να αναζητούμε εκείνους που έχουν ανάγκη.

Αδελφοί και αδελφές, είμαι βαθιά ευγνώμων για την ευκαιρία που έχω να μιλήσω σε αυτήν τη συνέλευση. Είμαι ευγνώμων για τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον και δίνω μαρτυρία ότι είναι προφήτης του ζώντος Θεού. Είμαι βαθιά εντυπωσιασμένος για το θαυμάσιο παράδειγμα του Προέδρου Μόνσον που αφιέρωσε την ζωή του χρησιμοποιώντας τα χέρια του για να βοηθήσει και να σώσει άλλους.

Ζούμε σε μια εποχή όπου πολλοί άνθρωποι βιώνουν συμφορές και χρειάζονται βοήθεια λόγω των καταστροφικών επακόλουθων των σεισμών, τσουνάμι, ανεμοστρόβιλων και άλλων φυσικών καταστροφών. Η Εκκλησία προσεγγίζει αυτούς τους ανθρώπους μέσω ανθρωπιστικής βοήθειας. Τα μέλη της Εκκλησίας δίνουν πιστά γενναιόδωρες προσφορές νηστείας κάθε μήνα και προσφέρουν υπηρέτηση με πνεύμα αγάπης. Κυριολεκτικά προσφέρουν χείρες βοηθείας με τον τρόπο του Κυρίου. Τηρούν την εντολή του Κυρίου «να θυμάστε σε όλα τους φτωχούς και τους άπορους, τους αρρώστους και τους βασανισμένους, γιατί εκείνος που δεν τα κάνει όλα αυτά, αυτός δεν είναι μαθητής μου» (Δ&Δ 52:40).

Σήμερα θα ήθελα να επικεντρωθώ σε χείρες που βοηθούν και σώζουν πνευματικά. Το έργο και η δόξα του Κυρίου πράγματι είναι «να πραγματοποιήσ[ει] την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» (Μωυσή 1:39). Πολλοί γύρω μας χρειάζονται πνευματική βοήθεια. Καθώς προσφέρουμε μια χείρα βοηθείας σε λιγότερο ενεργά μέλη, σε οικογένειες που δεν είναι όλοι μέλη της Εκκλησίας και σε εκείνους που δεν είναι μέλη, προσκαλούμε τους πάντες να «[έλθουν] προς το Χριστό»1.

Ως νεοφώτιστος στην Εκκλησία, βίωσα μια πνευματική διάσωση μέσω τις χείρες σωτηρίας ενός πιστού μέλους της Εκκλησίας. Μεγάλωσα στο Ματσουμότο της Ιαπωνίας, κοντά στο μέρος όπου πραγματοποιήθηκαν οι χειμερινοί Ολυμπιακοί αγώνες του Ναγκάνο. Η πόλη μου μοιάζει πολύ με την Σωλτ Λέηκ Σίτυ, μια κοιλάδα περιτριγυρισμένη με πανέμορφα βουνά. Όταν ήμουν 17 χρονών, γνώρισα δύο αμερικανούς ιεραποστόλους, τον Πρεσβύτερο Κάρτερ και τον Πρεσβύτερο Χαγιάσι. Αν και η ηλικία μας απείχαν μόνο δύο ή τρία χρόνια, οι πρεσβύτεροι είχαν κάτι θαυμάσιο που δεν είχα αισθανθεί ποτέ πριν. Ήταν επιμελείς, πρόσχαροι και γεμάτοι αγάπη και φως. Με είχαν εντυπωσιάσει πολύ τα χαρίσματά τους και ήθελα να γίνω σαν κι αυτούς. Άκουσα το μήνυμά τους και αποφάσισα να βαφτιστώ. Οι

γονείς μου, που ήταν Βουδιστές, αντιστάθηκαν πολύ στο βάφτισμά μου. Μέσω της βοήθειας των ιεραποστόλων και του Κυρίου έλαβα την άδεια και εκ θαύματος, βαφτίστηκα.

Τον επόμενο χρόνο μπήκα στο πανεπιστήμιο στην Γιοκοχάμα. Ζώντας μόνος μου, μακριά από την πόλη μου και τους ανθρώπους που γνώριζα, αισθανόμουν μοναξιά και παραστράτησα από την Εκκλησία. Μια ημέρα, έλαβα μια κάρτα από ένα μέλος της Εκκλησίας στην πόλη μου. Έγραψε ότι άκουσε ότι δεν παρευρισκόμουν στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας. Παρέθεσε μια γραφή και με προσκάλεσε να επιστρέψω στην εκκλησία. Με κατέβαλαν τα λόγια της γραφής. Αυτό με βοήθησε να καταλάβω ότι ίσως είχα χάσει κάτι σημαντικό και συλλογίστηκα και προσπάθησα για πολλές ημέρες. Αυτό επίσης με έκανε να θυμηθώ την υπόσχεση που μου είχαν κάνει οι ιεραπόστολοι: «Αν διαβάσεις το Βιβλίο του Μόρμον και ζητήσεις με ένθερμη προσευχή αν η υπόσχεση που βρίσκεται στο Μορόνι είναι αληθινή, θα γνωρίσεις την αλήθεια με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος»2.

Κατάλαβα ότι δεν προσευχόμουν με όλη μου την καρδιά και αποφάσισα να το κάνω. Ένα πρωινό, ξύπνησα νωρίς, γονάτισα στο μικρό μου διαμέρισμα και προσευχήθηκα ειλικρινά. Προς έκπληξή μου, η διαβεβαίωση του Αγίου Πνεύματος ήλθε επάνω μου όπως το είχαν υποσχεθεί. Η καρδιά μου έκαιγε, το σώμα μου έτρεμε και γέμισα με αγαλλίαση. Μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος έμαθα ότι ο Θεός ο Πατέρας και ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός ζουν και πράγματι εμφανίστηκαν στον Τζόζεφ Σμιθ. Έκανα μια δέσμευση στην καρδιά μου να μετανοήσω και να ακολουθήσω πιστά τον Ιησού Χριστό για το υπόλοιπο της ζωής μου.

Αυτή η πνευματική εμπειρία άλλαξε ολοκληρωτικά την ζωή μου! Αποφάσισα να υπηρετήσω μια ιεραποστολή από ευγνωμοσύνη στον Κύριο και στο μέλος της Εκκλησίας που με διέσωσε. Μετά την ιεραποστολή μου, επισφραγίστηκα στον ναό με μια θαυμάσια κοπέλα και ευλογηθήκαμε με τέσσερα παιδιά. Καμία σύμπτωση που είναι η ίδια κοπέλα που με έσωσε στέλνοντάς μου μια κάρτα σε εκείνο το μοναχικό διαμέρισμα στην Γιοκοχάμα πολλά χρόνια πριν. Παραμένω πάντα ευγνώμων για το έλεος του Κυρίου και την βοήθεια αυτού του μέλους της Εκκλησίας, που με προσκάλεσε για μια ακόμη φορά να έλθω προς τον Χριστό3.

Ξέρω ότι πολλοί από εσάς προσωπικά απλώνετε τις χείρες σας στοργής και σωτηρίας κάθε ημέρα. Αυτό συμπεριλαμβάνει μια πιστή αδελφή της Ανακουφιστικής Εταιρείας που νοιάζεται όχι μόνο για τις αδελφές στις οποίες έχει ανάθεση να κάνει επίσκεψη διδασκαλισσών, αλλά για εκείνες που είναι άρρωστες ή χρειάζονται βοήθεια με οποιονδήποτε άλλον τρόπο. Επισκέπτεται συχνά και για χρόνια έχει ενδυναμώσει την πίστη πολλών. Σκέφτομαι έναν επίσκοπο που συχνά επισκεπτόταν τις χήρες και τους χήρους στον τομέα του. Αυτό το πρότυπο βοήθειας συνέχισε για πολλά χρόνια μετά την απαλλαγή του από τα καθήκοντά του.

Γνωρίζω έναν ηγέτη της ιεροσύνης που περνά χρόνο με έναν νέο άνδρα που έχασε τον πατέρα του. Τον συνοδεύει σε δραστηριότητες, τον διδάσκει το ευαγγέλιο και του δίνει συμβουλή όπως θα το έκανε ο πατέρας του. Άλλη οικογένεια χαίρεται όταν διαδίδει για το ευαγγέλιο. Οι γονείς και τα παιδιά δίνουν μαρτυρία ξεχωριστά για το ευαγγέλιο στους γύρω τους και πολλοί τους αγαπούν.

Ως μέρος μιας δραστηριότητας της Προκαταρκτικής, η πεντάχρονη εγγονή μου θέτει ένα σπόρο ποπ-κορν σε ένα μεγάλο γυάλινο μπουκάλι κάθε φορά που κάνει κάτι καλό. Τραγουδά αυτό το τραγούδι της Προκαταρκτικής με δυνατή φωνή καθώς αναζητά να κάνει καλά πράγματα κάθε μέρα: «Ακολουθήστε, ακολουθήστε τον προφήτη, αυτός ξέρει τον δρόμο!»4

Δεν έχω τον χρόνο για να σας πω όλα τα καλά πράγματα που βλέπω τα μέλη της Εκκλησίας να κάνουν. Ακολουθούν την συμβουλή του προφήτη -- όχι από υποχρέωση ή ευθύνη, αλλά από την δική τους θέληση, ανώνυμα και πρόσχαρα.

Μερικές φορές αισθανόμαστε ότι είμαστε αδύναμοι και δεν έχουμε την δύναμη να διασώσουμε άλλους, αλλά ο Κύριος μας υπενθυμίζει: «Σας διαβεβαιώνω, καθόσον αυτό το κάνατε σε έναν από τούτους τους ελάχιστους αδελφούς μου, το κάνατε σε μένα» (Κατά Ματθαίον 25:40).

Κλείνω με ένα παράθεμα από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον: «Αδελφοί και αδελφές μου, είμαστε περιτριγυρισμένοι από ανθρώπους που χρειάζονται την προσοχή μας, την ενθάρρυνσή μας, την υποστήριξή μας, την παρηγοριά μας και την καλοσύνη μας -- έστω κι αν είναι μέλη οικογενείας, φίλοι, γνωστοί ή άγνωστοι. Είμαστε τα χέρια του Κυρίου εδώ στη γη, με την εντολή να υπηρετήσουμε και να υψώσουμε τα παιδιά Του. Εκείνος βασίζεται στον καθένα μας»5.

Είθε να ακολουθούμε την συμβουλή και το παράδειγμα του προφήτου και κάθε ημέρα να αναζητούμε εκείνους που έχουν ανάγκη, ώστε να είμαστε τα χέρια του Κυρίου στο να βοηθάμε και να σώζουμε τα παιδιά Του, προσεύχομαι στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου: Οδηγός για την ιεραποστολική υπηρέτηση* (2004), 1.
2. Βλέπε Μορόνι 10:4-5.
3. Βλέπε Κατά Ματθαίον 11:28.
4. "Follow the Prophet", *Children's Songbook*, 110-111.
5. Τόμας Μόνσον, «Τι έχω κάνει για κάποιον σήμερα;» *Γενική Συνέλευση,* Νοέμβρ. 2009, 88.

Όταν ο Κύριος προστάζει

Από τον Πρεσβύτερο Μπρους Κάρλσον
Των Εβδομήκοντα

Η πιστή υπακοή, ανεξάρτητα από το εμφανές μέγεθος του καθήκοντος, θα φέρει την καθοδήγηση, την βοήθεια και την ειρήνη του Κυρίου.

Μια ιστορία λέει ότι δύο άνθρωποι, στους οποίους αρέσουν οι υπαίθριες δραστηριότητες, προσέλαβαν ένα μικρό αεροπλάνο να τους μεταφέρει σε μία απόμακρη λίμνη για το ετήσιο ταξίδι τους για ψάρεμα. Μετά την δραστηριότητά τους, ο πιλότος επέστρεψε να τους παραλάβει. Όμως, έσπευσε να ενημερώσει τους ψαράδες ότι το μικρό του αεροπλάνο δεν μπορούσε με το βάρος τους, τον εξοπλισμό και το πρόσθετο βάρος των ψαριών που είχαν πιάσει. Θα έπρεπε να υπάρξει και δεύτερη πτήση.

Οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονταν να πληρώσουν για δεύτερη πτήση. Επομένως, μετά από υποσχέσεις ότι θα έκαναν συμπαγές αμπαλάρισμα και μια επιπλέον πληρωμή, ο πιλότος διστακτικά συμφώνησε να αποπειραθεί την πτήση.

Οι ψαράδες χαμογέλασαν πονηρά καθώς ο πιλότος ζόρισε το αεροσκάφος στον αέρα. Παρά ταύτα, δευτερόλεπτα αργότερα το αεροπλάνο έπαυσε απότομα να λειτουργεί και συνετρίβη σε μια μεγάλη, επίπεδη βαλτώδη περιοχή στο τέλος της λίμνης.

Το αεροπλάνο έπαυσε να λειτουργεί, καθότι πετούσε μετά το γνωστό φαινόμενο που λέγεται «αρχή της επίδρασης του εδάφους». Η «αρχή της επίδρασης του εδάφους» δημιουργείται όταν ο αέρας συμπιέζεται μεταξύ των πτερυγίων του αεροσκάφους και της επιφάνειας της γης -- όταν είναι σε μεγάλη εγγύτητα. Σε αυτήν την περίπτωση, καθώς το μικρό αεροπλάνο απογειωνόταν έξω από την «αρχή της επίδρασης του εδάφους», ήταν ανάγκη να πετάξει με τη δύναμή του, πράγμα το οποίο απλώς δεν μπορούσε να κάνει.

Ευτυχώς, δεν υπήρξαν σοβαροί τραυματισμοί και αφού ανέκτησαν τις αισθήσεις τους, ένας από τους ψαράδες ρώτησε τον άλλον: «Τι έγινε;» Ο δεύτερος απάντησε: «Συγκρουστήκαμε μετά την απογείωση -- περίπου ενενήντα μέτρα από εκεί που συγκρουστήκαμε πέρυσι!»

Σαν τους δύο ψαράδες, ενίοτε πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει ευκολότερος τρόπος, ένας δρόμος πιο σύντομος ή μια τροποποίηση των εντολών του Κυρίου που θα μας διευκολύνει στις ατομικές μας συνθήκες. Τέτοιες σκέψεις αποτυγχάνουν να αναγνωρίσουν ότι η αυστηρή υπακοή στους νόμους του Θεού φέρνει τις ευλογίες Του και η αποτυχία στην υπακοή των νόμων Του οδηγεί σε αναμενόμενες συνέπειες.

Κατά την εποχή του διορισμού του ως Προέδρου της Εκκλησίας, ο Χάρολντ Λη είπε: «Η ασφάλεια της Εκκλησίας βασίζεται στην τήρηση των εντολών από τα μέλη… Όσο τηρούν τις εντολές, οι ευλογίες θα έλθουν»1.

Όταν επιλέγουμε να μην υπακούσουμε σε μια εντολή είναι συνήθως επειδή:

(1) Έχουμε πείσει τον εαυτό μας ότι η εντολή δεν ισχύει για εμάς, (2) δεν πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό ή (3) είμαστε βέβαιοι ότι είναι πολύ δύσκολο να υπακούσουμε.

1. Αυτή η εντολή δεν ισχύει για εμένα

Κατά τα τελευταία χρόνια της βασιλείας του Βασιλιά Σολομώντα, ο Κύριος τον πληροφόρησε μέσω του προφήτου Του: «Θα διασπάσω την βασιλεία σου… και θα τη δώσω στον δούλο σου»2.

Λίγο αργότερα, ο προφήτης Αχιά προσδιόρισε ότι αυτός ο δούλος ήταν ο Ιεροβοάμ, ένας «φίλεργος» άνδρας που ο Σολομώντας είχε κάνει «επιστάτη σε όλα τα φορτία της οικογένειας του Ιωσήφ»3. Τα καθήκοντα του Ιεροβοάμ απαιτούσαν να ταξιδεύει από τα βουνά του Εφραΐμ, όπου ζούσε, μέχρι την πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ. Κατά τη διάρκεια ενός από τα ταξίδια του ο Αχιά τον συνάντησε στον δρόμο Μέσω του Αχιά, ο Κύριος είπε: «Θα δώσω σε σένα δέκα φυλές»4. Επίσης έδωσε οδηγίες στον Ιεροβοάμ: «Αν εισακούσεις… και περπατάς στους δρόμους μου… φυλάττοντας τα διατάγματά μου και τις εντολές μου… θα είμαι μαζί σου… και θα δώσω σε σένα τον Ισραήλ»5.

Αφού άκουσε την προφητεία του Αχιά, ο Σολομώντας επεδίωξε να σκοτώσει τον Ιεροβοάμ, ούτως ο τελευταίος ετράπη σε φυγή στην Αίγυπτο6. Μετά τον θάνατο του Σολομώντα, ο Ιεροβοάμ επέστρεψε από την εξορία στο βόρειο τμήμα του Ισραήλ και άρχισε να ηγείται των δέκα φυλών7.

Όμως, το σχέδιο του Ιεροβοάμ να κυβερνήσει το βασίλειο περιελάμβανε ένα μείγμα καλού και κακού. Εγκαθίδρυσε την Συχέμ ως πρωτεύουσα της χώρας, μια πόλη μεγάλης θρησκευτικής σημασίας για τον λαό του. Αλλά δυστυχώς εισήγαγε σατανικές τελετές στην θρησκεία τους8.

Ο Ιεροβοάμ έπεισε τον εαυτό του ότι μερικές από τις εντολές του Θεού δεν ίσχυαν για εκείνον. Ως αποτέλεσμα των πράξεών του, όλοι οι απόγονοί του θανατώθηκαν και λόγω των

σκοτινών πρακτικών που εισήγαγε στις ιερές τους διατάξεις, οι δέκα φυλές του Ισραήλ τελικά οδηγήθηκαν μακριά από την κληρονομιά τους9.

Ακριβώς όπως πετώντας έξω από την «αρχή της επίδρασης του εδάφους» με παραπάνω βάρος από αυτό που μπορούν να αντέξουν τα πτερύγια ενός αεροσκάφους θα καταλήξει σε καταστροφικές συνέπειες, η εν μέρει ή επιλεκτική συμμόρφωσή μας προς τους νόμους του Θεού θα αποτύχει να μας φέρει τις πλήρεις ευλογίες της υπακοής.

2. Αυτή η εντολή δεν είναι σημαντική
Δεκαετίες αργότερα, ο Νεεμάν, ένας Σύριος ήρωας πολέμου, ένας άνδρας «δυνατός σε ισχύ»10 ταξίδεψε από την χώρα του στο Ισραήλ και πλησίασε τον βασιλιά, Ιωράμ, για να θεραπευτεί από λέπρα11.

Ο Νεεμάν οδηγήθηκε στον προφήτη Ελισσαιέ. «Και έστειλε σ' αυτόν ο Ελισσαιέ έναν μηνυτή, λέγοντας: Πήγαινε, βουτήξου μέσα στον Ιορδάνη επτά φορές… και θα καθαριστείς»12.

Παρόλη αυτήν την προφητική υπόσχεση να θεραπευτεί, ο Νεεμάν προσβλήθηκε που ο Ελισσαιέ δεν τον χαιρέτισε αυτοπροσώπως και ακόμη περισσότερο που οι οδηγίες του προφήτη ήταν να πλυθεί επτά φορές στον μικρό και γεμάτο λάσπη Ιορδάνη Ποταμό. Η υπερηφάνειά του απαιτούσε κάτι πιο αξιοσημείωτο και μεγαλοπρεπές, κάτι ίσο με το ύψος του και την θέση του στην κοινότητα και την χώρα.

Ευτυχώς για τον Νεεμάν, οι υπηρέτες του τον έπεισαν ότι ανεξάρτητα από αυτό που του ζήτησε ο προφήτης να κάνει, αν υπάκουε, οι ευλογίες του Κυρίου θα έρχονταν. Ο Νεεμάν πλύθηκε στον Ιορδάνη Ποταμό όπως του δόθηκε οδηγία και ως αποτέλεσμα της υπακοής του θεραπεύτηκε από την λέπρα του13.

Η υπακοή στις εντολές του Κυρίου, όσο ασήμαντες πιστεύουμε ότι είναι, ασφαλώς θα φέρουν τις υπεσχημένες ευλογίες Του.

3. Αυτή η εντολή είναι απλώς πάρα πολύ δύσκολη
Ακολουθώντας την εντολή του Κυρίου, ο προφήτης Λεχί οδήγησε την οικογένειά του στην ερημιά. Κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών του ταξιδιού, ο Λεχί έδωσε οδηγίες στον γιο του, τον Λεμουήλ, να είναι «σταθερ[ός] και στέρε[ος] και ακλόνητ[ος] στην τήρηση των εντολών του Κυρίου!»14

Παρόλα αυτά, όταν σύμφωνα με την προφητική ανάγκη, έπρεπε να επιστρέψουν στην Ιερουσαλήμ, για να πάρουν τις πλάκες από ορείχαλκο που περιείχαν «το χρονικό των Ιουδαίων»15, οι δύο μεγαλύτεροι αδελφοί επαναστάτησαν λέγοντας: «είναι δύσκολο πράγμα»16.

Παρά τα μουρμουρητά των μεγαλύτερων αδελφών του, η πίστη και η υπακοή του Νεφί στην τήρηση των προσταγών του Κυρίου τους οδήγησε στην απόκτηση εκείνων των πλακών από ορείχαλκο. Ένα έθνος γεννήθηκε, μια γλώσσα διατηρήθηκε και το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού διδάχθηκε για πολλές επόμενες γενιές.

Μερικές στιγμές ίσως να αιτιολογούμε την ανυπακοή μας, σκεπτόμενοι ότι ο Κύριος θα καταλάβει λόγω των ειδικών περιστάσεών μας που κάνουν την προσκόλληση στους νόμους Του δύσκολη, δυσάρεστη ή ακόμα και επίπονη. Όμως, η πιστή υπακοή, ανεξάρτητα από το εμφανές μέγεθος του καθήκοντος, θα φέρει την καθοδήγηση, την βοήθεια και την ειρήνη του Κυρίου.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ερώτησε τον Κύριο σε δύο περιστάσεις, αν ένας διαπρεπής φίλος, ο Μάρτιν Χάρρις, μπορούσε να πάρει τις πρώτες 116 χειρόγραφες σελίδες μεταφρασμένου υλικού από το «βιβλίο του Λεχί», από το Άρμονυ της Πενσυλβάνιας πίσω στην Παλμύρα.

Κάθε φορά ο Κύριος συμβούλευσε τον Τζόζεφ να αποφύγει να εμπιστευτεί το χειρόγραφο στον κο Χάρρις.

Ο Μάρτιν επιζητούσε να χρησιμοποιήσει το μεταφρασμένο υλικό ως απόδειξη για να σταματήσει τους συνεταίρους του να διαδίδουν φήμες για τη φιλία του με τον Τζόζεφ Σμιθ. Την τρίτη φορά ο Κύριος συμφώνησε με την έκκληση του Τζόζεφ17.

Ο Μάρτιν έχασε το χειρόγραφο και ως αποτέλεσμα οι πλάκες αφαιρέθηκαν από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για μια παρατεταμένη χρονική περίοδο. Αυτό ήταν επίπονο μάθημα για τον προφήτη Τζόζεφ, ο οποίος είπε: «Έχω κάνει κανόνα μου αυτό: *όταν* ο Κύριος προστάζει, κάντο»18. Αυτός θα πρέπει και μπορεί να είναι ο κανόνας μας επίσης.

Η ανταπόκριση του Κυρίου, όταν υπακούμε στις εντολές Του είναι σίγουρη. Μας έχει υποσχεθεί: «Και αν τηρείς τις εντολές μου και ανθέξεις μέχρι τέλους, θα έχεις ζωή αιώνια»19.

Επιπρόσθετα μας έχει συμβουλεύσει: «Εγώ, ο Κύριος, είμαι πολυεύσπλαχνος και μεγαλόψυχος για εκείνους που με φοβούνται, και *τέρπομαι* να τιμώ εκείνους που με υπηρετούν με δικαιοσύνη και με ειλικρίνεια μέχρι τέλους»20.

Η υπακοή στις εντολές του Κυρίου μάς δίνει εμπιστοσύνη στο μονοπάτι που διαλέξαμε, μας δίδει τις προϋποθέσεις για την καθοδήγησή Του και την κατεύθυνση καθώς ακολουθούμε και μας προσφέρει την δυνατότητα να γίνουμε σαν τον Σωτήρα μας, τον Ιησού Χριστό, και να επιστρέψουμε στην παρουσία του Πατέρα μας.

Είναι προσευχή μου ώστε κάθε μέρα να μας βρίσκει προσπαθώντας να είμαστε πιο υπάκουοι στους νόμους, στις διατάξεις και τις εντολές του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, προκειμένου να ευλογήσει την ζωή μας πιο πλουσιοπάροχα.

Δίδω μαρτυρία ότι η υπακοή στις εντολές του Θεού φέρνει τις ευλογίες των ουρανών, ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας και ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, ζουν, ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο λόγος του Θεού και ότι ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον είναι ο προφήτης του Κυρίου για την εποχή μας, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Χάρολντ Λη, παρετέθη στο Stephen W. Gibson, “Presidency Meets the Press,” *Church News,* 15 Ιουλίου 1972, 3.
2. Α΄ Βασιλέων 11:11.
3. Α΄ Βασιλέων 11:28.
4. Α΄ Βασιλέων 11:31.
5. Α΄ Βασιλέων 11:38.
6. Βλέπε Α΄ Βασιλέων 11:40.
7. Βλέπε Α΄ Βασιλέων 12:2-3, 20.
8. Βλέπε Α΄ Βασιλέων 12:25-30.
9. Βλέπε Α΄ Βασιλέων 14:10, 15-16.
10. Β΄ Βασιλέων 5:1.
11. Βλέπε Β΄ Βασιλέων 5:5-6.
12. Β΄ Βασιλέων 5:10.
13. Βλέπε Β΄ Βασιλέων 5:11-14.
14. Νεφί Α΄ 2:10.
15. Νεφί Α΄ 3:3.
16. Νεφί Α΄ 3:5.
17. Βλέπε *History of the Church,* 20-21, Διδαχή και Διαθήκες 3, 10.
18. *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 160.
19. Διδαχή και Διαθήκες 14:7.
20. Διδαχή και Διαθήκες 76:5, η πλάγια γραφή προστέθηκε.

Αγρυπνώντας με κάθε προσκαρτέρηση

Από τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Μπένταρ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Ένα σύστημα έγκαιρης πνευματικής προειδοποίησης… μπορεί να βοηθήσει τους γονείς στη Σιών να αγρυπνούν και να μπορούν να διακρίνουν σε ό,τι αφορά στα παιδιά τους.

Πρόσφατα οδηγούσα το αυτοκίνητό μου μέσα στην καταιγίδα και η βροχή άρχισε να κτυπά επάνω στο παρμπρίζ. Στο πλάι του δρόμου, μια ηλεκτρονική πινακίδα προειδοποιούσε έγκαιρα: «Λιμνάζοντα νερά μπροστά σας». Η επιφάνεια του δρόμου έδειχνε αρκετά ασφαλής. Όμως αυτή η ζωτικής σημασίας πληροφορία με προετοίμασε για έναν ενδεχόμενο κίνδυνο που δεν ανέμενα και δεν μπορούσα ακόμα να δω. Καθώς προχωρούσα προς τον προορισμό μου, μείωσα ταχύτητα και παρατήρησα προσεκτικά τα επιπλέον σημεία του κινδύνου.

Έγκαιρα σημεία προειδοποίησης είναι φανερά σε πολλές πτυχές της ζωής μας. Για παράδειγμα, ο πυρετός μπορεί να είναι το πρώτο σύμπτωμα αδιαθεσίας ή ασθένειας. Ποικίλοι οικονομικοί και δείκτες αγοράς χρησιμοποιούνται για να προαναγγείλουν μελλοντικές αλλαγές κατευθύνσεως σε τοπικές και εθνικές οικονομίες. Και ανάλογα με την περιοχή του κόσμου όπου ζούμε, μπορεί να έχουμε πλημμύρα, χιονοστιβάδα, τυφώνα, τσουνάμι, ανεμοστρόβιλο ή προειδοποιήσεις για χειμωνιάτικη καταιγίδα.

Επίσης, είμαστε ευλογημένοι από πρώιμα πνευματικά σημεία προειδοποίησης ως πηγή προστασία και καθοδήγησης στη ζωή μας. Θυμηθείτε πώς ο Νώε προειδοποιήθηκε από τον Θεό για πράγματα που ακόμα δεν βλέπονταν και «κατασκεύασε [την] κιβωτό για σωτηρία της οικογένειάς του» (Προς Εβραίους 11:7).

Ο Λεχί προειδοποιήθηκε να φύγει από την Ιερουσαλήμ και να πάρει την οικογένειά του στην ερημιά, διότι οι άνθρωποι προς τους οποίους είχε διακηρύξει μετάνοια επεδίωκαν να τον σκοτώσουν (βλέπε Νεφί Α΄ 2:1-2).

Ο Ίδιος ο Σωτήρας διεσώθη μέσω μιας αγγελικής προειδοποίησης. «Να, ένας άγγελος του Κυρίου φαίνεται σε όνειρο στον Ιωσήφ, λέγοντας: Αφού σηκωθείς, πάρε το παιδί και τη μητέρα του, και φύγε στην Αίγυπτο· και να είσαι εκεί μέχρις ότου σου πω· επειδή, ο Ηρώδης πρόκειται να ζητήσει το παιδί, για να το θανατώσει» (Κατά Ματθαίον 2:13).

Σκεφθείτε τα λόγια του Κυρίου στην αποκάλυψη, γνωστή ως Λόγος Σοφίας: «Σαν συνέπεια της πανουργίας και σκευωρίας που επικρατούσε και θα επικρατούν στις καρδιές των

συνωμοτών κατά τις τελευταίες ημέρες, σας προειδοποίησα και σας ξαναπροειδοποιώ, δίνοντάς σας αυτόν το λόγο σοφίας με αποκάλυψη» (Δ&Δ 89:4).

Οι πνευματικές προειδοποιήσεις θα έπρεπε να οδηγούν σε αυξανόμενη επαγρύπνηση. Εσείς κι εγώ ζούμε σε μια «ημέρα προειδοποιήσεως» (Δ&Δ 63:58). Και επειδή έχουμε προειδοποιηθεί και θα προειδοποιούμεθα, πρέπει, όπως νουθέτησε ο Απόστολος Παύλος, να «αγρυπν[ούμε]… με κάθε προσκαρτέρηση» (Προς Εφεσίους 6:18).

Προσεύχομαι για την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος καθώς περιγράφω ένα σύστημα έγκαιρης πνευματικής προειδοποίησης, το οποίο μπορεί να βοηθήσει τους γονείς στη Σιών να αγρυπνούν και να μπορούν να διακρίνουν σε ό,τι αφορά στα παιδιά τους. Το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης ισχύει για παιδιά κάθε ηλικίας και περιλαμβάνει τρία βασικά στοιχεία: (1) να διαβάζετε και να μιλάτε για το Βιβλίο του Μόρμον με τα παιδιά σας, (2) να δίνετε αυθόρμητα μαρτυρία για τις αλήθειες του ευαγγελίου στα παιδιά σας και (3) να ζητάτε από τα παιδιά ως μαθητές του ευαγγελίου να ενεργούν και όχι απλώς άλλοι να ενεργούν. Οι γονείς που πράττουν με πίστη αυτά, θα ευλογηθούν να αναγνωρίσουν τα πρώτα σημάδια της πνευματικής ανάπτυξης ή τις δυσκολίες στα παιδιά τους και να είναι καλύτερα προετοιμασμένοι για να λάβουν έμπνευση ώστε να ενδυναμώσουν και να βοηθήσουν αυτά τα παιδιά.

Στοιχείο υπ’ αριθμόν 1: Να διαβάζετε και να μιλάτε για το Βιβλίο του Μόρμον

Το Βιβλίο του Μόρμον περιλαμβάνει την πληρότητα του ευαγγελίου του Σωτήρα και είναι το μόνο βιβλίο για το οποίο ο Ίδιος ο Κύριος έχει δώσει μαρτυρία ότι είναι αληθινό (βλέπε Δ&Δ 17:6. Βλέπε, επίσης, Ράσελ Νέλσον, “A Testimony of the Book of Mormon,” *Λιαχόνα,* Ιαν. 200, 84). Πράγματι, το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο θολόλιθος της θρησκείας μας.

Οι δυνάμεις του Βιβλίου του Μόρμον να πείθουν και να μεταστρέφουν, προέρχονται τόσο από την επικέντρωσή του στον Κύριο Ιησού Χριστό, όσο και από την εμπνευσμένη απλότητα και σαφήνεια των διδασκαλιών του. Ο Νεφί διακήρυξε: «Η ψυχή μου ευφραίνεται με την απλότητα προς το λαό μου, ώστε να μαθαίνουν» (Νεφί Β΄ 25:4). Η βασική λέξη «απλότητα» στο στίχο αυτό, δεν αφορά σε πράγματα συνηθισμένα ή απλά. Αντίθετα, υποδηλώνει διδασκαλία η οποία είνα ξεκάθαρη και εύκολα κατανοητή.

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι το πλέον σωστό από κάθε άλλο βιβλίο στη γη, διότι επικεντρώνεται στην Αλήθεια (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:6, Νεφί Α΄ 13:40), δηλαδή στον Ιησού Χριστό και αποκαθιστά τα ξεκάθαρα και πολύτιμα πράγματα τα οποία αφαιρέθηκαν από το αληθινό ευαγγέλιο (βλέπε Νεφί Α΄ 13:26, 28-29, 32, 34-35,40). Ο μοναδικός

συνδυασμός αυτών των δύο παραγόντων --η επικέντρωση στον Σωτήρα και η απλότητα των διδασκαλιών-- προσκαλεί δυναμικά την επιβεβαιωτική μαρτυρία του τρίτου μέλους της Θεϊκής Κεφαλής, δηλαδή του Αγίου Πνεύματος. Συνεπώς, το Βιβλίο του Μόρμον μιλά στο πνεύμα και στην καρδιά του αναγνώστη, όσο κανένα άλλο βιβλίο γραφών.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι παραμένοντας στις εντολές που βρίσκουμε στο Βιβλίο του Μόρμον, θα βοηθηθούμε να «έλθουμε πλησιέστερα στον Θεό», παρά διαβάζοντας οποιοδήποτε άλλο βιβλίο (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας:Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 64). Η τακτική ανάγνωση και συζήτηση για το Βιβλίο του Μόρμον προσκαλεί τη δύναμη να αντισταθούμε στον πειρασμό και παράγει αισθήματα αγάπης μέσα στην οικογένειά μας. Ακόμα, οι συζητήσεις σχετικά με τις διδαχές και τις αρχές στο Βιβλίο του Μόρμον προσφέρουν στους γονείς ευκαιρίες να παρατηρήσουν τα παιδιά τους, να τα ακούσουν, να μάθουν από αυτά και να τα διδάξουν.

Νέοι κάθε ηλικίας, ακόμα και νήπια, μπορούν και ανταποκρίνονται στο ξεχωριστό πνεύμα του Βιβλίου του Μόρμον. Τα παιδιά ίσως να μην καταλαβαίνουν όλα τα λόγια και τις ιστορίες, όμως μπορούν οπωσδήποτε να αισθανθούν «το οικείο πνεύμα» που περιγράφηκε από τον Ησαΐα (Ησαΐας 29:4. Βλέπε, επίσης, Νεφί Β΄ 26:16). Οι ερωτήσεις που κάνει ένα παιδί, οι παρατηρήσεις που ακούει και οι συζητήσεις που προκύπτουν, προσφέρουν ζωτικής σημασίας πρώιμα πνευματικά σημεία προειδοποίησης. Είναι σημαντικό ότι αυτές οι συζητήσεις μπορούν να βοηθήσουν τους γονείς να διακρίνουν τι μαθαίνουν τα παιδιά τους, τι σκέφτονται και αισθάνονται σχετικά με τις αλήθειες που περιλαμβάνονται σ' αυτό το ιερό βιβλίο γραφών καθώς και τις δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίσουν.

Στοιχείο υπ' αριθμόν 2: Να δίνετε αυθόρμητα μαρτυρία

Η μαρτυρία είναι προσωπική γνώση, βασισμένη στη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος, ότι ορισμένα γεγονότα αιώνιας σπουδαιότητας είναι αληθινά. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο αγγελιαφόρος για τον Πατέρα και τον Υιό και ο διδάσκαλος και ο οδηγός κάθε αλήθειας (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:26, 16:13). Έτσι, «με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορ[ούμε] να γνωρίσ[ουμε] την αλήθεια των πάντων» (Μορόνι 10:5).

Η γνώση και η πνευματική βεβαιότητα που λαμβάνουμε από το Άγιο Πνεύμα είναι το αποτέλεσμα της αποκάλυψης. Η επιζήτηση και η λήψη αυτών των ευλογιών απαιτεί ειλικρινή καρδιά, πραγματική πρόθεση και πίστη στον Χριστό (βλέπε Μορόνι 10:4). Η προσωπική μαρτυρία φέρνει, επίσης, ευθύνη και υπευθυνότητα.

Οι γονείς θα πρέπει να αγρυπνούν και να είναι πνευματικά προσεκτικοί να διακρίνουν ευκαιρίες που παρουσιάζονται αυθόρμητα, ώστε να δώσουν μαρτυρία στα παιδιά τους. Οι ευκαιρίες αυτές δεν πρέπει να προγραμματίζονται, να οργανώνονται ή να σημειώνονται. Στην πραγματικότητα, όσο λιγότερο προσχεδιασμένη είναι αυτή η κατάθεση μαρτυρίας, τόσο μεγαλύτερη είναι η πιθανότητα διαπαιδαγώγησης και διαρκούς επιρροής. «Ούτε να μεριμνάτε εκ των προτέρων για το τι θα πείτε. Αλλά να φυλάτε σαν θησαυρό μέσα στο νου σας διαρκώς τα λόγια της ζωής, και θα σας δοθεί εκείνη την ώρα αυτό το κομμάτι που αναλογεί σε κάθε άνθρωπο» (βλέπε Δ&Δ 84:85).

Για παράδειγμα, μια οικογενειακή συζήτηση που συμβαίνει φυσικά κατά τη διάρκεια του γεύματος, μπορεί να είναι το τέλειο σκηνικό για ένα γονέα να αφηγηθεί και να δώσει μαρτυρία για συγκεκριμένες ευλογίες τις οποίες έλαβε στη διάρκεια δραστηριοτήτων ρουτίνας εκείνη την ημέρα. Μια μαρτυρία δεν είναι απαραίτητο να αρχίζει πάντοτε με τη φράση: «Σου δίνω τη μαρτυρία μου». Η μαρτυρία μας μπορεί να δηλωθεί απλά, όπως: «Ξέρω ότι ευλογήθηκα με έμπνευση σήμερα στη δουλειά» ή «η αλήθεια στη γραφή αυτή υπήρξε πάντα μια ισχυρή πηγή καθοδήγησης για εμένα». Παρόμοιες ευκαιρίες για να δώσουμε μαρτυρία μπορούν να προκύψουν, επίσης, ενώ θα ταξιδεύουμε μαζί στο αυτοκίνητο ή το λεωφορείο ή σε πληθώρα άλλων περιστάσεων.

Οι αντιδράσεις των παιδιών σε αυτές τις αυτοσχέδιες καταθέσεις μαρτυρίας και η προθυμία ή απροθυμία τους να συμμετάσχουν, είναι δυναμικές πηγές των πρώτων πνευματικών σημείων προειδοποίησης. Η έκφραση του παιδιού για ένα μάθημα που έμαθε κατά την οικογενειακή μελέτη των γραφών ή μία ειλικρινής δήλωση ανησυχίας σχετικά με μία αρχή ή πρακτική του ευαγγελίου, μπορεί να είναι ιδιαίτερα διαφωτιστική και να βοηθήσει τους γονείς να κατανοήσουν καλύτερα τη συγκεκριμένη ερώτηση ή ανάγκη του παιδιού. Αυτές οι συζητήσεις --ειδικά όταν οι γονείς είναι εξίσου πρόθυμοι να αφουγκράζονται και να μιλούν-- μπορούν να σφυρηλατήσουν ένα υποστηρικτικό και ασφαλές περιβάλλον στο σπιτικό και να ενθαρρύνουν την πρόοδο της επικοινωνίας σε δύσκολα θέματα.

Στοιχείο υπ' αριθμόν 3: Να ζητάτε από τα παιδιά να ενεργούν

Στον μέγα διαχωρισμό όλων των δημιουργημάτων του Θεού, υπάρχουν «αυτά που ενεργούν όσο και αυτά στα οποία άλλοι ενεργούν» (Νεφί Β΄ 2:14). Ως τέκνα του Επουράνιου Πατέρα μας, έχουμε ευλογηθεί με το χάρισμα της ελεύθερης βούλησης, την ικανότητα και δύναμη της ανεξάρτητης δράσης. Ενδεδυμένοι με ελεύθερη βούληση, αποφασίζουμε και ενεργούμε από μόνοι μας και πρωταρχικά υπάρχουμε ώστε να ενεργούμε και όχι απλώς να ενεργούν άλλοι σε εμάς -- ειδικά καθώς «αναζη[τούμε] μάθηση με τη μελέτη και επίσης με την πίστη» (Δ&Δ 88:118).

Ως μαθητές του ευαγγελίου πρέπει να είμαστε «εκτελεστές του λόγου, κι όχι μονάχα ακροατές» (Ιακώβου 1:22). Η καρδιά μας ανοίγει στην επιρροή του Αγίου Πνεύματος καθώς ασκούμε σωστά την ελεύθερη βούληση και ενεργούμε σύμφωνα με τις σωστές αρχές -- και κατ' αυτόν τον τρόπο προσκαλούμε τη διδασκαλία και τη δύναμη μαρτυρίας Του. Οι γονείς έχουν την ιερή ευθύνη να βοηθήσουν τα παιδιά να ενεργούν και να επιζητούν τη μάθηση με την πίστη. Ένα παιδί δεν είναι ποτέ τόσο μικρό, ώστε να μην μπορεί να συμμετέχει στο είδος αυτό της μάθησης.

Όταν δώσουμε σε κάποιον ένα ψάρι, του δίνουμε ένα γεύμα. Όταν διδάσκουμε έναν άνθρωπο να ψαρεύει, έχει τροφή για μια ζωή. Ως γονείς και διδάσκαλοι του ευαγγελίου, εσείς κι εγώ δεν ασχολούμαστε με τη διανομή ψαριών. Αντίθετα, έργο μας είναι να βοηθάμε τα παιδιά μας να μάθουν «να ψαρεύουν» και να γίνουν πνευματικά ισχυρά άτομα. Αυτός ο σημαντικός στόχος επιτυγχάνεται καλύτερα καθώς παροτρύνουμε τα παιδιά μας να ενεργούν σύμφωνα με τις σωστές αρχές -- καθώς τα βοηθάμε να μαθαίνουν, πράττοντας. «Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά του, θα γνωρίσει για τη διδαχή, αν είναι από τον Θεό» (Κατά Ιωάννην 7:17). Αυτή η μάθηση απαιτεί πνευματική, διανοητική και σωματική προσπάθεια και όχι απλώς παθητική αποδοχή.

Προσκαλώντας τα παιδιά ως μαθητές του ευαγγελίου να πράττουν και όχι απλώς να κάνουν οι άλλοι γι' αυτούς, οικοδομούν στην ανάγνωση και συζήτηση για το Βιβλίο του Μόρμον και στην αυθόρμητη κατάθεση μαρτυρίας στο σπίτι. Φανταστείτε, παραδείγματος χάριν, μια οικογενειακή βραδιά, όπου τα παιδιά προσκαλούνται και αναμένεται να έρθουν προετοιμασμένα να θέσουν ερωτήσεις για όσα διαβάζουν και μαθαίνουν στο Βιβλίο του Μόρμον -- ή σχετικά με ένα θέμα το οποίο πρόσφατα τονίστηκε σε μία συζήτηση για το ευαγγέλιο ή σε μια αυθόρμητη μαρτυρία στο σπίτι. Φανταστείτε, επιπλέον, να κάνουν τα παιδιά ερωτήσεις στις οποίες δεν είναι επαρκώς προετοιμασμένοι να απαντήσουν οι γονείς. Κάποιοι γονείς μπορεί να έχουν γνώση μιας τέτοιας ανοργάνωτης προσέγγισης σε οικογενειακή βραδιά. Όμως οι καλύτερες οικογενειακές βραδιές δεν είναι απαραίτητα προϊόν προετοιμασμένων, αγορασμένων ή κατεβασμένων από το Διαδίκτυο πακέτων σχεδιαγραμμάτων και οπτικών βοηθημάτων. Πόσο εξαίρετη ευκαιρία είναι για τα μέλη της οικογένειας να ερευνούν μαζί τις γραφές και να διδάσκονται από το Άγιο Πνεύμα. «Γιατί ο κήρυκας δεν ήταν καλύτερος από τον ακροατή ούτε ήταν ο δάσκαλος καλύτερος από το διδασκόμενο… και όλοι εργάζονταν, κάθε άνθρωπος σύμφωνα με τη δύναμή του» (Άλμα 1:26).

Βοηθάμε, εσείς κι εγώ τα παιδιά μας να ενεργούν από μόνα τους και να επιζητούν μάθηση με τη μελέτη και την πίστη ή έχουμε εκπαιδεύσει τα παιδιά μας να περιμένουν να διδαχθούν

και να ενεργούν άλλοι σ' αυτά; Δίνουμε καταρχάς ως γονείς στα παιδιά μας το αντίστοιχο του πνευματικού ψαριού να φάνε ή τα βοηθάμε διαρκώς να ενεργούν, να μαθαίνουν για αυτούς τους ίδιους και να στέκουν σταθερά και ακλόνητα; Βοηθάμε τα παιδιά μας να ασχοληθούν σοβαρά ώστε να ρωτούν, να επιζητούν και να χτυπούν; (Βλέπε Νεφί Γ΄ 14:7).

Η πνευματική κατανόηση που εσείς κι εγώ έχουμε ευλογηθεί να λαμβάνουμε και η οποία έχει επικυρωθεί ως αληθινή στην καρδιά μας, δεν μπορεί να δοθεί στα παιδιά μας. Η διδασκαλία της επιμέλειας και της μάθησης με τη μελέτη και την πίστη, πρέπει να πληρωθεί ώστε να αποκτήσουμε και να «κατέχουμε» προσωπικά αυτή τη γνώση. Μόνον έτσι μπορεί αυτό που είναι γνωστό στο νου, να το αισθανθεί και η καρδιά. Μόνον έτσι μπορεί ένα παιδί να προχωρήσει, ώστε να μη βασίζεται στην πνευματική γνώση και εμπειρία των γονέων και των ενηλίκων και να διεκδικήσει αυτές τις ευλογίες για τον εαυτό του. Μόνον έτσι μπορούν τα παιδιά μας να προετοιμαστούν πνευματικά για τις δυσκολίες της θνητότητας.

Υπόσχεση και μαρτυρία

Καταθέτω μαρτυρία ότι οι γονείς οι οποίοι διαρκώς διαβάζουν και μιλούν για το Βιβλίο του Μόρμον με τα παιδιά τους, που μιλούν αυθόρμητα για τη μαρτυρία τους στα παιδιά τους και που προσκαλούν τα παιδιά ως μαθητές του ευαγγελίου να ενεργούν και όχι απλώς να πράττουν οι άλλοι σε αυτά, θα είναι ευλογημένοι με όραση που μπορεί να δει μακριά (βλέπε Μωυσή 6:27) και με ώτα που μπορούν να ακούνε τον ήχο της σάλπιγγας (βλέπε Ιεζεκιήλ 33:2-16). Η πνευματική διάκριση και έμπνευση που θα λάβετε από το συνδυασμό αυτών των τριών άγιων συνηθειών, θα σας καταστήσει ικανούς να σταθείτε ως φύλακες στον πύργο για τις οικογένειές σας --«αγρυπνώντας… με κάθε προσκαρτέρηση» (Προς Εφεσίους 6:18)-- προς ευλογίαν της αμέσου οικογενείας σας και των μελλοντικών απογόνων σας. Αυτά υπόσχομαι και καταθέτω μαρτυρία στο ιερό όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, αμήν.

Αρκετά για τον εχθρό της ψυχής μου

Από τον Πρεσβύτερο Τζέφρυ Χόλαντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Είθε η χαρά της πίστης μας στο υψηλότερο καλό μέσα μας να γίνει δική μας καθώς τηρούμε την αγάπη και τον γάμο μας, την κοινωνία και την ψυχή μας καθαρά.

Πρόσφατα, καθώς η αδελφή Χόλαντ κι εγώ αποβιβαζόμασταν σε ένα μακρινό αεροδρόμιο, τρεις όμορφες νέες γυναίκες στην ίδια πτήση με εμάς, πλησίασαν βιαστικά να μας χαιρετίσουν. Συστήθηκαν ως μέλη της Εκκλησίας, πράγμα που δε μας εξέπληξε, διότι όσοι δεν είναι της πίστης μας, δεν τρέχουν συνήθως να μας χαιρετίσουν στα αεροδρόμια. Σε μία συζήτηση που δεν αναμέναμε, μάθαμε ύστερα από λίγο μέσα από τα δάκρυά τους, πως και οι τρεις αυτές γυναίκες είχαν πρόσφατα χωρίσει, πως στην κάθε περίπτωση οι σύζυγοί τους υπήρξαν άπιστοι απέναντί τους και σε κάθε περίπτωση ο σπόρος της αποξένωσης και της παράβασης είχε αρχίσει με μια έλξη προς την πορνογραφία.

Με αυτή τη δριμεία εισαγωγή στο μήνυμά μου σήμερα --που είναι δύσκολο για εμένα να δώσω-- νιώθω πολύ σαν τον Ιακώβ της παλιάς εποχής, ο οποίος είπε: «Και με θλίβει επίσης το ότι πρέπει να χρησιμοποιήσω τόσο πολύ τόλμη λόγου… εμπρός… πολλών… των οποίων τα αισθήματα είναι υπερβολικά λεπτά και ηθικά και ευαίσθητα»1. Όμως, θαρρετοί πρέπει να είμαστε. Ίσως να ήταν ο πατέρας μέσα μου, μπορεί και ο παππούς, όμως τα δάκρυα στα μάτια εκείνων των γυναικών, έφεραν δάκρυα στα δικά μου και της αδελφής Χόλαντ και οι ερωτήσεις που έκαναν με άφησαν να αναρωτιέμαι: «Γιατί τόση πολλή ηθική σήψη γύρω μας και γιατί τόσοι πολλοί άνθρωποι και οικογένειες, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων στην Εκκλησία, να πέφτουν θύματά της, να σημαδεύονται τραγικά από αυτήν;»

Όμως, φυσικά, ήξερα τουλάχιστον ένα μέρος της απάντησης στο ερώτημά μου. Τον περισσότερο καιρό όλοι βρίσκουμε τον εαυτό μας να πολιορκείται από ανήθικα μηνύματα που μας κατακλύζουν από κάθε σημείο. Οι σκοτεινότερες πλευρές του κινηματογράφου, της τηλεόρασης και της μουσικής βιομηχανίας, πατούν όλο και πιο βαθιά σε ανήθικη γλώσσα και σεξουαλική ανάρμοστη συμπεριφορά. Κατά τρόπο τραγικό, αυτός ο ίδιος υπολογιστής και η υπηρεσία του Διαδικτύου που μου επιτρέπουν να κάνω έργο της οικογενειακής ιστορίας μου και να προετοιμάζω εκείνα τα ονόματα για το έργο ναού, θα μπορούσαν, εάν δεν υπήρχαν φίλτρα και έλεγχοι, να επιτρέψουν στα παιδιά ή τα εγγόνια μου την πρόσβαση σε έναν παγκόσμιο οχετό αντιλήψεων που θα άνοιγαν έναν κρατήρα στο μυαλό τους, παντοτινά.

Θυμηθείτε ότι εκείνες οι νέες σύζυγοι είπαν ότι η απιστία των συζύγων τους άρχισε από μια έλξη προς την πορνογραφία, όμως η ανήθικη συμπεριφορά δεν είναι απλώς πρόβλημα ενός άνδρα και οι σύζυγοι δεν είναι οι μόνοι που πλήττονται. Ο συμβιβασμός, διαθέσιμος σε ένα κλικ του ποντικιού --συμπεριλαμβανομένου του τι μπορεί να συμβεί στη διάρκεια μιας ουσιαστικής συνάντησης ενός chat room -- δεν κάνει διάκριση ανάμεσα στα πρόσωπα, άνδρες ή γυναίκες, νέους ή ηλικιωμένους, παντρεμένους ή ανύπαντρους. Και για να είναι βέβαιος ότι εκείνος ο πειρασμός είναι ακόμα πιο προσβάσιμος, ο εναντίος επεκτείνει βιαστικά την κάλυψή του, όπως λένε στην εργασία, σε κινητά τηλέφωνα, βιντεοπαιχνίδια και αναγνώστες MP3.

Εάν σταματήσουμε να πελεκάμε τα κλαδιά αυτού του προβλήματος και χτυπήσουμε πιο άμεσα, στη ρίζα του δένδρου, δεν είναι έκπληξη ότι θα δούμε τη λαγνεία να παραφυλάει πανούργα εκεί. Η *λαγνεία* είναι μια δυσάρεστη λέξη και οπωσδήποτε ένα δυσάρεστο θέμα για εμένα να αναφέρω, ωστόσο υπάρχουν λόγοι που σε ορισμένες παραδόσεις είναι γνωστή ως το πλέον θανατηφόρο από τα «επτά θανάσιμα αμαρτήματα»2.

Γιατί η λαγνεία είναι θανάσιμο αμάρτημα; Λοιπόν, εκτός από τον απόλυτα καταστροφικό αντίκτυπο για το Πνεύμα, που έχει στην ψυχή μας, θεωρώ ότι είναι αμάρτημα διότι μιαίνει την ανώτατη και ιερότερη σχέση που μας δίνει ο Θεός στη θνητότητα -- την αγάπη που έχουν ένας άνδρας και μία γυναίκα μεταξύ τους και την επιθυμία ότι η ένωση πρέπει να φέρει παιδιά σε μια οικογένεια που προορίζεται να υπάρχει για πάντα. Κάποιος είπε κάποτε ότι η αληθινή αγάπη πρέπει να περικλείει την ιδέα της διάρκειας. Η αληθινή αγάπη διαρκεί. Όμως η λαγνεία αλλάζει τόσο γρήγορα, όσο χρειάζεται για να γυρίσουμε τη σελίδα ενός προνογραφικού περιοδικού ή όσο για να ρίξουμε μια ματιά σε ένα ακόμα πιθανό αντικείμενο ικανοποίησης που περνά δίπλα μας, άνδρα ή γυναίκα. Η αληθινή αγάπη μας συναρπάζει απόλυτα, όπως συμβαίνει σε εμένα για την αδελφή Χόλαντ. Βροντοφωνάζουμε γι' αυτήν από τις στέγες των σπιτιών. Όμως η λαγνεία χαρακτηρίζεται από ντροπή και πονηράδα και είναι μια σχεδόν παθολογική τάση μυστικότητας -- όσο πιο περασμένη η ώρα κι όσο πιο σκοτεινά, τόσο το καλύτερο, με μία διπλοκλειδωμένη πόρτα, για καλό και για κακό. Η αγάπη μάς κάνει να πλησιάζουμε ενστικτωδώς τον Θεό_και τους άλλους ανθρώπους. Αντίθετα, η λαγνεία, δεν έχει τίποτα το θεϊκό και εξυμνεί τη μαλθακότητα. Η αγάπη έρχεται με χέρια ανοιχτά και καρδιά ανοιχτή. Η λαγνεία έρχεται μόνο με ανοιχτή την όρεξη.

Αυτοί είναι μόνον μερικοί λόγοι για τους οποίους η διαφθορά της αληθινής έννοιας της αγάπης --είτε με τη φαντασία είτε με ένα άλλο άτομο-- είναι τόσο καταστροφική. Καταστρέφει αυτό το οποίο έρχεται δεύτερο μόνον μετά την πίστη μας στον Θεό -- δηλαδή την πίστη σε εκείνους που αγαπάμε. Τραντάζει τους στύλους της εμπιστοσύνης, επάνω στην

οποία οικοδομείται η παρούσα --ή μελλοντική αγάπη-- και απαιτεί πολύ χρόνο για να οικοδομηθεί ξανά εκείνη η εμπιστοσύνη, όταν χαθεί. Εάν το πρόβλημα αυτό εκτραχυνθεί -- είτε πρόκειται για κάτι πολύ προσωπικό που αφορά ένα μέλος της οικογένειας ή ευρύτερα κοινωνικό, όπως εκλεγμένοι αξιωματούχοι, ηγέτες επιχειρήσεων, σταρ των μέσων ενημέρωσης και διαπρεπείς αθλητές-- και σύντομα επάνω στο κτήριο που κάποτε οικοδομήθηκε για να στεγάσει ηθικά υπεύθυνες κοινωνίες, θα κρεμάσουμε μια ταμπέλα που θα λέει: «Η ιδιοκτησία είναι κενή»3.

Είτε είμαστε ανύπανδροι είτε παντρεμένοι, νέοι ή ηλικιωμένοι, ας μιλήσουμε για μια στιγμή για το πώς θα διαφυλαχθούμε απέναντι σε οποιαδήποτε μορφή μπορεί να έχει. Ίσως να μην μπορούμε να θεραπεύσουμε όλες τις αρρώστιες της κοινωνίας σήμερα, όμως ας μιλήσουμε για το τι μπορούν να είναι ορισμένες προσωπικές πράξεις.

• Πάνω απ' όλα, αρχίστε να απομακρύνεστε από ανθρώπους και περιστάσεις που μπορεί να σας βλάψουν. Όπως ξέρουν εκείνοι που θέλουν να καταπολεμήσουν τον αλκοολισμό, η έλξη από την εγγύτητα (σε μια επίδραση) μπορεί να αποβεί μοιραία. Το ίδιο και τα θέματα ηθικής. Όπως ο Ιωσήφ έτρεξε μακριά στην παρουσία της γυναίκας του Πετεφρή4, τρέξτε -- τρέξτε όσο μακρύτερα μπορείτε από οτιδήποτε ή οποιονδήποτε σας φέρνει σε πειρασμό. Και, σας παρακαλώ, όταν φεύγετε μακριά από τη σκηνή του πειρασμού, *μην* αφήνετε τη νέα σας διεύθυνση.

• Αναγνωρίστε ότι οι άνθρωποι που είναι δεμένοι με τις αλυσίδες αληθινών εθισμών χρειάζονται συχνά περισσότερη βοήθεια από αυτό-βοήθεια και αυτό μπορεί να περιλαμβάνει κι εσάς. Επιζητήστε αυτή τη βοήθεια και καλωσορίστε την. Μιλήστε στον επίσκοπό σας. Ακολουθήστε τη συμβουλή του. Ζητήστε μια ευλογία ιεροσύνης. Χρησιμοποιήστε τις προσφορές, Οικογενειακές υπηρεσίες της Εκκλησίας, ή αναζητήστε άλλη κατάλληλη επαγγελματική βοήθεια. Προσευχηθείτε ακατάπαυστα. Ζητήστε από τους αγγέλους να σας βοηθήσουν.

• Μαζί με τα φίλτρα στους υπολογιστές και κλειδώνοντας την καρδιά αας στους ακατάλληλους ανθρώπους, να θυμάστε ότι ο μοναδικός πραγματικός έλεγχος στη ζωή είναι ο αυτοέλεγχος. Ασκήστε περισσότερο έλεγχο ακόμα και επάνω σε αμφισβητούμενες στιγμές που αντιμετωπίζετε. Εάν ένα πρόγραμμα τηλεόρασης είναι άσεμνο, αλλάξτε κανάλι. Εάν μία ταινία είναι απαράδεκτη, φύγετε από την αίθουσα. Εάν αναπτύσσεται μια ανάρμοστη σχέση, αποκοπείτε. Πολλές από αυτές τις επιρροές, τουλάχιστον αρχικώς, ίσως να μην είναι κακές, όμως μπορούν να αμβλύνουν την κρίση μας, να θολώσουν την πνευματικότητά μας και να οδηγήσουν σε κάτι που θα μπορούσε να είναι κακό. Μια παλιά παροιμία λέει ότι ένα ταξίδι χιλίων μιλίων αρχίζει με ένα βήμα5, γι' αυτό προσέξτε το βήμα σας.

• Σαν τους κλέφτες μέσα στη νύχτα, οι όχι καλόδεχτες σκέψεις μπορούν και πράγματι εισέρχονται στο νου μας. Όμως δε χρειάζεται να έχουμε ορθάνοιχτη την πόρτα, να τους σερβίρουμε τσάι και κέικ και ύστερα να τους πούμε πού φυλάμε τα ασημικά! (Έτσι κι αλλιώς, δεν πρέπει να τους σερβίρετε τσάι.) Πετάξτε έξω τους κατεργάρηδες! Αντικαταστήστε τις χυδαίες σκέψεις με αισιόδοξες εικόνες και χαρωπές αναμνήσεις, φανταστείτε τα πρόσωπα εκείνων που σας αγαπούν και θα ήταν συντριμμένοι αν τους απογοητεύατε. Περισσότεροι από ένας άνδρες σώθηκαν από την αμαρτία ή την κουταμάρα, θυμούμενοι το πρόσωπο της μητέρας τους, της συζύγου τους ή του παιδιού τους που τους περίμενε στο σπίτι. Όποιες κι αν είναι οι σκέψεις σας, βεβαιωθείτε ότι τις καλωσορίζει η καρδιά σας μόνο με την πρόσκληση. Όπως είπε κάποτε ένας αρχαίος ποιητής, αφήστε την επιθυμία σας να γίνει το επιχείρημά σας6.

• Καλλιεργήστε (την παρουσία του Πνεύματος) και να βρίσκεστε εκεί όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου. Βεβαιωθείτε ότι (η προώθηση της παρουσίας του Πνεύματος) περιλαμβάνει το σπίτι ή το διαμέρισμά σας και θα πρέπει να υπαγορεύει το είδος της τέχνης, της μουσικής και των εντύπων που διαθέτετε εκεί. Εάν έχετε την προικοδοσία σας, πηγαίνετε στο ναό όσο συχνότερα το επιτρέπουν οι περιστάσεις σας. Να θυμάστε ότι ο ναός σας θωρακίζει «με δύναμη [του Θεού]... η δόξα [Του]... [σας] περιτριγυρίζει και οι άγγελοί [Του] [σας] φροντίζουν»7. Και όταν φύγετε από το ναό, θυμηθείτε τα σύμβολα που παίρνετε μαζί σας, *ποτέ* να μην τα θέσετε παράμερα ούτε να τα ξεχάσετε.

Οι περισσότεροι άνθρωποι που έχουν πρόβλημα, καταλήγουν, φωνάζοντας: «Τι ήταν αυτά που σκεφτόμουνα;» Πάντως, ό,τι κι αν σκέφτονταν, δεν σκέφτονταν τον Χριστό. Ωστόσο, ως μέλη της Εκκλησίας Του, αναλαμβάνουμε την υποχρέωση κάθε Κυριακή της ζωής μας, να πάρουμε επάνω μας το όνομά Του και να υποσχεθούμε «να τον θυμ[όμαστε] πάντοτε»7. Επομένως, ας εργαστούμε λίγο περισσότερο στο να θυμόμαστε Εκείνον, ιδιαίτερα διότι Εκείνος «βάσταξε τις ασθένειές μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας… [ότι] τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας… και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς»9. Βεβαίως, θα καθοδηγήσει τις πράξεις μας με ουσιαστικό τρόπο, αν θυμόμαστε πως κάθε φορά που κάνουμε μια παράβαση, δεν πληγώνουμε μόνο εκείνους που αγαπάμε, αλλά πληγώνουμε και Εκείνον, ο οποίος τόσο πολύ μας αγαπά. Όμως, εάν αμαρτήσουμε, όσο σοβαρό κι αν είναι το αμάρτημα, μπορούμε να διασωθούμε από εκείνο το ίδιο μεγαλοπρεπές άτομο, Εκείνον ο οποίος φέρει το μοναδικό όνομα που δόθηκε κάτω από τους ουρανούς, δια του οποίου *κάθε* άνδρας ή γυναίκα μπορεί να σωθεί10. Όταν αντιμετωπίζουμε τις παραβάσεις μας και η ψυχή μας βασανίζεται από πραγματικό πόνο, είθε όλοι να επαναλάβουμε τον μετανοηθέντα Άλμα και να προφέρουμε την κραυγή που άλλαξε τη ζωή του: «Ω Ιησού, εσύ Υιέ του Θεού, ευσπλαχνίσου με, εμένα»11.

Αδελφοί και αδελφές, σας αγαπώ. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον και οι αδελφοί σάς αγαπούν. Και, πολύ σημαντικότερο, ο Πατέρας σας στους Ουρανούς σάς αγαπά. Προσπάθησα σήμερα να μιλήσω για αγάπη -- για αληθινή αγάπη, για τον σεβασμό προς αυτή και τη σωστή της απεικόνιση στις υγιείς κοινωνίες που έχουν γνωρίσει οι άνθρωποι. Για την ιερότητά της μεταξύ ενός παντρεμένου άνδρα και μιας γυναίκας και τις οικογένειες που τελικά διαπλάθει η αγάπη. Προσπάθησα να μιλήσω για τη λυτρωτική εκδήλωση της αγάπη, της χριστιανικής αγάπης προσωποποιημένης, η οποία έρχεται σε εμάς μέσω της χάρης του Ίδιου του Χριστού. Από ανάγκη μίλησα, επίσης, για το, διάβολο, τον διαβολικό, το πατέρα του ψεύδους και της λαγνείας, που θα κάνει τα πάντα για να παραποιήσει την αληθινή αγάπη, να βεβηλώσει την αληθινή αγάπη, όπου και όποτε αν τη συναντήσει. Και μίλησα για την επιθυμία του να μας καταστρέψει, αν μπορεί.

Όταν αντιμετωπίζουμε τέτοιους πειρασμούς στην εποχή μας, θα πρέπει να διακηρύξουμε όπως ο Νεφί: «[Δεν θα] παραχωρ[ήσω] πια θέση για τον εχθρό της ψυχής μου»12. Μπορούμε να απορρίψουμε τον πονηρό. Εάν το θέλουμε ένθερμα και βαθιά, εκείνος ο εχθρός μπορεί και θα επιπληχθεί από τη λυτρωτική δύναμη του Κυρίου Ιησού Χριστού. Επιπλέον, σας υπόσχομαι ότι το φως του παντοτινού ευαγγελίου Του, μπορεί και θα λάμψει ξανά ολόλαμπρο, εκεί που φοβόσαστε ότι η ζωή είχε γίνει απελπιστικά, ανυπεράσπιστα ερεβώδης. Είθε η χαρά της πίστης μας στο υψηλότερο καλό μέσα μας να γίνει δική μας καθώς τηρούμε την αγάπη και το γάμο μας, την κοινωνία και την ψυχή μας καθαρά, όσο πρέπει να είναι προσεύχομαι για αυτό, για όλους μας, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ιακώβ 2:7.
2. Βλέπε, για παράδειγμα, το θαυμάσιο έργο του Henry Fairlie, *The Seven Deadly Sins Today,* (1978).
3. Βλέπε Fairlie, *The Seven Deadly Sins Today,* 175.
4. Βλέπε Γένεση 39:1-13.
5. Lao Tzu, sto John Bartlett, συλλεχθέντα υπό, *Bartlett's Familiar Quotations,* 14η έκδοση (1968), 74.
6. Βλέπε Juvenal *The Satires,* satire 6, γραμμή 223.
7. Διδαχή και Διαθήκες 109:22.
8. Διδαχή και Διαθήκες 20:77-79. Βλέπε, επίσης εδάφιο 79.
9. Ησαΐας 53:4-5.
10. Βλέπε Πράξεις 4:12.
11. Άλμα 36:18.
12. Νεφί Β΄ 4:28.

Συγκέντρωση Ιεροσύνης

Ίαση των ασθενών

Από τον Πρεσβύτερο Ντάλιν Όουκς
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Έχουμε αυτήν τη δύναμη ιεροσύνης και θα πρέπει όλοι να είμαστε προετοιμασμένοι να τη χρησιμοποιούμε δεόντως.

Τις εποχές αυτές παγκόσμιας αναταραχής όλο και περισσότερα άτομα με πίστη στρέφονται στον Κύριο για ευλογίες παρηγοριάς και ιάσεως. Επιθυμώ να μιλήσω σε αυτό το ακροατήριο των φερόντων την ιεροσύνη σχετικώς με την ίαση των ασθενών -- με την ιατρική επιστήμη, με προσευχές με πίστη και με τις ευλογίες της ιεροσύνης.

I.

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών πιστεύουν στην εφαρμογή των καλύτερα διαθέσιμων επιστημονικών γνώσεων και τεχνικών. Χρησιμοποιούμε τη διαιτητική, την άσκηση και άλλες πρακτικές, για να διατηρήσουμε την υγεία και στρατεύουμε στην ίαση ειδικούς, όπως ιατρούς παθολόγους και χειρουργούς, για να αποκαταστήσουν την υγεία.

Η χρήση της ιατρικής επιστήμης δεν είναι σε σύγκρουση με τις προσευχές μας με πίστη και τη στήριξή μας στις ευλογίες της ιεροσύνης. Όταν ένα άτομο ζητούσε μία ευλογία της ιεροσύνης, ο Μπρίγκαμ Γιανγκ έλεγε: «Έχεις εφαρμόσει κάποια θεραπεία;» Σε όσους έλεγαν όχι, επειδή «επιθυμούμε να θέσουν τα χέρια τους οι Πρεσβύτεροι επάνω μας, και έχουμε πίστη ότι θα θεραπευθούμε», ο Πρόεδρος Γιανγκ απαντούσε:

«Αυτό είναι πολύ ανακόλουθο σύμφωνα με την πίστη μου. Εάν είμαστε άρρωστοι και ζητήσουμε από τον Κύριο να μας θεραπεύσει και να κάνει για εμάς όλα όσα είναι απαραίτητα να γίνουν, σύμφωνα με την κατανόησή μου του ευαγγελίου της σωτηρίας, θα μπορούσα επίσης τον Κύριο να κάνει το σιτάρι και τον αραβόσιτό μου να μεγαλώσουν, χωρίς να οργώσω το χώμα και να ρίξω μέσα σε αυτό τους σπόρους. Μου φαίνεται σύμφωνο να εφαρμόσω κάθε θεραπεία που υπάρχει στο φάσμα της γνώσεώς μου, και [κατόπιν] να ζητήσω από τον Πατέρα μου στους Ουρανούς… να αγιάσει την εφαρμογή αυτή προς ίασιν του σώματός μου»1.

Ασφαλώς δεν περιμένουμε έως ότου εξαντληθούν όλες οι άλλες μέθοδοι, προτού προσευχηθούμε με πίστη ή δώσουμε ευλογίες της ιεροσύνης για ίαση. Σε εκτάκτους ανάγκες,

οι προσευχές και οι ευλογίες προηγούνται. Συχνότατα επιδιώκουμε όλες τις προσπάθειες ταυτοχρόνως. Αυτό ακολουθεί τις διδασκαλίες από τις γραφές ότι θα πρέπει να «προσε[υχόμαστε] διαρκώς» (Δ&Δ 90:24) και ότι τα πάντα θα πρέπει να γίνονται με σοφία και τάξη2.

II.

Γνωρίζουμε ότι η προσευχή με πίστη, λεχθείσα μόνοι μας ή στο σπιτικό μας ή σε τόπους λατρείας, μπορεί να είναι αποτελεσματική για την ίαση των ασθενών. Πολλές γραφές αναφέρονται στη δύναμη της πίστεως όσον αφορά στην ίαση ενός ατόμου. Ο Απόστολος Ιάκωβος δίδαξε ότι θα πρέπει να «προσε[υχόμαστε] ο ένας για τον άλλον για να γιατρευτ[ούμε]», προσθέτοντας: «Πολύ ισχύει η δέηση του δικαίου που γίνεται ένθερμα» (Ιακώβου 5:16). Όταν η γυναίκα, η οποία άγγιξε τον Ιησού, θεραπεύθηκε, Εκείνος της είπε: «Η πίστη σου σε έσωσε» (Κατά Ματθαίον 9:22)3. Ομοίως, το Βιβλίο του Μόρμον διδάσκει ότι ο Κύριος «ενεργεί με δύναμη, ανάλογα με την πίστη των τέκνων των ανθρώπων» (Μορόνι 10:7).

Μία πρόσφατη εθνική δημοσκόπηση ηύρε ότι σχεδόν 8 στους 10 Αμερικανούς «πιστεύουν ότι σήμερα συμβαίνουν ακόμη θαύματα όπως [συνέβαιναν] κατά τις αρχαίες εποχές». Ένα τρίτο των δημοσκοπηθέντων είπε ότι είχε «βιώσει μία θεία ίαση ή είχε υπάρξει μάρτυς αυτής»4. Πολλοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έχουν βιώσει τη δύναμη της πίστεως στην ίαση ασθενών. Εμείς, επίσης, ακούμε τέτοια παραδείγματα ανάμεσα σε ανθρώπους με πίστη σε άλλες εκκλησίες. Ένας δημοσιογράφος από το Τέξας περιέγραψε ένα τέτοιο θαύμα. Όταν ένα πεντάχρονο κορίτσι ανέπνεε μετά δυσκολίας και έκανε πυρετό, οι γονείς της την μετέφεραν εσπευσμένως στο νοσοκομείο. Όταν έφθασε εκεί, οι νεφροί και οι πνεύμονές της είχαν σταματήσει να λειτουργούν, ο πυρετός της ήταν 41,7 και το σώμα της ήταν ανοικτό κόκκινο και κεκαλυμμένο με ιώδη έλκη. Οι ιατροί είπαν ότι πέθαινε από σύνδρομο τοξικής καταπληξίας του οποίου τα αίτια ήταν άγνωστα. Καθώς διαδόθηκαν οι ειδήσεις στην οικογένεια και τους φίλους, οι θεοφοβούμενοι άνθρωποι άρχισαν να προσεύχονται για εκείνη και διεξήχθη μία ειδική συγκέντρωση προσευχής στο εκκλησίασμά τους των διαμαρτυρομένων στο Ουάκο του Τέξας. Κατά τρόπο θαυμαστό, επέστρεψε εξαίφνης από το χείλος του θανάτου και πήρε εξιτήριο από το νοσοκομείο λίγο πάνω από μία εβδομάδα. Ο παππούς της έγραψε: «Είναι ζωντανή απόδειξη ότι ο Θεός όντως εισακούει τις προσευχές και κάνει θαύματα»5.

Αληθώς, όπως διδάσκει το Βιβλίο του Μόρμον, ο Θεός «φανερώνεται σε όλους όσους πιστεύουν σ’ αυτόν, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, μάλιστα, σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό, κάνοντας μεγάλα θαύματα… ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, σύμφωνα με την πίστη τους» (Νεφί Β΄ 26:13).

III.
Για το ακροατήριο αυτό --ενήλικοι που φέρουν την Μελχισεδική Ιεροσύνη και νέοι άνδρες που συντόμως θα λάβουν αυτήν τη δύναμη-- θα επικεντρώσω τα σχόλιά μου σε ευλογίες ιάσεως που έχουν να κάνουν με τη δύναμη της ιεροσύνης. Έχουμε αυτήν τη δύναμη ιεροσύνης και θα πρέπει όλοι να είμαστε προετοιμασμένοι να τη χρησιμοποιούμε δεόντως. Οι υφιστάμενες αυξήσεις σε φυσικές καταστροφές και οικονομικές δυσκολίες δεικνύουν ότι θα χρειασθούμε αυτήν τη δύναμη ακόμη περισσότερο στο μέλλον απ' ό,τι στο παρελθόν.

Πολλές γραφές διδάσκουν ότι οι υπηρέτες του Κυρίου «θα βάζουν τα χέρια επάνω σε αρρώστους, και θα γιατρεύονται» (Κατά Μάρκον 16:18)6. Θαύματα συμβαίνουν, όταν χρησιμοποιείται η εξουσία της ιεροσύνης, για να ευλογήσει τους ασθενείς. Έχω βιώσει αυτά τα θαύματα. Ως αγόρι και ως άνδρας έχω δει ιάσεις τόσο θαυμαστές όπως οι καταγεγραμμένες στις γραφές και ομοίως έχετε δει πολλοί εξ υμών.

Υπάρχουν πέντε μέρη στη χρήση της εξουσίας της ιεροσύνης για την ευλόγηση των ασθενών: (1) το χρίσμα, (2) η επισφράγιση του χρίσματος, (3) η πίστη, (4) τα λόγια της ευλογήσεως και (5) το θέλημα του Κυρίου.

Χρίσμα

Η Παλαιά Διαθήκη συχνά αναφέρει το χρίσμα με έλαιο ως μέρος μίας ευλογήσεως απονεμηθείσης υπό της εξουσίας της ιεροσύνης7. Τα χρίσματα διεκηρύχθησαν για καθαγίαση8 και επίσης μπορούν ίσως να θεωρηθούν ως συμβολικά των ευλογιών που εκχύνονται από τους Ουρανούς ως αποτέλεσμα αυτής της ιεράς πράξεως.

Στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε ότι οι Απόστολοι του Ιησού «άλειφαν με λάδι πολλούς αρρώστους, και τους θεράπευαν» (Κατά Μάρκον 6:13). Το βιβλίο του Ιακώβου διδάσκει τον ρόλο του χρίσματος σε σύνδεση με τα άλλα στοιχεία σε μία ευλόγηση ιάσεως από την εξουσία της ιεροσύνης:

«Ασθενεί κάποιος ανάμεσά σας; Ας προσκαλέσει τους πρεσβύτερους της Εκκλησίας, και ας προσευχηθούν επάνω του, αφού τον αλείψουν με λάδι στο όνομα του Κυρίου.

»Και η ευχή μαζί με πίστη θα σώσει αυτόν που πάσχει, και ο Κύριος θα τον εγείρει» (Ιακώβου 5:14-15).

Επισφράγιση του χρίσματος

Όταν κάποιος έχει χρισθεί από την εξουσία της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, τότε το χρίσμα επισφραγίζεται από την ίδια αυτή εξουσία. Επισφραγίζω κάτι σημαίνει το επικυρώνω, το δεσμεύω για τον σκοπό που προορίζεται. Όταν οι πρεσβύτεροι χρίουν ένα άρρωστο άτομο και επισφραγίζουν το χρίσμα, ανοίγουν τους καταρράκτες των ουρανών, ούτως ώστε ο Κύριος να εκχύσει την ευλογία που επιθυμεί για το βασανισμένο άτομο.

Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ δίδαξε: «Όταν θέτω τα χέρια μου επί των ασθενών, αναμένω να περάσει διαμέσου εμού η θεραπευτική δύναμη και επιρροή του Θεού στον ασθενή και η ασθένεια να υποχωρήσει...

»Όταν είμαστε προετοιμασμένοι, όταν είμαστε άγια σκεύη ενώπιον του Κυρίου, ένα ρεύμα δυνάμεως από τον Παντοδύναμο μπορεί να περάσει από το σώμα του χορηγούντος την ευλόγηση στο σύστημα του ασθενούς και ο τελευταίος θεραπεύεται»9.

Μολονότι γνωρίζουμε πολλές περιπτώσεις ατόμων που έχουν ευλογηθεί από την εξουσία της ιεροσύνης και έχουν ιαθεί, σπανίως αναφερόμαστε σε αυτές τις ιάσεις σε δημόσιες συγκεντρώσεις, διότι η σύγχρονη αποκάλυψη μάς προειδοποιεί να μην «καυχ[όμαστε] για όλα αυτά, ούτε να τα λέ[μ]ε ενώπιον του κόσμου. Γιατί όλα αυτά σας δίνονται για το καλό σας και για τη σωτηρία» (Δ&Δ 84:73).

Πίστη

Η πίστη είναι ουσιώδης για την ίαση με τις δυνάμεις των ουρανών. Το Βιβλίο του Μόρμον διδάσκει ότι «αν δεν υπάρχει πίστη στα τέκνα των ανθρώπων, ο Θεός δεν μπορεί να κάνει κανένα θαύμα σε αυτούς» (Εθέρ 12:12)10. Σε μία αξιοσημείωτη ομιλία επί της χορηγήσεως ευλογίας προς τους ασθενείς, ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ είπε:

«Η ανάγκη της πίστεως συχνά υποτιμάται. Ο ασθενής και η οικογένεια συχνά φαίνεται ότι εξαρτώνται εξ ολοκλήρου από τη δύναμη της ιεροσύνης και τη δωρεά της ιάσεως που ελπίζουν ότι θα έχουν οι εκτελούντες διακονία αδελφοί, ενώ η μεγαλύτερη ευθύνη ευρίσκεται σε αυτόν που ευλογείται. ...Το μείζον στοιχείο είναι η πίστη του ατόμου, όταν το άτομο έχει τις αισθήσεις του και είναι υπόλογο. 'Η πίστη σου σε έσωσε' [Κατά Ματθαίον 9:22] επαναλαμβανόταν τόσο συχνά από τον Διδάσκαλο που σχεδόν έγινε σαν επωδός»11.

Ο Πρόεδρος Κίμπαλ μέχρι που υπέδειξε ότι «πολύ συχνές χορηγήσεις μπορούν να αποτελούν ένδειξη ελλείψεως πίστεως ή ότι ο ασθενής προσπαθεί να περάσει την ευθύνη για την ανάπτυξη της πίστεως στους πρεσβυτέρους παρά στον εαυτόν του». Μίλησε για μία

πιστή αδελφή η οποία έλαβε μία ευλογία της ιεροσύνης. Όταν ερωτήθηκε την επομένη, εάν επιθυμούσε να της χορηγηθεί εκ νέου ευλογία, απήντησε: «Όχι, έχω χρισθεί και μου έχει χορηγηθεί ευλογία. Η διάταξη έχει τελεσθεί. Εξαρτάται από εμένα να διεκδικήσω την ευλογία μου μέσω της πίστεώς μου»12.

Λόγια της ευλογήσεως

Ένα άλλο μέρος της ευλογήσεως της ιεροσύνης είναι τα λόγια της ευλογήσεως που λέγει ο πρεσβύτερος, αφού επισφραγίσει το χρίσμα. Τα λόγια αυτά μπορούν να είναι πολύ σημαντικά, αλλά το περιεχόμενό τους δεν είναι ουσιώδες και δεν καταγράφονται στα αρχεία της Εκκλησίας. Σε ορισμένες ευλογίες της ιεροσύνης --όπως μία πατριαρχική ευλογία-- τα ρηθέντα λόγια είναι η ουσία της ευλογήσεως. Όμως σε μία ευλογία ιάσεως τα άλλα μέρη της ευλογήσεως --το χρίσμα, η επισφράγιση, η πίστη και το θέλημα του Κυρίου-- είναι ουσιώδη στοιχεία.

Ιδανικά, ο πρεσβύτερος που ιερουργεί θα είναι τόσο σε αρμονία με το Πνεύμα του Κυρίου που θα γνωρίζει και θα διακηρύξει το θέλημα του Κυρίου με τα λόγια της ευλογήσεως. Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ δίδαξε στους φέροντες την ιεροσύνη: «Είναι προνόμιο και καθήκον σας να ζείτε κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε να μάθετε πότε ο λόγος του Κυρίου σάς λέγεται και πότε σας αποκαλύπτεται η απόφαση του Κυρίου»13. Όταν συμβαίνει αυτό, η λεχθείσα ευλογία εκπληρώνεται κυριολεκτικώς και θαυμαστά. Σε κάποιες εκλεκτές περιστάσεις έχω βιώσει αυτήν τη βεβαιότητα της εμπνεύσεως σε μία ευλογία ιάσεως και γνωρίζω ότι αυτά που έλεγα ήταν το θέλημα του Κυρίου. Εντούτοις, σαν τους περισσοτέρους που ιερουργούν στις ευλογίες ιάσεως, έχω συχνά παλέψει με την αβεβαιότητα ως προς τα λόγια που θα πρέπει να πω. Για μία ποικίλα σκοπών, κάθε πρεσβύτερος βιώνει αυξήσεις και μειώσεις στο επίπεδο ευαισθησίας του προς τις παροτρύνσεις του Πνεύματος. Κάθε πρεσβύτερος που δίδει ευλογία υπόκειται στην επιρροή από αυτά που επιθυμεί για το βασανισμένο άτομο. Καθεμία από αυτές και άλλες ατέλειες της θνητότητος μπορεί να επηρεάσουν τα λόγια που λέγουμε.

Ευτυχώς, τα λόγια που λέγονται σε μία ευλογία ιάσεως δεν είναι ουσιώδη στο θεραπευτικό της αποτέλεσμα. Εάν η πίστη επαρκεί και εάν το επιθυμεί ο Κύριος, το βασανισμένο άτομο θα θεραπευθεί ή θα ευλογηθεί είτε ο ιερουργός πει αυτά τα λόγια είτε όχι. Αντιστρόφως, εάν ο ιερουργός υποκύψει στην προσωπική επιθυμία ή απειρία και δώσει εντολές ή λόγια ευλογήσεως υπερβάλλοντα όσων ο Κύριος επιλέγει να απονείμει σύμφωνα με την πίστη του ατόμου, τότε αυτά τα λόγια δεν θα εκπληρωθούν. Συνεπώς, αδελφοί, κανείς πρεσβύτερος δεν θα πρέπει ποτέ να διστάζει να συμμετάσχει σε μία ευλογία ιάσεως λόγω φόβου ότι δεν θα γνωρίζει τι να πει. Τα λεχθέντα λόγια σε μία ευλογία ιάσεως μπορούν να ανυψώσουν και να δραστηριοποιήσουν την πίστη αυτών που τα ακούν, αλλά το αποτέλεσμα της ευλογήσεως

εξαρτάται από την πίστη και το θέλημα του Κυρίου, όχι από τα λεχθέντα λόγια υπό του πρεσβυτέρου που ιερούργησε.

Το θέλημα του Κυρίου

Νέοι και μεγαλύτεροι άνδρες, παρακαλώ, προσέξατε ιδιαιτέρως τι θα πω τώρα. Καθώς ασκούμε την αδιαμφισβήτητη δύναμη της ιεροσύνης του Θεού και καθώς φυλάσσουμε σαν θησαυρό της υπόσχεσή Του ότι θα εισακούσει την προσευχή πίστεως και θα απαντήσει σε αυτήν, πρέπει πάντοτε να θυμόμαστε ότι η πίστη και η θεραπευτική δύναμη της ιεροσύνης δεν μπορούν να παράγουν ένα αποτέλεσμα εναντίον του θελήματος Εκείνου του οποίου είναι η ιεροσύνη. Η αρχή αυτή διδάσκεται στην αποκάλυψη, καθοδηγώντας ότι οι πρεσβύτεροι της Εκκλησία θα θέσουν τα χέρια τους επί του ασθενούς. Η υπόσχεση του Κυρίου είναι ότι «αυτός που έχει πίστη σε εμένα ότι θα θεραπευτεί, *και δεν έχει οριστεί για θάνατο,* πράγματι θα θεραπευτεί» (Δ&Δ 42:48. Η πλάγια γραφή προστέθηκε). Ομοίως, σε μία άλλη σύγχρονη αποκάλυψη ο Κύριος διακηρύσσει ότι όταν κάποιος «ζητά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού… γίνεται ακριβώς όπως ζήτησε» (Δ&Δ 46:30)14.

Από όλα αυτά μαθαίνουμε ότι ακόμη και οι υπηρέτες του Κυρίου, ασκώντας την ουράνια δύναμή Του σε μία περίσταση όπου υπάρχει επαρκής πίστη για ίαση, δεν μπορούν να δώσουν ευλογία της ιεροσύνης που θα κάνει το άτομο να θεραπευθεί, εάν αυτή η ίαση δεν είναι το θέλημα του Κυρίου.

Ως τέκνα του Θεού, γνωρίζοντας τη μεγάλη αγάπη Του και την υπέρτατη γνώση Του ως προς αυτά που είναι καλύτερα για την αιώνια ευημερία μας, Τον εμπιστευόμαστε. Η πρώτη αρχή του ευαγγελίου είναι πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, και πίστη σημαίνει εμπιστοσύνη. Ένοιωσα αυτήν την εμπιστοσύνη σε μία ομιλία που έδωσε ο εξάδελφός μου στην κηδεία ενός εφήβου κοριτσιού που είχε πεθάνει από σοβαρή ασθένεια. Είπε αυτά τα λόγια που αρχικώς με εξέπληξαν και κατόπιν με ανύψωσαν: «Γνωρίζω ότι ήταν θέλημα του Κυρίου που πέθανε. Είχε καλή ιατρική φροντίδα. Της είχαν δοθεί ευλογίες της ιεροσύνης. Το όνομά της ήταν στο δελτίο προσευχών του ναού. Ήταν το θέμα χιλιάδων προσευχών για την αποκατάσταση της υγείας της. Και γνωρίζω ότι υπάρχει αρκετή πίστη σε αυτήν την οικογένεια ότι θα είχε θεραπευθεί, εάν δεν ήταν το θέλημα του Κυρίου να την πάρει στην οικία της τώρα». Ένοιωσα την ίδια εμπιστοσύνη στα λόγια του πατέρα ενός άλλου εκλεκτού κοριτσιού του οποίου η ζωή είχε αφαιρεθεί από τον καρκίνο κατά τα εφηβικά χρόνια της. Διεκήρυξε: «Η πίστη της οικογενείας μας είναι στον Ιησού Χριστό και δεν εξαρτάται από τα αποτελέσματα». Αυτές οι διδασκαλίες μού ακούγονται αληθινές. Κάνουμε ό,τι μπορούμε για την ίαση ενός αγαπημένου ατόμου, και κατόπιν έχουμε εμπιστοσύνη στον Κύριο για το αποτέλεσμα.

Καταθέτω μαρτυρία για τη δύναμη της ιεροσύνης του Θεού, για τη δύναμη της προσευχής με πίστη, και για την αλήθεια αυτών των αρχών. Πάνω απ' όλα, καταθέτω μαρτυρία για τον Κύριο Ιησού Χριστό, του οποίου είμαστε υπηρέτες, του οποίου η ανάσταση μάς δίδει τη διαβεβαίωση για την αθανασία και του οποίου η ανάσταση μάς δίδει την ευκαιρία για αιωνία ζωή, τη μεγαλύτερη όλων των δωρεών του Θεού, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Discourses of Brigham Young*, επιλογή υπο Τζων Γουίντσοου (1954), 163.
2. Βλέπε Μωσία 4:27.
3. Βλέπε, επίσης, Κατά Μάρκον 10:46-52, Κατά Λουκάν 18:35-43.
4. *U.S. Religious Landscape Survey: Religious Beliefs and Practices: Diverse and Politically Relevant*, (The Pew Forum on Religion and Public Life, Ιούνιος 2008), 34, 35, http://religions.pewforum.org/reports#.
5. Βλέπε Steve Blow, "Sometimes, 'Miracles' Are Just That," *Dallas Morning News*, 30 Ιανουαρίου 2000, 31A.
6. Βλέπε, επίσης, Κατά Ματθαίον 9:18, Κατά Μάρκον 5:23, 6:5; 7:32-35, 16:18, Κατά Λουκάν 4:40, Πράξεις 9:12, 17, 28:8, Διδαχή και Διαθήκες 42:44, 48, 66:9.
7. Βλέπε, για παράδειγμα, Έξοδος 28:41, Α΄ Σαμουήλ 10:1, 16:13, Β΄ Σαμουήλ 5:3.
8. Βλέπε Λευιτικό 8:10-12.
9. *Teachings of Presidents of the Church:Brigham Young* (1997), 252. Βλέπε, επίσης, Ράσελ Νέλσον, "Neither Trust in the Arm of Flesh," *Λιαχόνα,* Μάρτ. 2010, 40. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 474.
10. Βλέπε, επίσης, Νεφί Α΄ 7:12, Διδαχή και Διαθήκες 35:9.
11. "President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick," *Tambuli*, Αύγ. 1982, 36-37.
12. *Tambuli,* Αύγ. 1982, 36.
13. *Teachings:of Brigham Young,* 68.
14. Βλέπε, επίσης, Ιωάννου Α΄ 5:14, Ήλαμαν 10:5.

Η ουράνια κλήση του ιεραποστόλου

Από τον Πρεσβύτερο Ρόναλντ Ράσμπαντ
Της Προεδρίας των Εβδομήκοντα

Ο Κύριος χρειάζεται κάθε ικανό νέο άνδρα να προετοιμασθεί και να δεσμευθεί, αρχής γενομένης από απόψε, να είναι άξιος μίας κλήσεως από τον προφήτη του Θεού να υπηρετήσει σε μία ιεραποστολή.

Καλησπέρα αγαπητοί μου αδελφοί της ιεροσύνης. Απόψε θα ήθελα να μιλήσω περί ιεραποστολικής υπηρετήσεως. Κατευθύνω τα σχόλιά μου προς τον τεράστιο στρατό νέων ανδρών που φέρουν την Ααρωνική Ιεροσύνη, οι οποίοι είναι συγκεντρωμένοι σε ολόκληρο τον κόσμο και προς τον πατέρα τους, τους παππούδες τους και τους ηγέτες της ιεροσύνης που τους προσέχουν.

Το ιεραποστολικό έργο είναι ένα θέμα πολύ κοντά στην καρδιά μου, όπως είναι και σε κάθε μέλος των οκτώ Απαρτιών των Εβδομήκοντα, τους οποίους ο Κύριος διόρισε να πάνε «πριν απ' αυτόν σε κάθε πόλη και τόπο, όπου επρόκειτο αυτός να πάει»1. Το ιεραποστολικό έργο είναι ζωτικής σημασίας για την Εκκλησία και αποτελεί ευλογία που σώζει ζωές σε όλους που αποδέχονται το μήνυμά του.

Όταν ο Διδάσκαλος εκτελούσε διακονία ανάμεσα στους ανθρώπους, κάλεσε αλιείς στη Γαλιλαία να αφήσουν τα δίχτυα τους και να Τον ακολουθήσουν, διακηρύσσοντας: «Θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων»2. Ο Κύριος απηύθυνε αυτές τις κλήσεις σε ταπεινούς άνδρες, ώστε μέσω αυτών, άλλοι θα άκουγαν τις αλήθειες του ευαγγελίου Του και θα έρχονταν σε Εκείνον.

Τον Ιούνιο του 1837, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ κάλεσε τον Χίμπερ Κίμπαλ, έναν Απόστολο, να πάει σε μία ιεραποστολή στην Αγγλία. Η κλήση του Πρεσβυτέρου Κίμπαλ ήλθε καθώς οι δύο κάθονταν στον Ναό του Κίρτλαντ και ο Τζόζεφ μιλούσε με ουράνια εξουσία: «Αδελφέ Χίμπερ, το Πνεύμα του Κυρίου μού ψιθύρισε: 'Άφησε τον δούλο μου Χίμπερ να πάει στην Αγγλία και να διακηρύξει το ευαγγέλιό μου και να ανοίξει την πόρτα της σωτηρίας στο έθνος αυτό'»3.

Αυτοί οι ψίθυροι του Πνεύματος αποτελούν παράδειγμα του τρόπου με τον οποίον έρχεται η κλήση σε υπηρέτες του Κυρίου να αποστείλουν ιεραποστόλους στο πεδίο εργασίας τους.

Σήμερα, οι ιεραπόστολοι πηγαίνουν δύο-δύο όπως έχει ορισθεί από τον Κύριο, μεταδίδοντας αυτό το ίδιο μήνυμα, με την ίδια ουράνια κλήση να υπηρετούν, από τον προφήτη του Θεού.

Ο προφήτης μας, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, έχει πει περί των κεκλημένων να υπηρετούν: «Η ιεραποστολική ευκαιρία μιας ζωής είναι δική σας. Οι ευλογίες της αιωνιότητος σάς αναμένουν. Δικό σας είναι το προνόμιο να μην είσθε θεατές, αλλά συμμετέχοντες στη σκηνή της υπηρετήσεως της ιεροσύνης»4.

Η σκηνή είναι δική σας, αγαπητά μου αγόρια της Ααρωνικής Ιεροσύνης. Είσθε έτοιμοι και πρόθυμοι να παίξετε τον ρόλο σας; Ο Κύριος χρειάζεται κάθε ικανό νέο άνδρα να προετοιμασθεί και να δεσμευθεί, αρχής γενομένης από απόψε, να είναι άξιος μίας κλήσεως από τον προφήτη του Θεού να υπηρετήσει σε μία ιεραποστολή.

Θυμάμαι στοργικώς τη μεγάλη χαρά ολόκληρης της οικογενείας μου, όταν δύο εκ των παιδιών μας έλαβαν την κλήση τους να υπηρετήσουν ως πλήρους απασχολήσεως ιεραπόστολοι. Ενθουσιασμός και προσδοκία γέμισαν την καρδιά μας καθώς άνοιγαν την ειδική επιστολή τους από τον προφήτη του Θεού. Η θυγατέρα μας Τζενέσσα εκλήθη στην ιεραποστολή Μίσιγκαν του Ντιτρόιτ· ο υιός μας Κρίστιαν εκλήθη στην ιεραποστολή Νοτίου Μόσχας στη Ρωσία. Τι γεμάτες ταπεινοφροσύνη και συγκλονιστικές εμπειρίες, όλες την ίδια στιγμή!

Καθώς η αδελφή Ράσμπαντ και εγώ είχαμε το προνόμιο να προεδρεύουμε της ιεραποστολής Βορείου Νέας Υόρκης πριν από κάμποσα χρόνια, θαύμαζα που έφθαναν οι ιεραπόστολοι στη Νέα Υόρκη.

Καθώς τους έπαιρνα συνέντευξη την πρώτη ημέρα τους στην ιεραποστολή, είχα μία βαθεία αίσθηση ευγνωμοσύνης για κάθε ιεραπόστολο. Αισθανόμουν ότι η κλήση τους στην ιεραποστολή μας ήταν ουράνια καθορισμένη για εκείνους, και για εμένα, ως προέδρου ιεραποστολής τους.

Αφού τελειώσαμε την ιεραποστολική μας ανάθεση, εκλήθην από τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλι να υπηρετήσω ως μέλος των Εβδομήκοντα στην Εκκλησία. Μέρος της αρχικής μου εκπαιδεύσεως ως νέο Μέλος της Γενικής Εξουσίας περιελάμβανε την ευκαιρία να καθίσω με μέλη των Δώδεκα καθώς ανέθεταν ιεραποστόλους να υπηρετήσουν σε μία εκ των 300 και ιεραποστολών αυτής της μεγάλης Εκκλησίας.

Με την παρότρυνση και την άδεια του Προέδρου Χένρυ Άιρινγκ, θα ήθελα να σας διηγηθώ μία εμπειρία, πολύ ξεχωριστή για εμένα, την οποίαν είχα μαζί του πριν από αρκετά χρόνια, όταν ήταν μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα. Κάθε Απόστολος κρατά τα κλειδιά του βασιλείου και τα ασκεί κατά την καθοδήγηση και ανάθεση του Προέδρου της Εκκλησίας. Ο

Πρεσβύτερος Άιρινγκ ανέθετε ιεραποστόλους τους στο πεδίο εργασίας τους και ως μέρος της εκπαιδεύσεώς μου, ήμουν προσκεκλημένος να παρατηρώ.

Πήγα με τον Πρεσβύτερο Άιρνγκ νωρίς ένα πρωί σε ένα δωμάτιο, όπου διάφορες μεγάλες οθόνες υπολογιστή είχαν προετοιμασθεί για τη συνεδρίαση. Υπήρχε επίσης ένα μέλος προσωπικού από το Ιεραποστολικό Τμήμα, το οποίο είχε επιφορτισθεί να μας βοηθήσει εκείνη την ημέρα.

Πρώτον, γονατίσαμε μαζί σε προσευχή. Θυμάμαι τον Πρεσβύτερο Άιρινγκ να χρησιμοποιεί πολύ ειλικρινείς λέξεις, ζητώντας από τον Κύριο να τον ευλογήσει, ώστε να μάθει «τέλεια» πού θα έπρεπε να ανατεθούν οι ιεραπόστολοι. Η λέξη «τέλεια» έλεγε πολλά σχετικώς με την πίστη που επέδειξε εκείνη την ημέρα ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ.

Καθώς άρχισε η διαδικασία, η φωτογραφία ενός μέλλοντος ιεραποστόλου εμφανιζόταν σε μία εκ των οθονών υπολογιστή. Καθώς εμφανιζόταν η κάθε φωτογραφία, για εμένα ήταν σαν να ήταν στο δωμάτιο μαζί μας ο ιεραπόστολος. Ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ χαιρετούσε τον ιεραπόστολο με την καλοσυνάτη και στοργική φωνή του: «Καλημέρα, Πρεσβύτερε Παπαδάκη ή Αδελφή Παπαδοπούλου. Πώς είσθε σήμερα;»

Μου είπε ότι στον νου του τού άρεσε να σκέπτεται πού θα ολοκλήρωναν την ιεραποστολή τους οι ιεραπόστολοι. Αυτό τον βοηθούσε να μάθει πού έπρεπε να ανατεθούν. Ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ εν συνεχεία μελετούσε τα σχόλια από τους επισκόπους και τους προέδρους πασσάλου, τις ιατρικές σημειώσεις και άλλα ζητήματα σχετικώς με κάθε ιεραπόστολο.

Κατόπιν ανέτρεχε σε μία άλλη οθόνη η οποία έδειχνε περιοχές και ιεραποστολές σε όλον τον κόσμο. Τελικώς, καθώς παρακινείτο από το Πνεύμα, ανέθετε τον ιεραπόστολο στο πεδίο της εργασίας του.

Από άλλους εκ των Δώδεκα, έχω μάθει ότι αυτή η γενική μέθοδος είναι χαρακτηριστική κάθε εβδομάδα καθώς Απόστολοι του Κυρίου αναθέτουν πολλούς ιεραποστόλους να υπηρετήσουν σε όλον τον κόσμο.

Έχοντας υπηρετήσει ως ιεραπόστολος στη δική μου χώρα, στην ιεραποστολή των Ανατολικών Πολιτειών, πριν από πολλά χρόνια, ήμουν βαθέως συγκινημένος με αυτήν την εμπειρία. Επίσης, έχοντας υπηρετήσει ως πρόεδρος ιεραποστολής, ήμουν ευγνώμων για μία πρόσθετη μαρτυρία στην καρδιά μου που οι ιεραπόστολοι τους οποίους είχα παραλάβει στη Νέα Υόρκη μου εστάλησαν με αποκάλυψη.

Αφού ανέθεσε λίγους ιεραποστόλους, ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ εστράφη προς εμένα καθώς συλλογιζόταν για έναν συγκεκριμένο ιεραπόστολο και είπε: «Λοιπόν αδελφέ Ράσμπαντ, πού νομίζεις ότι θα έπρεπε να πάει αυτός ο ιεραπόστολος;» Αιφνιδιάσθηκα! Πρότεινα ήσυχα στον Πρεσβύτερο Άιρινγκ ότι δεν ήξερα και ότι δεν ήξερα ότι μπορούσα να ξέρω! Με κοίταξε ευθέως και είπε απλώς: «Αδελφέ Ράσμπαντ, δώσε περισσότερη προσοχή και εσύ μπορείς να ξέρεις!» Με αυτό, τράβηξα την καρέκλα μου πιο κοντά στον Πρεσβύτερο Άιρινγκ και την οθόνη του υπολογιστή και έδιδα πολύ περισσότερη προσοχή!

Δύο άλλες φορές καθώς προχωρούσε η διαδικασία, ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ εστράφη προς εμένα και είπε: «Λοιπόν, αδελφέ Ράσμπαντ, πού αισθάνεσαι ότι θα πρέπει να πάει αυτός ο ιεραπόστολος;» Έλεγα μία συγκεκριμένη ιεραποστολή και ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ με κοίταζε σκεπτικώς και έλεγε: «Όχι, δεν είναι αυτή!» Κατόπιν συνέχιζε να αναθέτει τους ιεραποστόλους εκεί όπου αισθανόταν την προτροπή.

Καθώς φθάναμε στο τέλος εκείνης της συγκεντρώσεως αναθέσεων, η φωτογραφία ενός συγκεκριμένου ιεραποστόλου εμφανίσθηκε επί της οθόνης. Είχα την πιο δυνατή προτροπή, την πιο δυνατή του πρωινού, ότι ο ιεραπόστολος που είχαμε ενώπιόν μας έπρεπε να ανατεθεί στην Ιαπωνία. Δεν ήξερα ότι ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ επρόκειτο να με ερωτήσει για αυτόν, αλλά κατά τρόπο αξιοθαύμαστο με ερώτησε. Μάλλον διστακτικά και ταπεινώς του είπα: «Ιαπωνία;» Ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ απήντησε αμέσως: «Ναι, ας πάμε εκεί». Και επί της οθόνης του υπολογιστή εμφανίσθηκαν οι ιεραποστολές της Ιαπωνίας. Στη στιγμή ήξερα ότι ο ιεραπόστολος έπρεπε να πάει στην ιεραποστολή Σαπόρο της Ιαπωνίας.

Ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ δεν με ερώτησε το ακριβές όνομα της ιεραποστολής, αλλά ανέθεσε εκείνον τον ιεραπόστολο στην ιεραποστολή Σαπόρο της Ιαπωνίας.

Ιδιαιτέρως στην καρδιά μου ήμουν βαθέως συγκινημένος και ειλικρινώς ευγνώμων στον Κύριο που μου επέτρεψε να βιώσω την προτροπή, να μάθω πού έπρεπε να πάει εκείνος ο ιεραπόστολος.

Στο τέλος της συγκεντρώσεως ο Πρεσβύτερος Άιρινγκ μου κατέθεσε τη μαρτυρία του για την αγάπη που έχει ο Σωτήρας για κάθε ιεραπόστολο που επιφορτίζεται να πάει στον κόσμο και να κηρύξει το αποκατεστημένο ευαγγέλιο. Είπε ότι με τη μεγάλη αγάπη του Σωτήρος γνωρίζουν οι υπηρέτες Του πού πρέπει να υπηρετήσουν αυτοί οι υπέροχοι νέοι άνδρες και γυναίκες, οι γηραιότεροι ιεραπόστολοι και τα ζεύγη γηραιών ιεραποστόλων. Είχα μία πρόσθετη μαρτυρία εκείνο το πρωινό ότι κάθε ιεραπόστολος που καλείται σε αυτήν την

Εκκλησία και ανατίθεται ή ανατίθεται εκ νέου σε μία συγκεκριμένη αποστολή, καλείται με αποκάλυψη από τον Κύριο τον Παντοδύναμο Θεό μέσω ενός εξ αυτών, των υπηρετών Του.

Ολοκληρώνω με τα λόγια του Κυρίου προς τους αδελφούς Ουίτμερ που είχαν σημαντικό ρόλο στις πρώτες ημέρες της αποκαταστάσεως. Ήσαν μάρτυρες των χρυσών πλακών και οι υπογεγραμμένες μαρτυρίες τους συμπεριλαμβάνονται στο έμπροσθεν μέρος σε κάθε αντίτυπο από το *Βιβλίο του Μόρμον.* Ήταν ανάμεσα στην πρώτη ομάδα ιεραποστόλων που εκλήθησαν από τον προφήτη του Θεού το 1829 να κηρύξουν το ευαγγέλιο του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Στην εισαγωγή από το 14ο τμήμα του Διδαχή και Διαθήκες, δηλώνεται: «Τους τρεις γιους του Ουίτμερ, που ο καθένας τους είχε αποκτήσει μαρτυρία για τη γνησιότητα του έργου, τους απασχολούσε πολύ έντονα το θέμα των ιδιαιτέρων τους υποχρεώσεων».

Προς τον Τζων και τον Πίτερ Ουίτμερ τον νεώτερο, ο Κύριος είπε: «Γιατί πολλές φορές μου ζήτησες να μάθεις αυτό που θα είχε αξία περισσότερο από καθετί για σένα»5.

Υποθέτω ότι πολλοί εξ υμών, νέοι άνδρες, έχετε κάνει και οι ίδιοι την ίδια αυτήν ερώτηση. Ορίστε η απάντηση του Κυρίου.

«Και τώρα, ιδές σου λέω, ότι αυτό που θα έχει αξία περισσότερο από καθετί για σένα θα είναι να κηρύττεις μετάνοια προς αυτόν τον λαό, για να μπορέσεις να φέρεις ψυχές προς εμένα, ώστε να μπορέσεις να αναπαυτείς μαζί τους στη βασιλεία του Πατέρα μου»6.

Αυτήν την εποχή στη ζωή σας, μία ιεραποστολική κλήση από τον Κύριο, νεαροί φίλοι μου, είναι το πιο σημαντικό έργο που μπορείτε να κάνετε. Προετοιμασθείτε τώρα, ζήστε εναρέτως, μάθετε από τους οικογενειακούς και εκκλησιαστικούς ηγέτες σας. Ελάτε και προσχωρήστε μαζί μας στην οικοδόμηση της βασιλείας του Θεού επί της γης -- αποδεχθείτε τον ουράνιο διορισμό σας σε «ένα τόσο μεγάλο σκοπό»7. Αυτή είναι η ταπεινή προσευχή μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κατά Λουκάν 10:1.
2. Κατά Ματθαίον 4:19.
3. *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας, Τζόζεφ Σμιθ,* (2007), 327.
4. Thomas S. Monson, “That All May Hear,” *Ensign,* Μάιος 1995, 49.
5. Διδαχή και Διαθήκες 15:4, 16:4.
6. Διδαχή και Διαθήκες 15:6, 16:6.
7. Διδαχή και Διαθήκες 128:22.

Η μεγαλοπρεπής Ααρωνική Ιεροσύνη

Υπό Ντέιβιντ Μπεκ
Γενικό Πρόεδρο Νέων Ανδρών

Υπάρχει ανάγκη να εκπληρώσετε το καθήκον σας προς το Θεό. Είμαι βέβαιος ότι θα το κάνετε.

Νιώθω τιμή απόψε να μιλήσω στους θαυμάσιους νέους άνδρες της Εκκλησίας. Είμαι ευλογημένος που γνωρίζω πολλούς από εσάς σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο ενθουσιασμός σας είναι μεταδοτικός.

Αντιμετωπίζετε τις δυσκολίες σας με ασυνήθιστη δύναμη και κουράγιο. Εκφράζω την αγάπη μου για εσάς και την εμπιστοσύνη που έχω σε εσάς.

Δίνετε έμπνευση στους ανθρώπους γύρω σας περισσότερο από όσο μπορείτε να φανταστείτε. Ακούστε τα λόγια ενός νέου άνδρα που δεν είναι της πίστης μας, να προσπαθεί να περιγράψει έναν φίλο του που φέρει την Ααρωνική Ιεροσύνη:

«Αντιλαμβάνομαι κάτι διαφορετικό στον Λουίς… Αυτός ο τύπος δεν είναι καθόλου σαν… άλλα άτομα. Είναι απλώς κάτι που βλέπεις σε αυτόν… Ούτε καν ξέρω τι είναι, αλλά είναι διαφορετικός από όλους τους άλλους. Είναι απλώς κάτι που αισθάνεσαι, δεν είναι [κάτι]… που βλέπεις οπτικά. Απλώς το αισθάνεσαι».

Υπάρχει κάτι πολύ σημαντικό που ξεχωρίζει τον Λουίς και εσάς από άλλους νέους άνδρες. Έχετε λάβει την Ααρωνική Ιεροσύνη. Είναι ένα ιερό δώρο και πολλοί δεν το εκτιμούν πλήρως. Σήμερα θα σας βοηθήσω να δείτε πώς να ανακαλύψετε αφ' εαυτού σας την μεγαλοπρέπεια της Ααρωνικής Ιεροσύνης.

I. Ο Θεός σας εμπιστεύεται

Όταν ο Θεός σας εμπιστεύεται με την ιερή Του ιεροσύνη, δείχνει μεγάλη εμπιστοσύνη σε εσάς. Ξέρει ότι μπορεί να σας εμπιστευτεί να χρησιμοποιήσετε την ιεροσύνη για να υπηρετείτε τους άλλους, όπως Εκείνος έχει εμπιστευτεί άλλους νέους άνδρες να κάνουν το πιο σημαντικό Του έργο.

Για παράδειγμα, ο κόσμος δεν θα είχε την ισχυρή μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό που βρίσκεται στο Βιβλίο του Μόρμον, αν δεν υπήρχαν δύο νέοι άνδρες που εμπιστευόταν ο Θεός. Ο Μόρμον, ο προφήτης που σύλλεξε αυτό το ιερό χρονικό, ήταν μόλις 10 χρονών

όταν του ανατέθηκε να παρατηρήσει και αργότερα να καταγράψει την ιστορία του λαού του. Σε ηλικία 15 χρονών, τον «επισκέφτηκε ο Κύριος, και γεύτηκ[ε] και γνώρισ[ε] την καλοσύνη του Ιησού» (Μόρμον 1:15).

Το Βιβλίο του Μόρμον μεταφράστηκε και εκδόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος κλήθηκε στο μέγα έργο του σε ηλικία 14 χρονών, όταν τον επισκέφθηκαν ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός.

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον έχει πει:

«Σπουδαία πράγματα αναμένονται από εσάς… Σαν σάλπισμα έρχεται ο λόγος του Κυρίου σε σας, σε μένα και στους φέροντες την ιεροσύνη παντού: 'Λοιπόν, τώρα κάθε άνθρωπος ας μάθει το καθήκον του, και ας ενεργεί στη θέση στην οποία έχει οριστεί με κάθε επιμέλεια' ("The Call for Courage," *Λιαχόνα,* Μάιος 2004, 54, 57).

II. Το νέο πρόγραμμα, Καθήκον προς τον Θεό

Για να σας βοηθήσει σε αυτή την επείγουσα κλήση, η Εκκλησία παρουσιάζει το νέο πρόγραμμα, Καθήκον προς τον Θεό, όπως ο Πρόεδρος Χένρυ Άιρινγκ ανακοίνωσε νωρίτερα σήμερα. Είμαι ενθουσιασμένος για αυτό το πρόγραμμα. Το υλικό θα σταλθεί στους επισκόπους σας και προέδρους κλάδου, αρχίζοντας τον Ιούνιο. Πρέπει να αρχίσετε να το χρησιμοποιείτε μόλις το λάβετε.

Ως διάκονος, διδάσκαλος και ιερέας, θα συμμετέχετε σε δραστηριότητες που θα σας βοηθήσουν να οικοδομήσετε πνευματική δύναμη και να μάθετε και να εκπληρώνετε τα καθήκοντά σας της ιεροσύνης. Κάθε δραστηριότητα ακολουθεί ένα απλό πρότυπο:

Πρώτα μαθαίνετε για μια αρχή του ευαγγελίου ή ένα καθήκον της ιεροσύνης. Ανακαλύπτετε τι θέλει να κάνετε ο Επουράνιος Πατέρας και προσπαθείτε να λάβετε μια πνευματική μαρτυρία σχετικά με τη σπουδαιότητά του.

Κατόπιν κάνετε σχέδια να ενεργήσετε επάνω σε αυτά που έχετε μάθει. Ενθαρρύνεστε να βασίσετε τα σχέδιά σας στις δικές σας ανάγκες, περιστάσεις και ευκαιρίες να υπηρετήσετε άλλους. Είναι μια θαυμάσια ευκαιρία να πάρετε την ευθύνη για την δική σας ανάπτυξη και να αποκτήσετε πνευματική αυτοδυναμία.

Ύστερα μιλάτε για αυτά που έχετε μάθει και βιώσει σε άλλους. Καθώς το κάνετε, θα ενδυναμώσετε την μαρτυρία σας και θα οικοδομήσετε πίστη σε εκείνους που είναι γύρω σας. Θα βελτιώσετε την ικανότητά σας να μιλάτε για το ευαγγέλιο με άλλους.

Είμαι ευγνώμων σε έναν νέο άνδρα που μου μίλησε για την ακόλουθη εμπειρία.

Εκείνος και ένας άλλος φέρων την Ααρωνική Ιεροσύνη είχαν το καθήκον να χορηγήσουν την μετάληψη σε έναν άνδρα που δεν έβγαινε από το σπίτι του και ήταν πολύ άρρωστος. Έφτασαν στο σπίτι του χωρίς να γνωρίζουν ότι πρόσφατες ιατρικές θεραπείες τον εμπόδιζαν να τρώει οποιοδήποτε φαγητό -- ακόμα και ένα κομμάτι από το ψωμί της μετάληψης. Αφού ευλόγησαν την μετάληψη, ο νέος άνδρας έδωσε την μετάληψη στον αδύναμο άνδρα. Πήρε ένα κομμάτι του ευλογημένου ψωμιού, περίμενε λίγο και το κράτησε επάνω στα χείλη του. Ο νέος άνδρας είπε ότι όταν είδε αυτόν τον πιστό αδελφό να εκφράζει την ευλάβειά του για την μετάληψη, αισθάνθηκε σαν να τον έβλεπαν να φιλά τα πόδια του Σωτήρος. Φαινόταν ότι Τον αγαπούσε.

Η σημασία της μεταλήψεως αποτυπώθηκε επάνω σε αυτόν τον νέο με έναν τρόπο αλησμόνητο εκείνη την ημέρα. Θα έχετε ιερές εμπειρίες, όπως αυτός ο νέος άνδρας είχε.

Οι γονείς σας, οι ηγέτες και τα μέλη της απαρτίας σας παίζουν έναν σημαντικό ρόλο στο πρόγραμμα, Καθήκον προς τον Θεό. Οι συγκεντρώσεις απαρτίας την Κυριακή θα σας παρέχουν συχνές ευκαιρίες να μάθετε, να ενεργήσετε και να μιλήσετε. Το νέο πρόγραμμα, Καθήκον προς τον Θεό, θα σας καθοδηγήσει στο ταξίδι σας για να εκπληρώσετε το καθήκον σας προς τον Θεό και να ανακαλύψετε την μεγαλοπρέπεια της Ααρωνικής Ιεροσύνης.

III. Εκπληρώστε το Καθήκον σας προς τον Θεό

Κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, βρέθηκα σε ένα ταξίδι που άλλαξε για πάντα τον τρόπο αντίληψης που έχω για εσάς της Ααρωνικής Ιεροσύνης. Είμαι ενθουσιασμένος που θα ανακαλύψετε αφ' εαυτού σας αυτό που εγώ ανακάλυψα. Θα μάθετε γιατί η Ααρωνική Ιεροσύνη είναι τόσο σημαντική στη ζωή σας και πόσο ζωτική είναι για την Εκκλησία. Θα εκτιμήσετε γιατί αναφέρεται ως μια από τις «κύριες κεφαλές» της ιεροσύνης (βλέπε Δ&Δ 107:6). Θα καταλάβετε καλύτερα την σημασία των κλειδιών της ιεροσύνης, της διακονίας των αγγέλων και του προκαταρκτικού ευαγγελίου (βλέπε Δ&Δ 13, 84:26).

Ο Σατανάς θέλει να σκέφτεστε ότι είστε πολύ νέοι ή ότι δεν είστε πολλοί για να κάνετε σημαντικά πράγματα με την Ααρωνική Ιεροσύνη. Τίποτα από αυτά δεν είναι αλήθεια.

Τα λόγια του Θεού στον Μωυσή είναι για εσάς σήμερα: «Ιδές, εσύ είσαι γιος μου… Και έχω ένα έργο για σένα» (Μωυσή 1:4, 6).

Σας έχει δώσει την δύναμή Του να κάνετε σπουδαία πράγματα. Καθώς εκπληρώνετε το καθήκον σας προς τον Θεό, θα ενδυναμώσετε και θα ευλογήσετε την οικογένειά σας. Αυτό είναι το μεγαλύτερο καθήκον σας της ιεροσύνης. Ακούστε μια μητέρα να περιγράφει τον αντίκτυπο που έχει ο γιος της στην οικογένειά του:

«Ο Λίο έχει την ιεροσύνη στο σπίτι μας και είναι μια μεγάλη ευλογία. Είναι ένα καλό παράδειγμα για τα αδέλφια του… Βεβαιώνεται ότι πάντα προσεύχονται. Διανέμει την μετάληψη τις Κυριακές. Ο μικρότερος αδελφός του τον βλέπει. Βοηθάει… στην οικογενειακή προσευχή. Ξέρω πως θα συνεχίσει να είναι μια ευλογία καθώς μεγαλώνει. Θα μπορεί να βαφτίσει τον μικρότερο αδελφό του. Είναι μια παρηγοριά και ένα δώρο για εμάς».

Καθώς εκπληρώνετε το καθήκον σας προς τον Θεό, θα προσεγγίσετε τους φίλους σας που δεν είναι από την πίστη μας και θα τους βοηθήσετε να προετοιμαστούν για να προσχωρήσουν στην Εκκλησία. Σαν ένας αληθινός αδελφός, θα τους προσέχετε και θα τους ενδυναμώνετε. Θα ηγηθείτε προς την διάσωση άλλων νέων ανδρών που έχουν χάσει τον δρόμο τους.

Καθώς εκπληρώνετε το καθήκον σας προς τον Θεό, θα είστε μια δύναμη καλού πάντα και σε κάθε περίσταση. Το χρηστό σας παράδειγμα και η πιστή σας υπηρέτηση της ιεροσύνης, θα αποτελέσουν έναν δυνατό τρόπο να προσκαλέσετε όλους όσους γνωρίζετε να έλθουν προς τον Χριστό.

Στην πιο κρίσιμη στιγμή τους, οι Νεφίτες στράφηκαν σε έναν νέο άνδρα, τον Μόρμον, για ηγεσία και έμπνευση (βλέπε Μόρμον 2:1-2). Σήμερα, στρεφόμαστε σε εσάς να είστε μια μεγάλη δύναμη για την Εκκλησία και μια ισχύς για καλό στην γη. Αυτό προσδοκεί ο Κύριος.

IV. Γίνετε ένας πιστός άνδρας της Ιεροσύνης

Δίδω μαρτυρία ότι θα αισθανθείτε την καρδιά σας να αλλάζει καθώς γίνεστε ένας πιστός άνδρας της ιεροσύνης. Θα επιζητείτε να είστε τελείως καθαροί και να χορηγείτε την μετάληψη άξια. Θα συμπεριφέρεστε σε κάθε νέα γυναίκα με καλοσύνη και σεβασμό. Θα τιμάτε τους γονείς σας. Θα αποφεύγετε να προσβάλλετε το Πνεύμα με αυτά που σκέφτεστε, λέτε ή κάνετε. Θα γνωρίσετε τον Κύριο, τον οποίο υπηρετείτε και θα προσπαθείτε πάντα να είσθε σαν Εκείνον.

Δίνω μαρτυρία ότι η πιστή σας υπηρέτηση στην Ααρωνική Ιεροσύνη θα αλλάξει την ζωή εκείνων που υπηρετείτε. Υπάρχουν άνθρωποι που χρειάζονται την υπηρέτησή σας της ιεροσύνης. Η οικογένειά σας σάς χρειάζεται. Η απαρτία σας σάς χρειάζεται. Η Εκκλησία σάς χρειάζεται. Ο κόσμος σάς χρειάζεται.

Υπάρχει ανάγκη να εκπληρώσετε το καθήκον σας προς το Θεό. Είμαι βέβαιος ότι θα το κάνετε.

Ένα κρύο πρωινό μερικές εβδομάδες πριν, έτρεχα δίπλα από τον ποταμό Τάγκους, στην Λισσαβόνα της Πορτογαλίας. Συνάντησα ένα μνημείο που ήταν αφιερωμένο στους Πορτογάλους εξερευνητές πριν αιώνες. Σταμάτησα καθώς ανέτειλε ο ήλιος και έλουζε με το ζεστό φως του, το επιβλητικό μνημείο κι εμένα. Εμπνεύστηκα καθώς κοίταξα τα αποφασισμένα πρόσωπα των εξερευνητών να ατενίζουν μακριά το νερό. Εκείνοι ήταν άνδρες που ήταν πρόθυμοι να κάνουν πράγματα που πολύ λίγοι είχαν κάνει. Άφησαν ένα οικείο και άνετο κόσμο και με θάρρος πήγαν προς τον άγνωστο ωκεανό και ανακάλυψαν καινούργια μέρη. Άλλαξαν τον κόσμο.

Βλέπω εσάς όταν σκέφτομαι αυτό το μνημείο των θαρραλέων εξερευνητών. Σας βλέπω σε ένα προσωπικό ταξίδι που λίγοι στον κόσμο σήμερα επιλέγουν να ακολουθήσουν. Σας βλέπω να εκπληρώνετε το καθήκον σας προς τον Θεό.

Προσεύχομαι ώστε να καταλάβουμε όλοι την μεγαλοπρέπεια της Ααρωνικής Ιεροσύνης και να εμπιστευόμαστε, όπως ο Θεός, εκείνους που την φέρουν. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Συνεχίστε με υπομονή

Από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Τα μαθήματα που μαθαίνουμε από την υπομονή θα καλλιεργήσουν τον χαρακτήρα μας, θα υψώσουν τη ζωή μας και θα αυξήσουν την ευτυχία μας.

Τη δεκαετία του 1960 ένας καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Στάνφορντ άρχισε ένα μέτριο πείραμα που δοκίμαζε τη δύναμη θελήσεως τετράχρονων παιδιών. Έβαλε εμπρός τους ένα μεγάλο ζαχαρωτό και τους είπε ότι μπορούσαν να το φάνε αμέσως ή, εάν περίμεναν 15 λεπτά, θα μπορούσαν να έχουν δύο ζαχαρωτά.

Κατόπιν, άφησε τα παιδιά μόνα τους και παρακολουθούσε τι συνέβαινε πίσω από έναν αμφίδρομο καθρέπτη. Ορισμένα εκ των παιδιών έφαγαν το ζαχαρωτό αμέσως· ορισμένα μπόρεσαν να περιμένουν μόνο λίγα λεπτά προτού παραδοθούν στον πειρασμό. Μόνον 30 τοις εκατό ήταν εις θέσιν να περιμένει.

Ήταν ένα επιεικώς ενδιαφέρον πείραμα και ο καθηγητής προχώρησε σε άλλους τομείς ερεύνης, διότι με τα λόγια του, «υπάρχουν μόνον τόσα πολλά πράγματα που μπορείς να κάνεις με παιδιά που προσπαθούν να μη φάνε ζαχαρωτά». Όμως, καθώς ο χρόνος περνούσε, παρατηρούσε τα παιδιά και άρχισε να αντιλαμβάνεται έναν ενδιαφέροντα συσχετισμό: τα παιδιά που δεν μπορούσαν να περιμένουν, πάλευαν αργότερα στη ζωή και είχαν περισσότερα προβλήματα στη συμπεριφορά τους, ενώ αυτά που περίμεναν, έτειναν να είναι πιο θετικά και παρακινούνταν καλύτερα, είχαν υψηλότερους βαθμούς και εισοδήματα και είχαν υγιέστερες σχέσεις.

Αυτό που εξεκίνησε ως απλό πείραμα με παιδιά και ζαχαρωτά, έγινε μελέτη-ορόσημο, υποδεικνύοντας ότι η ικανότητα να περιμένει κανείς --να είναι υπομονετικός-- ήταν ένα σημαντικό χαρακτηριστικό που θα μπορούσε να προβλέψει αργότερα την επιτυχία στη ζωή1.

Η αναμονή μπορεί να είναι δύσκολη

Η αναμονή μπορεί να είναι δύσκολη. Τα παιδιά το γνωρίζουν και ομοίως οι ενήλικοι. Ζούμε σε έναν κόσμο που προσφέρει ταχυφαγητό, άμεσα μηνύματα, ταινίες επί τη εμφανίσει και άμεσες απαντήσεις στις πιο ασήμαντες ή σημαντικές ερωτήσεις. Δεν μας αρέσει να περιμένουμε. Ορισμένοι αισθάνονται ότι η πίεσή τους αυξάνει, όταν η σειρά στο παντοπωλείο κινείται πιο αργά από αυτούς γύρω τους.

Η υπομονή --η ικανότητα να θέσουμε υπό περιορισμό τις επιθυμίες μας για κάποιο διάστημα-- είναι μία πολύτιμη και σπάνια αρετή. Θέλουμε αυτό που θέλουμε και το θέλουμε τώρα. Ως εκ τούτου, η ίδια η ιδέα της υπομονής μπορεί να φαίνεται δυσάρεστη και ενίοτε πικρή.

Μολοντούτο, χωρίς υπομονή δεν μπορούμε να ευαρεστήσουμε τον Θεό· δεν μπορούμε να γίνουμε τέλειοι. Πράγματι, η υπομονή είναι μία εξαγνιστική διαδικασία που καθαρίζει την κατανόηση, εμβαθύνει την ευτυχία, εστιάζεται στη δράση και προσφέρει ελπίδα για ειρήνη.

Ως γονείς, γνωρίζουμε πόσο ασύνετο θα ήταν να ικανοποιούμε κάθε επιθυμία των παιδιών μας. Όμως, τα παιδιά δεν είναι τα μόνα που κακομαθαίνουν, όταν τους δίδονται πολλές ικανοποιήσεις. Ο Επουράνιος Πατέρας μας γνωρίζει αυτό που οι καλοί γονείς κατανοούν με τον καιρό: εάν τα παιδιά πρόκειται ποτέ να ωριμάσουν και να προσεγγίσουν το δυναμικό τους, πρέπει να μάθουν να περιμένουν.

Η υπομονή δεν είναι απλώς αναμονή

Όταν ήμουν 10 ετών, η οικογένειά μου έγινε οικογένεια προσφύγων σε μία νέα χώρα. Πάντοτε ήμουν καλός μαθητής στο σχολείο -- δηλαδή μέχρι που φθάσαμε στη Δυτική Γερμανία. Εκεί, η εκπαιδευτική μου εμπειρία ήταν σημαντικώς διαφορετική. Η γεωγραφία που μελετούσαμε στο σχολείο μου μού ήταν κάτι το καινούργιο. Η ιστορία που μελετούσαμε, επίσης ήταν πολύ διαφορετική. Προηγουμένως μάθαινα Ρωσικά ως δεύτερη γλώσσα. Τώρα ήταν τα Αγγλικά. Αυτό ήταν δύσκολο για εμένα. Όντως, υπήρξαν στιγμές κατά τις οποίες πραγματικώς πίστευα ότι η γλώσσα μου απλώς δεν ήταν φτειαγμένη να μιλά Αγγλικά.

Επειδή τόσο πολύ από το πρόγραμμα μαθημάτων μου ήταν καινούργιο και παράξενο, έμεινα πίσω. Για πρώτη φορά στη ζωή μου άρχισαν να διερωτώμαι, εάν απλώς δεν ήμουν αρκετά έξυπνος για το σχολείο.

Ευτυχώς, είχα έναν δάσκαλο που με δίδαξε να είμαι υπομονετικός. Με δίδαξε ότι η σταθερά και συνεπής εργασία --η υπομονετική επιμονή-- θα με βοηθούσε να μάθω.

Με τον καιρό τα δύσκολα μαθήματα έγιναν πιο ξεκάθαρα -- ακόμη και τα Αγγλικά. Αργά άρχισα να συνειδητοποιώ ότι εάν αυτοσυγκεντρωνόμουν με συνέπεια, θα μπορούσα να μάθω. Δεν ήλθε γρήγορα, αλλά με την υπομονή ήλθε.

Από εκείνη την εμπειρία έμαθα ότι η υπομονή ήταν πολύ περισσότερο από απλώς αναμονή να συμβεί κάτι -- η υπομονή απαιτούσε να εργάζεσαι ενεργώς προς άξιους στόχους και να μην αποθαρρύνεσαι, όταν δεν φαίνονται τα αποτελέσματα αμέσως ή χωρίς προσπάθεια.

Υπάρχει μία σημαντική έννοια εδώ: η υπομονή δεν είναι παθητική μοιρολατρία ούτε αποτυχία να ενεργούμε λόγω των φόβων μας. Η υπομονή σημαίνει ενεργός αναμονή και αντοχή. Σημαίνει να προσκολληθούμε σε κάτι και να κάνουμε ό,τι μπορούμε -- να εργασθούμε, να ελπίσουμε και να έχουμε πίστη· να ανθέξουμε τη δυσχέρεια με ευψυχία, ακόμη κι όταν οι επιθυμίες της καρδιάς μας παρακωλύονται. Η υπομονή δεν είναι απλώς να ανθέξουμε, είναι να ανθέξουμε καλώς!

Η έλλειψη υπομονής, από την άλλη, αποτελεί σύμπτωμα ιδιοτελείας. Είναι γνώρισμα του εγωκεντρικού. Προκύπτει από την επικρατούσα κατάσταση που αποκαλείται σύνδρομο «κέντρο του σύμπαντος», το οποίο οδηγεί τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι ο κόσμος περιστρέφεται γύρω από αυτούς και ότι όλοι οι άλλοι είναι δευτεραγωνιστές στο μέγα θέατρο της θνητότητος στο οποίο αυτοί μόνον έχουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο.

Πόσο διαφορετικό είναι αυτό, αγαπητοί αδελφοί μου, από το πρότυπο που έχει θέσει ο Κύριος για εμάς ως φερόντων της ιεροσύνης.

Υπομονή, μία αρχή της Ιεροσύνης

Ως φέροντες την ιεροσύνη και αντιπρόσωποι του Κυρίου, Ιησού Χριστού, πρέπει να υπηρετούμε τους άλλους με τρόπο ακόλουθο προς το παράδειγμά Του. Υπάρχει λόγος που σχεδόν κάθε μάθημα επί της ηγεσίας της ιεροσύνης σε κάποιο σημείο καταλήγει στο 121° τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες. Σε λίγα εδάφια ο Κύριος παρέχει μία κεντρική πορεία στην ηγεσία της ιεροσύνης. «Καμία εξουσία ούτε επιρροή δεν μπορεί ούτε πρέπει να ασκείται με την ισχύ της ιεροσύνης, παρά μόνο με την πειθώ, με μακροθυμία, με ηπιότητα και πραότητα, και με αγάπη γνήσια»2.

Τα περιγραφέντα σε αυτά τα εδάφια γνωρίσματα χαρακτήρος και οι πρακτικές αποτελούν το θεμέλιο της ευλαβούς υπομονής και είναι αδιάσπαστα συνδεδεμένα με την αποτελεσματική ιεροσύνη και την πατριαρχική υπηρεσία. Αυτά τα χαρακτηριστικά θα σας δώσουν δύναμη και σοφία να μεγαλύνετε την κλήση σας, να κηρύξετε το ευαγγέλιο, να περιβάλετε με αλληλεγγύη τα μέλη της απαρτίας και να προσφέρετε την πιο σημαντική υπηρεσία της ιεροσύνης -- η οποία είναι όντως η στοργική υπηρεσία εντός των τοίχων του σπιτικού σας.

Ας θυμόμαστε πάντοτε ότι ένας εκ των λόγων που ο Θεός μάς έχει αναθέσει την ιεροσύνη είναι για να μας βοηθήσει να προετοιμασθούμε για αιώνιες ευλογίες, εξευγενίζοντας τη φύση μας μέσω της υπομονής που απαιτεί η υπηρεσία της ιεροσύνης.

Όπως ο Κύριος είναι υπομονετικός μαζί μας, ας είμαστε και εμείς υπομονετικοί με αυτούς που υπηρετούμε. Να καταλάβουμε ότι αυτοί, σαν εμάς, είναι ατελείς. Αυτοί, σαν εμάς, κάνουν λάθη. Αυτοί, σαν εμάς, θέλουν οι άλλοι να σκέπτονται για αυτούς θετικά.

Ποτέ να μην εγκαταλείψουμε κάποιον. Και αυτό περιλαμβάνει να μην εγκαταλείψουμε τον εαυτόν μας.

Πιστεύω ότι έκαστος εξ ημών κάποια στιγμή μπορεί να ταυτισθεί με τον υπηρέτη στην παραβολή του Χριστού που ώφειλε χρήματα στον βασιλέα και παρακάλεσε τον βασιλέα: «Κύριε, μακροθύμησε σε μένα»3.

Ο τρόπος και ο χρόνος του Κυρίου

Τα τέκνα του Ισραήλ περίμεναν 40 έτη στην ερημία, προτού μπορέσουν να πάνε στη γη της επαγγελίας. Ο Ιακώβ περίμενε 7 ολόκληρα χρόνια τη Ραχήλ. Οι Ιουδαίοι περίμεναν 70 έτη στη Βαβυλώνα, προτού μπορέσουν να επιστρέψουν και να ανοικοδομήσουν τον ναό. Οι Νεφίτες περίμεναν ένα σημείο της γεννήσεως του Χριστού, γνωρίζοντας ότι εάν δεν ερχόταν το σημείο, θα αφανίζονταν. Οι δοκιμασίες του Τζόζεφ Σμιθ στη φυλακή Λίμπερτυ έκαναν ακόμη και τον προφήτη του Θεού να διερωτάται: «Πόσο ακόμα;»4

Σε κάθε περίπτωση, ο Επουράνιος Πατέρας είχε έναν σκοπό που απαιτούσε από τα τέκνα Του να περιμένουν.

Έκαστος εξ ημών καλείται να περιμένει με τον τρόπο του. Περιμένουμε απαντήσεις στις προσευχές. Περιμένουμε πράγματα, τα οποία μπορεί να φαίνονται πολύ σωστά και καλά για εμάς, που δεν μπορούμε πιθανόν να φαντασθούμε γιατί ο Επουράνιος Πατέρας θα καθυστερούσε την απάντηση.

Θυμάμαι όταν προετοιμαζόμουν να εκπαιδευθώ ως κυβερνήτης μαχητικού αεροσκάφους. Δαπανούσαμε μεγάλο μέρος της προκαταρκτικής μας στρατιωτικής εκπαιδεύσεως στη σωματική εξάσκηση. Ακόμη δεν είμαι ακριβώς βέβαιος γιατί το ατελείωτο τρέξιμο εθεωρείτο τόσο ουσιώδες προπαρασκευαστικό μέρος, για να γίνουμε κυβερνήτες. Μολοντούτο, τρέχαμε και τρέχαμε και τρέξαμε ακόμη περισσότερο.

Καθώς έτρεχα, άρχισα να παρατηρώ κάτι που ειλικρινώς με προβλημάτισε. Κατ' επανάληψιν με περνούσαν άνδρες που κάπνιζαν, έπιναν και έκαναν κάθε είδους πράγματα που ήταν ενάντια στο ευαγγέλιο και συγκεκριμένα στον Λόγο Σοφίας.

Θυμάμαι που σκεπτόμουν: «Περίμενε λίγο! Δεν υποτίθεται ότι είμαι εις θέσιν να τρέχω και να μην αποκάμνω;» Όμως, ήμουν *αποκαμωμένος* και με προσπερνούσαν άτομα που σαφώς δεν ακολουθούσαν τον Λόγο Σοφίας. Ομολογώ ότι με προβλημάτισε τότε. Διερωτήθην: «Δεν ήταν αληθινή η υπόσχεση ή δεν ήταν;»

Η απάντηση δεν ήλθε αμέσως. Όμως, τελικώς έμαθα ότι οι υποσχέσεις του Θεού δεν εκπληρώνονται πάντοτε τόσο γρήγορα ή με τον τρόπο που θα ελπίζαμε· έρχονται σύμφωνα με τη δική Του επιλογή του κατάλληλου χρόνου και κατά τον τρόπο Του. Χρόνια αργότερα, μπορούσα να δω ξεκάθαρα την απόδειξη των εγκόσμιων ευλογιών που λαμβάνουν όσοι υπακούν στον Λόγο Σοφίας -- συν τις πνευματικές ευλογίες που έρχονται αμέσως από την υπακοή στους νόμους του Θεού. Αναπολώντας, γνωρίζω μετά βεβαιότητος ότι οι υποσχέσεις του Κυρίου, αν ίσως όχι πάντοτε ταχείες, είναι πάντοτε βέβαιες.

Η υπομονή απαιτεί πίστη

Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ δίδαξε ότι όταν προέκυπτε κάτι που δεν μπορούσε να κατανοήσει πλήρως, προσευχόταν στον Κύριο: «Δώσε μου υπομονή να περιμένω, μέχρις ότου να μπορέσω να καταλάβω αφ' εαυτού μου». Και τότε, ο Μπρίγκαμ συνέχιζε να προσεύχεται, έως ότου μπορούσε να το κατανοήσει.

Πρέπει να μάθουμε ότι στο σχέδιο του Κυρίου η κατανόησή μας έρχεται «στίχο επί στίχου, διδασκαλία επί διδασκαλίας»6. Εν ολίγοις, η γνώση και η κατανόηση έρχονται με το τίμημα της υπομονής.

Συχνά, οι βαθείες πεδιάδες του παρόντος μας θα γίνουν κατανοητές με το να τις αναπολούμε από τα όρη των μελλοντικών μας εμπειριών. Συχνά δεν μπορούμε να δούμε το χέρι του Κυρίου στη ζωή μας, έως ότου έχουν περάσει οι δοκιμασίες για μεγάλο διάστημα. Συχνά οι πιο δύσκολες στιγμές της ζωής μας είναι τα υλικά οικοδομής που σχηματίζουν το θεμέλιο του χαρακτήρος μας και προετοιμάζουν τον δρόμο για μελλοντικές ευκαιρίες, κατανόηση και ευδαιμονία.

Υπομονή, καρπός του Πνεύματος7

Η υπομονή είναι ένα ευλαβές χαρακτηριστικό που μπορεί να θεραπεύει ψυχές, να ξεκλειδώσει θησαυρούς γνώσεως και κατανοήσεως και να μεταμορφώσει συνήθεις άνδρες και γυναίκες σε αγίους και αγγέλους. Η υπομονή είναι αληθώς καρπός του Πνεύματος.

Υπομονή σημαίνει να παραμείνουμε σε κάτι ώς το τέλος. Σημαίνει να καθυστερήσουμε άμεσο ικανοποίηση για μελλοντικές ευλογίες. Σημαίνει χαλιναγώγηση του θυμού και να αποφεύγουμε τις αγενείς λέξεις. Σημαίνει να ανθιστάμεθα στο κακό, ακόμη και όταν φαίνεται ότι κάνει τους άλλους πλουσίους.

Υπομονή σημαίνει να αποδεχόμαστε αυτό που δεν μπορεί να αλλάξει και να το αντιμετωπίζουμε με θάρρος, χάρη και πίστη. Σημαίνει «πρόθυμο[ι] να υποταχθ[ούμε] σε όλα όσα ο Κύριος κρίνει ότι ταιριάζει να [μας] επιβάλλει, ακριβώς όπως ένα παιδί υποτάσσεται στον πατέρα του»9. Τελικώς, υπομονή σημαίνει να είμαστε «σταθερο[ί] και στέρεο[ι] και ακλόνητο[ι] στην τήρηση των εντολών του Κυρίου»8 κάθε ώρα της ημέρας, ακόμη κι όταν είναι δύσκολο να το κάνεις. Με τα λόγια του Ιωάννου του αποκαλυπτού: «Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές του Θεού και… πίστη [στον] Ιησού»10.

Η υπομονή είναι μία διαδικασία τελειώσεως. Ο Ίδιος ο Σωτήρας είπε ότι στην υπομονή σας κατέχετε την ψυχή σας11. Ή να χρησιμοποιήσουμε μία άλλη μετάφραση του ελληνικού κειμένου, στην υπομονή σας *κερδίζετε τέλεια γνώση* της ψυχής σας12. Υπομονή σημαίνει να παραμένετε με πίστη, γνωρίζοντας ότι ενίοτε στην αναμονή παρά στη λήψη αναπτυσσόμαστε περισσότερο πνευματικώς. Αυτό ίσχυε στην εποχή του Σωτήρος. Ισχύει στην εποχή μας επίσης, γιατί έχουμε προσταχθεί τις τελευταίες αυτές ημέρες να «συνεχίσ[ουμε] με υπομονή μέχρι να τελειοποιηθ[ούμε]»13.

Ο Κύριος μάς ευλογεί για την υπομονή μας

Για να παραφράσουμε τον αρχαίο Ψαλμωδό, εάν περιμένουμε υπομονετικά τον Κύριο, θα μας ακούσει. Θα ακούσει τις κραυγές μας. Θα μας βγάλει από τον τρομερό λάκκο και θα θέσει τα πόδια μας επί στέρεου βράχου. Θα θέσει νέο τραγούδι στο στόμα μας και θα επαινούμε τον Θεό μας. Πολλοί γύρω μας θα το δουν και θα εμπιστευθούν τον Κύριο14.

Αγαπητοί αδελφοί μου, το έργο της υπομονής είναι ουσιώδες ως προς το εξής: να τηρούμε τις εντολές, να εμπιστευόμαστε τον Θεό, τον Επουράνιο Πατέρα μας, να Τον υπηρετούμε με πραότητα και χριστιανική αγάπη, να έχουμε πίστη και ελπίδα στον Σωτήρα και να μην εγκαταλείπουμε ποτέ. Τα μαθήματα που μαθαίνουμε από την υπομονή θα καλλιεργήσουν τον χαρακτήρα μας, θα υψώσουν τη ζωή μας και θα αυξήσουν την ευτυχία μας. Θα μας

βοηθήσουν να γίνουμε άξιοι φέροντες την ιεροσύνη και πιστοί μαθητές του Διδασκάλου μας Ιησού Χριστού.

Είναι η προσευχή μου, ώστε η υπομονή θα αποτελεί καθοριστικό χαρακτηριστικό εμάς, οι οποίοι φέρουμε την ιεροσύνη του Παντοδύναμου Θεού, ώστε να εμπιστευόμαστε με θάρρος τις υποσχέσεις του Κυρίου και την επιλογή του κατάλληλου χρόνου Του, ώστε να ενεργούμε προς τους άλλους με την υπομονή και τη συμπόνια που επιζητούμε για τον εαυτόν μας και ώστε να συνεχίσουμε με υπομονή, έως ότου τελειοποιηθούμε. Στο άγιο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Jonah Lehrer, "Don't! The secret of self-control," *New Yorker,* 18 Μαΐου 2009, 26-27.
2. Διδαχή και Διαθήκες 121:41. Βλέπε, επίσης, εδάφια 39-45.
3. Κατά Ματθαίον 18:26.
4. Διδαχή και Διαθήκες 121:2.
5. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 75.
6. Διδαχή και Διαθήκες 98:12.
7. Βλέπε Προς Γαλάτες 5:22-23.
8. Μωσία 3:19.
9. Νεφί Α΄ 2:10.
10. Αποκάλυψη 14:12.
11. Βλέπε Κατά Λουκάν 21:19.
12. Βλέπε Κατά Λουκάν 21:19.
13. Διδαχή και Διαθήκες 67:13.
14. Βλέπε Ψαλμοί 40:1-3.

Ενεργείτε με κάθε επιμέλεια

Από τον Πρόεδρο Χένρυ Άιρινγκ
Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Πρέπει να μάθουμε το καθήκον μας από τον Κύριο και κατόπιν πρέπει να ενεργούμε με κάθε επιμέλεια, να μην είμαστε ποτέ νωθροί ή οκνηροί.

Αδελφοί, είμαι ευγνώμων που παρευρίσκομαι απόψε μαζί σας. Και αισθάνομαι ταπεινοφροσύνη από όσα γνωρίζω περί της πιστής υπηρετήσεως της ιεροσύνης. Θα σας μιλήσω απόψε περί επιμελείας στην υπηρέτηση του Κυρίου. Πρόσφατες εμπειρίες με οδήγησαν σε αυτήν την επιλογή.

Μία ήταν η προσεκτική μελέτη μου του αξιοσημείωτου νέου βιβλίου για την Ααρωνική Ιεροσύνη, περί του οποίου μίλησε ο αδελφός Ντέιβιντ Μπεκ. Έχει τον τίτλο *Εκπληρώνοντας το καθήκον μου προς τον Θεό.* Καθώς διάβαζα και συλλογιζόμουν τι αναμένεται από τους νέους άνδρες να κάνουν και να γίνουν, συνειδητοποίησα ότι περιέγραφε αυτά που είχε υποσχεθεί ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ στον φέροντα την ιεροσύνη, ο οποίος είναι επιμελής καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του:

«Το άτομο που φέρει την Ιεροσύνη και εξακολουθεί να είναι πιστός στην κλήση του, που τέρπεται συνεχώς να κάνει όσα απαιτεί ο Θεός από εκείνον, και εξακολουθεί καθ' όλη τη ζωή στην επιτέλεση κάθε καθήκοντος, θα εξασφαλίσει για τον εαυτόν του όχι μόνον το προνόμιο της λήψεως, αλλά τη γνώση πώς να λάβει τα του Θεού, ώστε να μπορεί να γνωρίζει τη σκέψη του Θεού συνεχώς»1.

Μόλις πριν από λίγες εβδομάδες, είδα έναν νέο διάκονο να εκκινεί στο μονοπάτι της επιμελείας. Η πατέρας του μου έδειξε ένα διάγραμμα το οποίο είχε δημιουργήσει ο υιός του, το οποίο παρουσίαζε κάθε σειρά στην κυρίως εκκλησία, έναν αριθμό για κάθε διάκονο στον οποίον θα ανετίθετο να διανείμει τη μετάληψη και η πορεία τους στην κυρίως εκκλησία, προκειμένου να διαμοιράσουν τη μετάληψη στα μέλη. Ο πατέρας και εγώ χαμογελάσαμε με το γεγονός ότι ένα αγόρι, χωρίς να του ζητηθεί να το κάνει, έκανε ένα σχέδιο, ούτως ώστε να είναι βέβαιος ότι θα επετύγχανε στην υπηρέτηση της ιεροσύνης του.

Ανεγνώρισα στην επιμέλειά του το πρότυπο από το νέο βιβλιαράκι, *Καθήκον προς τον Θεό.* Είναι να μάθεις τι αναμένει από εσένα ο Κύριος, να κάνεις ένα σχέδιο για να το πραγματοποιήσεις, να ενεργήσεις επί του σχεδίου σου με επιμέλεια, και κατόπιν να πεις στους άλλους πώς η εμπειρία σου σε άλλαξε και ευλόγησε άλλους.

Ο διάκονος έκανε αυτό το διάγραμμα, για να είναι βέβαιος ότι θα ήταν εις θέσιν να κάνει αυτό που τον είχε καλέσει ο Κύριος να κάνει. Στην αρχή της υπηρετήσεώς του στην ιεροσύνη, ο Κύριος δίδασκε σε αυτόν να τέρπεται συνεχώς «να κάνει όσα απαιτεί ο Θεός από εκείνον»2.

Η άλλη εμπειρία που με οδήγησε να σας μιλήσω περί επιμελείας απόψε, ήταν το γεγονός ότι παρακολούθησα έναν άνδρα κοντά στο τέλος της υπηρετήσεώς του στην ιεροσύνη σε αυτήν τη ζωή. Ήταν επίσκοπος δύο φορές. Η πρώτη του κλήση ως επισκόπου, χρόνια προτού τον συναντήσω, ήταν, όταν ήταν νέος. Τώρα ήταν γηραιός, απηλλαγμένος για δεύτερη φορά από τα καθήκοντά του επισκόπου. Οι αυξανόμενοι σωματικοί περιορισμοί του, κατέστησαν οιανδήποτε υπηρέτηση στην ιεροσύνη πολύ δύσκολη.

Εντούτοις, είχε ένα σχέδιο να ενεργεί με επιμέλεια. Καθόταν κάθε Κυριακή που μπορούσε να πάει στην εκκλησία κοντά στη σειρά που ήταν πλησιεστέρα της πόρτας, όπου οι περισσότεροι άνθρωποι εισήρχοντο για τη συγκέντρωση μεταλήψεως. Πήγαινε εκεί νωρίς, για να βεβαιωθεί ότι η θέση ήταν άδεια. Κάθε άτομο που έφθανε, μπορούσε να δει το βλέμμα αγάπης και καλωσορίσματος που είχε, όπως το έβλεπαν, όταν καθόταν στο βήμα ως επίσκοπός τους. Η επιρροή του μας θέρμαινε και μας ανύψωνε πνευματικώς, διότι γνωρίζαμε κάτι από το τίμημα που πλήρωσε για να υπηρετεί. Το έργο του ως επισκόπου είχε τελειώσει· η υπηρέτησή του στην ιεροσύνη δεν τελείωσε.

Έχετε δει τέτοια παραδείγματα σπουδαίων υπηρετών της ιεροσύνης. Απόψε, θα προσπαθήσω να σας μιλήσω σχετικώς με όσα έχω μάθει περί αυτών. Αρχίζει με το να μάθουν σε τίνος την υπηρεσία είναι και για ποιον σκοπό. Όταν αυτή η γνώση ριζώνει στην καρδιά τους, τους κάνει καλύτερους υπηρέτες.

Πρώτον, θα μιλήσω κατευθείαν στους νέους άνδρες της Ααρωνικής Ιεροσύνης. Θα γίνετε επιμελέστεροι καθώς αισθάνεσθε το μέγεθος της εμπιστοσύνης που έχει δείξει σε εσάς ο Θεός. Υπάρχει ένα μήνυμα από την Πρώτη Προεδρία για εσάς στο βιβλιαράκι, *Καθήκον προς τον Θεό:*

«Ο Επουράνιος Πατέρας έχει μεγάλη εμπιστοσύνη και πεποίθηση σε εσάς και έχει μία σπουδαία αποστολή να εκτελέσετε. Θα σας βοηθήσει καθώς στρέφεσθε σε Εκείνον με προσευχή, ενωτίζεσθε τις παροτρύνσεις του Πνεύματος, υπακούτε στις εντολές και να τηρείτε τις διαθήκες που έχετε συνάψει»3.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής επέστρεψε στη γη, προκειμένου να αποκαταστήσει την ιεροσύνη που εσείς νέοι άνδρες φέρετε. Κρατούσε τα κλειδιά της Ααρωνικής Ιεροσύνης. Ο Ιωάννης ήταν

αυτός στον οποίον εστράφη ο Ιησούς, για να βαπτισθεί. Ο Ιωάννης γνώριζε ποιος τον κάλεσε. Είπε στον Κύριο: «Εγώ έχω ανάγκη να βαπτιστώ από σένα»4.

Ο Ιωάννης γνώριζε ότι η ιεροσύνη του Ααρών «κρατά τα κλειδιά της διακονίας των αγγέλων και του ευαγγελίου της μετανοίας και του βαπτίσματος με κατάδυση για την άφεση αμαρτιών», όταν τον έστειλε ο Κύριος να χειροτονήσει τον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερυ στις 15 Μαΐου 1829.5 Γνώριζε ποιος τον κάλεσε και για ποιον ένδοξο σκοπό εστάλη.

Η ιεροσύνη σας σάς επιτρέπει να προσφέρετε τη μετάληψη από τον Δείπνο του Κυρίου στα μέλη της Εκκλησίας Του σήμερα. Αυτό είναι το ίδιο προνόμιο που έδωσε ο Σωτήρας στους Δώδεκα Αποστόλους κατά τη θνητή διακονία Του. Το έκανε πάλι, όταν κάλεσε δώδεκα μαθητές μετά την ανάστασή Του, για να ηγούνται της Εκκλησίας Του.

Ο Ίδιος ο Κύριος, όπως περιγράφεται στο Βιβλίο του Μόρμον, παρείχε τα σύμβολα της απέραντης θυσίας Του και τα χορήγησε στον λαό. Σκεφθείτε Εκείνον και πώς σας τιμά, όταν επιτελείτε την υπηρέτησή σας της ιεροσύνης. Καθώς Τον θυμάστε, θα είσθε αποφασισμένοι να επιτελέσετε αυτήν την ιερά υπηρεσία, όσο μπορείτε όπως Εκείνος, καθώς και πιστώς όπως Εκείνος6.

Αυτό μπορεί να γίνει πρότυπο στη ζωή σας, το οποίο θα αυξήσει τη δύναμή σας να είσθε επιμελείς σε κάθε υπηρέτηση της ιεροσύνης, για την οποία σας προετοιμάζει ο Κύριος και στην οποίαν θα σας καλέσει. Αυτή η αποφασιστικότητα θα σας βοηθήσει να προετοιμασθείτε, ώστε να λάβετε την Μελχισεδική Ιεροσύνη, η οποία κατά τα αρχαία χρόνια απεκαλείτο «Αγία Ιεροσύνη, κατά την Τάξη του Υιού του Θεού»7.

Τώρα, επιθυμώ να μιλήσω σε όσους έχουν κληθεί και έχουν την τιμή να υπηρετούν στη Μελχισεδική Ιεροσύνη. Όπως η Ααρωνική Ιεροσύνη, η Μελχισεδική Ιεροσύνη είναι περισσότερο από εμπιστοσύνη να κάνουμε ό,τι θα έκανε ο Κύριος. Είναι μία πρόσκληση να γίνουμε όπως Εκείνος. Ορίστε η υπόσχεσή Του:

«Γιατί όσοι είναι πιστοί ώστε να αποκτήσουν αυτές τις δύο ιεροσύνες για τις οποίες μίλησα, και να μεγαλύνουν την κλήση τους, εξαγνίζονται από το Πνεύμα ως τη ζωοποίηση του σώματός τους.

»Γίνονται γιοι του Μωυσή και του Ααρών και σπέρμα του Αβραάμ, και η εκκλησία και η βασιλεία, και οι εκλεκτοί του Θεού.

»Και επίσης όλοι όσοι δέχονται αυτήν την ιεροσύνη δέχονται εμένα, λέει ο Κύριος.

»Γιατί αυτός που δέχεται τους δούλους μου δέχεται εμένα.

»Και αυτός που δέχεται εμένα δέχεται τον Πατέρα μου.

»Και αυτός που δέχεται τον Πατέρα μου δέχεται τη βασιλεία του Πατέρα μου. Σ' αυτόν λοιπόν θα δοθούν όλα όσα έχει ο Πατέρας μου»[8].

Υπάρχει ένα πρότυπο με το οποίο όλοι οι φέροντες την ιεροσύνη ανυψώνονται σε αυτήν την ένδοξη ευλογία. Ένα μέρος στις γραφές, όπου ο Κύριος δίδει το πρότυπο για εμάς είναι στο 107ο τμήμα του Διδαχή και Διαθήκες:

«Λοιπόν, τώρα κάθε άνθρωπος ας μάθει το καθήκον του, και ας ενεργεί στη θέση στην οποία έχει οριστεί, με κάθε επιμέλεια.

»Όποιος είναι νωθρός δε θα θεωρηθεί άξιος να σταθεί, και όποιος δε μαθαίνει το καθήκον του και παρουσιάζεται απαράδεκτος δε θα θεωρηθεί άξιος να σταθεί. Πράγματι. Αμήν»[9].

Πρέπει να μάθουμε το καθήκον μας από τον Κύριο και κατόπιν πρέπει να ενεργούμε με κάθε επιμέλεια, να μην είμαστε ποτέ νωθροί ή οκνηροί. Το πρότυπο είναι απλό, αλλά όχι εύκολο να το ακολουθήσουμε. Η προσοχή μας διασπάται με τόση ευκολία. Η μελέτη των ημερησίων νέων μπορεί να φαίνεται πιο ενδιαφέρουσα από το εγχειρίδιο μαθημάτων της ιεροσύνης. Το να καθίσουμε για να ξεκουραστούμε, μπορεί να είναι πιο ελκυστικό από το να κανονίσουμε ραντεβού, προκειμένου να επισκεφθούμε αυτούς που χρειάζονται την υπηρέτηση της ιεροσύνης μας.

Όταν πιάνω τον εαυτόν μου να απομακρύνεται από τα καθήκοντα της ιεροσύνης από άλλα ενδιαφέροντα και όταν το σώμα μου ικετεύει ανάπαυση, ενθαρρύνω τον εαυτόν μου με αυτά τα λόγια: «Θυμήσου Τον». Ο Κύριος είναι το τέλειό μας παράδειγμα επιμελείας στην υπηρέτηση της ιεροσύνης. Είναι ο αρχιστράτηγός μας. Μας κάλεσε. Πηγαίνει εμπρός μας. Μας επέλεξε να Τον ακολουθήσουμε και να φέρουμε άλλους μαζί μας.

Απόψε Τον θυμάμαι και με συγκινεί. Είναι η νύκτα του Σαββάτου πριν από την Κυριακή του Πάσχα, όταν θυμόμαστε την ανάστασή Του. Θυμάμαι το παράδειγμά Του τις προηγούμενες ημέρες.

Από αγάπη για τον Πατέρα Του και για εμάς, επέτρεψε στον εαυτόν Του να υποφέρει πέραν της ικανότητος του θνητού ανθρώπου. Μας είπε ορισμένα από όσα απαιτούσε από Εκείνον εκείνη η απέραντη θυσία. Θυμάσθε τα λόγια:

«Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν μετανοήσουν.

»Όμως αν δεν μετανοήσουν πρέπει να υποφέρουν όπως και εγώ.

»Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, τον Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμορραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα --και ήθελα να μπορούσα να μην πιω το πιρκό ποτήρι, και να υποχωρήσω--

»Παρόλα αυτά, ας είναι δοξασμένος ο Πατέρας· και το ήπια και τελείωσα τις προετοιμασίες μου προς τα τέκνα των ανθρώπων»10.

Από τον σταυρό στον Γολγοθά, ο Σωτήρας ανεφώνησε: «Τετέλεσται»11. Εν συνεχεία, το πνεύμα Του άφησε το σώμα Του και η θνητή σορός Του ετοποθετήθη στοργικά σε ένα μνήμα. Δίδαξε ένα μάθημα με όσα έκανε τρεις ημέρες στον κόσμο των πνευμάτων, πριν από την ανάστασή Του, το οποίο θυμάμαι όποτε βάλλομαι εις πειρασμόν να αισθανθώ ότι έχω τελειώσει κάποιο σκληρό έργο στην υπηρεσία Του και μου αξίζει ανάπαυση.

Το παράδειγμα του Σωτήρος μού δίδει θάρρος να συνεχίσω. Οι κόποι Του στη θνητότητα τελείωσαν, αλλά εισήλθε του κόσμου των πνευμάτων αποφασισμένος να συνεχίσει το ένδοξο έργο του να σώζει ψυχές. Οργάνωσε το έργο των πιστών πνευμάτων να διασώζουν όσους μπορούσαν ακόμη να γίνουν κοινωνοί της ευσπλαχνίας, η οποία κατέστη δυνατή με την εξιλεωτική θυσία Του. Θυμηθείτε τα λόγια από το 138° τμήμα του Διδαχή και Διαθήκες:

«Αλλά ιδέστε, ανάμεσα στους δίκαιους, διοργάνωσε τις δυνάμεις του και όρισε αγγελιαφόρους, ντυμένους με δύναμη και εξουσία, και τους ανέθεσε να πάνε και να φέρουν το φως του ευαγγελίου σε εκείνους που ήταν στο σκοτάδι, σε όλα τα πνεύματα των ανθρώπων. Και έτσι κηρύχθηκε το ευαγγέλιο στους νεκρούς.

»Και οι εκλεκτοί αγγελιαφόροι πήγαν για να αναγγείλουν την ευπρόσδεκτη ημέρα του Κυρίου και διακήρυξαν ελευθερία στους αιχμαλώτους που ήταν δέσμιοι, σε όλους όσοι θα μετανοούσαν για τις αμαρτίες τους και θα δέχονταν το ευαγγέλιο»12.

Όποτε Τον θυμόμαστε, είναι ευκολότερο να ανθιστάμεθα τον πειρασμό να θέλουμε ανάπαυση από το έργο της ιεροσύνης μας. Θα έπρεπε να Τον είχαμε θυμηθεί σήμερα και γι' αυτό είμαστε εδώ να μάθουμε τα καθήκοντά μας, αποφασισμένοι να κάνουμε αυτά για τα οποία έχουμε συνάψει διαθήκη, με κάθε επιμέλεια. Και χάριν του παραδείγματός Του θα υπομείνουμε ώς το τέλος στο έργο που μας δίδει σε αυτήν τη ζωή και θα δεσμευθούμε να κάνουμε το θέλημα του Πατρός Του διά παντός, όπως Εκείνος ήταν και είναι δεσμευμένος.

Αυτή είναι η Εκκλησία του Κυρίου. Μας κάλεσε και μας εμπιστεύθηκε ακόμη και με τις αδυναμίες που ήξερε ότι έχουμε. Ήξερε τις δοκιμασίες που θα αντιμετωπίζαμε. Με πιστή υπηρέτηση και μέσω της εξιλεώσεώς Του, μπορούμε να φθάσουμε στο σημείο να θέλουμε αυτό που θέλει Εκείνος και να γίνουμε αυτό που πρέπει να γίνουμε, για να ευλογήσουμε όσους υπηρετούμε για Εκείνον. Καθώς Τον υπηρετούμε επί μακρού και με επιμέλεια, θα αλλάξουμε. Μπορούμε να γίνουμε περισσότερο σαν Εκείνον.

Έχω δει ενδείξεις αυτού του θαύματος στη ζωή των υπηρετών Του. Το είδα πριν από λίγες εβδομάδες στο σαλόνι ενός πιστού φέροντος την ιεροσύνη.

Το ήξερα ως διάκονο, πατέρα, επίσκοπο και μέλος της προεδρίας πασσάλου. Είχα παρατηρήσει επί δεκαετίες την επιμέλειά του στην υπηρέτηση των τέκνων του Θεού με την ιεροσύνη του.

Η οικογένειά του ήταν συγκεντρωμένη γύρω του, στο σαλόνι του. Εκείνος χαμογελούσε, ενδεδυμένος με λευκό υποκάμισο, κοστούμι και γραβάτα. Εξεπλάγην, αφού ήμουν εκεί και μου είχαν πει ότι ήταν εν τω μέσω οδυνηρής ιατρικής θεραπείας, η οποία δεν τον είχε ιάνει ακόμη.
Κι όμως με είχε χαιρετίσει με χαμόγελο, όπως πρέπει να είχε χαιρετίσει εκατοντάδες άλλους επισκέπτες μια ζωή υπηρετήσεως στην ιεροσύνη. Είχα πάει να τον βοηθήσω στις δοκιμασίες που αντιμετώπιζε, αλλά όπως συμβαίνει τόσο συχνά στην υπηρέτηση της ιεροσύνης, εγώ βοηθήθηκα και εγώ έμαθα.

Καθίσαμε και συνομιλήσαμε ευχάριστα. Μου είπε πώς ο πατέρας του είχε φροντίσει τη μητέρα μου καθώς πλησίαζε εκείνη στον θάνατο. Δεν το γνώριζα αυτό. Τότε συνειδητοποίησα ότι είχε μάθει ως αγόρι από τον επιμελή πατέρα του, που είχε την ιεροσύνη, πώς να υπηρετεί τους άλλους. Αυτή η σκέψη με έκανε ευγνώμονα για τις φορές που είχα πάρει τα μικρά αγόρια μου μαζί μου στις επισκέψεις ιεροσύνης προς παρηγοριά και ευλόγηση.

Ύστερα από λίγα λεπτά, ερώτησε ήσυχα: «Θα ήταν αρμόζον να σε ερωτήσω εάν μπορούσες να μου δώσεις μία ευλογία;» Ο πρώην πρόεδρος πασσάλου του, με τον οποίον είχε υπηρετήσει επί χρόνια, έχρισε την κεφαλή του με έλαιο αφιερωμένο με τη δύναμη της Μελχισεδικής Ιεροσύνης.

Καθώς επισφράγιζα την ευλογία, διδάχθηκα από το Άγιο Πνεύμα τουλάχιστον ένα μέρος από αυτά που είχε ήδη κάνει ο Κύριος για αυτόν τον πιστό φέροντα την ιεροσύνη. Ήταν καθαρός, οι αμαρτίες του είχαν ξεπλυθεί. Ο χαρακτήρας του είχε αλλάξει, ώστε να θέλει αυτά που ήθελε ο Σωτήρας. Δεν φοβόταν τον θάνατο. Επιθυμία της καρδιάς του ήταν να ζει, για να υπηρετεί την οικογένειά του και τα άλλα εκ των τέκνων του Επουρανίου Πατρός που τον χρειάζονταν.

Περιπάτησα τη νύκτα, ευγνώμων που υπήρξα μάρτυς της καλοσύνης του Κυρίους προς τους αδιαλείπτως επιμελείς υπηρέτες της ιεροσύνης Του. Αλλάζει την καρδιά τους, ώστε να θέλουν αυτά που θέλει Εκείνος και να ενεργούν όπως θα ενεργούσε Εκείνος.

Κλείνω τώρα με αυτήν τη συμβουλή προς τους υπηρέτες της ιεροσύνης του Κυρίου. Συλλογισθείτε βαθέως και επιμελώς στις γραφές και τα λόγια των ζώντων προφητών. Επιμείνετε στην προσευχή, για να σας αποκαλύψει το Άγιο Πνεύμα τη φύση του Θεού Πατέρα και του Αγαπημένου Υιού Του. Παρακαλέστε, ώστε το Πνεύμα να σας δείξει αυτά που θέλει να κάνετε ο Κύριος. Σχεδιάστε να το κάνετε. Υποσχεθείτε Του ότι θα υπακούτε. Ενεργήστε με αποφασιστικότητα, έως ότου κάνετε όσα έχει ζητήσει Εκείνος. Και κατόπιν προσευχηθείτε, για να δώσετε ευχαριστίες για την ευκαιρία να υπηρετήσετε και να μάθετε τι θα μπορούσατε να κάνετε εν συνεχεία.

Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας και ο Ιησούς Χριστός ζουν. Είναι ανεστημένα και ένδοξα άτομα που μας αγαπούν και μας προσέχουν. Τα κλειδιά της ιεροσύνης αποκατεστάθησαν από ουράνιους αγγελιαφόρους στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Έχουν περάσει με μία αδιάσπαστη σειρά στον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον. Τα κλειδιά αυτά τα κρατεί έκαστος εκ των ζώντων Αποστόλων.

Σας αφήνω την ευλογία μου, ώστε να φθάσετε στο σημείο να αισθάνεσθε από το Πνεύμα το μέγεθος της εμπιστοσύνης και των υποσχέσεων που έχετε λάβει ως χειροτονημένοι υπηρέτες στην αληθινή Εκκλησία του Κυρίου. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young,* (1997), 128..
2. *Teachings: Brigham Young,* 128.
3. *Εκπληρώνοντας το καθήκον μου προς τον Θεό: Για φέροντες την Ααρωνική Ιεροσύνη* (φυλλάδιο 2010), 5.

4. Κατά Ματθαίον 3:14.
5. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 13.
6. Βλέπε Νεφί Γ΄ 20:3-9.
7. Διδαχή και Διαθήκες 107:3. Βλέπε, επίσης, Άλμα 13:1-9.
8. Διδαχή και Διαθήκες 84:33-38.
9. Διδαχή και Διαθήκες 107:99-100.
10. Διδαχή και Διαθήκες 19:16-19.
11. Κατά Ιωάννην 19:30.
12. Διδαχή και Διαθήκες 138:30-31.

Η προετοιμασία φέρνει ευλογίες

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Ας συλλογισθούμε την κλήση μας, ας σκεφθούμε τις ευθύνες μας και ας ακολουθήσουμε τον Ιησού Χριστό.

Αδελφοί, εσείς που είσθε εδώ στο Κέντρο Συνελεύσεων στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, αποτελείτε εμπνευσμένο θέαμα να βλέπουμε. Είναι εκπληκτικό να συνειδητοποιείς ότι σε χιλιάδες οικήματα συγκεντρώσεων σε όλο τον κόσμο άλλοι σαν και εσάς --συνάδελφοι φέροντες την ιεροσύνη του Θεού-- λαβαίνουν αυτή την εκπομπή με δορυφορική μετάδοση. Οι εθνικότητές σας διαφέρουν και οι γλώσσες σας είναι πολλές, αλλά η ίδια σχέση σας ενώνει. Μας έχει ανατεθεί με εμπιστοσύνη να φέρουμε την ιεροσύνη και να ενεργούμε εν ονόματι του Θεού. Είμαστε οι δέκτες μίας ιεράς εμπιστοσύνης. Πολλά αναμένονται από μας.

Μία εκ των πιο έντονων αναμνήσεών μου είναι όταν παρευρισκόμουν στη συγκέντρωση ιεροσύνης ως προσφάτως χειροτονηθείς διάκονος και τραγουδούσα τον εναρκτήριο ύμνο, «Ελάτε εσείς όλοι οι υιοί του Θεού». Απόψε, επαναλαμβάνω το μήνυμα αυτού του ξεχωριστού ύμνου και σας λέγω: «Ελάτε εσείς όλοι οι υιοί του Θεού που έχετε λάβει την ιεροσύνη»1. Ας συλλογισθούμε την κλήση μας, ας σκεφθούμε τις ευθύνες μας και ας ακολουθήσουμε τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μας».

Πριν από είκοσι χρόνια παρευρέθην σε μία συγκέντρωση μεταλήψεως, όπου τα παιδιά μίλησαν περί του θέματος: Ανήκω στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Αυτά τα αγόρια και τα κορίτσια κατέδειξαν ότι εκπαιδεύονταν για την υπηρέτηση στον Κύριο και τους άλλους. Η μουσική ήταν όμορφη, οι απαγγελίες απεδόθησαν με επιδεξιότητα, και το Πνεύμα εστάλη από τους ουρανούς. Ένας εκ των εγγονών μου, ο οποίος ήταν 11 ετών τότε, είχε μιλήσει περί του Πρώτου Οράματος καθώς παρουσίαζε το μέρος του στο πρόγραμμα. Εν συνεχεία, καθώς ήλθε στους γονείς και τους παππούδες του, του είπα: «Τόμι, νομίζω ότι είσαι σχεδόν έτοιμος να γίνεις ιεραπόστολος».

Απήντησε: «Όχι ακόμη. Έχω ακόμη πολλά να μάθω».

Μέσα στα χρόνια που ακολούθησαν, ο Τόμι πράγματι έμαθε, χάριν των γονέων, των διδασκάλων και των συμβούλων στην εκκλησία οι οποίοι ήταν αφοσιωμένοι και ευσυνείδητοι. Όταν έγινε αρκετά μεγάλος, εκλήθη να υπηρετήσει σε μία ιεραποστολή. Το έκανε με τον πιο αξιότιμο τρόπο.

Νέοι άνδρες, σας νουθετώ να προετοιμασθείτε να υπηρετήσετε ως ιεραπόστολοι. Υπάρχουν πολλά εργαλεία να σας βοηθήσουν να μάθετε τα μαθήματα τα οποία θα σας είναι ωφέλιμα, όπως επίσης θα σας βοηθήσουν να ζήσετε τη ζωή που θα χρειασθεί να έχετε ζήσει, ώστε να είσθε άξιοι. Ένα τέτοιο εργαλείο είναι το βιβλιαράκι, *Για την ενδυνάμωση των νέων,* εκδεδομένο υπό την διεύθυνσιν της Πρώτης Προεδρίας και της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Περιέχει πρότυπα από τα γραπτά και τις διδασκαλίες ηγετών της Εκκλησίας και από τις γραφές, η προσκόλληση στα οποία θα φέρει τις ευλογίες του Επουράνιου Πατρός σας και την καθοδήγηση του Υιού Του στον καθέναν εξ ημών. Επιπλέον, υπάρχουν μαθήματα εγχειριδίου, προσεκτικά προετοιμασμένα ύστερα από μελέτη με προσευχή. Οι οικογένειες έχουν οικογενειακές βραδιές, όπου διδάσκονται οι αρχές του ευαγγελίου. Σχεδόν όλοι σας έχετε την ευκαιρία να παρευρεθείτε στα μαθήματα του σεμιναρίου, τα οποία διδάσκουν αφοσιωμένοι διδάσκαλοι που έχουν χρόνο να προσφέρουν.

Αρχίστε να προετοιμάζεσθε για τον γάμο στον ναό, όπως επίσης και για μία ιεραποστολή. Τα κατάλληλα ραντεβού αποτελούν μέρος αυτής της προετοιμασίας. Σε πολιτισμούς, όπου τα ραντεβού είναι κατάλληλα, μη βγαίνετε ραντεβού μέχρι να γίνετε 16 ετών. Δεν χρειάζεται να βγαίνουν ραντεβού όλοι οι έφηβοι ή δεν θέλουν όλοι. Όταν αρχίζετε να βγαίνετε ραντεβού, πηγαίνετε με ομάδες ή σε διπλό ραντεβού… Βεβαιωθείτε ότι οι γονείς σας συναντούν και [γνωρίζουν αυτούς] με τους οποίους βγαίνετε ραντεβού. Επειδή το ραντεβού αποτελεί προετοιμασία για τον γάμο, «να βγαίνετε ραντεβού μόνον με αυτούς που έχουν υψηλά πρότυπα»2.

Προσέχετε να πηγαίνετε σε μέρη, όπου υπάρχει καλό περιβάλλον, όπου δεν θα έλθετε αντιμέτωποι με τον πειρασμό.

Ένας συνετός πατέρας είπε στον υιό του: «Εάν ποτέ βρεθείς σε ένα μέρος, όπου δεν θα έπρεπε να είσαι, βγες έξω!» Καλή συμβουλή για όλους εμάς.

Οι υπηρέτες του Κυρίου μάς έχουν πάντοτε συμβουλεύσει να ντυνόμαστε καταλλήλως, για να δείχνουμε σεβασμό για τον Επουράνιο Πατέρα μας και για τον εαυτόν μας. Ο τρόπος με τον οποίον ντύνεστε, στέλνει μηνύματα σχετικώς με εσάς και συχνά επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίον εσείς και άλλοι ενεργούν. Να ντύνεστε κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να παροτρύνετε την καλή συμπεριφορά του εαυτού σας και των άλλων γύρω σας. Να αποφεύγετε ακρότητες στην ένδυση και την εμφάνιση, συμπεριλαμβανομένων δερματοστιξιών και τρυπημάτων.

Όλοι χρειάζονται καλούς φίλους. Ο κύκλος των φίλων σας θα επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό τον τρόπο σκέψεως και τη συμπεριφορά σας, όπως και εσείς θα επηρεάσετε άλλους. Όταν

έχετε κοινές αξίες με τους φίλους σας, μπορείτε να ενδυναμώσετε και να παροτρύνετε ο ένας τον άλλον. Να συμπεριφέρεστε σε όλους με καλοσύνη και αξιοπρέπεια. Πολλά μη μέλη έχουν έλθει στην Εκκλησία μέσω φίλων, οι οποίοι τους έχουν προσκαλέσει σε δραστηριότητες της Εκκλησίας.

Το συχνά επαναλαμβανόμενο ρητό ισχύει πάντοτε: «Η εντιμότητα [είναι] η καλύτερη πολιτική»3. Ο νέος άνδρας Άγιος των Τελευταίων Ημερών ζει όπως διδάσκει και όπως πιστεύει. Είναι έντιμος με τους άλλους. Είναι έντιμος με τον εαυτόν του. Είναι έντιμος με τον Θεό. Είναι έντιμος από συνήθεια και μηχανικώς. Όταν πρέπει να ληφθεί μία δύσκολη απόφαση, ποτέ δεν διερωτάται: «Τι θα νομίζουν οι άλλοι;» αλλά αντιθέτως «Τι θα σκέπτομαι εγώ για τον εαυτόν μου;»

Για ορισμένους, θα έλθει ο πειρασμός να αθετήσουν ένα προσωπικό πρότυπο εντιμότητος. Σε μία τάξη εργατικού νόμου, στο πανεπιστήμιο όπου φοιτούσα, θυμάμαι ότι ένας συγκεκριμένος συμφοιτητής ποτέ δεν προετοιμαζόταν για τις συζητήσεις στην τάξη. Σκέφθηκα: «Πώς πρόκειται να περάσει την τελική εξέταση;»

Ανεκάλυψα την απάντηση, όταν ήλθε στην τάξη για το τελικό διαγώνισμα, μία χειμωνιάτικη ημέρα, φορώντας στα γυμνά πόδια του μόνον ένα ζεύγος σανδάλια. Εξεπλάγην και τον παρακολουθούσα καθώς άρχιζε το μάθημα. Όλα τα βιβλία μας είχαν τοποθετηθεί επάνω στο πάτωμα κατά τις οδηγίες. Έβγαλε τα σανδάλια από τα πόδια του και κατόπιν, με τα δάκτυλα που είχε εκπαιδεύσει και είχε προετοιμάσει με γλυκερίνη, άνοιγε με επιδεξιότητα τις σελίδες ενός εκ των βιβλίων που είχε βάλει στο πάτωμα, και με τον τρόπο αυτόν έβλεπε τις απαντήσεις στις ερωτήσεις του διαγωνίσματος.

Έλαβε έναν εκ των υψηλότερων βαθμών σε αυτό το μάθημα του εργατικού νόμου. Όμως, ήλθε η ημέρα της απονομής δικαιοσύνης. Αργότερα, καθώς προετοιμαζόταν για το τελικό του διαγώνισμα, για πρώτη φορά ο κοσμήτωρ που ήταν υπεύθυνος για το συγκεκριμένο μάθημα είπε: «Εφέτος θα ξεφύγω από την παράδοση και θα διεξάγω ένα προφορικό, αντί γραπτού, τεστ». Ο αγαπημένος μας ειδικός, εκπαιδευθείς στα δάκτυλα των ποδιών, ευρέθη σε αμηχανία σε εκείνη την περίσταση και απέτυχε στο διαγώνισμα.

Ο τρόπος που μιλάτε και οι λέξεις που χρησιμοποιείτε λέγουν πολλά για την εικόνα που επιλέγετε να απεικονίζετε. Να χρησιμοποιείτε γλώσσα που οικοδομεί και ανυψώνει τους γύρω σας. Η βλάσφημη, χυδαία ή αγενής γλώσσα και τα ακατάλληλα ή ανήθικα αστεία είναι προσβλητικά στον Κύριο. Ποτέ μη χρησιμοποιείτε κατά εσφαλμένο τρόπο το όνομα του Θεού ή του Ιησού Χριστού. Ο Κύριος είπε: «Μη πάρεις το όνομα του Κυρίου του Θεού σου μάταια»4.

Ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς έχει συμβουλεύσει να επιζητούμε «κάτι ενάρετο, ωραίο, είτε καλής φήμης είτε αξιέπαινο»5. Ό,τι διαβάζετε, ακούτε ή βλέπετε, σας επηρεάζει.

Η πορνογραφία είναι ιδιαιτέρως επικίνδυνη και εθιστική. Η περίεργη εξερεύνηση της πορνογραφίας μπορεί να γίνει καταναγκαστική συνήθεια, οδηγώντας σε πιο άσεμνο υλικό και στη σεξουαλική παράβαση. Να αποφεύγετε την πορνογραφία πάση θυσία.

Μη φοβάστε να βγαίνετε από μία τον κινηματογράφο, να κλείνετε τον τηλεοπτικό δέκτη ή να αλλάζετε ραδιοφωνικό σταθμό, εάν αυτό που παρουσιάζεται, δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα του Επουράνιου Πατρός σας. Εν ολίγοις, εάν έχετε οιεσδήποτε ερωτήσεις εάν μία συγκεκριμένη ταινία, ένα βιβλίο ή άλλο είδος ψυχαγωγίας είναι κατάλληλο, μην την βλέπετε, μην το διαβάζετε, μη συμμετάσχετε.

Ο Απόστολος Παύλος διεκήρυξε: «Δεν ξέρετε ότι είστε ναός του Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας; …ο ναός του Θεού είναι άγιος, που είστε εσείς»6. Αδελφοί, είναι ευθύνη μας να διατηρούμε τον ναό μας καθαρό και αγνό.

Τα επικίνδυνα ναρκωτικά και άλλες χημικές ουσίες, η εσφαλμένη χρήση συνταγογραφημένων φαρμάκων, το οινόπνευμα, ο καφές, το τέιον και προϊόντων καπνού καταστρέφουν τη σωματική, διανοητική και πνευματική ευημερία σας. Οιαδήποτε μορφή οινοπνεύματος είναι επιβλαβής για το πνεύμα και το σώμα σας. Ο καπνός μπορεί να σας σκλαβώσει, να αποδυναμώσει τους πνεύμονές σας και να συντομεύσει τη ζωή σας.

Η μουσική μπορεί να σας βοηθήσει να πλησιάσετε τον Επουράνιο Πατέρα σας. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί, για να μορφώσει, να ανυψώσει πνευματικώς, να εμπνεύσει και να ενώσει. Εντούτοις, η μουσική, με τον ρυθμό, τον κτύπο και τους στίχους της, μπορεί να θολώσει την πνευματική ευαισθησία σας. Τα αρνητικά αποτελέσματα είναι πολύ μεγάλα, εάν γεμίσετε τον νου σας με ανάξια μουσική.

Επειδή η σεξουαλική οικειότητα είναι τόσο ιερά, ο Κύριος απαιτεί αυτοέλεγχο και αγνότητα πριν από τον γάμο, καθώς επίσης πλήρη πίστη μετά τον γάμο. Στο ραντεβού, να συμπεριφέρεστε στην συνοδό σας με σεβασμό και να αναμένετε από την συνοδό σας τον ίδιο σεβασμό για σας. Τα δάκρυα ακολουθούν αναπόφευκτα την παράβαση.

Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι, ένατος Πρόεδρος της Εκκλησίας, έδωσε τη συμβουλή: «Σας ικετεύω να κάνετε καθαρές σκέψεις». Κατόπιν έκανε αυτήν τη σημαντική διακήρυξη αληθείας: «Κάθε σκέψη προηγείται μίας πράξεως. Εάν θέλουμε να ελέγχουμε τις πράξεις

μας, πρέπει να ελέγχουμε τις σκέψεις μας». Αδελφοί, γεμίστε τον νου σας με καλές σκέψεις και οι πράξεις σας θα γίνουν κατάλληλες. Είθε ο καθένας εξ υμών να επαναλαμβάνει με αλήθεια τα λόγια από τον Τένισον, ειπωμένα από τον σερ Γκάλαχαντ: «Η δύναμή μου είναι σαν τη δύναμη δέκα, επειδή η καρδιά μου είναι αγνή»7.

Όχι πριν από πολύ καιρό, ο συγγραφέας μίας εργασίας περί εφηβικής σεξουαλικότητας συνόψισε την έρευνά του, λέγοντας ότι η κοινωνία στέλνει στους εφήβους ένα ανάμεικτο μήνυμα: οι διαφημίσεις και τα Μ.Μ.Ε. διαβιβάζουν «πολύ βαρεία μηνύματα ότι η σεξουαλική δραστηριότητα είναι αποδεκτή και αναμενόμενη», παροτρύνσεις που ενίοτε καθιστούν δύσκολο στους νέους να ακούσουν τους ειδικούς και τις εκκλήσεις των γονεών. Ο Κύριος ξεκόβει όλα τα μηνύματα των Μ.Μ.Ε. με σαφή και ακριβή γλώσσα, όταν μας δηλώνει: «Να είστε καθαροί»8.

Όποτε έρχεται ο πειρασμός, θυμηθείτε τη σοφή συμβουλή του Αποστόλου Παύλου, που διεκήρυξε: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβε, παρά μονάχα ανθρώπινος· όμως, είναι πιστός ο Θεός, ο οποίος δεν θα σας αφήσει να πειραστείτε περισσότερο από τη δύναμή σας, αλλά μαζί με τον πειρασμό θα κάνει και την έκβαση, ώστε να μπορείτε να υποφέρετε»9.

Όταν επικυρωθήκατε μέλος της Εκκλησίας, σας εδόθη το δικαίωμα να έχετε το Άγιο Πνεύμα ως σύντροφό σας. Μπορεί να σας βοηθήσει να κάνετε καλές επιλογές. Όταν αντιμετωπίζετε δυσκολίες ή πειρασμούς, δεν χρειάζεται να αισθάνεσθε μόνοι. Να θυμάστε ότι η προσευχή είναι το διαβατήριο για την πνευματική δύναμη.

Εάν έχει σκοντάψει κάποιος στο ταξίδι του, υπάρχει ο δρόμος της επιστροφής. Η διαδικασία ονομάζεται μετάνοια. Ο Σωτήρας μας πέθανε, για να προσφέρει σε εσάς και σε εμένα αυτήν την ευλογημένη δωρεά. Το μονοπάτι ίσως είναι δύσκολο, αλλά η υπόσχεση είναι αληθινή: «Αν οι αμαρτίες σας είναι σαν το πορφυρούν, θα γίνουν άσπρες σαν το χιόνι»10.

Μη θέτετε σε κίνδυνο την αιώνια ζωή σας. Τηρείτε τις εντολές του Θεού. Εάν έχετε αμαρτήσει, όσο το συντομότερο αρχίσετε την επιστροφή σας, τόσο το συντομότερο θα βρείτε την ειρήνη και χαρά που έρχεται με το θαύμα της συγχωρήσεως. Η ευτυχία προέρχεται από το να ζείτε με τον τρόπο που ο Κύριος θέλει να ζείτε και από την υπηρέτηση προς τον Θεό και τους άλλους.

Η πνευματική δύναμη προέρχεται συχνά μέσω ανιδιοτελούς υπηρετήσεως. Πριν από μερικά χρόνια, επισκέφθηκα αυτό που τότε απεκαλείτο Ιεραποστολή Καλιφόρνιας, όπου πήρα συνέντευξη από έναν νεαρό ιεραπόστολο από τη Γεωργία. Ενθυμούμαι που του είπα: «Στέλνεις ένα γράμμα κάθε εβδομάδα σπίτι, στους γονείς σου;»

Απήντησε: «Ναι, αδελφέ Μόνσον».

Κατόπιν ερώτησα: «Σου αρέσει να λαμβάνεις γράμματα από το σπίτι;»

Δεν απήντησε. Εντέλει, ερώτησα: «Πότε ήταν η τελευταία φορά που έλαβες γράμμα από το σπίτι;»

Με τρεμάμενη φωνή, απήντησε: «Ποτέ δεν έχω λάβει γράμμα από το σπίτι. Ο πατέρας μου είναι μόνον διάκονος και η μητέρα μου δεν είναι μέλος της Εκκλησίας. Με παρεκάλεσαν να μην έλθω. Είπαν ότι εάν έφευγα για μία ιεραποστολή, δεν θα μου έγραφαν. Τι να κάνω, αδελφέ Μόνσον;»

Προσέφερα μία σιγανή προσευχή στον Επουράνιο Πατέρα μου: «Τι θα πρέπει να πω σε αυτόν τον νεαρό υπηρέτη Σου, ο οποίος έχει θυσιάσει τα πάντα, για να Σε υπηρετεί;» Και ήλθε η έμπνευση. Είπα: «Πρεσβύτερε, στέλνε γράμμα σπίτι, στη μητέρα και τον πατέρα σου κάθε εβδομάδα της ιεραποστολής σου. Να τους λες τι κάνεις. Να τους λες πόσο πολύ τους αγαπάς και κατόπιν να καταθέτεις τη μαρτυρία σου σε εκείνους».

Ερώτησε: «Θα μου γράψουν κατόπιν;»

Απήντησα: «Κατόπιν θα σου γράψουν».

Φύγαμε και εγώ πήρα τον δρόμο μου. Μήνες αργότερα παρευρισκόμουν σε μία συνέλευση πασσάλου στη Νότιο Καλιφόρνια, όταν ένας νεαρός ιεραπόστολος ήλθε σε εμένα και είπε: «Αδελφέ Μόνσον, με θυμάσαι; Είμαι ο ιεραπόστολος που δεν είχε λάβει γράμμα από τη μητέρα και τον πατέρα του κατά τη διάρκεια των πρώτων εννέα μηνών στο ιεραποστολικό πεδίο. Μου είπες: ‘Στέλνε γράμμα στο σπίτι κάθε εβδομάδα, Πρεσβύτερε, και οι γονείς σου θα σου γράψουν’». Κατόπιν ερώτησε: «Θυμάσαι εκείνη την υπόσχεση, Πρεσβύτερε Μόνσον;»

Θυμόμουν. Ερώτησα: «Έχεις νέα από τους γονείς σου;»

Έβαλε το χέρι στην τσέπη του και έβγαλε μία δέσμη γράμματα με ένα λάστιχο γύρω από αυτά, πήρε ένα γράμμα από το επάνω μέρος της στοίβας και είπε: «Αν έχω νέα από τους γονείς μου! Άκου αυτό το γράμμα από τη μητέρα μου: ‘Υιέ μου, απολαμβάνουμε τόσο πολύ τα γράμματά σου. Είμαστε υπερήφανοι για εσένα, τον ιεραπόστολό μας. Μάντεψε! Ο μπαμπάς χειροτονήθηκε ιερέας. Προετοιμάζεται να με βαπτίσει. Συναντώ τους ιεραποστόλους και σε έναν χρόνο από τώρα θέλουμε να έλθουμε στην Καλιφόρνια, όταν

ολοκληρώσεις την ιεραποστολή σου, γιατί εμείς, μαζί σου, θα θέλαμε να γίνουμε παντοτινή οικογένεια, αφού εισέλθουμε του ναού του Κυρίου'». Αυτός ο νεαρός ιεραπόστολος ερώτησε: «Αδελφέ Μόνσον, ο Επουράνιος Πατέρας πάντοτε εισακούει τις προσευχές και εκπληρώνει τις υποσχέσεις ενός Αποστόλου;»

Απήντησα: «Όταν κάποιος έχει πίστη, όπως εσύ επέδειξες, ο Επουράνιος Πατέρας μας εισακούει τέτοιες προσευχές και απαντά με τον δικό Του τρόπο».

Καθαρά χέρια, αγνή καρδιά και πρόθυμος νους είχαν αγγίξει τους ουρανούς. Μία ευλογία, απεσταλμένη από τους ουρανούς, είχε απαντήσει στην ένθερμη προσευχή της ταπεινής καρδιάς ενός ιεραποστόλου.

Αδελφοί, είναι η προσευχή μου, ώστε να ζούμε κατά τέτοιον τρόπο, ώστε και εμείς να αγγίξουμε τους ουρανούς και να ευλογηθούμε ομοίως, καθένας εξ ημών, στο όνομα του Δότη όλων των ευλογιών, δηλαδή του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. "Come, All Ye Sons of God," *Hymns*, αρ. 322.
2. *Για την ενδυνάμωση των νέων* (βιβλιαράκι, 2001), 24, 25.
3. Miguel de Cervantes, στο John Bartlett, συλλεχθέντα υπό, *Familiar Quotations*, 14η έκδοση, (1968), 197.
4. Έξοδος 20:7.
5. Άρθρα της Πίστεως 1:13.
6. 1 Προς Κορινθίους Α' 3:16-17.
7. Alfred Lord Tennyson, στο *Familiar Quotations*, 647.
8. Διδαχή και Διαθήκες 38:42.
9. 1 Προς Κορινθίους Α' 10:13.
10. Ησαΐας 1:18.

Συγκέντρωση πρωινού Κυριακής

«Είσθε τα χέρια μου»

Από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Ως μαθητές του Ιησού Χριστού, έχουμε κληθεί να υποστηρίζουμε και να θεραπεύουμε αντί να καταδικάζουμε.

Λέγεται μία ιστορία ότι κατά τη διάρκεια του βομβαρδισμού μίας πόλεως κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, ένα μεγάλο άγαλμα του Ιησού Χριστού έπαθε σοβαρή ζημία. Όταν οι κάτοικοι της πόλεως ανεκάλυψαν το άγαλμα ανάμεσα στα μπάζα, θρήνησαν επειδή ήταν ένα αγαπημένο σύμβολο της πίστεώς τους και της παρουσίας του Θεού στη ζωή τους.

Οι ειδικοί ήσαν εις θέσιν να επισκευάσουν το μεγαλύτερο μέρος του αγάλματος, αλλά τα χέρια του είχαν πάθει τόση ζημία που δεν μπορούσαν να αποκατασταθούν. Ορισμένοι πρότειναν να προσλάβουν έναν γλύπτη, για να κάνει νέα χέρια, αλλά άλλοι ήθελαν να το αφήσουν όπως ήταν -- μία συνεχής υπενθύμιση της τραγωδίας του πολέμου. Τελικώς, το άγαλμα παρέμεινε χωρίς χέρια. Εντούτοις, οι άνθρωποι της πόλεως προσέθεσαν στη βάση του αγάλματος του Ιησού Χριστού μία πινακίδα που αυτά τα απλά λόγια: «Είσθε τα χέρια μου».

Είμαστε τα χέρια του Χριστού
Υπάρχει ένα βαθυστόχαστο μάθημα σε αυτήν την ιστορία. Όταν σκέπτομαι τον Σωτήρα, συχνά Τον φαντάζομαι με τα χέρια απλωμένα, να προσεγγίζει για παρηγοριά, ίαση, ευλογία και αγάπη. Και πάντοτε ομιλούσε *με* τους ανθρώπους -- ποτέ *αφ' υψηλού.* Αγαπούσε τους ταπεινούς και τους πράους και περιπατούσε ανάμεσά τους, εκτελώντας διακονία σε αυτούς και προσφέροντας βοήθεια και σωτηρία.

Αυτό έκανε κατά τη διάρκεια της θνητής ζωής Του. Αυτό θα έκανε, εάν ζούσε ανάμεσά μας σήμερα. Και αυτό θα πρέπει να κάνουμε ως μαθητές Του και μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Αυτό το όμορφο πρωινό του Πάσχα οι σκέψεις και η καρδιά μας πλησιάζουν σε Εκείνον -- την αλήθεια του Ισραήλ και το Φως του Κόσμου.

Καθώς μιμούμεθα το τέλειο παράδειγμά Του, τα χέρια μας μπορούν να γίνουν δικά Του χέρια· τα μάτια μας, μάτια Του, η καρδιά μας, καρδιά Του.

Τα χέρια μας μπορούν να αγκαλιάζουν

Έχω εντυπωσιασθεί βαθέως από τον τρόπο με τον οποίον τα μέλη της Εκκλησίας μας προσεγγίζουν τους άλλους. Καθώς ακούμε για την ανιδιοτελή θυσία και την συγκλονιστική συμπόνια σας, η καρδιά μας γεμίζει με ευγνωμοσύνη και ευτυχία. Είσθε το λαμπρό φως στον κόσμο, και είσθε γνωστοί για την καλοσύνη και τη συμπόνια σας σε όλη την υφήλιο.

Δυστυχώς, κατά διαστήματα ακούμε επίσης για μέλη της Εκκλησίας που αποθαρρύνονται, και συνεπώς, σταματούν να έρχονται και να συμμετέχουν στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας μας, διότι νομίζουν ότι δεν ταιριάζουν.

Όταν ήμουν μικρό αγόρι, κατά το επακόλουθο του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου, η Γερμανία είχε διαλυθεί και ήταν σε ερείπια. Πολλοί άνθρωποι πεινούσαν, ήταν άρρωστοι και πέθαιναν. Θυμάμαι καλά τις ανθρωπιστικές αποστολές τροφίμων και ενδυμασίας που έρχονταν από την Εκκλησία στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Μέχρι σήμερα μπορώ ακόμη να θυμηθώ τη μυρωδιά των ενδυμάτων και μπορώ ακόμη να γευθώ τη γλυκύτητα της κομπόστας ροδάκινο.

Υπήρξαν ορισμένοι που προσεχώρησαν στην Εκκλησία λόγω των αγαθών που έλαβαν τότε. Ορισμένα μέλη έβλεπαν αφ' υψηλού αυτούς τους νεοφώτιστους. Τους αποκαλούσαν ακόμη και με μία προσβλητική ονομασία: *Büchsen Mormonen* ή «κονσερβαρισμένους Μορμόνους». Αγανακτούσαν με αυτά τα νέα μέλη, διότι πίστευαν ότι άπαξ και οι εγκόσμιες ανάγκες τους καλύπτονταν, θα έφευγαν.

Ενώ ορισμένοι όντως έφυγαν, πολλοί παρέμειναν -- ήλθαν στην εκκλησία, γεύθηκαν τη γλυκύτητα του ευαγγελίου και ένοιωσαν την τρυφερή αγκάλη στοργικών αδελφών. Ανεκάλυψαν το «σπίτι». Και τώρα, τρεις και τέσσερις γενεές αργότερα, πολλές οικογένειες εντοπίζουν την ιδιότητά τους ως μελών της Εκκλησίας σε αυτούς τους νεοφώτιστους.

Ελπίζω ότι καλωσορίζουμε και αγαπούμε όλα τα τέκνα του Θεού, συμπεριλαμβανομένων αυτών που ενδεχομένως ενδύονται, φαίνονται, μιλούν ή απλώς κάνουν πράγματα διαφοροτρόπως. Δεν είναι καλό να κάνουμε τους άλλους να αισθάνονται σαν να ήταν ελαττωματικοί. Ας ανυψώσουμε τους γύρω μας. Ας προτείνουμε μία χείρα καλωσορίσματος. Ας απονείμουμε στους αδελφούς και τις αδελφές μας στην Εκκλησία έναν ειδικό βαθμό ανθρωπισμού, συμπόνιας και χριστιανικής αγάπης, ώστε να αισθανθούν επιτέλους ότι έχουν βρει τελικώς το σπιτικό.

Όταν μπαίνουμε σε πειρασμό να κρίνουμε, ας σκεπτόμαστε τον Σωτήρα, ο οποίος «αγαπάει τον κόσμο, και μάλιστα τόσο ώστε δίνει την ίδια του τη ζωή για να μπορέσει να τραβήξει *όλους* τους ανθρώπους προς αυτόν.

…[Και] λέει: Ελάτε προς εμάς όλοι εσείς, άκρα της γης…[γιατί] *όλοι* οι άνθρωποι έχουν το προνόμιο ο ένας όπως και ο άλλος, και κανένας δεν αποκλείεται»1.

Καθώς διαβάζω τις γραφές φαίνεται ότι όσοι λαμβάνουν την πιο δυνατή επιτίμηση του Σωτήρος είναι συχνά αυτοί που έχουν σε μεγάλη υπόληψη τον εαυτόν τους λόγω του πλούτου, της επιρροής ή της χρηστότητος όπως την αντιλαμβάνονται εκείνοι.

Σε μία περίσταση ο Σωτήρας δίδαξε μία παραβολή για δύο άνδρες που πήγαν στον ναό να προσευχηθούν. Ο ένας άνδρας, ένας ευυπόληπτος Φαρισαίος προσευχήθηκε: «Σε ευχαριστώ, Θεέ, επειδή δεν είμαι όπως και οι λοιποί άνθρωποι, άρπαγες, άδικοι, μοιχοί ή και όπως αυτός ο τελώνης. Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα, αποδεκατίζω όλα όσα έχω».

Ο άλλος άνδρας, ένας μισητός τελώνης, στεκόταν «μακριά [και] δεν ήθελε ούτε τα μάτια του να υψώσει στον ουρανό, αλλά χτυπούσε στο στήθος του, λέγοντας: Ο Θεός, σκέπασε με έλεος εμένα τον αμαρτωλό». Και ο Ιησούς είπε: «Σας λέω: Αυτός κατέβηκε στο σπίτι του δικαιωμένος, παρά εκείνος»2.

Αληθώς, «όλοι α[μαρτήσαμε] και στερού[μαστε] τη δόξα του Θεού»3. Όλοι έχουμε ανάγκη την ευσπλαχνία. Εκείνη την τελευταία ημέρα, όταν κληθούμε στο βήμα κρίσεως του Θεού, δεν ελπίζουμε ότι οι πολλές μας ατέλειες θα συγχωρηθούν; Δεν λαχταρούμε να αισθανθούμε την αγκάλη του Σωτήρος;

Φαίνεται απλώς ορθό και πρέπον να απευθύνουμε στους άλλους αυτό που τόσο διακαώς επιθυμούμε αφ' εαυτού μας.

Δεν προτείνω να αποδεχθούμε την αμαρτία ή να παραβλέψουμε το κακό στην προσωπική ζωή μας ή στον κόσμο. Μολοντούτο, κατά τον ζήλο μας, ενίοτε συγχέουμε την αμαρτία με τον αμαρτωλό και καταδικάζουμε πολύ γρήγορα και με πολύ λίγη συμπόνια. Γνωρίζουμε από σύγχρονη αποκάλυψη ότι «η αξία των ψυχών είναι μεγάλη στα μάτια του Θεού»4. Δεν μπορούμε να εκτιμήσουμε την αξία μίας άλλης ψυχής περισσότερο από το να μπορέσουμε να μετρήσουμε την έκταση του σύμπαντος. Κάθε άτομο που συναντούμε είναι πολύ σημαντικό άτομο για τον Επουράνιο Πατέρα μας. Άπαξ και το καταλάβουμε αυτό, μπορούμε να αρχίσουμε να καταλαβαίνουμε πώς θα πρέπει να φερόμαστε στους συνανθρώπους μας.

Μία γυναίκα που χρόνια ήταν μέσα σε δοκιμασίες και λύπη είπε μέσα στα δάκρυά της: «Έφθασα στο σημείο να συνειδητοποιήσω ότι είμαι σαν ένα χαρτονόμισμα 20 δολαρίων -- τσαλακωμένο, σκισμένο, βρόμικο, κακομεταχειρισμένο και στραπατσαρισμένο. Όμως είμαι ακόμη ένα χαρτονόμισμα των 20 δολαρίων. Αξίζω κάτι. Αν και μπορεί να μην φαίνομαι τόσο πολύ, αν και έχω κτυπηθεί και χρησιμοποιηθεί, αξίζω ακόμη τα 20 ολόκληρα δολάρια.

Τα χέρια μας μπορούν να παρηγορούν

Με αυτό κατά νου, ας απλωθεί η καρδιά και τα χέρια μας με συμπόνια προς τους άλλους, διότι όλοι βαδίζουν στο δικό τους δύσκολο μονοπάτι. Ως μαθητές του Ιησού Χριστού, του Διδασκάλου μας, έχουμε κληθεί να υποστηρίζουμε και να θεραπεύουμε αντί να καταδικάζουμε. Έχουμε προσταχθεί να πενθούμε με εκείνους που πενθούν και να ανακουφίζουμε εκείνους που έχουν ανάγκη ανακουφίσεως5.

Είναι ανάξιό μας ως χριστιανοί να σκεπτόμαστε ότι όσοι υποφέρουν αξίζουν όσα περνούν. Η Κυριακή του Πάσχα είναι μία καλή ημέρα να θυμηθούμε ότι ο Σωτήρας μας πήρε προθύμως επάνω Του τον πόνο, την ασθένεια και τα δεινά όλων εμάς -- ακόμη και αυτών εξ ημών που φαίνεται ότι μας αξίζουν τα δεινά6.

Στο βιβλίο των Παροιμιών, διαβάζουμε ότι «σε κάθε καιρό αγαπάει ο φίλος, και ο αδελφός γεννιέται για καιρό ανάγκης»7. Ας αγαπούμε πάντοτε. Και ας είμαστε ιδιαιτέρως εκεί για τους αδελφούς και τις αδελφές μας κατά την εποχή της αντιξοότητος.

Τα χέρια μας μπορούν να υπηρετούν

Ένας παλαιός ιουδαϊκός θρύλος κάνει λόγο περί δύο αδελφών, του Αβράμ και του Ζίμρι, στους οποίους άνηκε ένα χωράφι και το καλλιεργούσαν μαζί. Συνεφώνησαν να διαμοιράσουν τόσο το έργο όσο και τη συγκομιδή ισομερώς. Μία νύκτα καθώς τελείωνε η συγκομιδή, ο Ζίμρι δεν μπορούσε να κοιμηθεί, διότι δεν φαινόταν σωστό ότι ο Αβράμ, ο οποίος είχε μία σύζυγο και επτά υιούς να αναθρέψει, θα έπρεπε να λάβει μόνον το ήμισυ της συγκομιδής, ενώ εκείνος μόνον με τον ίδιο του τον εαυτόν είχε τόσα πολλά.

Έτσι, ο Ζίμρι ντύθηκε και πήγε ήσυχα στο χωράφι, όπου πήρε ένα τρίτο από τη συγκομιδή του και το έβαλε στον σωρό του αδελφού του. Κατόπιν επέστρεψε στο κρεβάτι του, ικανοποιημένος που είχε κάνει το σωστό.

Εντωμεταξύ, ούτε ο Αβράμ μπορούσε να κοιμηθεί. Σκεπτόταν τον καημένο του αδελφό, τον Ζίμρι, που ήταν ολομόναχος και δεν είχε υιούς να τον βοηθούν στην εργασία. Δεν φαινόταν σωστό ότι ο Ζίμρι, ο οποίος εργαζόταν μόνος του τόσο σκληρά, θα έπρεπε να πάρει μόνον

το ήμισυ της συγκομιδής. Ασφαλώς, αυτό δεν ήταν ευάρεστο προς τον Θεό. Έτσι, ο Αβράμ πήγε ήσυχα στο χωράφι, όπου πήρε ένα τρίτο από τη συγκομιδή του και το έβαλε στον σωρό του αγαπημένου αδελφού του.

Το επόμενο πρωί, τα αδέλφια πήγαν στο χωράφι και ήταν και οι δύο έκπληκτοι που οι σωροί ομοίαζαν ακόμη το ίδιο μέγεθος. Εκείνη τη νύκτα και τα δύο αδέλφια ξεγλίστρησαν από το σπίτι τους, για να επαναλάβουν τις προσπάθειές τους της προηγουμένης νυκτός. Όμως αυτήν τη φορά ανεκάλυψε ο ένας τον άλλον, και όταν έγινε αυτό, έκλαιγαν και αγκαλιάσθηκαν. Κανείς εκ των δύο δεν μπορούσε να μιλήσει, διότι η καρδιά τους ήταν κατασυγκινημένη από αγάπη και ευγνωμοσύνη8.

Αυτό είναι το πνεύμα της συμπόνιας: ότι αγαπούμε τους άλλους σαν τον εαυτόν μας9, επιζητούμε την ευτυχία τους, και τους κάνουμε όπως ελπίζουμε ότι θα έκαναν εκείνοι σε εμάς10.

Η αληθινή αγάπη απαιτεί πράξεις

Η αληθινή αγάπη απαιτεί πράξεις. Μπορούμε να μιλάμε περί αγάπης όλη την ημέρα -- μπορούμε να γράφουμε σημειώματα ή ποιήματα που την διαλαλούν, να τραγουδούμε τραγούδια που την επαινούν, και να λέγουμε ομιλίες που την παροτρύνουν-- αλλά έως ότου εκδηλώσουμε αυτήν την αγάπη με πράξεις, τα λόγια μας δεν είναι τίποτε παρά «ένα κομμάτι χαλκός που βγάζει ήχους ή ένα κύμβαλο που αλαλάζει»11.

Ο Χριστός δεν μίλησε απλώς περί αγάπης· την έδειχνε κάθε ημέρα της ζωής Του. Δεν απομακρύνθηκε από το πλήθος. Όντας ανάμεσα στους ανθρώπους, ο Ιησούς προσέγγισε τον μοναδικό. Διέσωσε τον απολωλότα. Δεν δίδαξε απλώς σε μία τάξη σχετικώς με το να προσεγγίζουμε με αγάπη και μετά ανέθεσε το ουσιαστικό έργο σε άλλους. Όχι μόνον δίδαξε, αλλά μας έδειξε πώς να «να περιθάλπ[ουμε] τους αδύναμους, να ενισχύ[ουμε] τα χέρια που κρέμονται κάτω, και να στερεώ[νουμε] τα γόνατα που έχουν παραλύσει»12.

Ο Χριστός γνωρίζει πώς να εκτελεί διακονία στους άλλους τέλεια. Όταν ο Σωτήρας απλώνει τα χέρια Του, όσοι αγγίζει ανυψώνονται και γίνονται μεγαλύτεροι, δυνατότεροι και καλύτεροι άνθρωποι ως αποτέλεσμα.

Εάν είμαστε τα χέρια Του, δεν θα πρέπει να κάνουμε το ίδιο;

Μπορούμε να αγαπούμε όπως Εκείνος

Ο Σωτήρας απεκάλυψε τις τέλειες προτεραιότητες για τη ζωή μας, το σπιτικό μας, τον τομέα μας, τις κοινότητες και τα έθνη μας, όταν έκανε λόγο περί αγάπης ως της

μεγαλυτέρας εντολής επί της οποίας «κρέμονται όλος ο νόμος και οι προφήτες»13. Μπορούμε να περνούμε τις ημέρες μας, έχοντας εμμονές για τις λεπτομέρειες της ζωής, του νόμου και μακρών καταλόγων πραγμάτων που πρέπει να κάνουμε. Όμως, εάν παραμελούμε τις μεγάλες εντολές, χάνουμε το νόημα και είμαστε σύννεφα δίχως νερό, περιπλανώμενα στους ανέμους, και δένδρα χωρίς καρπό14.

Χωρίς αυτήν την αγάπη για τον Θεό Πατέρα και τους συνανθρώπους μας, είμαστε απλώς το σχήμα της Εκκλησίας Του -- χωρίς την ουσία. Ποιο καλό έχει η διδασκαλία μας χωρίς αγάπη; Τι καλό έχει το έργο ιεραποστολής, ναού ή προνοίας χωρίς αγάπη;

Η αγάπη είναι αυτή που ενέπνευσε τον Επουράνιο Πατέρα μας να δημιουργήσει το πνεύμα μας· είναι αυτό που οδήγησε τον Σωτήρα μας στον κήπο της Γεθσημανή, για να καταστήσει τον εαυτόν Του λύτρα για τις αμαρτίες μας. Η αγάπη είναι το μέγα κίνητρο του σχεδίου σωτηρίας. Είναι η πηγή ευδαιμονίας, η εσαεί ανανεωτική πηγή ιάσεως, η πολύτιμη κρήνη ελπίδος.

Καθώς εκτείνουμε το χέρι και την καρδιά μας προς τους άλλους με χριστιανική αγάπη, κάτι το υπέροχο μας συμβαίνει. Το πνεύμα μας θεραπεύεται, εκλεπτύνεται και ισχυροποιείται. Γινόμαστε ευτυχέστεροι, πιο γαλήνιοι και πιο δεκτικοί στους ψιθύρους του Αγίου Πνεύματος.

Με όλη μου την καρδιά και την ψυχή, δίδω ευχαριστίες στον Επουράνιο Πατέρα μας για την αγάπη Του για εμάς, για τη δωρεά του Υιού Του, για τη ζωή και το παράδειγμα του Ιησού Χριστού και για την αναμάρτητη και ανιδιοτελή θυσία Του. Αγαλλιώ με το γεγονός ότι ο Χριστός δεν είναι νεκρός, αλλά ανεστημένος εκ του τάφου! Ζει και έχει επιστρέψει στη γη, για να αποκαταστήσει την εξουσία Του και το ευαγγέλιο στους ανθρώπους. Μας έχει δώσει το τέλειο παράδειγμα του είδους των ανδρών και γυναικών που θα πρέπει να είμαστε.

Αυτήν την Κυριακή του Πάσχα και κάθε ημέρα, καθώς συλλογιζόμαστε με ευλάβεια και δέος πώς μας αγκαλιάζει ο Σωτήρας μας, πώς μας παρηγορεί και πώς μας θεραπεύει, ας δεσμευθούμε να γίνουμε τα χέρια Του, ώστε οι άλλοι μέσω ημών να μπορέσουν να αισθανθούν την στοργική Του αγκάλη. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Νεφί Β΄ 26:24-25, 28. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
2. Βλέπε Κατά Λουκάν 18:9-14.
3. Προς Ρωμαίους 3:23.
4. Διδαχή και Διαθήκες 18:10.
5. Μωσία 18:9.

6. Βλέπε Άλμα 7:11-13. Διδαχή και Διαθήκες 19:16.
7. Παροιμίες 17:17.
8. Βλέπε Clarence Cook, "Abram and Zimri," στο *Poems υπό Clarence Cook,* (1902), 6-9.
9. Βλέπε Κατά Ματθαίον 22:39.
10. Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:12.
11. Προς Κορινθίους Α΄ 13:1.
12. Διδαχή και Διαθήκες 81:5.
13. Κατά Ματθαίον 22:40.
14. Βλέπε Ιούδας 1:12.

Ζει! Δόξα στο όνομά Του!

Από τον Πρεσβύτερο Ρίτσαρντ Σκοτ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Η κατανόησή μας και η πίστη στην εξιλέωση του Ιησού Χριστού θα προσφέρει την απαιτούμενη δύναμη και ικανότητα για μια επιτυχημένη ζωή.

Είναι πρωινό Πάσχα, η άγια εκείνη ημέρα που καθορίστηκε σε όλη τη χριστιανοσύνη για να εορτάζει τη νίκη του Ιησού Χριστό επάνω στο θάνατο. Η Ανάστασή Του έσπασε εκείνο που μέχρι τότε ήταν οι ακατανίκητες αλυσίδες του θανάτου. Άνοιξε το δρόμο ώστε κάθε παιδί του Επουράνιου Πατέρα που γεννιέται στη γη, να έχει την ευκαιρία να αναστηθεί εκ νεκρών, ξανά στη ζωή.

Πόσο θα αγαλλίασε ο Πατέρας μας στους Ουρανούς εκείνη την ιερή ημέρα, όπου ο απόλυτα υπάκουος, ολοκληρωτικά άξιος Υιός, συνέτριψε τις αλυσίδες του θανάτου. Ποιο αιώνιο σκοπό θα είχε το σχέδιο ευδαιμονίας του Πατέρα μας, αν δεν πραγματοποιείτο μέσω της απέραντης και αιώνιας Εξιλέωσης του ένδοξα υπάκουου Υιού Του; Ποιος αιώνιος σκοπός θα είχε προκύψει από τη δημιουργία της γης, όπου διάνοιες που σκήνωσαν με πνεύμα, θα λάμβαναν ένα σώμα, αν ο θάνατος ήταν το τέλος της ύπαρξης και κανένας δε θα αναστηνόταν; Πόσο ένδοξη στιγμή ήταν εκείνο το πρωινό για όλους όσοι κατανόησαν τη σημασία του.

Το Πάσχα είναι εκείνη η ιερή εποχή όπου η καρδιά καθενός αφοσιωμένου Χριστιανού στρέφεται με ταπεινή ευγνωμοσύνη στον αγαπημένο μας Σωτήρα. Είναι μια εποχή που πρέπει να φέρει ειρήνη και χαρά σε όλους όσοι Τον αγαπούν και το δείχνουν υπακούοντας τις εντολές Του. Το Πάσχα φέρνει σκέψεις για τον Ιησού, τη ζωή Του, την Εξιλέωσή Του, την Ανάστασή Του, την αγάπη Του. Αναστήθηκε από τους νεκρούς «με θεραπεία στις φτερούγες του[ς]» (Μαλαχίας 4:2, Νεφί Γ΄ 25:2). Ω πόσο χρειαζόμαστε όλοι εκείνη τη θεραπεία που μπορεί να προσφέρει ο Λυτρωτής. Σας δίνω ένα μήνυμα ελπίδας, βασισμένο σε αρχές ενσωματωμένες στις διδασκαλίες του Μέγα Διδασκάλου, Ιησού Χριστού.

Τα μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών μπορούν να καταλάβουν πληρέστερα το εύρος της θεραπείας που παρέχεται από την Εξιλέωσή Του, διότι έχουμε την πληρότητα της διδαχής Του. Καταλαβαίνουμε πως εκείνο που Αυτός έκανε με τη θέλησή Του, με άπειρο μαρτύριο και θυσία, δε θα μας επηρεάσει μόνο σ' αυτή τη ζωή, αλλά και σε όλη την αιωνιότητα.

Αυτό το Πάσχα, καθώς θυμάστε την Ανάσταση και το τίμημα που πληρώθηκε και τη δωρεά που δόθηκε μέσω της Εξιλέωσης, συλλογιστείτε τι διδάσκουν οι γραφές για εκείνα τα ιερά συμβάντα. Η προσωπική μαρτυρία σας για την πραγματικότητά τους, θα ενδυναμωθεί. Θα πρέπει να απομνημονεύσετε περισσότερα από αρχές. Θα πρέπει να υφανθούν στην ύπαρξή σας σαν ισχυρή προστασία απέναντι στην πλημμυρίδα της βδελυγμίας που φουσκώνει και μολύνει τον κόσμο μας.

Ο προφήτης Λεχί διακήρυξε μια βαθιά αλήθεια, όταν δήλωσε: «Γι' αυτό, η λύτρωση έρχεται δια και μέσω του Άγιου Μεσσία, επειδή είναι γεμάτος χάρη και αλήθεια. Ιδές, προσφέρει τον εαυτό του ως θυσία για την αμαρτία, για να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις του νόμου, για όλους εκείνους που έχουν καρδιά συντριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο. Και για κανέναν άλλο δεν μπορούν όλες οι απαιτήσεις του νόμου να ικανοποιηθούν» (Νεφί Β΄ 2:6-7). Αυτή η γραφή υποδεικνύει για τους υπερήφανους και αλαζόνες, είναι σαν να μην έγινε ποτέ εξιλέωση.

Ο Ιησούς Χριστός ζει. Είναι ο Σωτήρας μας, ο Λυτρωτής μας. Είναι ένα ένδοξο, ανεστημένο άτομο. Έχει την ικανότητα να επικοινωνεί αγάπη, η οποία είναι τόσο δυνατή, τόσο κατακλυστική, ώστε υπερβαίνει τη δυνατότητα της ανθρώπινης γλώσσας να την εκφράσει επαρκώς. Έδωσε τη ζωή Του για να σπάσει τα δεσμά του θανάτου. Η Εξιλέωσή Του κατέστησε πλήρως ενεργό το σχέδιο ευδαιμονίας του Πατέρα Του στους Ουρανούς.

Ο Ιησούς χορηγεί για εμάς την ισορροπία ανάμεσα στη δικαιοσύνη και την ευσπλαχνία, σύμφωνα με την υπακοή μας στο ευαγγέλιό Του. Είναι το φως όλων των ανθρώπων. Είναι η πηγή κάθε αλήθειας. Εκπληρώνει όλες τις υποσχέσεις Του. Όλοι όσοι υπακούν στις εντολές Του, θα κερδίσουν τις ενδοξότερες ευλογίες που μπορούμε να φανταστούμε.

Χωρίς την Εξιλέωση, το σχέδιο ευδαιμονίας του Πατέρα στους Ουρανούς δε θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί πλήρως. Η Εξιλέωση δίνει κάθε ευκαιρία να υπερνικήσουμε τις συνέπειες των λαθών που γίνονται στη ζωή. Όταν υπακούμε σε ένα νόμο, λαμβάνουμε μια ευλογία. Όταν παραβαίνουμε ένα νόμο, δεν έχει μείνει τίποτα από την προηγούμενη υπακοή ώστε να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης για αυτόν τον καταπατημένο νόμο. Η εξιλέωση του Σωτήρος μάς επιτρέπει να μετανοούμε για κάθε ανυπακοή και έτσι να αποφεύγουμε τις τιμωρίες που θα έθετε η δικαιοσύνη.

Η ευλάβεια και η ευγνωμοσύνη μου για την Εξιλέωση του Αγίου του Ισραήλ, του Πρίγκιπα Ειρήνης και Λυτρωτή μας, εκτείνεται διαρκώς καθώς πασχίζω να καταλάβω περισσότερα γι' αυτό. Συνειδητοποιώ ότι κανένας θνητός νους δεν μπορεί να συλλάβει επαρκώς, καμία ανθρώπινη γλώσσα δεν μπορεί σωστά να εκφράσει την πλήρη σημασία όλων αυτών που έχει

κάνει ο Ιησούς Χριστός για τα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα μας μέσω της Εξιλέωσής Του. Ωστόσο, είναι ζωτικής σημασίας να μαθαίνει ο καθένας μας ό,τι μπορούμε για αυτό. Η εξιλέωση είναι αυτό το βασικό συστατικό του σχεδίου ευδαιμονίας του Πατέρα μας στους Ουρανούς, χωρίς το οποίο εκείνο το σχέδιο δε θα μπορούσε να ενεργοποιηθεί. Η κατανόησή σας για την εξιλέωση και την εσώτερη γνώση που παρέχει για τη ζωή σας, θα εμπλουτίσει εξαιρετικά την παραγωγική χρήση κάθε γνώσης, εμπειρίας και ικανοτήτων που αποκτάτε στη θνητή ζωή.

Πιστεύω ότι είναι διδακτικό να προσπαθήσουμε να φανταστούμε τι απαίτησε η Εξιλέωση τόσο από τον Πατέρα, όσο και από τον πρόθυμο Υιό Του. Τρεις από τις δυσκολίες που αντιμετώπισε ο Σωτήρας ήταν:

Πρώτον, μια τεράστια αίσθηση ευθύνης, διότι γνώριζε πως αν δε γινόταν τέλεια, κανένα από τα τέκνα του Πατέρα Του δε θα μπορούσε να επιστρέψει σε Εκείνον. Θα εξορίζονταν για πάντα από την παρουσία Του, εφόσον δε θα υπήρχε τρόπος να μετανοήσουν για νόμους που παρέβαιναν και τίποτα ακάθαρτο δεν μπορεί να υπάρξει στην παρουσία του Θεού. Το σχέδιο του Πατέρα Του θα είχε αποτύχει και κάθε παιδί-πνεύμα θα βρισκόταν κάτω από τον αιώνιο έλεγχο και τη βάσανο του Σατανά.

Δεύτερον, στον απόλυτα αγνό νου και καρδιά Του, έπρεπε να αισθανθεί προσωπικά τις συνέπειες όλων όσων μπορεί ποτέ να αντιμετώπιζαν οι άνθρωποι, ακόμα και τις πιο εξαχρειωμένες, ποταπές αμαρτίες.

Τρίτον, έπρεπε να υπομείνει τη φαύλη επίθεση των ορδών του Σατανά, όταν φυσικά και συναισθηματικά τον ωθούσαν στα όρια της αντοχής του. Κατόπιν, για λόγους που δε γνωρίζουμε απόλυτα, ενώ βρισκόταν στα όριά Του, τη στιγμή που ο Σωτήρας χρειαζόταν βοήθεια και στήριξη, ο Πατέρας Του επέτρεψε να πάρει επάνω Του το επαχθές βάρος της ευθύνης, με μόνον τη δική Του δύναμη και ικανότητα.

Προσπαθώ να φανταστώ πόσο έντονα οδυνηρή στιγμή θα πρέπει να ήταν για τον Πατέρα μας στους Ουρανούς, όταν ο Σωτήρας φώναξε από το σταυρό: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;» (Κατά Ματθαίον 27:46, Κατά Μάρκον 15:34). Δεν πιστεύω ότι ο Πατέρας στους Ουρανούς εγκατέλειψε τον Υιό Του στο σταυρό. Πιστεύω ότι η κραυγή ενεργοποιήθηκε όταν εκείνος ο Υιός αισθάνθηκε να αφαιρείται από αυτόν η υποστηρικτική βοήθεια που πάντοτε απολάμβανε από τον Πατέρα Του. Ο Πατέρας Του αναγνώρισε ότι ο Σωτήρας έπρεπε να επιτελέσει απόλυτα και ολοκληρωτικά την Εξιλέωση από μόνος Του, χωρίς εξωτερική στήριξη. Ο Πατέρας δεν εγκατέλειψε τον Υιό Του. Έκανε δυνατό για τον τέλειο Υιό Του να κερδίσει τους αιώνιους καρπούς της Εξιλέωσης.

Κανένας από εμάς δεν μπορεί να εκτιμήσει επαρκώς στη θνητότητα τις πλήρως ευεργετικές συνέπειες της εξιλέωσης.

Υπάρχει επιτακτική ανάγκη για τον καθένα μας να ενδυναμώσουμε την κατανόησή μας για τη σπουδαιότητα της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού, ώστε να γίνει ακλόνητο θεμέλιο επάνω στο οποίο να οικοδομήσουμε τη ζωή μας. Καθώς ο κόσμος αποστερείται όλο και πιο πολύ από θεμελιώδη πρότυπα και καθώς η τιμή, η αρετή και η αγνότητα παραμερίζονται όλο και περισσότερο στην επιδίωξη των ορέξεων, η κατανόησή μας και η πίστη στην εξιλέωση του Ιησού Χριστού θα προσφέρει την απαιτούμενη δύναμη και ικανότητα για μια επιτυχημένη ζωή. Επίσης, θα φέρει πεποίθηση σε καιρούς δοκιμασίας και ειρήνη σε στιγμές αναταραχών.

Σας παροτρύνω με θέρμη να δημιουργήσετε ένα προσωπικό σχέδιο μελέτης, ώστε να καταλάβετε και να εκτιμήσετε καλύτερα τις απαράμιλλες, αιώνιες, απέραντες συνέπειες της πλήρους εκπλήρωσης της ουράνια διορισμένης κλήσης του Ιησού Χριστού ως Σωτήρα και Λυτρωτή μας. Η βαθιά, προσωπική μελέτη των γραφών, συνοδευόμενη από ερευνητική, από καρδιάς προσευχή, θα ενδυναμώσει την κατανόηση και εκτίμησή σας για την ανεκτίμητη Εξιλέωσή Του. Ένας άλλος ισχυρός τρόπος να μάθουμε για τον Ιησού Χριστό και την εξιλέωσή Του είναι να παρευρισκόμαστε με συνέπεια στο ναό.

Είθε ο καθένας μας να ανανεώσει την αποφασιστικότητά του να διδάσκει τις αληθινές αρχές μέσα στην ιερότητα του σπιτικού μας. Πράττοντάς το, θα παρέχουμε τη μεγαλύτερη ευκαιρία ευτυχίας για τα πνεύματα που εμπιστεύθηκαν στη φροντίδα μας. Να χρησιμοποιείτε την Εκκλησία σαν ένα χρηστό εργαλείο για την ενδυνάμωση του σπιτικού, όμως να αναγνωρίζετε πως ως γονείς έχουμε τη θεμελιώδη ευθύνη και προνόμιο να καθοδηγούμαστε από τον Κύριο κατά την ανατροφή των παιδιών-πνευμάτων που έχει εμπιστευθεί στη φροντίδα μας.

Η ζωτική σπουδαιότητα της διδασκαλίας της αλήθειας στο σπιτικό, είναι θεμελιώδης. Η Εκκλησία είναι σημαντική, όμως το σπίτι είναι εκεί όπου οι γονείς παρέχουν την απαιτούμενη κατανόηση και καθοδήγηση για τα παιδιά. Έχει αλήθεια ειπωθεί ότι οι σημαντικότερες κλήσεις στον παρόντα καιρό και στην αιωνιότητα, είναι εκείνες του πατέρα και της μητέρας. Με τον καιρό, απαλασσόμαστε από όλες τις άλλες αναθέσεις που λαμβάνουμε, όμως όχι από αυτή του πατέρα και της μητέρας.

Καθώς μελετάτε εις βάθος --όχι απλώς διαβάζετε, αλλά μελετάτε εις βάθος και διαλογίζεσθε-- τα εδάφια των γραφών, η δύναμη του Αγίου Πνεύματος θα ενσταλλάξει αλήθειες στο νου και την καρδιά σας, ως ένα ασφαλές θεμέλιο σε τούτους τους αβέβαιους

καιρούς που ζούμε. Ως γονείς, προετοιμάστε τα παιδιά σας για τις δυσκολίες που θα συναντήσουν. Διδάξτε τους την αλήθεια, ενθαρρύνετέ τα να τη ζουν και θα είναι καλά, άσχετα με το πόσο σοβαρά κλονίζεται ο κόσμος.

Αυτό το Πάσχα, αποφασίστε να κάνετε τον Κύριο Ιησού Χριστό, το ζωντανό κέντρο του σπιτιού σας. Να είστε βέβαιοι πως κάθε απόφαση που παίρνετε, είτε πνευματικής είτε σωματικής φύσεως, θα καθοδηγείται από τη σκέψη: «Τι θέλει να κάνω ο Κύριος Ιησούς Χριστός;» Όταν ο Σωτήρας είναι το κέντρο του σπιτικού σας, αυτό γεμίζει ειρήνη και γαλήνη. Υπάρχει ένα πνεύμα ήρεμης διαβεβαίωσης που διαπερνά το σπίτι και γίνεται αισθητό από τα παιδιά αλλά και τους ενήλικους.

Ο καλύτερος τρόπος να κάνουμε μία διαρκή αλλαγή προς το καλό, είναι να κάνετε τον Ιησού Χριστό το υπόδειγμά σας και τις διδασκαλίες Του, τον οδηγό σας για τη ζωή.

Εάν ήσαστε ανυπάκουοι στις εντολές Του και αισθάνεστε ανάξιοι, αναγνωρίστε ότι για αυτό ο Κύριος, Ιησούς ο Χριστός έδωσε τη ζωή Του. Μέσω της Εξιλέωσής Του, άνοιξε για πάντα τη δυνατότητα να υπερνικηθούν αυτά τα λάθη, να μετανοήσουμε για ανάρμοστες επιλογές και να νικήσουμε τις αρνητικές συνέπειες μιας ζωής αντίθετης με τις διδασκαλίες Του.

Ο Σωτήρας αγαπά τον καθέναν μας και θα κάνει δυνατό να ικανοποιηθεί κάθε ανάγκη μας, καθώς γινόμαστε άξιοι μέσω της υπακοής για όλες τις ευλογίες που Εκείνος θέλει να έχουμε σε τούτη τη γη. Τον αγαπώ και Τον λατρεύω. Ως εξουσιοδοτημένος υπηρέτης Του, καταθέτω επίσημη μαρτυρία με όλες μου τις δυνάμεις, ότι Εκείνος ζει, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Στραφείτε προς τον Κύριο

Από τον Πρεσβύτερο Ντόναλντ Χάλστρομ
Της Προεδρίας των Εβδομήκοντα

Ποτέ μην αφήσετε μια επίγεια κατάσταση να σας εξουδετερώσει πνευματικώς.

Πριν από πολλά χρόνια παρατήρησα κάτι θλιβερό -- που μετετράπη σε τραγωδία. Ένα νέο ζευγάρι ήταν κοντά στην γέννηση του πρώτου τους παιδιού. Η ζωή τους είχε γεμίσει με προσδοκία και ενθουσιασμό για αυτήν την αξιομνημόνευτη εμπειρία. Κατά την διάρκεια του τοκετού, παρουσιάστηκαν επιπλοκές και το μωρό πέθανε. Η θλίψη έγινε δυστυχία, η δυστυχία έγινε θυμός, ο θυμός έγινε κατηγορία και η κατηγορία έγινε εκδίκηση προς τον γιατρό που θεωρούσαν πλήρως υπεύθυνο. Οι γονείς και άλλα μέλη της οικογένειας αναμείχθηκαν σε μεγάλο βαθμό, αναζητώντας μαζί να καταστρέψουν την φήμη και την καριέρα του γιατρού. Καθώς η τραχύτητα εβδομάδων και μετά μηνών κατέστρεφε την οικογένεια, η πικρία τους επεκτάθηκε προς τον Κύριο. «Πώς μπόρεσε να επιτρέψει να συμβεί αυτό το τρομερό πράγμα;» Απέρριψαν τις επαναλαμβανόμενες προσπάθειες των ηγετών και των μελών της Εκκλησίας να τους παρηγορήσουν πνευματικά και συναισθηματικά και, με τον καιρό, απομακρύνθηκαν από την Εκκλησία. Τέσσερις γενιές από την οικογένεια έχουν επηρεαστεί μέχρι τώρα. Εκεί όπου κάποτε υπήρχε πίστη και αφοσίωση στον Κύριο και την Εκκλησία Του, τώρα για δεκαετίες δεν υπάρχει καμία πνευματική δραστηριότητα από κανένα μέλος της οικογένειας.

Στις πιο δύσκολες καταστάσεις της ζωής, υπάρχει μόνο μία πηγή ειρήνης. Ο Πρίγκιπας Ειρήνης, ο Ιησούς Χριστός, εκτείνει την χάρη Του με την πρόσκληση: «Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω.» (Κατά Ματθαίον 11:28). Υπόσχεται περαιτέρω: «Ειρήνη τη δική μου σας δίνω· όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω εγώ» (Κατά Ιωάννην 14:27).

Οι παππούδες μου από την πλευρά του πατέρα μου είχαν δύο παιδιά, έναν γιο (τον πατέρα μου) και μία κόρη. Αφού υπηρέτησε σε μία ιεραποστολή και την στρατιωτική του θητεία στην Χαβάη, ο πατέρας μου επέστρεψε στα νησιά το 1946, για να τακτοποιηθεί επαγγελματικά και να κάνει μια οικογένεια. Οι γονείς του ζούσαν στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, όπως και η αδελφή του. Παντρεύτηκε το 1946 και τέσσερα χρόνια αργότερα περίμενε παιδί. Υπάρχει κάτι πολύ ξεχωριστό για τους γονείς, όταν περιμένουν να γεννήσει η κόρη τους (σε αυτή την περίπτωση η μοναχοκόρη τους) για πρώτη φορά. Κανείς δεν ήξερε ότι περίμενε δίδυμα. Δυστυχώς, εκείνη και τα δίδυμα πέθαναν κατά τη διάρκεια του τοκετού.

Οι παππούδες μου ήταν γεμάτοι θλίψη. Η δυστυχία τους, όμως, αμέσως τους έστρεψε προς τον Κύριο και την εξιλέωσή Του. Χωρίς να μείνουν στο γιατί συνέβη αυτό και στο ποιος φταίει, επικεντρώθηκαν στο να ζουν μια χρηστή ζωή. Οι παππούδες μου ποτέ δεν ήταν πλούσιοι, ποτέ δεν άνηκαν στην αφρόκρεμα της κοινωνίας, ποτέ δεν είχαν μια υψηλή θέση στην Εκκλησία -- ήταν απλώς αφοσιωμένοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών.

Αφού συνταξιοδοτήθηκαν από την εργασία τους το 1956, μετακόμισαν στην Χαβάη, για να είναι κοντά στους μόνους απογόνους τους. Οι επόμενες δεκαετίες τούς βρήκαν να αγαπούν την οικογένειά τους, να υπηρετούν στην Εκκλησία και πάνω από όλα, απολάμβαναν να είναι μαζί. Ποτέ δεν τους άρεσε να είναι χώρια και έλεγαν ότι όποιος πέθαινε πρώτος, θα έβρισκε τρόπο να ξαναενωθούν σύντομα. Πλησιάζοντας τα $90^{α}$ τους γενέθλια και μετά από 65 χρόνια γάμου, απεβίωσαν μόνο με λίγες ώρες διαφορά από φυσικά αίτια. Ως επίσκοπός τους, διηύθυνα την διπλή κηδεία τους.

Η πίστη του παππού Αρτ και της γιαγιάς Λου, ειδικά όταν αντιμετώπιζαν δυσκολίες, έχει επηρεάσει τις τέσσερις γενιές που ακολούθησαν. Ευθέως και βαθέως, επηρέασε τον γιο τους (τον πατέρα μου) και την μητέρα μου, όταν η κόρη των γονέων μου, το μικρότερό τους παιδί, πέθανε λόγω περιπλοκών κατά τον τοκετό. Σε ηλικία 34 χρονών, απεβίωσε 10 ημέρες μετά τον τοκετό, αφήνοντας 4 παιδιά, από 10 ημερών μέχρι 8 ετών. Με το παράδειγμα που είχαν από την προηγούμενη γενιά, οι γονείς μου -- χωρίς δισταγμό -- στράφηκαν στον Κύριο για γαλήνη.

Σε όλον τον κόσμο και μεταξύ των μελών της Εκκλησίας, υπάρχει μεγάλη χαρά και μεγάλος πόνος. Και τα δύο είναι μέρος του σχεδίου. Χωρίς το ένα, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το άλλο. Το «Οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση» (Νεφί Β΄ 2:25) και το «Πρέπει και είναι ανάγκη να υπάρχει αντίθεση σε όλα τα πράγματα» (Νεφί Β΄ 2:11) δεν είναι αντικρουόμενα αλλά συμπληρωματικά. Περιγράφοντας αυτό που αισθάνθηκε, όταν στράφηκε προς τον Κύριο, ο Άλμα ο νεότερος είπε: «Η ψυχή μου γέμισε με αγαλλίαση τόσο υπέρμετρη όσο ήταν ο πόνος μου» (Άλμα 36:20).

Μερικοί καταβάλλονται από μεγάλα προβλήματα, άλλοι αφήνουν τα μικρά να γίνουν μεγάλα. Ο Σίμοντς Ράιντερ ήταν ένας ηγέτης των Καμπελλιτών που άκουσε για την Εκκλησία και είχε μια συνάντηση με τον Τζόζεφ Σμιθ. Συγκινημένος από την εμπειρία, προσεχώρησε στην Εκκλησία τον Ιούνιο του 1831. Αμέσως μετά, χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και κλήθηκε να υπηρετήσει σε μια ιεραποστολή. Όμως, στην επιστολή της κλήσης του από την Πρώτη Προεδρία και στο επίσημο πιστοποιητικό του να κηρύξει, το όνομά του είχε ένα ορθογραφικό λάθος… σε ένα γράμμα. Το επίθετό του γράφτηκε Ρέιντερ, και όχι ορθώς Ράιντερ. Αυτό τον έκανε να αμφιβάλει για την κλήση του και για εκείνους από τους οποίους

ήλθε. Επέλεξε να μην πάει στην ιεραποστολή και απομακρύνθηκε, πράγμα το οποίο σύντομα οδήγησε σε μίσος και έντονη αντίθεση προς τον Τζόζεφ και την Εκκλησία. Τον Μάρτιο του 1832, όταν ο Τζόζεφ Σμιθ και ο Σίδνεϋ Ρίνγκτον απομακρύνθηκαν βίαια από το σπίτι του Τζων Τζόνσον κατά τη διάρκεια της νύχτας από έναν θυμωμένο όχλο που τους άλειψε με πίσσα και τους κόλλησε φτερά, μια φωνή ακούστηκε να φωνάζει «Σίμοντς, Σίμοντς, *που είναι ο κουβάς με την πίσσα;*» (*History of the Church*, 1:262-263). Σε λιγότερο από 10 μήνες, ο Σίμοντς Ράιντερ από πρόθυμος νεοφώτιστος μετατράπηκε σε ηγέτη όχλου, με τον πνευματικό του ξεπεσμό να αρχίζει με την προσβολή που ένιωσε, όταν γράφτηκε λάθος το όνομά του -- σε ένα γράμμα. Ασχέτως του μεγέθους του προβλήματος, το πώς ανταποκρινόμαστε μπορεί να αλλάξει ριζικά την πορεία της ζωής μας.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ παρείχε ένα πρότυπο στην αντιμετώπιση της προσωπικής τραγωδίας και της αντιθέσεως. Του αποκαλύφτηκε, όσο ήταν στο απάνθρωπο περιβάλλον της φυλακής στο Λίμπερτυ, αυτή η θεϊκή καθοδήγηση (η οποία εν μέρει, ήταν η περιγραφή της ζωής του Τζόζεφ μέχρι εκείνο το σημείο και επίσης μια προειδοποίηση): Αν «ανόητοι άνθρωποι θα σε περιγελούν… Αν έχεις κληθεί να περάσεις βάσανα… αν οι εχθροί σου θα πέσουν επάνω σου… αν θα σε ρίξουν στο λάκκο ή στα χέρια δολοφόνων… και όλα τα στοιχεία της φύσης συνεργαστούν για να σου φράξουν το δρόμο, και πάνω απ’ όλα, αν οι ίδιες οι σιαγόνες της κόλασης ανοίξουν διάπλατα το στόμα για σένα, να ξέρεις, γιε μου, ότι όλα αυτά θα σου δώσουν πείρα, και θα είναι για το καλό σου» (Δ&Δ 122:1, 5-7). Και τότε η βαθυστόχαστη δήλωση: «Ο Υιός του Ανθρώπου τα υπέστη όλα αυτά. Είσαι εσύ ανώτερος απ’ αυτόν;» (εδάφιο 8). Μετά από αυτό ακολουθεί σαφής καθοδήγηση και σπουδαίες υποσχέσεις. «Επομένως, μείνε σταθερός, και… μη φοβάσαι για το τι μπορεί ο άνθρωπος να κάνει, γιατί ο Θεός θα είναι μαζί σου στον αιώνα του αιώνα» (εδάφιο 9).

Για τα επόμενα χρόνια, ο Τζόζεφ Σμιθ συνέχισε να υπομένει με χρηστό τρόπο μια ζωή γεμάτη αντιξοότητα. Προσέφερε την γεμάτη πίστη προοπτική του: «Και όσο για τους κινδύνους τους οποίους καλούμαι να περάσω, φαίνονται σαν μικρό πράγμα σε μένα… σε βαθιά νερά με θέλουν να κολυμπώ… Καυχιέμαι… για τα βάσανα, γιατί… ο Θεός… [με] ελευθέρωσε απ’ όλα τους, και θα με ελευθερώσει από εδώ κι εμπρός» (Δ&Δ 127:2). Η πεποίθηση του Τζόζεφ ότι θα υπερνικούσε κάθε αντίθεση βασιζόταν στην ικανότητά του να στρέφεται συνεχώς προς τον Κύριο.

Αν αισθάνεστε ότι έχετε αδικηθεί από κάποιον (ένα μέλος της οικογένειας, έναν φίλο, άλλο μέλος της Εκκλησίας, έναν ηγέτη της Εκκλησίας, έναν συνεταίρο στην δουλειά) ή από οτιδήποτε (τον θάνατο ενός αγαπημένου προσώπου, προβλήματα υγείας, οικονομική κρίση, κακομεταχείριση, εθισμούς) αντιμετωπίστε το πρόβλημα κατευθείαν και με όλη την δύναμη που έχετε. «Μείνε[τε] σταθερ[οί]» (Δ&Δ 122:9). Το να τα παρατήσετε, δεν είναι επιλογή.

Και χωρίς καθυστέρηση στραφείτε προς τον Κύριο. Ασκήστε όλη την πίστη που έχετε σε Αυτόν. Αφήστε Τον να σηκώσει τα βάρη σας. Επιτρέψτε στην χάρη Του να ελαφρύνει το φορτίο σας. Μας έχει δοθεί υπόσχεση ότι δεν θα «υποστού[με] κανενός είδους βάσανο, χωρίς να καταπιωθεί από τη χαρά για το Χριστό» (Άλμα 31:38). Ποτέ μην αφήσετε μια επίγεια κατάσταση να σας εξουδετερώσει πνευματικώς.

Η πιο παραδειγματική Του πράξη, η εξιλέωση απαιτούσε από τον Ιησού να κατέβει «υπό τα πάντα» (Δ&Δ 88:6) και να υποφέρει «τον πόνο όλων των ανθρώπων» (Νεφί Β΄ 9:21). Επομένως, καταλαβαίνουμε ότι η εξιλέωση έχει έναν πιο ευρύ σκοπό από το να προσφέρει τρόπους να υπερνικήσουμε την αμαρτία. Αυτό το σπουδαιότερο από όλα τα γήινα επιτεύγματα δίνει στον Σωτήρα την δύναμη να εκπληρώσει την υπόσχεση: «Αν στραφείτε προς τον Κύριο με πλήρη πρόθεση καρδιάς, και βασιστείτε σ' αυτόν, και τον υπηρετείτε με όλη την επιμονή… αν το κάνετε αυτό, εκείνος… θα σας ελευθερώσει από την αιχμαλωσία» (Μωσία 7:33).

Καθώς εορτάζουμε αυτό το πρωινό του Πάσχα, ας στραφούμε προς τον Κύριο «το αστέρι, το λαμπερό και πρωινό» (Αποκάλυψη 22:16). Δίνω μαρτυρία ότι πάντα θα φωτίζει τον Δρόμο, την Αλήθεια και την Ζωή μας (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:6), στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Ώστε τα παιδιά μας να δουν το πρόσωπο του Σωτήρος

Υπό Σέριλ Λαντ
Προσφάτως απαλλαγείσα Γενική Πρόεδρος της Προκαταρκτικής

Είναι ιερό μας καθήκον ως γονείς και ηγέτες αυτής της αναπτυσσόμενης γενεάς παιδιών να τα φέρουμε προς τον Σωτήρα.

Πριν αρκετά χρόνια δίδασκα μια ομάδα ηγετών του νηπιακού τμήματος πώς να κάνουν ένα μικρό μάθημα του ευαγγελίου σε πολύ μικρά παιδιά. Μια από τις ηγέτιδες είχε τον μικρό της γιο στην αγκαλιά της. Κρατούσα μια απεικόνιση του Σωτήρα στο χέρι μου και δείχνοντας πώς να μιλούν σε μικρά παιδιά, άρχισα να μιλάω για τον Ιησού. Το μικρό αγόρι κατέβηκε από την αγκαλιά της μαμάς του, περπάτησε προς εμένα, κοίταξε προσεκτικά την απεικόνιση και άγγιξε το πρόσωπο. Σε εκείνο το σημείο του διαλόγου, έκανα την ερώτηση: «Ποιος είναι αυτός;» Με ένα χαμόγελο στο πρόσωπό του, το παιδί απάντησε: «Ο Ιησούς».

Αυτό το παιδί δεν ήταν αρκετά μεγάλο ούτε για να πει το δικό του όνομα, αλλά αναγνώρισε την απεικόνιση και ήξερε το όνομα του Σωτήρα. Καθώς παρατηρούσα την γλυκιά του απάντηση, σκέφτηκα τα λόγια του Σωτήρα όταν είπε: «Αναζητάτε το πρόσωπο του Κυρίου πάντοτε, ώστε με την υπομονή να μπορέσετε να κατέχετε την ψυχή σας, και θα έχετε αιώνια ζωή» (Δ&Δ 101:38).

Τι σημαίνει να αναζητούμε το πρόσωπο του Κυρίου; Ασφαλώς σημαίνει περισσότερο από το να αναγνωρίζουμε την απεικόνισή Του. Η πρόσκληση του Χριστού να τον αναζητούμε, είναι μια πρόσκληση να γνωρίσουμε ποιος είναι, τι έχει κάνει για μας και τι μας έχει ζητήσει να κάνουμε. Να έλθουμε προς τον Χριστό και τελικά να δούμε το πρόσωπό Του, έρχεται ως αποτέλεσμα μόνο καθώς Τον πλησιάζουμε μέσω της πίστης και των πράξεών μας. Έρχεται μέσω προσπαθειών μιας ζωής. Πώς να τον αναζητήσουμε σε αυτή την ζωή, ώστε να δούμε το πρόσωπό Του στην επόμενη;

Έχουμε μια αφήγηση στο Νεφί Γ΄ ενός λαού που πράγματι είδε το πρόσωπο του Σωτήρα σε τούτη τη ζωή. Και ενώ δεν Τον βλέπουμε τώρα, ίσως μπορούμε να μάθουμε από την εμπειρία τους. Μετά τον θάνατο του Σωτήρα, εμφανίστηκε σε αυτόν το λαό, τους δίδαξε και τους ευλόγησε. Και κατόπιν «έγινε ώστε πρόσταξε να φέρουν τα μικρά παιδιά τους» (Νεφί Γ΄ 17:11).

Είναι ιερό μας καθήκον ως γονείς και ηγέτες αυτής της αναπτυσσόμενης γενεάς παιδιών να τα φέρουμε προς τον Σωτήρα, ώστε να δουν το πρόσωπό Του και το πρόσωπο του Πατέρα μας στους Ουρανούς επίσης. Καθώς το κάνουμε, φέρνουμε επίσης τον εαυτό μας.

Πάλι η ερώτηση, πώς να το κάνουμε αυτό, ειδικά σε έναν κόσμο γεμάτο περισπασμούς; Στο Νεφί Γ΄ οι γονείς αγαπούσαν τον Κύριο. Ήταν πιστοί. Είχαν πίστη στα θαύματα που έκανε ο Ιησούς. Αγαπούσαν τα παιδιά τους. Συγκεντρώθηκαν να ακούσουν τα λόγια του Κυρίου και υπάκουσαν στην εντολή Του να φέρουν τα παιδιά σε Εκείνον.

Αφού έφεραν τα παιδιά, ο Χριστός ζήτησε από τους γονείς να γονατίσουν. Κατόπιν έκανε για αυτούς εκείνο που έχει κάνει για όλους μας. Προσευχήθηκε για αυτούς στον Πατέρα και καθώς το έκανε, ειπώθηκε ότι η προσευχή του ήταν τόσο «σπουδαί[α] και θαυμάσι[α] που λόγια δεν μπορούν να το περιγράψουν (Νεφί Γ΄ 17:16). Ερχόμενοι προς τον Σωτήρα και αποδεχόμενοι την εξιλέωσή Του, αυτοί οι γονείς ενδυναμώθηκαν ώστε να κάνουν ό,τι ήταν αναγκαίο για να «φέρουν» τα παιδιά τους.

Κάτι άλλο που ο Χριστός ζήτησε από αυτούς τους γονείς να κάνουν, βρίσκεται στο Νεφί Γ΄ 22:13: «Όλα τα τέκνα σου θα διδάσκονται από τον Κύριο. Και μεγάλη θα είναι η ειρήνη των τέκνων σου».

Και επομένως, μετά τις δικές τους εμπειρίες με τον Σωτήρα, αυτοί οι γονείς Νεφίτες δίδαξαν τα παιδιά τους για Εκείνον. Τους δίδαξαν να αγαπούν τον Κύριο. Τους δίδαξαν το ευαγγέλιό Του. Τους δίδαξαν πώς να ζουν. Τους δίδαξαν τόσο καλά, που υπήρξε χρηστότητα και ειρήνη στην χώρα για 200 χρόνια (βλέπε Νεφί Δ΄ 1:1-22).

Τώρα, θα σας ζητήσω να κοιτάξετε γύρω σας εκείνους που αγαπάτε. Αυτό είναι το πιο σημαντικό -- η οικογένειά μας. Είμαι σίγουρη ότι πάνω από όλα, θέλετε αυτή η οικογένεια να είναι δική σας παντοτινά. Η αφήγηση στο Νεφί Γ΄, μπορεί να μας βοηθήσει να φέρουμε τα παιδιά μας σε Εκείνον, επειδή μας δίνει ένα πρότυπο να ακολουθήσουμε. Πρώτον, πρέπει να αγαπάμε τον Κύριο με όλη την καρδιά μας και πρέπει να αγαπάμε τα παιδιά μας. Δεύτερον, πρέπει να γίνουμε άξιο παράδειγμα για αυτά με το να αναζητούμε συνεχώς τον Κύριο και να προσπαθούμε να ζούμε το ευαγγέλιο. Τρίτον, πρέπει να διδάσκουμε τα παιδιά μας το ευαγγέλιο και πώς να ζήσουν τις διδασκαλίες του.

Ακολουθώντας αυτό το πρότυπο να φέρουμε τα παιδιά μας στον Σωτήρα, είναι μια διαδικασία. Ας κοιτάξουμε ξανά το πρότυπο. Πρώτον, πρέπει μάθουμε πώς να αγαπάμε τον Κύριο και την οικογένειά μας. Αυτό απαιτεί χρόνο, εμπειρία, πίστη. Απαιτεί αλτρουιστική υπηρέτηση. Ύστερα, καθώς είμαστε γεμάτοι με την αγάπη του Κυρίου, μπορούμε να αγαπήσουμε. Ίσως τον θλίβει να βλέπει αυτά που κάνουμε, αλλά μας αγαπά και είναι πάντα εκεί να μας βοηθήσει. Έτσι πρέπει να μάθουμε πώς να αγαπάμε τα παιδιά μας.

Δεύτερον, πρέπει να γίνουμε άξια παραδείγματα. Αυτό είναι επίσης μια διαδικασία. Αν θέλουμε τα παιδιά μας να έλθουν προς τον Χριστό ώστε να δουν το πρόσωπό Του, είναι σημαντικό να αναζητούμε να το δούμε επίσης. Πρέπει να ξέρουμε τον δρόμο, προκειμένου να τους τον δείξουμε. Πρέπει να βάλουμε την ζωή μας σε τάξη, ώστε τα παιδιά να μας κοιτάξουν και να ακολουθήσουν. Ίσως αναρωτηθούμε: «Τι βλέπουν τα παιδιά μου όταν κοιτούν το πρόσωπό μου;» «Βλέπουν την μορφή του Σωτήρα στην όψη μου λόγω του τρόπου που ζω την ζωή μου;»

Τώρα να θυμάστε, κανείς από εμάς δεν θα είναι το τέλειο παράδειγμα για τα παιδιά μας, αλλά όλοι μπορούμε να γίνουμε άξιοι γονείς και ηγέτες. Η προσπάθειά μας να είμαστε άξιοι είναι από μόνη της παράδειγμα. Ίσως αισθανθούμε ότι αποτυγχάνουμε κάποιες φορές, αλλά μπορούμε να συνεχίσουμε να προσπαθούμε. Με τον Κύριο και μέσου Εκείνου, μπορούμε να λάβουμε δύναμη να γίνουμε αυτοί που πρέπει. Μπορούμε να κάνουμε αυτό που πρέπει.

Και τρίτον, έχουμε την διαδικασία να φέρουμε τα παιδιά μας προς τον Σωτήρα με το να τα διδάξουμε τις αλήθειες του ευαγγελίου από τις γραφές και τους προφήτες και βοηθώντας τα να αισθανθούν και να αναγνωρίζουν το πνεύμα. Ακόμα και πολύ μικρά παιδιά μπορούν να καταλάβουν και να δεχτούν πράγματα αιώνιας φύσης. Αγαπούν τις γραφές και αγαπούν τον προφήτη. Θέλουν από ένστικτο να είναι καλά. Εξαρτάται από εμάς να τα βοηθήσουμε να διατηρήσουν αυτή την σύνδεση με τους ουρανούς ανοιχτή. Εξαρτάται από εμάς να τα προστατεύσουμε από επιρροές που απομακρύνουν από το Πνεύμα. Μπορούμε να βρούμε βοήθεια και καθοδήγηση στις γραφές. Τότε μπορούμε να διδάξουμε στα παιδιά μας να βρουν τις δικές τους απαντήσεις εκεί. Μπορούμε να διδάξουμε στα παιδιά μας ορθές αρχές και να τα βοηθήσουμε να τις εφαρμόσουν στη ζωή τους. Μπορούμε να τα καθοδηγήσουμε προς το Πνεύμα, ώστε να λάβουν την δική τους επιβεβαίωση για τις αλήθειες που μαθαίνουν. Μπορούμε να τα βοηθήσουμε να βρουν χαρά με το να ζουν το ευαγγέλιο. Αυτό θα οικοδομήσει ένα γερό θεμέλιο πίστεως και υπακοής στην ζωή τους που θα τα ενδυναμώσει.

Τώρα, όλα αυτά δεν έρχονται εύκολα. Η αφήγηση των Νεφιτών λέει ότι εκείνες οι οικογένειες είχαν 200 χρόνια ειρήνης. Αλλά σίγουρα έκαναν μεγάλη προσπάθεια. Απαιτείται πολύ σκληρή δουλειά και υπομονή και πίστη, αλλά τίποτα δεν είναι πιο σημαντικό ή πιο ικανοποιητικό. Και ο Κύριος θα μας βοηθήσει, επειδή αγαπά αυτά τα παιδιά περισσότερο από εμάς. Τα αγαπά και θα τα ευλογήσει.

Θυμηθείτε ότι ευλόγησε τα παιδιά των Νεφιτών, ένα προς ένα, και προσευχήθηκε για αυτά (βλέπε Νεφί Γ΄ 17:14-17, 21). Τότε: «μίλησε προς το πλήθος και τους είπε: Ιδέστε τα μικρά σας».

«Και καθώς κοίταξαν για να ιδούν, έριξαν τα μάτια τους προς τους ουρανούς, και είδαν τα ουράνια ανοιχτά, και είδαν αγγέλους να κατεβαίνουν από τους ουρανούς σαν να ήταν ανάμεσα σε φωτιά. Και ήλθαν κάτω και περιτριγύρισαν αυτά τα μικρά γύρω τριγύρω, και ήταν περιτριγυρισμένα ολόγυρα με φωτιά. Και οι άγγελοι εκτελούσαν διακονία προς αυτούς» (Νεφί Γ΄ 17:23-24).

Πώς μπορούν τα παιδιά μας να βιώσουν ευλογίες σαν κι αυτήν σήμερα; Ο Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ έχει πει: «Σαφώς, εκείνους από εμάς που μας έχουν εμπιστευτεί πολύτιμα παιδιά, μας έχει δοθεί μια ιερά, ευγενής επιστασία, γιατί είμαστε αυτοί που ο Θεός έχει διορίσει για να περιβάλλουμε τα παιδιά του σήμερα με αγάπη και την φωτιά της πίστης και την κατανόηση του ποιοι είμαστε» (“Behold Your Little Ones”, *Tambuli*, Οκτ. 1994, 40).

Αδελφοί και αδελφές, είμαστε οι άγγελοι που ο Επουράνιος Πατέρας έχει στείλει σήμερα να ευλογούν τα παιδιά και μπορούμε να τα βοηθήσουμε να δουν μια ημέρα το πρόσωπο του Σωτήρα καθώς τα διδάσκουμε τις αρχές του ευαγγελίου και γεμίζουμε τα σπιτικά μας με την χαρά του να τις ζούμε. Μαζί μπορούμε να Τον γνωρίσουμε. Μπορούμε να αισθανθούμε την αγάπη Του και τις ευλογίες Του. Και μέσω Εκείνου μπορούμε να επιστρέψουμε στην παρουσία του Πατέρα. Το κάνουμε αυτό όσο είμαστε πρόθυμοι να είμαστε υπάκουοι, πιστοί και επιμελείς στην τήρηση των διδασκαλιών Του.

«Αληθινά, έτσι λέει ο Κύριος: Θα γίνει ώστε κάθε ψυχή που εγκαταλείπει τις αμαρτίες της και έρχεται προς εμένα, και επικαλείται το όνομά μου, και υπακούει τη φωνή μου, και τηρεί τις εντολές μου, θα δει το πρόσωπό μου και θα γνωρίζει ότι εγώ υπάρχω» (Δ&Δ 93:1).

Αδελφοί και αδελφές, ξέρω ότι ο Θεός ζει, ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός Του, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας. Μας έχει προσκαλέσει να έλθουμε προς Εκείνον και μας έχει προστάξει να φέρουμε τα παιδιά μας ώστε εμείς, μαζί, να δούμε το πρόσωπό Του και να ζήσουμε αιώνια μαζί Του και με τον Πατέρα μας στους Ουρανούς. Είναι η προσευχή μου να εργαστούμε όλοι για να λάβουμε αυτήν την μεγάλη ευλογία, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Ακολουθούμε τον Ιησού Χριστό

Από τον Πρεσβύτερο Κουέντιν Κουκ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Αγαλλιούμε με όλα όσα έχει κάνει για εμάς ο Σωτήρας. Κατέστη δυνατόν για τον καθέναν εξ ημών να κερδίσει τη σωτηρία και την υπερύψωσή του.

Είναι σημαντική ευθύνη να μιλάς την Κυριακή του Πάσχα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών σε όλον τον κόσμο οι οποίοι αγαπούν τον Κύριο και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Εορτάζουμε αυτό το πρωί τη νίκη Του επί του θανάτου. Μένουμε πιστοί με αγάπη στην κατανόησή μας και νοιώθουμε εγκάρδια εκτίμηση για την πρόθυμη εξιλεωτική θυσία του Σωτήρος για λογαριασμό μας. Η συγκατάθεσή Του στο θέλημα του Πατρός Του κέρδισε τη θεία νίκη επί του θανάτου και αποτελεί το ουράνιο γεγονός στην ιστορία της ανθρωπότητος. Εκτιμώ αυτήν την ευκαιρία να μιλήσω σχετικώς με το να ακολουθούμε τον Σωτήρα.

Οι τελευταίες δύο ημέρες της θνητής διακονίας του Σωτήρος, πριν από τη σταύρωσή του, είναι βαθέως σημαντικές και κατά κάποιους τρόπους υπεράνω κατανοήσεως. Τόσα πολλά από αυτά που είναι ουσιώδης σημασίας για τον αιώνιο προορισμό μας συνέβησαν την Πέμπτη και κατόπιν την Παρασκευή, την ημέρα κατά την οποία σταυρώθηκε ο Χριστός. Ο Μυστικός Δείπνος, ο Δείπνος του Πάσχα, το «…καθιερωμένο αναμνηστικό έθιμο της απελευθερώσεως του Ισραήλ από τη δουλεία»1, άρχισε την Πέμπτη το βράδυ. Διατάξεις και διδαχές μεγάλης σημασίας εξεκίνησαν κατά τον Μυστικό Δείπνο. Θα αναφέρω μόνον τρεις. Πρώτον, ο Σωτήρας εξεκίνησε τη διάταξη της μεταλήψεως. Πήρε ψωμί, το έκοψε, προσευχήθηκε γι' αυτό, και το διένειμε στους μαθητές Του, λέγοντας: «Αυτό είναι το σώμα μου, αυτό που δίνεται για σας· αυτό να το κάνετε στη δική μου ανάμνηση»2. Κατ' αυτόν τον τρόπο καθιέρωσε τη μετάληψη. Δεύτερον, η συγκλονιστική Του έμφαση ήταν επί διδαχών που δίδασκαν την αγάπη ως υπερέχουσα αρχή. Δίδαξε: «Από τούτο θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας απέναντι στον άλλον»3. Τρίτον, μέσω της διαμεσολαβήσεως ή οδηγίας του Χριστού «εδόθη υπόσχεση για το Άγιο Πνεύμα στους αποστόλους»4 ως ένας άλλος Παράκλητος.

Ο Σωτήρας συνεπώς πραγματοποίησε την εξιλέωση. Πήρε επάνω Του το «φορτίο από τις αμαρτίες της ανθρωπότητος» και τη «φρίκη που ο Σατανάς… θα μπορούσε να επιβάλει»5.

Σε αυτήν τη διαδικασία, υπέστη τις δολίως επινοημένες δίκες και τα τρομερά και τραγικά γεγονότα που οδήγησαν στη σταύρωσή Του. Αυτό τελικώς κατέληξε στη θριαμβευτική ανάσταση του Χριστού την Κυριακή του Πάσχα. Ο Χριστός εξεπλήρωσε την ιερά αποστολή Του ως Σωτήρος και Λυτρωτή. Θα αναστηθούμε από του τάφου και το πνεύμα μας θα ενωθεί

εκ νέου με το σώμα μας. Βάσει προσωπικής αξίας μπορούμε, μέσω της χάριτός Του, να αποκτήσουμε την ένδοξη ευκαιρία να εισέλθουμε πάλι στην παρουσία του Θεού6.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, κάνοντας λόγο περί των γεγονότων του Πάσχα, είπε:

«Οι θεμελιώδεις αρχές της θρησκείας μας είναι η μαρτυρία των Αποστόλων και των Προφητών, σχετικώς με τον Ιησού Χριστό, ότι απέθανε, ετάφη και ανέστη την τρίτη ημέρα και ανελήφθη στους ουρανούς· και όλα τα άλλα πράγματα που αφορούν στη θρησκεία μας είναι μόνον προσαρτήματα σε αυτή»7.

Ενώ αγαλλιούμε στη θεία σημασία της Γεθσημανή και του Γολγοθά, η εστίασή μας πάντοτε ήταν στον ανεστημένο Κύριο. Ο Φρέντερικ Φάρραρ, ο Άγγλος θεολόγος και πιστός, κατέθεσε μαρτυρία ότι η πρώτη γενεά πιστών στην πρωτόγονη χριστιανική Εκκλησία εόρταζαν τον Σωτήρα ως «ανεστημένο, αιώνιο, ένδοξο Χριστό» και «Τον σκέπτονταν όχι επί του σταυρού, αλλά επί του θρόνου»8

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι δίδαξε ότι το μήνυμά μας στον κόσμο είναι ότι Εκείνος ζει! Το σύμβολο του Χριστού για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών θα ευρίσκεται στη σημαίνουσα έκφραση της πίστεώς μας και του τρόπου που ζούμε το ευαγγέλιό Του9.

Καθώς συλλογιζόμεθα τι σημαίνει να είμαστε χριστιανοί σήμερα, σκεφθείτε τι θα απαιτήσει από εμάς το μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού. Προτείνω να αναλογισθούμε και με κατάλληλους τρόπους να μιμηθούμε αυτά που έκανε ο Σωτήρας κατά τις δύο αυτές τελευταίες ημέρες της θνητής ζωής Του.

Πρώτον, σκεφθείτε την καθιέρωση της μεταλήψεως από τον Σωτήρα. Ο Σωτήρας γνώριζε τι επρόκειτο να Του τύχει. Η ιερά, εξιλεωτική θυσία Του, αρχής γενομένης από τον πόλεμο στους ουρανούς κατά την προγήινη ζωή, επρόκειτο να εκτυλιχθεί εκείνο το βράδυ και την επομένη. Εντούτοις, με τις δίκες από τους εναντίους Του που επρόκειτο να συμβούν, δεν υπάρχει η παραμικρή ένδειξη ότι προετοίμαζε την υπεράσπισή Του εναντίον των αναληθών κατηγοριών. Αντιθέτως, ο Σωτήρας παρουσίασε στους μαθητές Του την ιερά διάταξη της μεταλήψεως. Καθώς συλλογίζομαι εκείνη την επίσημη περίσταση, συγκινούμαι βαθέως. Η συγκέντρωση μεταλήψεως είναι η ιερότατη και αγιότατη όλων των συγκεντρώσεων της Εκκλησίας. Μετά την ανάστασή Του, ο Σωτήρας καθιέρωσε τη μετάληψη στους Νεφίτες10. Εάν θέλουμε να είμαστε μαθητές Του και αφοσιωμένα μέλη της Εκκλησίας Του, πρέπει να θυμόμαστε και να ευλαβούμεθα τη μετάληψη. Επιτρέπει στον καθέναν εξ ημών να εκφράζει με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο την προθυμία μας να ακολουθούμε τον Σωτήρα, να μετανοούμε και να γίνουμε άγιοι μέσω της εξιλεώσεως του Χριστού11. Η

μετάληψη επίσης μας επιτρέπει να δώσουμε μαρτυρία στον Θεό ότι θα θυμόμαστε τον Υιό Του και θα τηρούμε τις εντολές Του καθώς ανανεώνουμε τη διαθήκη της βαπτίσεώς μας12. Αυτό αυξάνει την αγάπη και την εκτίμησή μας τόσο για τον Πατέρα όσο και για τον Υιό.

Ο Σωτήρας έδωσε επίσης έμφαση στην αγάπη και την ενότητα και διεκήρυξε ότι θα μας γνωρίζουν ως μαθητές Του, εάν αγαπούμε αλλήλους. Όταν σκεπτόμαστε την εξιλέωση, η οποία έχει αιώνιες συνέπειες, μία τέτοια εντολή απαιτεί την υπακοή εκ μέρους μας. Εκδηλώνουμε την αγάπη μας για τον Θεό, όταν τηρούμε τις εντολές Του και υπηρετούμε τα τέκνα Του. Δεν κατανοούμε πλήρως την εξιλέωση, αλλά μπορούμε να περάσουμε τη ζωή μας, προσπαθώντας να είμαστε πιο στοργικοί και καλοσυνάτοι ασχέτως των αντιξοοτήτων που αντιμετωπίζουμε.

Η εντολή του Σωτήρος προς τους μαθητές Του να αγαπούν αλλήλους και ο δραματικός και δυνατός τρόπος που δίδαξε αυτήν την αρχή κατά τον Μυστικό Δείπνο αποτελεί ένα εκ των πιο εντόνων και όμορφων επεισοδίων από τις τελευταίες ημέρες της θνητής ζωής Του.

Δεν δίδασκε σε μία απλή τάξη με συμπεριφορά δεοντολογίας. Αυτός ήταν ο Υιός του Θεού που παρακαλούσε τους Αποστόλους Του και όλους τους μαθητές που θα έπονταν εκείνων να θυμούνται και να ακολουθούν τις πιο κεντρικές εκ των διδασκαλιών Του. Ο βαθμός που συναναστρεφόμαστε και αλληλεπιδρούμε με τους άλλους αποτελεί μέτρο της προθυμίας μας να ακολουθούμε τον Ιησού Χριστό.

Καθώς ακούμε τα μηνύματα αυτής της συνελεύσεως, η καρδιά μας θα αγγιχτεί και θα αποφασίσουμε και θα δεσμευθούμε να τα πάμε καλύτερα. Όμως, τη Δευτέρα το πρωί θα επιστρέψουμε στην εργασία, στο σχολείο, στη γειτονιά και σε έναν κόσμο που σε πολλές περιπτώσεις είναι σε αναταραχή. Πολλοί σε αυτόν τον κόσμο φοβούνται και είναι θυμωμένοι προς αλλήλους. Ενώ καταλαβαίνουμε αυτά τα συναισθήματα, χρειάζεται να είμαστε καθωσπρέπει στις συνομιλίες μας και ευλαβικοί στις αλληλεπιδράσεις μας. Αυτό ισχύει ιδιαιτέρως όταν διαφωνούμε. Ο Σωτήρας μάς δίδαξε να αγαπούμε ακόμη και τους εχθρούς μας13. Η τεράστια πλειονότητα των μελών μας δίδει προσοχή σε αυτήν τη συμβουλή. Εντούτοις, υπάρχουν κάποιοι που αισθάνονται ότι το να εκφράζουν ελεύθερα τον προσωπικό θυμό τους ή τις απόψεις τους τις βαθιά κρυμμένες, είναι πιο σημαντικό από το να συμπεριφέρονται όπως ζούσε και δίδασκε ο Ιησούς Χριστός. Προσκαλώ τον καθέναν μας, ατομικώς, να αναγνωρίσει ότι το πώς διαφωνούμε αποτελεί αληθινό μέτρο αυτού που είμαστε και εάν πραγματικώς ακολουθούμε τον Σωτήρα. Είναι πρέπον να διαφωνείς, αλλά δεν είναι πρέπον να είσαι αντιπαθής. Η βία και ο βανδαλισμός δεν είναι η απάντηση στις διαφωνίες μας. Εάν δείχνουμε αγάπη και σεβασμό ακόμη και κατά τις αντίξοες καταστάσεις, γινόμαστε περισσότερο σαν τον Χριστό.

Η υπόσχεση του Σωτήρος στους Αποστόλους για το Άγιο Πνεύμα έχει θεία σημασία στην αναγνώριση του εξέχοντος ρόλου του Αγίου Πνεύματος, του τρίτου μέλους της Θεϊκής Κεφαλής. Το Άγιο Πνεύμα είναι άτομο πνεύματος, ο Παράκλητος που καταθέτει μαρτυρία για τον Πατέρα και τον Υιό, αποκαλύπτει την αλήθεια των πάντων και καθαγιάζει όσους έχουν μετανοήσει και βαπτισθεί. Αναφέρεται ως Άγιο Πνεύμα της Υποσχέσεως και ως τέτοιο επιβεβαιώνει ως αποδεκτές στον Θεό τις ενάρετες πράξεις, διατάξεις και διαθήκες του καθενός μας14. Όσοι επισφραγίζονται από το Άγιο Πνεύμα της Υποσχέσεως λαμβάνουν όλα όσα έχει ο Πατέρας15.

Ζούμε σε έναν θορυβώδη, γεμάτο έριδα κόσμο, όπου είναι πιθανόν να βλέπουμε ή να ακούμε πληροφορίες, μουσική ή ακόμη και ανοησίες στην ουσία κάθε ώρα. Εάν θέλουμε να έχουμε την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, πρέπει να βρούμε χρόνο να ηρεμήσουμε, να συλλογισθούμε, να προσευχηθούμε και να ζήσουμε κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε να είμαστε άξιοι να λάβουμε τις προτροπές Του και να ενεργήσουμε επ' αυτών. Θα αποφύγουμε μείζονα λάθη, αν δώσουμε προσοχή σε αυτές τις προειδοποιήσεις. Είναι προνόμιό μας ως μέλη να λάβουμε φως και γνώση από Εκείνο ώς την τέλεια ημέρα16.

Οι εξιλεωτικές δοκιμασίες του Σωτήρος που αντιμετώπισε στη Γεθσημανή και στον σταυρό αποτελούν μέγα παράδειγμα για εμάς. Αντιμετώπισε διανοητικά, σωματικά και πνευματικά βάσανα που είναι υπεράνω της κατανοήσεώς μας. Στον κήπο προσευχήθηκε στον Πατέρα Του, λέγοντας: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι· όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλ' όπως εσύ»17. Ως μαθητές Του θα υπάρξουν φορές όπου θα δοκιμασθούμε και θα εκδιωχθούμε αδίκως και θα χλευασθούμε και θα αντιμετωπίσουμε εγκόσμιες και πνευματικές καταιγίδες μεγέθους που θα μας φανεί ανυπόφορο, και θα βιώσουμε πικρά ποτήρια για τα οποία θα προσευχηθούμε να μας παρέλθουν. Κανείς δεν εξαιρείται από τις καταιγίδες της ζωής.

Προετοιμαζόμαστε για τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρος. Οι γραφές είναι ευκρινείς στο ότι κανείς δεν γνωρίζει πότε θα συμβεί αυτό. Οι γραφές πράγματι μας λέγουν ότι κατά τις τελευταίες ημέρες, ανάμεσα στα πικρά ποτήρια που θα αντιμετωπίσουμε, θα υπάρχουν «σεισμοί κατά τόπους»18 και «κ[ύματα] της θάλασσας που ξεχύνονται πέρα από τα όριά τους»19.

Καταστρεπτικοί σεισμοί και τσουνάμι έπληξαν προσφάτως κατά τόπους, συμπεριλαμβανομένης της Χιλής, της Αϊτής και των νήσων του Ειρηνικού. Πριν από λίγες εβδομάδες ο Προεδρεύων Επίσκοπος Ντέιβιντ Μπέρτον, ο Πρεσβύτερος Ταντ Κάλιστερ και εγώ ήμαστε εις θέσιν να συναντήσουμε τους Αγίους οι οποίοι είχαν χάσει μέλη της

οικογενείας ως αποτέλεσμα του τσουνάμι που έπληξε την ανατολική πλευρά της Σαμόα τον περασμένο Σεπτέμβριο. Το οίκημα συγκεντρώσεων ήταν πλήρες και ήταν μία συγκινητική συγκέντρωση. Ήμαστε εις θέσιν να διαβεβαιώσουμε αυτά τα εκλεκτά μέλη ότι χάριν της εξιλεώσεως του Ιησού Χριστού, μπορούν να ενωθούν εκ νέου με τους αγαπημένους τους που έχασαν.

Ο πρόεδρος πασσάλου, Σόνυ Πάρσελ, οδηγούσε το αυτοκίνητό του, όταν είδε το τεράστιο κύμα να έρχεται μακριά από τη θάλασσα. Κόρναρε και σταμάτησε παιδιά στον δρόμο που πήγαιναν στο σχολείο και τα προειδοποίησε να τρέξουν σε υψηλότερο επίπεδο και ασφάλεια όσο πιο γρήγορα μπορούσαν. Τα παιδιά ακολούθησαν τις οδηγίες του. Συνέχισε με αλλοφροσύνη να οδηγεί, έφθασε στην τετράχρονη θυγατέρα του, την έβαλε στο αυτοκίνητο, και έπειτα προσπάθησε να πάει στη μητέρα του. Προτού φθάσει στη μητέρα του, το τείχος ύδατος πήρε το αυτοκίνητό του και το σάρωσε πέρα 91 μέτρα, όπου καρφώθηκε σε ένα δένδρο. Πάλεψε να ασφαλίσει τη θυγατέρα του στο επάνω μέρος του αυτοκινήτου και εν συνεχεία κολύμπησε, για να διασώσει τη μητέρα του που κρατείτο σφικτά σε ένα κλαδί δένδρου κοντά στο σπίτι τους. Με μεγάλη προσπάθεια κολύμπησε μαζί της προς το αυτοκίνητο και την ασφάλεια. Πολλοί δεν ήταν τόσο τυχεροί. Δεν είχαν χρόνο να πάνε σε υψηλότερο μέρος και ασφάλεια. Πολλοί έχασαν τη ζωή τους, ιδιαιτέρως οι νέοι και οι ηλικιωμένοι.

Είπαμε στις οικογένειες της Σαμόα ότι μέλη από όλον τον κόσμο εξέφρασαν την αγάπη και το ενδιαφέρον τους και είχαν προσευχηθεί για αυτές και συνεισέφεραν στις προσφορές νηστείας και την ανθρωπιστική βοήθεια τόσο για τα μέλη όσο και για τους πλησίον τους. Το ίδιο ισχύει για τα μέλη και τους πλησίον τους στη Χιλή και την Αϊτή. Το κάνουμε αυτό, διότι ακολουθούμε τον Ιησού Χριστό.

Καθώς συναντηθήκαμε με τις οικογένειες στη Σαμόα, η σημασία του να προσπαθούμε να είμαστε καλύτεροι, να ζούμε μία καλύτερη ζωή και να κρατούμεθα σφικτά στις σωτήριες διατάξεις ήσαν εν αφθονία ευκρινής. Το παράδειγμα και η ζωή του Σωτήρος μάς διδάσκουν να αποφεύγουμε πνευματικώς το χαμηλό μονοπάτι, όπου κυριαρχούν τα του κόσμου τούτου. Καθώς χαιρέτισα διά χειραψίας μέλη, ύστερα από τη συγκέντρωσή μας, μία αδελφή μού είπε ότι η οικογένειά της δεν είχε πάει στον ναό και ότι είχαν χάσει μία θυγατέρα. Με δάκρυα είπε ότι στόχος τους ήταν τώρα να προετοιμασθούν για τις ιερές διατάξεις του ναού, ώστε να μπορούν να είναι μαζί αιωνίως.

Καθώς συλλογίσθηκα αυτά που μου είπε η αδελφή αυτή και την τρέχουσα κατάσταση του κόσμου, ένοιωσα την επιτακτική ανάγκη να συμβουλεύσω τον καθέναν εξ ημών να

προσπαθήσει να γίνει καλύτερος, να επιζητήσει το καταφύγιο και την αιώνια προστασία του ναού.

Την Κυριακή του Πάσχα, στις 3 Απριλίου 1836, μία εβδομάδα μετά την αφιέρωση του Ναού στο Κίρτλαντ, οι Δώδεκα ιερούργησαν στη διανομή προς τα μέλη της μεταλήψεως από τον Δείπνο του Σωτήρος. Μετά τη συγκέντρωση ακολούθησε επίσημη και ήσυχη προσευχή, ο Σωτήρας ενεφανίσθη με μεγαλοπρέπεια στον Προφήτη Τζόζεφ και τον Όλιβερ Κάουντερυ και μέσω του Μωυσή, του Ηλιού και του Ηλιού του Θεσβίτου εισήγαγε την αποκατάσταση επιπρόσθετων κλειδιών της ιεροσύνης, συμπεριλαμβανομένης της ιεράς επισφραγιστικής δυνάμεως η οποία ενώνει οικογένειες στην αιωνιότητα20.

Σήμερα, αυτό το πρωινό του Πάσχα αγαλλιούμε με όλα όσα έχει κάνει για εμάς ο Σωτήρας. Κατέστη δυνατόν για τον καθέναν εξ ημών να κερδίσει τη σωτηρία και την υπερύψωσή του. Όμως εμείς, σαν τα παιδιά της Σαμόα, πρέπει να τρέξουμε όσο πιο γρήγορα μπορούμε σε υψηλότερο μέρος που έχει προσφέρει Εκείνος για ασφάλεια και ειρήνη.

Ένας εκ των τρόπων που το κάνουμε αυτό, είναι όντες προσκολλημένοι στις διδασκαλίες του ζώντος προφήτου μας, του Προέδρου Τόμας Μόνσον. Είναι άριστο παράδειγμα κάποιου που ακολουθεί τον Σωτήρα.

Αυτό το ένδοξο πρωινό του Πάσχα, σκέπτομαι τα πολύτιμα λόγια που έγραψε η Ιλάιζα Σνόου, μία πιστή υπηρέτης στην αποκατάσταση:

Τι δοξασμένο και τέλειο
το λυτρωτικό σχέδιο!
Μ' αγάπη και πολύ έλεος,
σε συνδυασμό θεϊκό21.

Καταθέτω την αποστολική μαρτυρία μου ότι ο Ιησούς Χριστός ζει και είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου. Έχει προσφέρει το μονοπάτι προς την αληθινή ευτυχία. Δίδω μαρτυρία για αυτό, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3η έκδοση (1916), 594.
2. Κατά Λουκάν 22:19.
3. Βλέπε Κατά Ιωάννην 13:34-35.
4. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 603. Βλέπε, επίσης, Κατά Ιωάννην 14:16-17.
5. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 613.
6. Βλέπε Νεφί Β΄ 9:6-24.

7. *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 49. Βλέπε, επίσης, Διδαχή και Διαθήκες 20:22-25.

8. Frederic W. Farrar, *The Life of Lives--Further Studies in the Life of Christ*, (1900), 209.

9. Βλέπε Gordon B. Hinckley, "This Glorious Easter Morn," *Ensign*, Μάιος 1996, 65-67, "The Symbol of Our Faith," *Λιαχόνα*, Απρ. 2005, 2-6.

10. Βλέπε Νεφί Γ΄ 18:1-11.

11. Βλέπε Μωσία 3:19.

12. Βλέπε Μωσία 18:8-10, Διδαχή και Διαθήκες 20:37, 77-79.

13. Βλέπε Κατά Ματθαίον 5:44.

14. Διδαχή και Διαθήκες 132:7.

15. Βλέπε Προς Ρωμαίους 8:16-17, Προς Εφεσίους 1:13-14, Διδαχή και Διαθήκες 76:51-60.

16. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 50:24.

17. Κατά Ματθαίον 26:39.

18. Κατά Ματθαίον 24:7. Τζόζεφ Σμιθ--Κατά Ματαθαίον 1:29.

19. Διδαχή και Διαθήκες 88:90.

20. Διδαχή και Διαθήκες 110.

21. «Με πόση σοφία κι αγάπη πολλή», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, αρ. 19.

Ανεστήθη!

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Ο κενός τάφος εκείνο το πρώτο πρωινό του Πάσχα, ήταν η απάντηση στην ερώτηση του Ιώβ: «Αν ο άνθρωπος πεθάνει, θα ξαναζήσει;»

Αυτή ήταν μία αξιοσημείωτη συγκέντρωση. Εκ μέρους όλων που συμμετείχαν μέχρι στιγμής με λόγια και μουσική, ως ο Πρόεδρος της Εκκλησίας, επέλεξα απλώς να σας πω αυτή τη στιγμή μία λέξη, γνωστή ως την πιο σημαντική λέξη στη γλώσσα μας. Προς την αδελφή Σέρυλ Λαντ και τις συμβούλους της, τη χορωδία, τους μουσικούς, τους ομιλητές, αυτή η λέξη είναι: «Ευχαριστώ».

Πριν πολλά χρόνια, όταν βρισκόμουν στο Λονδίνο, στην Αγγλία, επισκέφθηκα τη φημισμένη αίθουσα τέχνης Τέιτ. Έργα των Γκέινσμποροου, Ρέμπραντ, Κόνσταμπλ και άλλων διάσημων ζωγράφων ήταν εκτεθειμένα σε αμέτρητες αίθουσες. Θαύμασα την ωραιότητά τους και αναγνώρισα πόση δεξιοτεχνία χρειαζόταν για να δημιουργηθούν αυτά τα έργα τέχνης. Όμως, σε μία ήσυχη γωνιά στον τρίτο όροφο, βρισκόταν ένας πίνακας, ο οποίος όχι μόνον τράβηξε την προσοχή μου, αλλά αιχμαλώτισε και την καρδιά μου. Ο καλλιτέχνης, Φρανκ Μπράμλυ, είχε ζωγραφίσει ένα ταπεινό σπιτάκι που έβλεπε μια ανεμοδαρμένη θάλασσα. Δύο γυναίκες, η μητέρα και η σύζυγος κάποιου ψαρά που έλειπε, περίμεναν όλη τη νύχτα το γυρισμό του. Τώρα η νύχτα είχε περάσει και άρχισαν να συνειδητοποιούν ότι είχε χαθεί στη θάλασσα και δε θα επέστρεφε. Γονατισμένη δίπλα στην πεθερά της, με το κεφάλι σκυμμένο στην αγκαλιά της μεγαλύτερης γυναίκας, η νεαρή σύζυγος θρηνούσε απελπισμένη. Το λιωμένο κερί στο περβάζι του παραθύρου μαρτυρούσε την άκαρπη αγρύπνια τους.

Ένιωσα τον πόνο καρδιάς της νέας γυναίκας. Ένιωσα τη θλίψη της. Η παραστατική εγγραφή που σε στοίχειωνε, την οποία έδινε ο καλλιτέχνης στο έργο του, μιλούσε για την τραγική ιστορία. Έγραφε: Μια αυγή χωρίς ελπίδα.

Ω πόσο λαχταρούσε η νέα γυναίκα την παρηγοριά, ακόμα και την πραγματικότητα του «Ρέκβιεμ» του Ρόμπερτ Λούις Στίβενσον:

Σπίτι γυρίζει ο ναυτικός, σπίτι από τη θάλασσα.
Και ο κυνηγός γυρίζει σπίτι απ' τα βουνά1.

Από όλα τα γεγονότα της θνητότητας, κανένα δεν είναι τόσο βέβαιο, όσο το τέλος της. Ο θάνατος έρχεται σε όλους. Είναι η «παγκόσμια κληρονομιά μας. Μπορεί να διεκδικήσει τα

θύματά του από τη νηπιακή ηλικία ή τη νεανική· [μπορεί να επισκεφθεί] την ακμή της περιόδου της ζωής ή η κλήτευσή του μπορεί να πάρει αναβολή μέχρι να έρθουν χιόνια στα μαλλιά. Μπορεί να συμβεί σαν αποτέλεσμα ατυχήματος ή αρρώστιας... ή... από φυσικά αίτια. Όμως, θα πρέπει να έρθει»2. Αναπόφευκτα, αντιπροσωπεύει την οδυνηρή απώλεια μιας σχέσης ανθρώπων και, ιδιαίτερα στους νέους, ένα συντριπτικό χτύπημα στα ανεκπλήρωτα όνειρα, τις απραγματοποίητες φιλοδοξίες και τις συντετριμμένες ελπίδες.

Ποιο θνητό άτομο, αντιμέτωπο με το χαμό ενός αγαπημένου προσώπου ή, πράγματι, στέκοντας στο κατώφλι του απείρου, δεν έχει συλλογιστεί τι βρίσκεται πέρα από τον πέπλο που διαχωρίζει το ορατό από το αόρατο.

Αιώνες πριν, ο Ιώβ --επί τόσο καιρό ευλογημένος με κάθε υλική δωρεά, για να βρεθεί οδυνηρά χτυπημένος από όλα όσα μπορεί να συμβούν σε άνθρωπο-- κάθισε με τους συντρόφους του και πρόφερε την από τα βάθη του χρόνου, αιώνια ερώτηση: «Αν ο άνθρωπος πεθάνει, θα ξαναζήσει;»3 Ο Ιώβ πρόφερε όσα κάθε άλλος ζων άνδρας ή γυναίκα έχει σκεφθεί.

Ετούτο το ένδοξο πρωινό του Πάσχα, θα ήθελα να συλλογιστούμε την ερώτηση του Ιώβ -- «Αν ο άνθρωπος πεθάνει, θα ξαναζήσει;»-- και να δώσουμε την απάντηση που έρχεται όχι μόνο από σοβαρή θεώρηση αλλά και από τον αποκεκαλυμμένο λόγο του Θεού. Ξεκινώ με τα βασικά.

Εάν υπάρχει κάποιο σχέδιο σ’ αυτόν τον κόσμο όπου ζούμε, θα πρέπει να υπάρχει ένας Σχεδιαστής. Ποιος μπορεί να δει τα πάμπολλα θαυμαστά του σύμπαντος χωρίς να πιστεύει ότι υπάρχει ένα σχέδιο για όλους τους ανθρώπους; Ποιος μπορεί να αμφιβάλλει ότι υπάρχει ένας Σχεδιαστής;

Στο βιβλίο της Γενέσεως μαθαίνουμε ότι ο Μέγας Σχεδιαστής δημιούργησε τον ουρανό και τη γη. «Και η γη ήταν άμορφη και έρημη· και σκοτάδι υπήρχε επάνω στο πρόσωπο της αβύσσου».

«Ας γίνει φως», είπε ο Μέγας Σχεδιαστής, «και έγινε φως». Δημιούργησε το στερέωμα. Διαχώρισε την ξηρά από τα ύδατα και είπε: «Ας βλαστήσει η γη χλωρό χορτάρι... και καρποφόρο δέντρο που κάνει καρπό σύμφωνα με το είδος του, του οποίου το σπέρμα είναι μέσα του».

Δύο πηγές φωτός δημιούργησε -- τον ήλιο και το φεγγάρι. Ήρθαν και τα άστρα, σύμφωνα με το σχέδιό Του. Ζήτησε να δημιουργηθούν ζώντα πλάσματα στο νερό και πτηνά να πετούν

επάνω από τη γη. Και έτσι έγινε. Δημιούργησε έμψυχα ζώα, κτήνη και ερπετά. Το σχέδιο ήταν σχεδόν ολοκληρωμένο.

Τελευταία από όλα, δημιούργησε τον άνθρωπο, σύμφωνα με τη δική Του εικόνα --άρρεν και θήλυ-- με εξουσία επάνω σε όλα τα άλλα ζώντα [πράγματα]4.

Μόνον ο άνθρωπος έλαβε διάνοια -- μυαλό, νου και ψυχή. Μόνον ο άνθρωπος, με αυτά τα χαρακτηριστικά, είχε την ικανότητα για πίστη και ελπίδα, για έμπνευση και φιλοδοξία.

Ποιος θα μπορούσε πειστικά να επιχειρηματολογήσει ότι ο άνθρωπος --το ευγενέστερο έργο του Μεγάλου Σχεδιαστή, με εξουσία επάνω σε όλα τα ζώντα πράγματα, με μυαλό και θέληση, με νου και ψυχή, με διάνοια και θεϊκότητα-- θα έφθανε στο τέλος, όταν το πνεύμα εγκαταλείπει τον γήινο ναό του;

Για να κατανοήσουμε το νόημα του θανάτου, πρέπει να εκτιμήσουμε το σκοπό της ζωής. Το θολό φως της πίστης πρέπει να υποχωρήσει στο μεσημεριανό ήλιο της αποκάλυψης, μέσω της οποίας ξέρουμε ότι ζήσαμε πριν από τη γέννησή μας στη θνητότητα. Στην προθνητή κατάστασή μας, ήμασταν αναμφίβολα ανάμεσα στους γιους και τις κόρες του Θεού που αλάλαξαν από χαρά για την ευκαιρία να έρθουν σε τούτη τη δύσκολη, ωστόσο απαραίτητη θνητή ύπαρξη5. Ξέρουμε ότι ο σκοπός μας ήταν να αποκτήσουμε ένα φυσικό σώμα, να υπερνικήσουμε δοκιμασίες και να αποδείξουμε ότι θα τηρούσαμε τις εντολές του Θεού. Ο Πατέρας μας γνώριζε ότι εξαιτίας της φύσεως της θνητότητας, θα πειραζόμασταν, θα αμαρτάναμε και θα υστερούσαμε. Ώστε να έχουμε κάθε ευκαιρία για επιτυχία, προσέφερε έναν Σωτήρα, ο οποίος θα υπέφερε και θα πέθαινε για εμάς. Όχι μόνο θα εξιλεωνόταν για τις αμαρτίες μας, αλλά, ως μέρος εκείνης της εξιλέωσης, θα υπερνικούσε επίσης το φυσικό θάνατο, στον οποίο θα υποκείμεθα εξαιτίας της Πτώσης του Αδάμ.

Έτσι, πριν από περισσότερα από 2.000 χρόνια, ο Χριστός, ο Σωτήρας μας γεννήθηκε στη θνητότητα, σε ένα στάβλο στη Βηθλεέμ. Ο από μακρού προφητευθείς Μεσσίας είχε έρθει.

Λιγοστά έχουν γραφεί για τα παιδικά χρόνια του Ιησού. Μου αρέσει το εδάφιο από το Κατά Λουκάν: «Και ο Ιησούς προόδευε σε σοφία, και ηλικία, και χάρη μπροστά στον Θεό και τους ανθρώπους»6. Και στο βιβλίο των Πράξεων, υπάρχει μια σύντομη φράση σχετικά με τον Σωτήρα, με τεράστιο νόημα: «Πέρασε ευεργετώντας και θεραπεύοντας»7.

Βαπτίσθηκε από τον Ιωάννη στον ποταμό Ιορδάνη. Κάλεσε τους Δώδεκα Αποστόλους. Ευλόγησε τον άρρωστο. Έκανε το χωλό να περπατήσει, τον τυφλό να δει, τον κωφό να

ακούσει. Ηγέρθη από τον θάνατο στη ζωή. Δίδαξε, κατέθεσε μαρτυρία και παρείχε ένα τέλειο παράδειγμα να ακολουθήσουμε.

Και μετά, η θνητή διακονία του Σωτήρος του κόσμου έφθασε στο τέλος της. Ο μυστικός δείπνος με τους Αποστόλους Του έλαβε χώρα σε ένα ανώγειο. Εμπρός ήταν η Γεθσημανή και ο σταυρός στο Γολγοθά.

Κανένας κοινός θνητός δεν μπορεί να συλλάβει την πλήρη σπουδαιότητα των όσων έκανε για εμάς ο Χριστός στη Γεθσημανή. Ο Ίδιος αργότερα περιέγραψε την εμπειρία: «Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμορραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα»8.

Μετά την ψυχική οδύνη στη Γεθσημανή, εξαντλημένος τώρα, συνελήφθη από άγρια, βάρβαρα χέρια και οδηγήθηκε εμπρός στον Άννα, τον Καϊάφα, τον Πιλάτο και τον Ηρώδη. Κατηγορήθηκε και βλασφημήθηκε. Φαύλα χτυπήματα αποδυνάμωσαν περαιτέρω το εξαντλημένο από τον πόνο σώμα Του. Αίμα έτρεχε στο πρόσωπό Του καθώς ένα βάναυσο στεφάνι από μυτερά αγκάθια τοποθετήθηκε βίαια στο κεφάλι Του, τρυπώντας το μέτωπό Του. Και μετά, για άλλη μια φορά Τον πήγαν στον Πιλάτο που ενέδωσε στις κραυγές του οργισμένου όχλου: «Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον»9.

Τον μαστίγωσαν με ένα μαστίγιο που στα πολλαπλά δερμάτινα λουριά του υπήρχαν αιχμηρά μέταλλα και κόκαλα. Σηκώθηκε από τη βαναυσότητα του μαστιγώματος και, παραπατώντας, μετέφερε το σταυρό Του, έως ότου δεν μπορούσε να προχωρήσει περισσότερο και κάποιος άλλος επωμίσθηκε το βάρος για Εκείνον.

Τελικά, σε ένα λόφο που ονομαζόταν Γολγοθάς, ενώ ανήμποροι οι οπαδοί κοίταζαν, το πληγωμένο σώμα Του καρφώθηκε σε ένα σταυρό. Ανήλεα, χλευάστηκε, βλασφημήθηκε και περιγελάστηκε. Και όμως, φώναξε: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν»10.

Οι ώρες της οδύνης περνούσαν καθώς η ζωή Του λιγόστευε. Από τα ξερά χείλη Του ήλθαν τα λόγια: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Και όταν τα είπε αυτά, εξέπνευσε»11.

Καθώς η γαλήνη και η ανακούφιση ενός ευσπλαχνικού θανάτου Τον ελευθέρωσαν από τις θλίψεις της θνητότητας, επέστρεψε στην παρουσία του Πατέρα Του.

Την τελευταία στιγμή ο Διδάσκαλος μπορούσε να το αποφύγει. Όμως δεν το έκανε. Πέρασε από τα πάντα, ώστε να σώσει τα πάντα. Το άψυχο σώμα Του τοποθετήθηκε βιαστικά αλλά απαλά σε ένα δανεισμένο τάφο.
Δεν υπάρχουν άλλα λόγια στις χριστιανικές γραφές που να σημαίνουν περισσότερα για εμένα, από εκείνα που ειπώθηκαν από έναν άγγελο στη θρηνούσα Μαρία Μαγδαληνή και την άλλη Μαρία όταν, την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, πλησίασαν τον τάφο για να φροντίσουν το σώμα του Κυρίου τους. Είπε ο άγγελος:

«Τι αναζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς;

»Δεν είναι εδώ, αλλ' αναστήθηκε»12.

Ο Σωτήρας μας ζούσε ξανά. Το ενδοξότερο, παρηγορητικότερο και καθησυχαστικότερο όλων των συμβάντων στην ανθρώπινη ιστορία είχε λάβει χώρα -- η νίκη επί του θανάτου. Ο πόνος και η ψυχική οδύνη στη Γεθσημανή και στον Γολγοθά είχαν σβηστεί. Η σωτηρία των ανθρώπων είχε διασφαλιστεί. Η Πτώση του Αδάμ είχε ανακληθεί.

Ο κενός τάφος εκείνο το πρώτο πρωινό του Πάσχα, ήταν η απάντηση στην ερώτηση του Ιώβ: «Αν ο άνθρωπος πεθάνει, θα ξαναζήσει;» Προς όλους που ακούν τη φωνή μου, διακηρύσσω: Αν ένας άνθρωπος πεθάνει, θα ξαναζήσει. Το γνωρίζουμε, διότι έχουμε το φως της αποκεκαλυμμένης αλήθειας.

«Επειδή, βέβαια, διαμέσου ανθρώπου ήρθε ο θάνατος, έτσι και διαμέσου ανθρώπου η ανάσταση των νεκρών.

»Επειδή, όπως όλοι πεθαίνουν *λόγω συγγένειας* με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν *ερχόμενοι σε συγγένεια* με τον Χριστό»13.

Έχω διαβάσει --και πιστεύω-- τις μαρτυρίες εκείνων που βίωσαν τη θλίψη της σταύρωσης του Χριστού και τη χαρά της αναστάσεώς Του. Έχω διαβάσει --και πιστεύω-- τις μαρτυρίες εκείνων στο Νέο Κόσμο, που τους επισκέφθηκε ο ίδιος ο ανεστημένος Κύριος.

Πιστεύω στη μαρτυρία ενός, ο οποίος σε τούτη τη θεϊκή νομή μίλησε με τον Πατέρα και τον Υιό σε ένα δάσος το οποίο καλείται τώρα ιερό και ο οποίος έδωσε τη ζωή του, επισφραγίζοντας εκείνη τη μαρτυρία με το αίμα του. Διεκήρυξε:

«Και τώρα, ύστερα από τις τόσες μαρτυρίες οι οποίες έχουν δοθεί γι' αυτόν, τούτη είναι η μαρτυρία, η πιο τελευταία όλων, την οποία δίνουμε γι' αυτόν: Ότι ζει!

»Γιατί τον είδαμε, στα δεξιά του Θεού. Και ακούσαμε τη φωνή που επιμαρτυρούσε ότι είναι ο Μονογενής του Πατέρα»14.

Το σκοτάδι του θανάτου μπορεί πάντα να διαλυθεί από το φως της αποκεκαλυμμένης αλήθειας. «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή», είπε ο Διδάσκαλος15. «Ειρήνη αφήνω σε σας, ειρήνη τη δική μου δίνω σε σας»16.

Κατά τη διάρκεια των ετών έχω ακούσει και διαβάσει μαρτυρίες που δεν απαριθμούνται, τις οποίες μου είπαν άτομα που δίνουν μαρτυρία για την πραγματικότητα της ανάστασης και οι οποίοι έχουν λάβει κατά τις ώρες της μέγιστης ανάγκης τους, την ειρήνη και παρηγοριά, την υπεσχημένη από τον Σωτήρα.

Θα σας αναφέρω απλώς ένα μέρος μιας από αυτές τις αφηγήσεις. Πριν από δύο εβδομάδες, έλαβα μια συγκινητική επιστολή από έναν πατέρα επτά παιδιών, που έγραφε για την οικογένειά του και, κυρίως, το γιο του, Τζέισον, ο οποίος είχε αρρωστήσει όταν ήταν 11 ετών. Τα επόμενα λίγα χρόνια, η αρρώστια του Τζέισον επανεμφανίστηκε αρκετές φορές. Αυτός ο πατέρας μίλησε για τη θετική στάση του Τζέισον και την αισιόδοξη διάθεσή του, παρ' όλες τις δυσκολίες της υγείας του. Ο Τζέισον έλαβε την Ααρωνική Ιεροσύνη σε ηλικία 12 ετών και «πάντοτε με προθυμία μεγάλυνε τις ευθύνες του εξαίρετα, είτε αισθανόταν καλά είτε όχι». Έλαβε το βραβείο τού Προσκόπου Αετού, όταν ήταν 14 ετών.

Πέρυσι το καλοκαίρι, λίγο μετά τα 15^α γενέθλια του Τζέισον, εισήχθη ξανά στο νοσοκομείο. Σε μία από τις επισκέψεις του στον Τζέισον, ο πατέρας του τον βρήκε με τα μάτια κλειστά. Μην ξέροντας αν ο Τζέισον κοιμόταν ή ήταν ξύπνιος, άρχισε να του μιλάει απαλά. «Τζέισον», είπε, «ξέρω ότι έχεις περάσει πολλά στη σύντομη ζωή σου και πως η τωρινή κατάστασή σου είναι δύσκολη. Μολονότι έχεις μια γιγάντια μάχη εμπρός σου, δε θέλω να χάσεις ποτέ την πίστη σου στον Ιησού Χριστό». Έκπληκτος, όπως είπε, είδε τον Τζέισον να ανοίγει αμέσως τα μάτια του και να λέει: «Ποτέ!» με καθαρή, αποφασιστική φωνή. Μετά ο Τζέισον έκλεισε τα μάτια του και δε μίλησε άλλο. Ο πατέρας του έγραψε: «Με αυτή την απλή δήλωση, ο Τζέισον εξέφρασε μία από τις ισχυρότερες, αγνές μαρτυρίες για τον Ιησού Χριστό, από όσες έχω ποτέ ακούσει... Καθώς εκείνη η δήλωσή του, «ποτέ!», εντυπώθηκε στην ψυχή μου εκείνη την ημέρα, η καρδιά μου πλημμύρισε χαρά ότι ο Επουράνιος Πατέρας μου με είχε ευλογήσει να είμαι ο πατέρας ενός τόσο εξαίρετου και ευγενούς αγοριού... Ήταν η τελευταία φορά που τον άκουσα να δηλώνει τη μαρτυρία του για τον Χριστό».

Αν και η οικογένειά του ανέμενε ότι θα ήταν μια ακόμα νοσηλεία ρουτίνας, ο Τζέισον απεβίωσε λιγότερο από δύο εβδομάδες αργότερα. Ένας μεγαλύτερος αδελφός και αδελφή

υπηρετούσαν σε ιεραποστολές τότε. Ένας άλλος αδελφός, ο Κάιλ, μόλις είχε λάβει την κλήση του για ιεραποστολή. Στην πραγματικότητα, η κλήση είχε έρθει νωρίτερα από το αναμενόμενο και στις 5 Αυγούστου, μόλις μία εβδομάδα πριν το θάνατο του Τζέισον, η οικογένεια συγκεντρώθηκε στο θάλαμο του νοσοκομείου, ώστε να ανοιχθεί εκεί η κλήση για ιεραποστολή του Κάιλ και να χαρεί όλη η οικογένεια.

Στην επιστολή του, ο πατέρας αυτός συμπεριέλαβε μία φωτογραφία του Τζέισον στο κρεβάτι του νοσοκομείου, με τον μεγάλο αδελφό του, Κάιλ, δίπλα στο κρεβάτι, κρατώντας την κλήση του για ιεραποστολή. Κάτω από τη φωτογραφία είχε γραφεί αυτή η λεζάντα: «Κλήθηκαν να υπηρετήσουν τις ιεραποστολές τους μαζί -- στις δύο πλευρές του πέπλου».

Ο αδελφός και η αδελφή τού Τζέισον που ήδη υπηρετούσαν ιεραποστολές, έστειλαν όμορφες, παρηγορητικές επιστολές σπίτι, να διαβαστούν στην κηδεία του Τζέισον Η αδελφή του, που υπηρετούσε στη Δυτική Ιεραποστολή Μπουένος Άιρες της Αργεντινής, έγραφε μεταξύ άλλων στο γράμμα της: «Ξέρω ότι ο Ιησούς Χριστός ζει και επειδή Εκείνος ζει, όλοι εμείς, μαζί και ο αγαπημένος μας Τζέισον, θα ζήσει ξανά... Μπορούμε να βρούμε παρηγοριά στη βέβαιη γνώση που έχουμε ότι έχουμε επισφραγιστεί μαζί ως μια παντοτινή οικογένεια... Εάν κάνουμε το καλύτερο δυνατόν για να υπακούμε και να πράξουμε καλύτερα σ' αυτή τη ζωή, θα [τον] δούμε ξανά». Και συνέχιζε: «[Μια] γραφή που από καιρό μου αρέσει τώρα, παίρνει μια νέα σημασία και σπουδαιότητα τώρα... [Από το] Αποκάλυψη, κεφάλαιο 21, στίχος 4: Και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, και ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν'».

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, στην ώρα της βαθύτατης θλίψης μας, μπορούμε να λάβουμε βαθιά ειρήνη από τα λόγια του αγγέλου, εκείνο το πρώτο πρωινό του Πάσχα: «Δεν είναι εδώ, αλλ' αναστήθηκε»17.

Ανεστήθη! Ανεστήθη!
Ψάλτε όλοι χαρωπά.
Οι τρεις μέρες φυλακής Του
μεσ' στον Άδη τέλειωσαν.
Μια για πάντα έσπασαν
του θανάτου τα δεσμά18.

Ως ένας από τους ειδικούς μάρτυρές Του στη γη σήμερα, ετούτη την ένδοξη Κυριακή του Πάσχα, διακηρύσσω ότι αυτό είναι αληθές, στο ιερό όνομά Του --δηλαδή στο όνομα του Ιησού Χριστού, του Σωτήρα μας-- αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Robert Louis Stevenson, "Requiem," στο *An Anthology of Modern Verse,* εκδ. A. Methuen, (1921), 208.
2. James E. Talmage, *Jesus the Christ,* 3η έκδοση, (1916), 20.
3. Ιώβ 14:14.
4. Βλέπε Γένεση 1:1-27.
5. Βλέπε Ιώβ 38:7.
6. Κατά Λουκάν 2:52.
7. Πράξεις 10:38.
8. Διδαχή και Διαθήκες 19:18.
9. Κατά Λουκάν 23:21.
10. Κατά Λουκάν 23:34.
11. Κατά Λουκάν 23:46.
12. Κατά Λουκάν 24:5-6.
13. Προς Κορινθίους Α΄ 15:21-22.
14. Διδαχή και Διαθήκες 76:22-23.
15. Κατά Ιωάννην 11:25.
16. Κατά Ιωάννην 14:27.
17. Κατά Ματθαίον 28:6.
18. «Ανεστήθη!» στο *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια,* αρ. 55.

Συγκέντρωση απογεύματος Κυριακής

Γενεές ενωμένες με αγάπη

Από τον Πρεσβύτερο Ράσελ Νέλσον
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Οι εγγενείς, σφοδρές επιθυμίες μας για οικογενειακές διασυνδέσεις εκπληρώνονται, όταν συνδεόμαστε με τους προγόνους μας μέσω ιερών διατάξεων του ναού.

Η αλληλογραφία που λαμβάνουμε το Πάσχα ή τα Χριστούγεννα, ανανεώνει τις αναμνήσεις μας από αγαπητούς φίλους και συγγενείς. Ορισμένα από τα μηνύματα αυτά, εμπλουτίζονται με πολύτιμες οικογενειακές φωτογραφίες. Εδώ είναι μία που πραγματικά τράβηξε την προσοχή μου.

Είναι η φωτογραφία μιας από τις δισέγγονές μας. Θα την ονομάσω «αγαπητή Ρούμπυ». Η φωτογραφία αυτή μου θύμισε τη μητέρα της, όταν είχε την ίδια περίπου ηλικία. Έβγαλα από τα αρχεία μου αυτή τη φωτογραφία της μητέρας τής «αγαπητής Ρούμπυ» -- μια από τις εγγονές μας.

Είχα τραβήξει αυτή τη φωτογραφία τής μητέρας τής «αγαπητής Ρούμπυ» πριν από 29 περίπου χρόνια. Τα μάτια της είναι πάντοτε το ίδιο γαλάζια.

Γλυκιές αναμνήσεις που βγήκαν στην επιφάνεια έπειτα από μισό αιώνα, όταν η γιαγιά τής «αγαπητής Ρούμπυ» --μια από τις κόρες μας-- ήταν το νεαρότερο μέλος της οικογένειάς μας. Είναι από τις φωτογραφίες της όταν ήταν μωρό. Τώρα είναι μια στοργική γιαγιά και εγώ είμαι ο προπάππος της «αγαπητής Ρούμπυ». (Δε θα σας δείξω τη φωτογραφία μου σαν μωρό. Δεν θα βοηθούσε.) Αυτές οι φωτογραφίες υποδηλώνουν την αγάπη που ενώνει τις τέσσερις γενιές.

Όταν σκέφτομαι την αγάπη που αισθάνομαι για κάθε μέλος της οικογένειάς μας, νιώθω σε μικρό βαθμό την αγάπη που έχει ο Επουράνιος Πατέρας για τα παιδιά Του. Μολονότι η οικογένεια δέχεται επίθεση σε όλο τον κόσο, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, διακηρύσσει, προωθεί και προστατεύει την αλήθεια ότι η οικογένεια αποτελεί στοιχείο υψίστης σπουδαιότητος στο σχέδιο του Δημιουργού για τον αιώνιο προορισμό των παιδιών Του. Το «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο» και οι μεγάλες προσπάθειές μας για την οικογενειακή ιστορία, δεν είναι παρά δύο

μόνο αποδείξεις για το πώς αυτή η Εκκλησία φέρνει ελπίδα και βοήθεια στον ιερό θεσμό της οικογένειας.

Διδάσκουμε ότι η αγάπη του Θεού για τα παιδιά Του είναι απέραντη. Ασχέτως φυλής, εθνικότητας ή γένους, Εκείνος τα αγαπά όλα1. Αυτό έκανε από την αρχή και θα εξακολουθήσει να το κάνει. Προσκαλεί όλους να αποκτήσουν αιώνια υπερύψωση για την οικογένειά τους. Το έργο και η δόξα Του είναι να πραγματοποιήσει την αθανασία και αιώνια ζωή --την υπερύψωση-- των παιδιών Του2. «Επειδή, με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιόν του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή»3.

Η εξιλέωση του Αγαπητού Υιού Του έδωσε τη δυνατότητα να εκπληρωθούν και οι δύο αντικειμενικοί στόχοι του Πατέρα Του. Χωρίς την Εξιλέωση, δε θα υπήρχε αθανασία. Χωρίς την Εξιλέωση, δε θα υπήρχε επιστροφή στην παρουσία του Πατέρα και συνέχεια της οικογένειας πέρα από τον τάφο.

Χάρη στην εξιλέωση, αυτές οι υπέρτατες ευλογίες μπορούν να πραγματοποιηθούν από καθένα από τα παιδιά του Θεού που υπακούει στους αιώνιους νόμους Του. Κατά τους αιώνες, πολλά από τα παιδιά Του είχαν πρόσβαση στις ευλογίες του ευαγγελίου, όμως πολλά περισσότερα δεν είχαν. Πριν από τη θεμελίωση του κόσμου, ο Επουράνιος Πατέρας μας θέσπισε τη διάταξη του βαπτίσματος για εκείνους που πεθαίνουν χωρίς τη γνώση του ευαγγελίου4. Και αυτά τα παιδιά τα αγαπά.

Έδωσε, επίσης, έναν τρόπο ώστε να είναι και αυτά μέρος μιας παντοτινής οικογένειας. Κάθε άνθρωπος που έρχεται σ' αυτή τη γη, είναι προϊόν γενεών γονέων. Έχουμε μία φυσική λαχτάρα να συνδεθούμε με τους προγόνους μας. Αυτή η επιθυμία φουσκώνει στην καρδιά μας, ασχέτως ηλικίας.

Συλλογιστείτε τις πνευματικές διασυνδέσεις που δημιουργούνται όταν μια νέα γυναίκα βοηθά τη γιαγιά της να εισαγάγει οικογενειακές πληροφορίες σε έναν υπολογιστή ή όταν ένας νέος άνδρας βλέπει το όνομα του προπάππου του σε ένα πρωτότυπο απογραφής. Όταν οι καρδιές μας στρέφονται στους προγόνους μας, κάτι αλλάζει μέσα μας. Αισθανόμαστε μέρος κάποιου μεγαλύτερου πράγματος από τον εαυτό μας. Οι εγγενείς, σφοδρές επιθυμίες μας για οικογενειακές διασυνδέσεις εκπληρώνονται, όταν συνδεόμαστε με τους προγόνους μας μέσω ιερών διατάξεων του ναού.

Εξαιτίας της σπουδαιότητας του έργου αυτού, η Εκκλησία έχει χτίσει ναούς πλησιέστερα στους ανθρώπους5 και η έρευνα οικογενειακής ιστορίας διευκολύνεται όσο ποτέ άλλοτε.

Επίσης, βελτιώνονται οι μέθοδοι εύρεσης και προετοιμασίας ονομάτων για διατάξεις ναού. Κατά τη συνέλευση του Οκτωβρίου 2005, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι ανακοίνωσε ένα συναρπαστικό βήμα προς τα εμπρός για την οικογενειακή ιστορία και το έργο ναού. Είπε: «Μία από τις δυσκολότερες πτυχές της δραστηριότητάς μας για τους ναούς, είναι ότι καθώς αποκτούμε όλο και περισσότερους ναούς… ανά τη γη, υπάρχει διπλασιασμός προσπάθειας για το έργο δι' αντιπροσώπου… Για το λόγο αυτό, έχουμε αναλάβει για ένα διάστημα ένα πολύ δύσκολο εγχείρημα… Η λύση έγκειται στην πολύπλοκη τεχνολογία των υπολογιστών»6.

Από τότε, όχι μόνο μειώθηκε η αναπαραγωγή σε πανομοιότυπα, αλλά οι διαδικασίες απλοποιήθηκαν, ούτως ώστε κάθε μέλος της Εκκλησίας μπορεί, κυριολεκτικά, να συμμετάσχει στο έργο ναού και οικογενειακής ιστορίας. Ανήκουν πλέον στο παρελθόν οι ημέρες όπου αυτό το ιερό έργο γινόταν μόνο από ειδικούς. Ασχέτως των συνθηκών σας, μπορείτε να κάνετε το έργο οικογενειακής ιστορίας μέρος της ζωής σας, αυτή τη στιγμή. Τα παιδιά της Προκαταρκτικης μπορούν να σχεδιάσουν το οικογενειακό δένδρο. Οι νέοι μπορούν να συμμετάσχουν σε βαπτίσεις δι' αντιπροσώπου. Μπορούν, επίσης, να βοηθήσουν την παλαιότερη γενιά να εργαστούν στους υπολογιστές. Οι γονείς μπορούν να αφηγηθούν ιστορίες από τη ζωή τους στους απογόνους τους. Τα άξια ενήλικα μέλη μπορούν να αποκτήσουν ένα εγκριτικό ναού και να τελέσουν διατάξεις ναού για τους συγγενείς τους.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Η μεγαλύτερη ευθύνη σ' αυτόν τον κόσμο που έχει θέσει σε εμάς ο Θεός, είναι να αναζητήσουμε τους νεκρούς μας»7. Η νέα τεχνολογία διευκολύνει περισσότερο από ποτέ να εκπληρώσουμε αυτή την ευθύνη. Το έργο ναού και οικογενειακής ιστορίας διευκολύνεται τώρα από ένα σύστημα γνωστό ως «new FamilySearch»8. Αυτό το βασισμένο στο Διαδίκτυο σύστημα βοηθά τα μέλη να προσδιορίζουν τους προγόνους τους, να αποφασίζουν τι έργο διατάξεων πρέπει να γίνει γι' αυτούς και να προετοιμάσουν τα ονόματά τους για το ναό. Η πρόσβαση μπορεί να γίνει από το σπίτι, από ένα κέντρο οικογενειακής ιστορίας9 ή όπου υπάρχει διαθέσιμο Διαδίκτυο. Τα βήματα που θα ακολουθηθούν είναι εύκολα10.

Πρώτα προσδιορίζετε άτομα για τα οποία επιθυμείτε να κάνετε έργο ναού.

Κατόπιν τυπώνετε ένα Αίτημα Οικογενειακών Διατάξεων. Αυτό το έγγραφο παρέχει τις πληροφορίες που χρειάζονται στο ναό και μειώνει την ανάγκη να έχετε δισκέτες υπολογιστή μαζί σας.

Από Αίτημα Οικογενειακών Διατάξεων, τυπώνονται κάρτες στο ναό. Όταν τελεστεί μία διάταξη, καταγράφεται και εισέρχεται αυθημερόν στο new FamilySearch.

Τι γίνεται, όμως, για εκείνους από εσάς που δεν έχετε πρόσβαση σε υπολογιστή ή που δεν προτιμάτε αυτή την τεχνολογία; Μην ανησυχείτε! Προχωρήστε ένα βήμα τη φορά. Ξεκινήστε στο σπίτι. Αρχίστε με ένα κενό χάρτινο κουτί, όπως πρότεινε ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ11. Βάλτε στο κουτί αυτό σημαντικές πληροφορίες για εσάς και την οικογένειά σας. Προσθέστε στοιχεία για την οικογένειά σας, που έχετε από άλλους. Κατόπιν, ζητήστε βοήθεια από το σύμβουλο τομέα σας ή κλάδου οικογενειακής ιστορίας. Το σύστημα new FamilySearch, δίνει τη δυνατότητα σε ένα σύμβουλο να εκτελέσει όλες τις απαιτούμενες λειτουργίες του υπολογιστή για λογαριασμό σας, συμπεριλαμβανομένων ονομάτων για το ναό. Περίπου 60.000 σύμβουλοι υπηρετούν σε όλο τον κόσμο. Ένας από αυτούς στον τομέα ή κλάδο σας, μπορεί να σας βοηθήσει ιδιατέρως.

Το σύστημα new FamilySearch, αλλάζει τη δυναμική του έργου οικογενειακής ιστορίας, διευκολύνοντας τη δημιουργία ενός κοινού γενεαλογικού διαγράμματος. Κατά το παρελθόν, κάθε άτομο εργαζόταν ξεχωριστά, τηρώντας το δικό του οικογενειακό υλικό γενεαλογικού ενδιαφέροντος. Συχνά ένα άτομο εργαζόταν χωρίς να γνωρίζει τι έκαναν άλλα μέλη της οικογένειας. Τώρα κάθε άτομο μπορεί να συνεισφέρει σε πληροφορίες, ενώ συνεργάζεται με άλλα άτομα στη διαμόρφωση του οικογενειακού δένδρου τους.

Μολονότι το new FamilySearch αποτελεί ένα γιγάντιο βήμα προς τα εμπρός, παραμένει πάντα ένα βήμα. Υπάρχει περισσότερη δουλειά μπροστά μας. Επειδή το σύστημα διευκολύνει την πρόσβαση σε πληροφορίες που υποβάλλονται στην Εκκλησία εδώ και πολλές δεκαετίες από πολλές πηγές, το new FamilySearch πιθανόν να εκθέτει διπλές εγγραφές ή σφάλματα, τα οποία δεν είχαν αναγνωριστεί προηγουμένως. Αυτό το χαρακτηριστικό είναι ιδιαιτέρως χρήσιμο για εκείνους με απογόνους από τους πρωτοπόρους. Οι διπλοεγγραφές και τα σφάλματα απαιτούν διόρθωση και κανείς δεν μπορεί να το κάνει καλύτερα από ότι κάθε άτομο για την οικογένειά του.

Ίσως να αποθαρρυνθείτε εργαζόμενοι κάτω από αυτές τις δυσκολίες. Σας παρακαλώ, να είστε βέβαιοι ότι οι ανησυχίες σας βρίσκουν πολλή κατανόηση. Η Εκκλησία, υπό την εμπνευσμένη ηγεσία του Προέδρου Τόμας Μόνσον, εργάζεται επιμελώς για να σας στηρίξει στην επίλυση αυτών των προβλημάτων. Μαζί μοχθούμε να οργανώσουμε το οικογενειακό δένδρο για όλα τα τέκνα του Θεού. Είναι μία τεράστια προσπάθεια με τεράστια ανταμοιβή.

Είναι ένα χαρούμενο έργο. Κοιτάξτε αυτή τη φωτογραφία νεοφώτιστων που κάνουν έργο ναού για τους συγγενείς τους. Οι αγαπητοί αυτοί Άγιοι είναι από τον πάσσαλο Ιλοπάνγκο του Ελ Σαλβαδόρ και παρευρίσκονται για πρώτη φορά στο Ναό της Πόλης της Γουατεμάλα.

Κρατούν τις κάρτες τους, του ναού, η καθεμία με το όνομα ενός αποβιώσαντος συγγενούς, για τον οποίο τέλεσαν βάπτισμα εξ υποκαταστάσεως.

Για να επιτύχουν οι προσπάθειες οικογενειακής ιστορίας της Εκκλησίας, είναι απαραίτητη η καθοδήγηση και η ηγεσία της ιεροσύνης. Οι ηγέτες διδάσκουν και δίνουν μαρτυρία για τη διδαχή που υποστηρίζει αυτό το ιερό έργο12. Δίνουν κλήσεις και φροντίζουν ώστε να υπάρχει διαθέσιμη διδασκαλία13. Θεωρούν τη δραστηριότητα ναού και οικογενειακής ιστορίας ως έναν τρόπο για να εξυψώσουν το πνεύμα του τομέα τους, να ενδυναμώσουν τις πνευματικές ρίζες των νεοφώτιστων και να ευλογήσουν τη ζωή όλων των μελών.

Αν και το έργο ναού και οικογενειακής ιστορίας έχει τη δύναμη να ευλογήσει εκείνους που βρίσκονται από την άλλη πλευρά του πέπλου, έχει όμοια δύναμη να ευλογήσει τους ζώντες. Έχει μία εξευγενιστική επίδραση σε εκείνους που ασχολούνται με αυτό. Κυριολεκτικά βοηθούν στην υπερύψωση των οικογενειών τους.

Είμαστε υπερυψωμένοι όταν μπορούμε να κατοικήσουμε μαζί με την ευρύτερη οικογένειά μας στην παρουσία του Παντοδύναμου Θεού. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ προείδε το καθήκον μας: «Η μεγάλη ημέρα του Κυρίου πλησιάζει…», είπε. «Επομένως, ως εκκλησία και ως λαός, και ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, ας προσφέρουμε στον Κύριο μία προσφορά με χρηστότητα· και ας παρουσιάσουμε σε τούτο τον άγιο ναό… ένα βιβλίο που να περιέχει γενεαλογικού ενδιαφέροντος υλικό για τους νεκρούς μας, το οποίο θα είναι άξιο κάθε αποδοχής»14.

Η προετοιμασία αυτού του υλικού γενεαλογικού ενδιαφέροντος είναι ατομική και συλλογική ευθύνη μας. Καθώς εργαζόμαστε μαζί, μπορούμε να το κάνουμε άξιο κάθε αποδοχής από τον Κύριο. Το υλικό αυτό καθιστά δυνατόν να τελούνται οι διατάξεις για τους αποβιώσαντες προγόνους μας και να γίνονται αποδεκτές από αυτούς, κατά την επιλογή τους. Αυτές οι διατάξεις μπορούν να φέρουν ελευθερία σε αιχμαλώτους από την άλλη πλευρά του πέπλου15.

Τα παιδιά μας, τα εγγόνια, η «αγαπητή Ρούμπυ» και όλα τα άλλα δισέγγονά μας είναι ενωμένα με αγάπη. Είναι, επίσης, ενωμένα με αγάπη προς τους προγόνους. Οι σύνδεσμοι αυτοί, σφυρηλατημένοι μέσω ιερών διατάξεων, οδηγούν στην υπερύψωση των οικογενειών μας16. Προσεύχομαι ώστε αυτός ο ιερός σκοπός να πραγματοποιηθεί για τον καθέναν από εμάς, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε προς Κορινθίους Α΄ 12:13, Προς Γαλάτες 3:28, Νεφί Β΄ 26:33.
2. Βλέπε Μωυσή 1:39.

3. Κατά Ιωάννην 3:16.
4. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 124:33.
5. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον είπε πρόσφατα ότι το 83 τοις εκατό των μελών της Εκκλησίας σε όλο τον κόσμο, ζουν τώρα σε απόσταση 320 χιλιομέτρων από ένα ναό (βλέπε "Welcome to Conference," *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2009, 4.)
6. Γκόρντον Χίνκλι, "Opening Remarks," *Ensign*, *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2005, 5-6.
7. *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 475.
8. Επί του παρόντος διαθέσιμο στα Αγγλικά, Ισπανικά, Πορτογαλικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ιαπωνικά, Κινεζικά και Κορεατικά.
9. Έχουμε περισσότερα από 4.000 κέντρα οικογενειακής ιστορίας ανά τον κόσμο.
10. Εάν έχετε πρόσβαση σε υπολογιστή, πηγαίνετε στο new.familysearch.org. Για την εγγραφή σας για πρώτη φορά, θα χρειαστείτε τον αριθμό σας ως μέλους και την ημερομηνία επικύρωσης. Μπορείτε να λάβετε αυτές τις πληροφορίες από τον υπάλληλο τομέα ή κλάδου σας. Όταν μπείτε στο σύστημα, μπορείτε να επαληθεύσετε ότι οι πρόγονοί σας βρίσκονται στο σύστημα και ποιες διατάξεις ναού απαιτούνται. Μπορείτε να προσδιορίσετε προγόνους που δεν είναι γνωστοί σε εσάς και να τους προσθέσετε στο οικογενειακό σας δένδρο. Τυπώστε ένα έντυπο Αιτήματος Οικογενειακών Διατάξεων, για να το πάτε στο ναό και έτσι να ανοίξετε το δρόμο για τις απαιτούμενες διατάξεις που θα τελεστούν.
11. Βλέπε Μπόιντ Πάκερ, "Your Family History: Getting Started," *Λιαχόνα*, Αύγ. 2003, 12-17.
12. Υπό την καθοδήγηση της προεδρίας πασσάλου, ένας ή περισσότεροι ανώτεροι σύμβουλοι που τους έχει ανατεθεί, επιβλέπουν το έργο ναού και οικογενειακής ιστορίας στον πάσσαλο. Σε επίπεδο τομέα ή κλάδου, καθοδηγεί ο ηγέτης ομάδας αρχιερέων ή ο πρόεδρος απαρτίας πρεσβυτέρων. Πολλές πηγές, τυπωμένες και στο Διαδίκτυο, είναι διαθέσιμες για να βοηθήσουν συμβούλους οικογενειακής ιστορίας και ηγέτες ιεροσύνης στην εκπλήρωση των καθηκόντων τους.
13. Νέες βοηθητικές πηγές περιλαμβάνουν το *Member's Guide to Temple and Family History Work* (αρ. ειδ. 36795) και *Instructor's Guide* (αρ. ειδ. 35804) και συνοδευτικό DVD. Αυτούς τους οδηγούς μπορείτε να τους κατεβάσετε ή να τους δείτε στο Διαδίκτυο, στο lds.org ή να τους παραγγείλετε μέσω των Υπηρεσιών Διανομής.
14. Διδαχή και Διαθήκες 128:24.
15. Βλέπε Ησαΐας 61:1, Κατά Λουκάν 4:18, Διδαχή και Διαθήκες 138:18, 31, 42.
16. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 128:18.

Το καθήκον μας προς τον Θεό: Η αποστολή των γονέων και των ηγετών στις νέες γενεές

Από τον Πρεσβύτερο Ρόμπερτ Χέιλς
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Είναι επιτακτικό καθήκον μας να βοηθήσουμε τους νέους να καταλάβουν και να πιστέψουν στο ευαγγέλιο με έναν βαθέως προσωπικό τρόπο.

Αυτό το απόγευμα επιθυμώ να παροτρύνω τους γονείς και όλους όσοι έχουν κληθεί να ηγούνται των νέων αυτού του κόσμου και να τους υπηρετούν. Ο Κύριος απεκάλυψε στον Τζόζεφ Σμιθ ότι έχουμε «επιτακτικό καθήκον που οφείλουμε σε όλη την ανατέλλουσα γενεά» (Δ&Δ 123:11).

Σε όλη τη ζωή μου ως πατέρας και παππούς έχω συλλογισθεί την ερώτηση: «Ποιο είναι το *καθήκον μου προς τον Θεό* σε σχέση με τους νέους;» Επιτρέψατέ μου να πω ορισμένα εξ όσων έχω μάθει από προσωπικό στοχασμό και μαρτυρία.

Για όλους εμάς το να κάνουμε το καθήκον μας προς τον Θεό ως γονείς και ηγέτες αρχίζει με το να ηγούμεθα με παράδειγμα -- να ζούμε με συνέπεια και επιμελώς τις αρχές του ευαγγελίου στο σπίτι. Αυτό απαιτεί καθημερινή αποφασιστικότητα και επιμέλεια.

Για τους νέους δεν υπάρχει κανένα υποκατάστατο του γεγονότος ότι να ζούμε το ευαγγέλιο στην καθημερινή ζωή μας. Οι έφηβοι στρατιώτες δεν διερωτώντο τι πίστευαν οι γονείς τους. Είπαν: «Δεν αμφισβητούμε ότι οι μητέρες μας το ήξεραν» (βλέπε Άλμα 56:47-48). Ξέρουν τα παιδιά μας αυτά που εμείς ξέρουμε;

Έχω έναν εγγονό που κάποτε μου ζήτησε να πάω μαζί του σε μία δημοφιλή αλλά απρεπή ταινία. Του είπα ότι δεν ήμουν αρκετά μεγάλος, για να δω εκείνη την ταινία. Σάστισε μέχρι που η γιαγιά του τού εξήγησε ότι το σύστημα κατατάξεων σύμφωνα με την ηλικία δεν ίσχυε για τον παππού. Ήλθε πίσω σε εμένα και είπε: «Τώρα το έπιασα, παππού, δεν πρόκειται ποτέ να γίνεις αρκετά μεγάλος, για να δεις αυτήν την ταινία, σωστά;» Και είχε δίκιο!

Εκτός από το να δείχνουμε στους νέους τον τρόπο με παράδειγμα, ηγούμεθα αυτών, καταλαβαίνοντας την καρδιά τους και βαδίζοντας μαζί τους στο μονοπάτι του ευαγγελίου. Για να καταλάβουμε αληθώς την καρδιά τους, πρέπει να κάνουμε περισσότερα από το να είμαστε απλώς στο ίδιο δωμάτιο ή να παρευρισκόμαστε στις ίδιες οικογενειακές και εκκλησιαστικές δραστηριότητες. Πρέπει να σχεδιάζουμε και να εκμεταλλευόμαστε στιγμές διδασκαλίας που κάνουν βαθεία και παντοτινή εντύπωση στον νου και την καρδιά τους.

Παραδείγματος χάριν, οι ηγέτες της Εκκλησίας σχεδιάζουν δραστηριότητες της ιεροσύνης και κοινωνικές συγκεντρώσεις και κατασκηνώσεις -- αλλά επιτυγχάνουν πάντοτε αυτές οι δραστηριότητες τον πιο σημαντικό σκοπό τους; Έχω μάθει ότι αυτό που καθιστά μία δραστηριότητα ιεροσύνης ή προσκόπων σημαντικότατη για ένα αγόρι δεν είναι απλώς το να λάβει ένα ταμπελάκι αξίας, αλλά να έχει την ευκαιρία να καθίσει και να μιλήσει με έναν ηγέτη, ο οποίος ενδιαφέρεται για αυτό και τη ζωή του.

Ομοίως, μητέρες και πατέρες, καθώς πηγαίνετε με τα πόδια ή με το αυτοκίνητο τα παιδιά στο σχολείο ή στις διάφορες δραστηριότητες, χρησιμοποιείται τον χρόνο αυτόν, για να μιλήσετε μαζί τους σχετικώς με τις ελπίδες, τα όνειρα, τους φόβους και τις χαρές τους; Αφιερώνετε χρόνο, ούτως ώστε να βγάλουν τα ακουστικά από τους αναγνώστες MP3 και όλες τις άλλες συσκευές, για να σας ακούσουν και να αισθανθούν την αγάπη σας; Όσο περισσότερο ζω τόσο περισσότερο συνειδητοποιώ ότι οι στιγμές διδασκαλίας στη νεότητά μου, ιδιαιτέρως όσες μου προσεφέρθησαν από τους γονείς μου, έχουν διαμορφώσει τη ζωή μου και με έχουν κάνει αυτόν που είμαι.

Είναι αδύνατον να υπερεκτιμήσουμε την επιρροή των γονέων που καταλαβαίνουν την καρδιά των παιδιών τους. Η έρευνα δείχνει ότι κατά τη διάρκεια των πιο σημαντικών μεταβάσεων στη ζωή --συμπεριλαμβανομένων των περιόδων αυτών όπου οι νέοι έχουν τις μεγαλύτερες πιθανότητες να απομακρυνθούν από την Εκκλησία-- η μεγαλύτερη επιρροή δεν προέρχεται από μία συνέντευξη με τον επίσκοπο ή κάποιον άλλον ηγέτη, αλλά από την τακτική, ζεστή, φιλική, στοργική αλληλεπίδραση με τους γονείς.

Με αυτό κατά νου, όταν καθόμαστε στο τραπέζι για γεύμα, είναι όλη η οικογένειά μας εκεί; Θυμάμαι ως νεαρός άνδρας να ζητώ άδεια να παίξω μπέιζμπολ κατά τη διάρκεια του γεύματος. «Απλώς βάλτε το φαγητό μου στον φούρνο», έλεγα στη μητέρα μου. Απαντούσε: «Ρόμπερτ, θέλω πραγματικώς να κάνεις ένα διάλειμμα, να έλθεις σπίτι, να είσαι με την οικογένειά σου για φαγητό και κατόπιν μπορείς να πας έξω και να παίξεις μπέιζμπολ μέχρι να σκοτεινιάσει». Δίδαξε σε όλους εμάς ότι όσον αφορά στα οικογενειακά γεύματα, δεν είναι το φαγητό αλλά η αλληλεπίδραση με όλη την οικογένεια που γαλουχεί την ψυχή. Η μητέρα μου δίδασκε ότι η μεγαλύτερη αγάπη που δίδουμε είναι μέσα στο σπιτικό μας.

Για να αγγίξουν αληθώς οι αλληλεπιδράσεις μας με τους νέους την καρδιά τους, πρέπει να δίδουμε προσοχή σε αυτούς όπως θα δίδαμε προσοχή σε έναν έμπιστο ενήλικο συνάδελφο ή έναν στενό φίλο. Το πιο σημαντικό είναι να τους κάνουμε ερωτήσεις, να τους αφήνουμε να μιλούν, και κατόπιν να είμαστε πρόθυμοι να ενωτιζόμεθα --ναι, να ενωτιζόμεθα, να ενωτιζόμεθα ακόμη περισσότερο-- ακόμη και να αφουγκραζόμαστε με πνευματικά αφτιά!

Πριν από κάποια χρόνια διάβαζα εφημερίδα, όταν ένας εκ των μικρών μου εγγονών κάθισε δίπλα μου. Καθώς διάβαζα, ήμουν κατευχαριστημένος που άκουγα τη γλυκεία φωνή του να φλυαρεί στο πίσω μέρος. Φαντασθείτε την έκπληξή μου, όταν λίγα λεπτά αργότερα έσπρωξε τον εαυτόν του ανάμεσα εμού και της εφημερίδος. Παίρνοντας το πρόσωπό μου στα χέρια του και πιέζοντας τη μύτη του επάνω στη δική μου, ερώτησε: «Παππού! Είσαι εκεί μέσα;»

Μητέρα, πατέρα, είσθε εκεί μέσα; Παππού, γιαγιά, είσθε εκεί μέσα; Το να είμαστε *εκεί* σημαίνει να καταλάβουμε την καρδιά των νέων μας και να συνδεόμαστε μαζί τους. Και το να συνδεόμαστε μαζί τους σημαίνει όχι απλώς να συνομιλούμε με αυτούς, αλλά το να κάνουμε πράγματα με αυτούς επίσης.

Προσφάτως άκουσα μία μητέρα να αφηγείται πώς είχε βοηθήσει τις πρώτες τρεις θυγατέρες της να συμπληρώσουν τις απαιτήσεις Προσωπικής Προόδου, κάνοντας αυτό που αναμενόταν -- να παραμείνουν ενημερωμένες και να ολοκληρώσουν σχέδια. Κατόπιν εξήγησε με τρυφερότητα, με δάκρυα να κυλούν στα μάγουλά της: «Προσφάτως δούλευα με την τέταρτη θυγατέρα μου, κάνοντας στην ουσία τα σχέδιά της μαζί της. Έχει κάνει τη διαφορά στη ζωή μας και τη σχέση μας. Όμως αχ, τι λύπη νοιώθω, όταν συνειδητοποιώ τι έχασα, επειδή δεν το έκανα αυτό με τις άλλες τρεις θυγατέρες μου». Οι πιο λυπητερές λέξεις της γλώσσας και της πένας είναι αυτές: «Θα μπορούσε να είναι!»1

Τα ενήλικα μέλη της Εκκλησίας θα πρέπει να καταλάβουν ότι οι απαιτήσεις για την Προσωπική Πρόοδο και το Καθήκον προς τον Θεό δεν είναι απλώς μεγάλοι κατάλογοι με στοιχεία προς έλεγχο. Είναι προσωπικοί στόχοι που θέτει κάθε νέος άνδρας και νέα γυναίκα, για να βοηθηθούν να γίνουν άξιοι να λάβουν τις διατάξεις ναού, να υπηρετήσουν σε ιεραποστολές, να εισέλθουν στον αιώνιο γάμο και να απολαύσουν την υπερύψωση. *Όμως, ας γίνει κατανοητό: εάν οι νέοι άνδρες και οι νέες γυναίκες προσπαθήσουν να επιτύχουν αυτούς τους στόχους μόνοι τους, θα ήταν μεγάλη απώλεια και τραγωδία!*

Πατέρες, μητέρες, και ηγέτες των νέων, σας παροτρύνουμε να συμμετάσχετε στην Προσωπική Πρόοδο και το Καθήκον προς τον Θεό με τα παιδιά σας και με τους νέους σας. Όχι μόνον θα αναπτυχθούν πνευματικώς, αλλά και εσείς. Και κάτι εξίσου σημαντικό, θα αναπτυχθείτε μαζί με έναν δεσμό πίστεως και φιλίας που θα σας επιτρέψει να ενδυναμώσετε ο ένας τον άλλον και να παραμείνετε στο μονοπάτι του ευαγγελίου διά παντός, να γίνετε όντως μία παντοτινή οικογένεια.

Ένα εξίσου σημαντικό μέρος της εκπληρώσεως του καθήκοντός μας ως γονέων προς τον Θεό είναι να διδάσκουμε στα παιδιά μας το ευαγγέλιο και να τα προετοιμάζουμε να

συμμετάσχουν πλήρως στην αποκατεστημένη Εκκλησία του Σωτήρος. Θυμηθείτε το μάθημα του λαού του βασιλέως Βενιαμίν. Ως αποτέλεσμα των διδασκαλιών του, πολλοί εκ των ενηλίκων είχαν μία μεγάλη αλλαγή στην καρδιά τους (βλέπε Μωσία 5:2). . Όμως λέγει ότι «έγινε ώστε υπήρχαν πολλοί από τη νέα γενεά που δεν μπορούσαν να καταλάβουν τα λόγια του βασιλιά Βενιαμίν, επειδή ήταν μικρά παιδιά τον καιρό που μίλησε στο λαό του. Και δεν πίστευαν την παράδοση των πατέρων τους. …και οι καρδιές τους σκλήρυναν» (Μωσία 26:1, 3).

Είναι *επιτακτικό καθήκον* μας να βοηθήσουμε τους νέους να καταλάβουν και να πιστέψουν στο ευαγγέλιο με έναν βαθέως προσωπικό τρόπο. Μπορούμε να διδάξουμε σε αυτούς να βαδίζουν στο φως, αλλά το φως αυτό δεν μπορεί να είναι δανεικό. Πρέπει να το κερδίσουν αφ' εαυτού τους. Πρέπει να αποκτήσουν το δικό τους φως μαρτυρίας απευθείας από την πηγή του πνευματικού φωτός --τον Ίδιο τον Θεό-- μέσω προσευχής, μελέτης και συλλογισμού. Πρέπει να καταλάβουν ποιοι είναι και ποιοι θέλει ο Επουράνιος Πατέρας να γίνουν. Πώς τους βοηθούμε;

Όταν έχουμε οικογενειακή βραδιά, οικογενειακό συμβούλιο ή σημαντική συζήτηση περί ευαγγελίου με τα παιδιά μας, έχουμε την ευκαιρία να κοιτάξουμε στα μάτια τους και να τους πούμε ότι τα αγαπούμε και ότι τα αγαπά ο Επουράνιος Πατέρας. Σε αυτό το ιερό περιβάλλον, μπορούμε επίσης να τα βοηθήσουμε να καταλάβουν, βαθέως στην καρδιά τους, ποιοι είναι και πόσο τυχεροί είναι που έχουν έλθει στη γη και το σπιτικό μας και να συμμετάσχουν στις διαθήκες που έχουμε συνάψει στον ναό, για να είμαστε παντοτινή οικογένεια. Σε κάθε αλληλεπίδραση αναφέρουμε ή επιδεικνύουμε τις αρχές και τις ευλογίες του ευαγγελίου.

Αυτούς τους επικίνδυνους καιρούς δεν είναι αρκετό να *γνωρίζουν* απλώς οι νέοι μας. Πρέπει να *κάνουν.* Η εγκάρδια συμμετοχή σε διατάξεις, απαρτίες και βοηθητικές οργανώσεις, εμπνευσμένα προγράμματα και ενδυναμωτικές δραστηριότητες βοηθά τους νέους να ντυθούν την πανοπλία του Θεού. Θα τους βοηθήσουμε να ντυθούν την πανοπλία αυτή, ώστε να ανθέξουν τα φλογερά βέλη του εναντίου; Για να επιλέξουν πραγματικώς τον τρόπο του Κυρίου, πρέπει να γνωρίζουν τον τρόπο Του. Και για να γνωρίζουν πραγματικώς τον τρόπο Του, πρέπει να τους διδάξουμε και να τους οδηγούμε να ενεργούν, να συμμετάσχουν, να κάνουν.

Το σπουδαιότερο ιεραποστολικό έργο που θα κάνουμε ποτέ είναι εντός του σπιτικού μας. Το σπιτικό, οι απαρτίες και οι τάξεις μας είναι μέρος του ιεραποστολικού πεδίου. Τα παιδιά και τα εγγόνια μας είναι οι πιο σημαντικοί ερευνητές μας.

Το μεγαλύτερο έργο οικογενειακής ιστορίας που θα κάνουμε ποτέ θα είναι εντός του σπιτικού μας. Είναι η πνευματική προετοιμασία των παιδιών μας στη νέα γενεά που θα διασφαλίσει, μέσω της υπακοής τους, την αιωνία διατήρηση και διαιώνιση της οικογενείας μας για τις επόμενες γενεές.

Η μεγαλύτερη διάσωση, η μεγαλύτερη ενεργοποίηση θα γίνει εντός των σπιτικών μας. Αν κάποιος στην οικογένειά σας περιπλανάται σε παράξενα μονοπάτια, είσθε διασώστης, απορροφημένος στη μεγαλύτερη προσπάθεια διασώσεως που έχει γνωρίσει ποτέ η Εκκλησία.

Καταθέτω από προσωπική εμπειρία: δεν υπάρχει αποτυχία παρά μόνον εάν εγκαταλείπουμε. Δεν είναι ποτέ πολύ νωρίς ή πολύ αργά να αρχίσουμε. Μην ανησυχείτε τι έχει συμβεί κατά το παρελθόν. Σηκώστε το τηλέφωνο. Γράψτε ένα σημείωμα. Κάνετε μία επίσκεψη. Κάνετε την πρόσκληση να έλθουν σπίτι. Μη φοβάστε ούτε να νοιώθετε αμηχανία. Το τέκνο σας είναι τέκνο του Επουράνιου Πατρός. Κάνετε το έργο Του. Έχει υποσχεθεί να συγκεντρώσει τα τέκνα Του και είναι μαζί σας.

Η μεγαλύτερη πίστη που έχουμε θα είναι εντός του σπιτικού μας καθώς παραμένουμε δυνατοί στις δοκιμασίες και τις ταλαιπωρίες της γονικής ιδιότητος.

Σε μία μικρή ομάδα μητέρων, ο Πρόεδρος Μόνσον είπε προσφάτως: «Ενίοτε, βιαζόμαστε να κρίνουμε το αποτέλεσμα των επιτυχιών και των αποτυχιών μας». Επιτρέψατέ μου να προσθέτω: «Μην θεωρείτε τις δοκιμασίες του σήμερα αιώνιες. Ο Επουράνιος Πατέρας κάνει το έργο Του μακροπρόθεσμα. «Υπάρχουν πολλά που επιφυλάσσονται στο μέλλον» είπε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ. «Έτσι λοιπόν… ας κάνουμε πρόσχαρα ό,τι περνάει από το χέρι μας. Και ύστερα είθε να σταθούμε ήρεμοι, με την υπέρτατη πεποίθηση, για να δούμε τη σωτηρία του Θεού, και ο βραχίονάς του να αποκαλυφθεί» (Δ&Δ 123:15, 17).

Αυτήν την Κυριακή του Πάσχα ελπίζω ότι θα έχουμε την ευκαιρία να καταθέσουμε τη μαρτυρία μας ότι γνωρίζουμε πως ο Θεός ζει και πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Ελπίζω ότι θα καταθέσουμε τη μαρτυρία μας, ούτως ώστε τα παιδιά μας να γνωρίσουν πού είναι η καρδιά μας και ότι τα αγαπούμε. *Η μεγαλύτερη αγάπη και οι μεγαλύτερες διδασκαλίες θα πρέπει να είναι εντός του σπιτικού μας.*

Ζητώ τις ευλογίες του Κυρίου να είναι στους γονείς και τους νέους, οι οποίοι ανατρέφονται σε πιστά σπιτικά, ώστε να καταλάβουν ότι είναι χαρά να ευρίσκονται σε ένα σπιτικό και μία οικογένεια, όπου μπορούν να τους αγαπούν και να τους καθοδηγούν. Είναι η προσευχή μου, ώστε να έχουμε παντοτινές οικογένειες και να είμαστε μαζί για πάντα στην παρουσία του Θεού Πατέρα και του Υιού Του, Ιησού Χριστού.

Καταθέτω την ειδική μαρτυρία μου ότι ο Ιησούς Χριστός ζει. Είναι ο ποιμήν του απολωλότος προβάτου, ο διασώστης της αβοήθητης ψυχής, ο θεράπων της πληγωμένης καρδιάς, η ελπίδα όλης της ανθρωπότητος. Με Εκείνον ως Διδάσκαλό μας, ας εκπληρώσουμε το καθήκον μας προς τον Θεό με πίστη σε Εκείνον και την αιώνια αγάπη Του για έκαστο εξ ημών, προσεύχομαι στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Βλέπε "Maud Muller," *The Complete Poetical Works of John Greenleaf Whittier* (1876), 206.

Η μητέρα μού είπε

Από τον Πρεσβύτερο Μπράντλυ Φόστερ
Των Εβδομήκοντα

Ίσως ο λόγος που ανταποκρινόμαστε τόσο καθολικά στην αγάπη της μητέρας μας είναι διότι απεικονίζει την αγάπη του Σωτήρος μας.

Ο Κύριος έχει θέσει στους γονείς την πρωταρχική ευθύνη για την πνευματική γαλούχηση των παιδιών τους. Μερικές φορές αυτή η ευθύνη πέφτει στον ένα γονέα. Η μητέρα μου ήταν σχετικά νέα, όταν πέθανε ο πατέρας μου, αφήνοντάς την μόνη της με τέσσερα παιδιά. Όμως αντιμετώπισε τις δυσκολίες της με πίστη και θάρρος, δίνοντάς μας την υπόσχεση πως αν παραμείνουμε στην οδό της αλήθειας, το τέλος θα είναι καλύτερο από την αρχή. Όπως τα παιδιά γενναίων μητέρων στο Βιβλίο του Μόρμον, «δεν αμφισβητούμε ότι [η μητέρα] μας το ήξερ[ε]». (Άλμα 56:48.) Αδελφοί και αδελφές, καταλαβαίνω από προσωπική εμπειρία τη σπουδαία επιρροή των μητέρων.

Ο καλός φίλος μου, ο Ντον Πίρσον, μίλησε για μια εμπειρία που τονίζει αυτή την επιρροή. Ένα βράδυ, ο τετράχρονος γιος του, του ζήτησε να του διαβάσει μια ιστορία πριν κοιμηθεί. Ο Έρικ κρατούσε το αγαπημένο βιβλίο του: *The Ballooning Adventures of Paddy Pork*, η ιστορία μιας οικογένειας που ζούσε στα νησιά και πήγαινε από νησί σε νησί με ένα αερόστατο. Ήταν ένα βιβλίο με εικόνες, χωρίς κείμενο, κι έτσι ο αδελφός Πίρσον έβαλε τα λόγια στην ιστορία.

«Ο Πάντυ είναι μέσα σε ένα αερόστατο. Τώρα προσγειώνεται σε ένα νησί. Πετάει ένα κορδόνι από τα πλάγια του αερόστατου».

Ο Έρικ τον σταμάτησε. «Μπαμπά, δεν είναι κορδόνι». «Είναι *σκοινί*».

Ο αδελφός Πίρσον κοίταξε τον Έρικ, μετά το βιβλίο με τις εικόνες και συνέχισε: «Ο Πάντυ βγαίνει από το αερόστατο και κατεβαίνει από το δέντρο. Αχ, όχι! Πιάστηκε το παλτό του σε ένα κλαδί!»

Ξανά ο Έρικ τον σταμάτησε. «Μπαμπά, δεν είναι παλτό. Είναι *τζάκετ*».

Ο αδελφός Πίρσον είχε σαστίσει. Είπε: «Έρικ», «δεν υπάρχουν λόγια στο βιβλίο, μόνο εικόνες. Γιατί επιμένεις ότι είναι τζάκετ;»

Ο Έρικ απάντησε: «Επειδή μου το είπε η μητέρα».

Ο πατέρας του έκλεισε το βιβλίο και είπε: «Έρικ, ποιος νομίζεις ότι έχει την τελευταία λέξη, ποιος είναι η κεφαλή της οικογένειας στο σπίτι;»

Αυτή τη φορά ο Έρικ σκέφτηκε προσεκτικά προτού απαντήσει: «Εσύ είσαι, μπαμπά».

Ο αδελφός Πίρσον χαμογέλασε όλος χαρά στο γιο του. Σπουδαία απάντηση! «Πώς το ήξερες;»

Ο Έρικ απάντησε αμέσως: «Μου το είπε η μητέρα».

Όπως είπε ο Πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ: «Δεν υπάρχει μεγαλύτερο καλό σε όλο τον κόσμο από τη μητρότητα. Η επιρροή μιας μητέρας στη ζωή των παιδιών της είναι ανυπολόγιστη» ("Fathers, Mothers, Marriage," *Liahona*, Αύγ. 2004, 3).

Με ουράνιο σχέδιο, η γαλούχηση φαίνεται ότι είναι μέρος της πνευματικής κληρονομιάς που δόθηκε στις γυναίκες. Το έχω δει στις κόρες μου και τώρα το βλέπω στις εγγονές μου -- προτού ακόμα περπατήσουν, ήθελαν να κρατάνε και να φροντίζουν τις κούκλες τους.

Στην επαγγελματική ζωή μου ως κτηματίας και κτηνοτρόφος, είχα την ευκαιρία να παρατηρήσω πώς εκδηλώνεται η φυσική στοργή μιας μητέρας, ακόμα και στη φύση. Κάθε άνοιξη πηγαίνουμε ένα κοπάδι αγελάδες και τα μοσχαράκια τους στο Σνέικ Ρίβερ του Άινταχο, όπου βοσκούν επί ένα περίπου μήνα στους πρόποδες των λόφων. Μετά συγκεντρώνουμε και κατεβάζουμε το κοπάδι από ένα δρόμο που οδηγεί στο μαντρί. Από εκεί, φορτώνονται σε φορτηγά που τα οδηγούν στα καλοκαιρινά βοσκοτόπια τους στη Μοντάνα.

Κάποια ιδιαίτερα ζεστή ανοιξιάτικη ημέρα, βοηθούσα έφιππος στο πίσω μέρος του κοπαδιού να συγκεντρώσουμε και να κατευθύνουμε το κοπάδι καθώς κατηφόριζε το σκονισμένο δρόμο προς το μαντρί. Η δουλειά μου ήταν να συγκεντρώσω τα μοσχαράκια που είχαν ξεστρατίσει. Ο ρυθμός ήταν αργός και είχα χρόνο να σκεφθώ.

Επειδή έκανε πολλή ζέστη, τα μοσχαράκια έτρεχαν μέσα στις φυλλωσιές για να βρουν σκιά. Οι σκέψεις μου στρέφονταν στους νέους της Εκκλησίας, οι οποίοι μερικές φορές παρεκκλίνουν από τον ίσιο και στενό δρόμο. Σκεφτόμουν, επίσης, εκείνους που είχαν φύγει από την Εκκλησία ή που ίσως ένιωθαν ότι η Εκκλησία είχε φύγει από την καρδιά τους το διάστημα που είχαν παρεκκλίνει. Σκεφτόμουν ότι δε χρειάζεται να είναι κακή μια

παρέκκλιση ώστε να είναι αποτελεσματική -- μερικές φορές μπορεί να είναι απλώς υποτυπώδης.

Ύστερα από αρκετές ώρες που συγκέντρωνα τα ξεστρατισμένα μοσχαράκια και με τον ιδρώτα να τρέχει στο πρόσωπό μου, φώναξα απελπισμένος στα μοσχαράκια: «Ακολουθήστε, λοιπόν, τις μητέρες σας! Εκείνες ξέρουν πού πηγαίνουν! Έχουν κατηφορίσει ξανά αυτό το δρόμο!» Οι μητέρες τους ήξεραν πως ακόμα κι αν ο δρόμος ήταν όλο σκόνη και ζέστη τώρα, το τέλος θα ήταν καλύτερο από την αρχή.

Μόλις φέραμε το κοπάδι στο μαντρί, παρατηρήσαμε ότι τρεις αγελάδες πηγαινοέρχονταν νευρικά στην πύλη. Δεν έβρισκαν τα μοσχαράκια τους και έδειχναν να διαισθάνονται ότι βρίσκονταν κάπου πίσω, στο δρόμο. Ένας αγελαδάρης με ρώτησε τι πρέπει να κάνουμε. «Ξέρω πού βρίσκονται αυτά τα μοσχαράκια», του είπα. Μισό χιλιόμετρο πιο πίσω υπάρχει μια μικρή συστάδα δένδρων. Είμαι βέβαιος ότι θα τα βρούμε εκεί».

Όπως ακριβώς το είχα υποπτευθεί, βρήκαμε τα χαμένα μοσχαράκια να κοιμούνται στη σκιά. Ξαφνιάστηκαν όταν μας είδαν και αντιστάθηκαν στις προσπάθειές μας να τα γυρίσουμε πίσω. Φοβόντουσαν γιατί δεν ήμασταν οι μητέρες τους! Όσο προσπαθούσαμε να τα σπρώξουμε προς το μαντρί, τόσο πείσμωναν. Τελικώς είπα στους αγελαδάρηδες: «Λυπάμαι αλλά θα κάνουμε κάτι καλύτερο. Πάμε να φέρουμε τις μητέρες τους από το μαντρί. Οι αγελάδες θα έρθουν να πάρουν τα μοσχαράκια τους κι αυτά θα ακολουθήσουν τις μητέρες τους». Είχα δίκιο. Οι αγελάδες ήξεραν πού να βρουν τα μοσχαράκια τους και τα οδήγησαν πίσω στο μαντρί όπως περίμενα.

Αδελφοί και αδελφές, σε έναν κόσμο όπου στον καθένα δίνεται ελεύθερη βούληση, κάποια από τα αγαπημένα μας πρόσωπα μπορεί να παρεκκλίνουν για ένα διάστημα. Όμως ποτέ να μην απελπιζόμαστε. Πρέπει πάντοτε να πηγαίνουμε να τα βρούμε -- ποτέ να μη σταματάμε. Ο προφήτης μας, Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, απηύθυνε έκκληση να πάμε να σώσουμε τα αγαπημένα μας πρόσωπα που ίσως έχουν χαθεί (βλέπε, για παράδειγμα, "Stand in Your Appointed Place," *Λιαχόνα,* Μάιος 2003, 54-57). Με τη βοήθεια των ηγετών της ιεροσύνης, οι γονείς θα πρέπει να εξακολουθήσουν να γυρίζουν πίσω για να βρουν τα αγαπημένα τους πρόσωπα που έχουν χαθεί, διαβεβαιώνοντάς τα ότι θα υπάρχει πάντοτε ένα «σπιτικό», με την οικογένεια και την Εκκλησία να περιμένουν την επιστροφή τους. Ποτέ δεν ξέρουμε πότε μπορεί να αλλάξει μια καρδιά. Ποτέ δεν ξέρουμε πότε μπορεί μια ψυχή να αποκάμει και να συντριβεί από τον κόσμο. Όταν συμβεί αυτό, φαίνεται ότι τα παιδιά μας σχεδόν πάντοτε στρέφονται πρώτα στη μητέρα, με συναισθήματα όπως αυτά που εκφράστηκαν σε ένα ποίημα από την Ελίζαμπεθ Έικερς Άλεν:

Πίσω, στρέψου πίσω, ω θλιβερή παλίρροια των χρόνων!
Τόσο που έχω κουραστεί από τα δάκρυα των μόχθων...
Τόσο που έχω κουραστεί από το κούφιο, το ποταπό, το ψεύτικο.
Μητέρα, ω μητέρα, η καρδιά μου σε καλεί...
Στην καρδιά μου, ίσαμε τώρα,
Καμιά άλλη σαν την αγάπη της μητέρας δεν έχει φανεί.
Καμιά άλλη σαν τη μητέρα δεν μπορεί τον πόνο να διώξει μαγικά
Από την άρρωστη ψυχή και του κουρασμένου νου από του κόσμου τα κακά.
Του ύπνου η απαλή ειρήνη ας συρθεί στα βλέφαρά μου τα βαριά.
Λίκνισέ με να κοιμηθώ, μητέρα, λίκνισέ με να κοιμηθώ!

(*Rock Me to Sleep,* στο The Family Library of Poetry and Song, ed. William Cullen Bryant [1870], 190-191, εκσυχρονισμένη στίξη.)

Ίσως ο λόγος που ανταποκρινόμαστε τόσο καθολικά στην αγάπη της μητέρας μας είναι διότι απεικονίζει την αγάπη του Σωτήρος μας. Όπως είπε ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ: «Η αγάπη μιας αληθινής μητέρας πλησιάζει να μοιάσει την αγάπη του Θεού, περισσότερο από κάθε άλλο είδος αγάπης». ("The Love of Mother," *Improvement Era,* Ιαν. 1910, 278)

Όπως σε όλα τα πράγματα, ο Σωτήρας έθεσε το τέλειο παράδειγμα στην αγάπη που έδειξε για την εγκόσμια μητέρα Του. Κατά τις τελευταίες, καίριες στιγμές της θνητής ζωής Του -- μετά την ψυχική οδύνη στη Γεθσημανή, την παρωδία δίκης, το ακάνθινο στεφάνι, το βαρύ σταυρό στον οποίο καρφώθηκε βάναυσα-- ο Ιησούς κοίταξε κάτω, από το σταυρό και είδε τη μητέρα Του, Μαρία, η οποία είχε έλθει να είναι με τον Υιό της. Η τελική πράξη αγάπης προτού πεθάνει ήταν να διασφαλίσει ότι η μητέρα Του θα τύγχανε φροντίδας και είπε στο μαθητή Του: «Να η μητέρα σου!» Και από εκείνη την ώρα ο μαθητής την πήρε στην οικία του. Όπως λέγουν οι γραφές, ύστερα από αυτό ο Ιησούς γνώριζε ότι «όλα έχουν ήδη τελειώσει» και έγειρε το κεφάλι Του και πέθανε. (Βλέπε Κατά Ιωάννην 19:27-28,30.)

Σήμερα στέκω εμπρός σας για να καταθέσω τη μαρτυρία μου ότι ο Ιησούς Χριστός είναι αυτός ο ίδιος Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου. Αυτή είναι η Εκκλησία Του, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει όλα τα παιδιά Του να επιστρέψουν σ' Αυτόν. Αυτό το γνωρίζω αδιαμφισβήτητα, χάρη στη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά μου. Δεν το ήξερα πάντα -- όταν ήμουν νεαρότερος έπρεπε να βασιστώ στη μαρτυρία των γονέων μου. Η μητέρα μου με διαβεβαίωσε πως αν παρέμενα στο δρόμο της αλήθειας, ακόμα κι αν ήταν όλο σκόνη και ζέστη, ακόμα κι αν υπήρχαν περισπασμοί, το τέλος θα ήταν καλύτερο από την αρχή. Θα είμαι αιώνια ευγνώμων που μου το είπε η μητέρα. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Όλα συνεργούν προς το αγαθό

Από τον Πρεσβύτερο Τζέιμς Μαρτίνο
Των Εβδομήκοντα

Ενδεχομένως να μη γνωρίσουμε ποτέ σε αυτήν τη ζωή γιατί αντιμετωπίζουμε όσα αντιμετωπίζουμε, αλλά μπορούμε να είμαστε πεπεισμένοι ότι μπορούμε να αναπτυχθούμε πνευματικώς από την εμπειρία.

Όταν ήμουν νέος προσδοκούσα την άνοιξη του έτους. Καθώς ο καιρός ζέσταινε, ήμουν έτοιμος να αρχίσω το μπέιζμπολ. Σαν τα περισσότερα νεαρά αγόρια, ευχόμουν να μπορέσω να γίνω σπουδαίος παίκτης μπέιζμπολ. Θυμάμαι μία ιστορία σχετικώς με ένα πολύ νεαρό αγόρια με παρόμοια όνειρα. Με την επιθυμία να γίνει ο επόμενος τρανός παίκτης μπέιζμπολ, απεφάσισε να πάει έξω και να εξασκηθεί. Κράτησε την μπάλα στο ένα χέρι και το ρόπαλο στο άλλο και την πέταξε στον αέρα. Με την ευχή να κτυπήσει την μπάλα όσο πιο μακριά μπορούσε, έκανε μία μεγάλη ταλάντωση, αλλά η μπάλα έπεσε στο έδαφος χωρίς καν να αγγίξει το ξύλο του μπαστουνιού. Για να μην διαψευσθεί, προσπάθησε πάλι. Καθώς ήταν έτοιμος να πετάξει την μπάλα στον αέρα, η αποφασιστικότητά του μεγάλωσε καθώς η σκέψη ενός δυνατού κτυπήματος ήλθε στον νου του. Όμως δυστυχώς, τα αποτελέσματα ήταν τα ίδια. Η μπάλα έπεσε στο έδαφος. Όμως, όπως γνωρίζει κάθε καλός παίκτης μπέιζμπολ, έχεις τρία κτυπήματα προτού αποβληθείς. Συγκεντρώθηκε ακόμη περισσότερο, πέταξε την μπάλα στον αέρα και έδωσε την πιο δυνατή ταλάντωση που είχε ποτέ προσπαθήσει. Καθώς έπεσε πάλι η μπάλα στο έδαφος, δάκρυα άρχισαν να γεμίζουν τα μάτια του. Τότε, εξαίφνης σχηματίσθηκε ένα μεγάλο χαμόγελο, και είπε: «Τι παίκτης ρίπτων!»

Έκαστος ημών θα αντιμετωπίσει δοκιμασίες και δυσκολίες όπως σε αυτό το απλοϊκό παράδειγμα, αλλά ο τρόπος με τον οποίον αντιδρούμε σε αυτές τις δυσκολίες θα προσδιορίσει την επιτυχία και την ευτυχία μας. Έκαστος εξ ημών θα αντιμετωπίσει αντιξοότητα ασχέτως ποιος είναι. Έχουμε διδαχθεί στις γραφές ότι «πρέπει και είναι ανάγκη να υπάρχει αντίθεση σε όλα τα πράγματα»1. Έκαστος εξ ημών θα αντιμετωπίσει στιγμές δυσκολίας και το ερώτημα δεν είναι πότε θα τις αντιμετωπίσουμε, αλλά πώς τις αντιμετωπίζουμε.

Ο Απόστολος Παύλος δίδαξε ένα ενδιαφέρον μάθημα μόλις λίγα χρόνια προτού αντιμετωπίσουν οι Άγιοι στη Ρώμη ορισμένους εκ των πιο βίαιων διωγμών από οιανδήποτε άλλη χριστιανική εποχή. Ο Παύλος υπενθύμισε στους Αγίους ότι «όλα συνεργούν προς το αγαθό σ' αυτούς που αγαπούν τον Θεό»2. Ο Επουράνιος Πατέρας μας, ο οποίος μας αγαπά πλήρως και τέλεια, μας επιτρέπει να έχουμε εμπειρίες, οι οποίες θα μας δώσουν τη

δυνατότητα να αναπτύξουμε τα χαρακτηριστικά και τις αρετές που χρειαζόμαστε, προκειμένου να γίνουμε περισσότερο και περισσότερο σαν τον Χριστό. Οι δοκιμασίες μας εμφανίζονται με πολλές μορφές, αλλά εκάστη θα μας επιτρέψει να γίνουμε σαν τον Σωτήρα καθώς μαθαίνουμε να αναγνωρίζουμε το καλό που προέρχεται από εκάστη την εμπειρία. Καθώς καταλαβαίνουμε αυτήν τη διδαχή, αποκτούμε μεγαλύτερη διαβεβαίωση για την αγάπη του Πατρός μας. Ενδεχομένως να μη γνωρίσουμε ποτέ σε αυτήν τη ζωή γιατί αντιμετωπίζουμε όσα αντιμετωπίζουμε, αλλά μπορούμε να είμαστε πεπεισμένοι ότι μπορούμε να αναπτυχθούμε πνευματικώς από την εμπειρία.

Τώρα συνειδητοποιώ ότι είναι πολύ ευκολότερο να κοιτάξουμε πίσω, όταν έχει τελειώσει η δοκιμασία και να δούμε τι έχουμε μάθει από την εμπειρία μας, αλλά η δυσκολία είναι να αποκτήσουμε αυτήν την αιώνια προοπτική, ενώ περνούμε τις δοκιμασίες μας. Για ορισμένους οι δοκιμασίες μας ενδεχομένως να μη φαίνονται μεγάλες, αλλά για τον καθέναν εξ ημών που περνά αυτές τις εμπειρίες, οι δοκιμασίες είναι πραγματικές και απαιτούν να ταπεινώσουμε τον εαυτόν μας ενώπιον του Θεού και να μάθουμε από Εκείνον.

Αυτήν την Κυριακή του Πάσχα θυμόμαστε τη ζωή του Σωτήρος μας. Εκείνον επιθυμούμε να μιμηθούμε σε όλες τις πράξεις μας. Επιτρέψατέ μου να αναφέρω πέντε πράγματα που μπορούμε να μάθουμε από τις τελευταίες εκείνες ώρες της ζωής του Σωτήρος επί της γης, τα οποία μπορούν να μας βοηθήσουν να αντιμετωπίσουμε τις δικές μας δοκιμασίες.

Πρώτον, δεν επεδίωκε να κάνει το θέλημά Του, αλλά μόνον το θέλημα του Πατρός Του. Παρέμεινε αφοσιωμένος στην ιερά αποστολή Του, παρά τη δοκιμασία. Καθώς έσκυψε το πρόσωπό του στον κήπο της Γεθσημανή: «Πατέρα, αν θέλεις απομάκρυνε από μένα τούτο το ποτήρι· όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει»3. Ενίοτε περνούμε πόνο και λύπη, ώστε να μπορέσουμε να αναπτυχθούμε πνευματικώς και να προετοιμασθούμε για πιθανές δοκιμασίες στο μέλλον. Κάνω μία ερώτηση προς εσάς, μητέρες: «Θα κάνατε ποτέ κάτι που θα προκαλούσε πόνο και θα έφερνε δάκρυα στα παιδιά σας, εάν είχαν κάνει κάτι λάθος;» Βεβαίως θα το κάνατε! Όταν οι μητέρες πηγαίνουν το μικρά παιδιά στον ιατρό, προκειμένου να εμβολιασθούν, σχεδόν κάθε παιδί φεύγει από το ιατρείο με δάκρυα. Γιατί το κάνετε αυτό; Επειδή γνωρίζετε ότι ένας μικρός πόνος τώρα θα τα προστατεύσει από πιθανούς πόνους και δεινά στο μέλλον. Ο Πατέρας μας στους Ουρανούς γνωρίζει το τέλος από την αρχή. Χρειάζεται να ακολουθούμε το παράδειγμα του Σωτήρος και να Τον εμπιστευόμαστε.

Δεύτερον, όταν είμαστε αντιμέτωποι με δοκιμασίες, πρέπει να μάθουμε να μην παραπονούμαστε ή να μουρμουρίζουμε. Ο Νεφί, μετά από ένα μέγα όραμα για την εξιλεωτική θυσία του Σωτήρος, μας είπε: «Γι’ αυτό τον μαστιγώνουν, και εκείνος το

υπομένει. Και τον χτυπούν, και το υπομένει. Μάλιστα, τον φτύνουν και το υπομένει, ένεκα της γεμάτης αγάπη καλοσύνη του και της μακροθυμίας του προς τα τέκνα των ανθρώπων»4. Πρέπει πάντοτε να επιχειρούμε να διορθώνουμε το πρόβλημα και να υπερνικούμε τις δοκιμασίες, αλλά αντί να ερωτούμε: «Γιατί εγώ;» ή «Τι έκανα, για να το αξίζω αυτό;», ίσως η ερώτηση θα έπρεπε να είναι: «Τι πρέπει να κάνω; Τι μπορώ να μάθω από αυτήν την εμπειρία; Τι πρέπει να αλλάξω;»

Πριν από αρκετά χρόνια, ενώ εγώ και η σύζυγός μου υπηρετούσαμε στη Βενεζουέλα, ο μικρότερος υιός μας άφησε τις ανέσεις του λυκείου του, για να έλθει μαζί μας. Δεν παραπονείτο, αλλά ήταν εμφανές ότι προσπαθούσε καθώς πήγε σε αυτήν τη χώρα, όπου όλα ήταν καινούργια για εκείνον. Όμως, με απρόβλεπτες εξελίξεις, η εμπειρία μετετράπη από δοκιμασία σε τεράστια ευλογία στη ζωή του. Το επέτυχε αυτό, αλλάζοντας τη στάση του και αναπτύσσοντας την αποφασιστικότητα να επιτύχει.

Τρίτον, όταν αντιμετωπίζουμε δυσκολίες, πρέπει να επιζητούμε μεγαλύτερη βοήθεια από τον Θεό. Ακόμη και ο Σωτήρας όλων εμάς, είχε την ανάγκη να προσευχηθεί «πιο θερμά»5 καθώς ήταν στον κήπο της Γεθσημανή. Μπορούμε να μάθουμε να αποκτήσουμε μεγάλη πίστη, εάν το κάνουμε αυτό. Πρέπει να θυμόμαστε ότι συχνά οι απαντήσεις από τον Επουράνιο Πατέρα μας δεν μας αφαιρούν τη δοκιμασία, αλλά αντιθέτως μας ενδυναμώνει καθώς περνούμε την εμπειρία. Όπως έκανε για τους οπαδούς του Άλμα, ο Κύριος μπορεί να «ελαφρύν[ει] τα βάρη που έχουν τεθεί επάνω στους ώμους σας, ώστε ούτε εσείς να μην τα αισθάνεστε επάνω στην πλάτη σας»6. Κατά τη δοκιμασία μας, ας μη γινόμαστε πικροί ή χάνουμε την αφοσίωσή μας, αλλά ας ακολουθούμε το παράδειγμα του Σωτήρος, ώστε να γίνουμε πιο θερμοί, πιο ειλικρινείς και πιο πιστοί.

Τέταρτον, να μάθουμε να υπηρετούμε και να σκεπτόμαστε τους άλλους ακόμη και κατά τις στιγμές δοκιμασίας. Ο Χριστός ήταν η προσωποποίηση της υπηρετήσεως. Η ζωή Του ήταν πλήρης παραδειγμάτων βοηθείας και υπηρετήσεως των άλλων και το μεγαλύτερο δώρο Του από όλα ήταν αυτό που έκανε για εμάς. Όπως είπε: «Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν μετανοήσουν»7. Πρέπει να μετανοήσουμε και κατόπιν να ακολουθήσουμε το παράδειγμά Του της υπηρετήσεως. Όταν υπηρετούμε άλλους, ξεχνούμε τα δικά μας προβλήματα και προσπαθώντας να ανακουφίσουμε τον πόνο ή την ταλαιπωρία των άλλων, ενδυναμωνόμαστε.

Κατά την τελευταία γενική συνέλευσή μας, ο αγαπημένος μας προφήτης, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον δήλωσε: «Πιστεύω ότι ο Σωτήρας μάς λέγει ότι εάν δεν χάσουμε τον εαυτόν μας στην υπηρέτηση των άλλων, υπάρχει ασήμαντος σκοπός στη δική μας ζωή. Όσοι ζουν μόνον για τον εαυτόν τους, τελικώς μειώνονται πνευματικώς και μεταφορικώς χάνουν τη ζωή τους,

ενώ όσοι χάνονται στην υπηρέτηση των άλλων, αναπτύσσονται πνευματικώς και ανθίζουν -- και στην ουσία σώζουν τη ζωή τους»8.

Πέμπτον, να συγχωρούμε τους άλλους και να μην επιζητούμε να επιρρίψουμε την ευθύνη της καταστάσεώς μας σε εκείνους. Ενίοτε μας αρέσει να λέγουμε: «Εάν δεν είχαν κάνει αυτό, τότε δεν θα είχα αντιδράσει με τον τρόπο που αντέδρασα». Υπάρχει η τάση στον φυσικό άνθρωπο να επιρρίπτει την ευθύνη σε κάποιον άλλον σαν να μην ήταν υπόλογος για τις δικές του πράξεις. Ο Σωτήρας κοίταξε αυτούς που Τον είχαν καρφώσει στον σταυρό και παρακάλεσε τον Πατέρα Του στους Ουρανούς: «Συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν»9. Δεν μπορούμε να συγχωρούμε περισσότερο;

Καθώς περνούμε τις δοκιμασίες της ζωής, ας διατηρούμε μία αιώνια προοπτική, ας μην παραπονούμαστε, ας προσευχόμαστε περισσότερο, ας υπηρετούμε τους άλλους και ας συγχωρούμε αλλήλους. Καθώς το κάνουμε αυτό «όλα [θα] συνεργούν προς το αγαθό σ' [εμάς] που αγαπού[με] τον Θεό»10. Καταθέτω επίσημη και βεβαία μαρτυρία ότι ο Πατέρας μας μάς αγαπά, και απέστειλε τον Υιό Του, για να μας δείξει και να μας ανοίξει τον δρόμο. Υπέφερε, απέθανε, και ανέστη, ώστε να ζήσουμε και επιθυμεί να «μπορέσου[με] να έχου[με] αγαλλίαση»11 ακόμη και κατά τις δοκιμασίες της ζωής. Τα λέγω αυτά στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Νεφί Β΄ 2:11.
2. Προς Ρωμαίους 8:28.
3. Κατά Λουκάν 22:42.
4. Νεφί Α΄ 19:9.
5. Κατά Λουκάν 22:44.
6. Μωσία 24:14.
7. Διδαχή και Διαθήκες 19:16.
8. Τόμας Μόνσον «Τι έχω κάνει για κάποιον σήμερα;» *Φθινοπωρινή Γενική Συνέλευση,* Νοέμβρ. 2009, 85.
9. Κατά Λουκάν 23:34.
10. Προς Ρωμαίους 8:28.
11. Νεφί Β΄ 2:25.

Αναπτύσσοντας καλή κρίση και όχι κρίνοντας τους άλλους

Από τον Πρεσβύτερο Γκρέγκορυ Σβίτσερ
Των Εβδομήκοντα

Η καλή κρίση χρειάζεται όχι μόνον στην κατανόηση των ανθρώπων, αλλά επίσης στην αντιμετώπιση αποφάσεων που μας οδηγούν κοντά ή μακριά από τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Ζούμε σε έναν κόσμο στον οποίον πολλές καταστάσεις απαιτούν από εμάς να κάνουμε κρίσεις που είναι συχνά δύσκολες. Εντούτοις, ο Σωτήρας έδωσε την εντολή να «μην κρίν[ουμε]» τους συνανθρώπους μας1. Πώς μπορούμε να το κάνουμε αυτό και παρά ταύτα να ασκούμε καλή κρίση σε έναν κόσμο γεμάτο εξαπάτηση και διαφθορά; Πρέπει να κρίνουμε καλώς, όταν λαμβάνουμε σημαντικές αποφάσεις σε κάθε φάση της ζωής μας· όπως η επιλογή φίλων, η εύρεση ενός/μίας αιωνίου συντρόφου ή η επιλογή ενός επαγγέλματος που θα μας δώσει τη δυνατότητα να φροντίσουμε την οικογένειά μας και να υπηρετήσουμε τον Κύριο. Μολονότι ο Σωτήρας μάς ζήτησε να μην κρίνουμε τους άλλους, αναμένει εντούτοις από εμάς να έχουμε αρίστη κρίση.

Ενδεχομένως να πιάνουμε τον εαυτόν μας να κάνει γρήγορες κρίσεις σχετικώς με τους ανθρώπους, οι οποίες μπορούν να αλλάξουν ή να επαναπροσδιορίσουν τη σχέση μας μαζί τους. Συχνά γίνονται εσφαλμένες κρίσεις εξαιτίας περιορισμένων πληροφοριών ή επειδή δεν βλέπουμε πέραν αυτού που είναι κατευθείαν εμπρός μας.

Για να το επεξηγήσουμε, η ιστορία λέγεται συχνά για τον καιρό όπου ο Ιησούς επεσκέφθη την οικία της Μαρίας και της Μάρθας, οι οποίες ζούσαν στη Βηθανία με τον αδελφό τους τον Λάζαρο. Ήταν ευπρόσδεκτο μέρος για τον Διδάσκαλο, όπου μπορούσε να αναπαυθεί και να απολαύσει το περιβάλλον μίας ενάρετης οικίας. Κατά τη διάρκεια μίας εκ των επισκέψεών Του, η Μάρθα ήταν απησχολημένη στην προετοιμασία ενός γεύματος και η Μαρία προτίμησε να καθίσει κοντά στα πόδια του Διδασκάλου, για να λάβει την καθοδήγησή Του.

«Η Μάρθα, όμως, καταγινόταν σε πολλή υπηρεσία· και όταν ήλθε μπροστά του, είπε: Κύριε, δεν σε μέλει ότι η αδελφή μου με άφησε μόνη να υπηρετώ;

»Και απατώντας ο Ιησούς είπε σ’ αυτήν: Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και αγωνίζεσαι για πολλά·

»εντούτοις, για ένα υπάρχει ανάγκη· η Μαρία, όμως, διάλεξε την αγαθή μερίδα, που δεν θα αφαιρεθεί απ’ αυτήν»2.

Πολλά μαθήματα Κυριακής έχουν διδαχθεί με τη χρήση αυτής της ιστορίας, τα οποία έχουν θέσει τη Μάρθα σε κατωτέρα θέση σε ό,τι αφορά στην πίστη της. Εντούτοις, υπάρχει μία άλλη ιστορία αυτής της σπουδαίας γυναικός, της Μάρθας, η οποία μας δίδει μία βαθύτερη εικόνα της κατανοήσεως και της μαρτυρίας της. Συνέβη όταν ο Σωτήρας έφθασε, προκειμένου να αναστήσει τον αδελφό της, τον Λάζαρο, από τους νεκρούς. Σε αυτήν την περίσταση, την Μάρθα ευρίσκουμε να πηγαίνει στον Ιησού «καθώς άκουσε» ότι ερχόταν Εκείνος. Καθώς Τον συναντά, λέγει ότι ξέρ[ει] ότι «όσα ζητήσει [Εκείνος] από τον Θεό, ο Θεός [θα] [Του] τα δώσει».

Ο Χριστός εν συνεχεία είπε στη Μάρθα τη μεγάλη διδαχή της αναστάσεως, λέγοντας:

«Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει.

»Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα. Το πιστεύεις αυτό;»

Απήντησε με τη δυνατή μαρτυρία της: «Ναι, Κύριε, εγώ πίστεψα ότι, εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, αυτός που έρχεται στον κόσμο»3.

Πόσο συχνά εκρίθη εσφαλμένως η Μάρθα ότι ήταν ένα άτομο που ενδιαφερόταν περισσότερο να κάνει πράγματα παρά για το Πνεύμα; Εντούτοις, η μαρτυρία της κατά τη δοκιμασία του θανάτου του αδελφού της δεικνύει ευκρινώς το βάθος της κατανοήσεως και της πίστεώς της.

Πολλές αδελφές έχουν ακούσει την πρώτη ιστορία και αναρωτηθεί εάν ήταν σαν τη Μαρία ή τη Μάρθα, κι όμως η αλήθεια ευρίσκεται στη γνώση του συνόλου του προσώπου και τη χρήση καλής κρίσεως. Γνωρίζοντας περισσότερα σχετικώς με τη Μάρθα, ανακαλύπτουμε ότι ήταν όντως άτομο βαθέως πνευματικού χαρακτήρος, το οποίο είχε τολμηρή και θαρραλέα μαρτυρία για την αποστολή του Σωτήρος και της ουράνιας δυνάμεώς Του επί της ζωής. Η εσφαλμένη κρίση για τη Μάρθα ίσως να μας έκανε να μην γνωρίσουμε την αληθινή φύση αυτής της υπέροχης γυναικός.

Σε προσωπικό επίπεδο, ως νεαρός ιατρός, έμαθα ένα σπουδαίο μάθημα ως προς το να κάνουμε γρήγορες κρίσεις. Ενώ εργαζόμουν στη μεσονύκτια βάρδια, στο τμήμα επειγόντων περιστατικών, ένας νεαρός άνδρας και η σύζυγός του εισήλθαν, επειδή εκείνη υπέφερε από κάποιον δριμύ πόνο. Από την ένδυση και την έλλειψη καθαριότητος, ήταν εύκολο να καταλάβει κανείς ότι είχαν σκληρή ζωή. Τα μαλλιά του ήταν βρόμικα και πολύ μακριά. Τα

ρούχα τους δεν είχαν πλυθεί για κάμποσο καιρό και τα αποτελέσματα της σκληρής ζωής είχαν εγγραφεί στο πρόσωπο και των δύο.

Ύστερα από μία εξέταση, κάθισα μαζί του, για να εξηγήσω το πρόβλημα και να συζητήσω τη θεραπεία. Αυτός ο άνδρας με κοίταξε με βαθεία καθαρότητα αγάπης που σπανίως βιώνεται και ερώτησε με πάσα αγάπη του στοργικού συζύγου: «Ιατρέ, θα είναι καλά η αγαπητή μου σύζυγος;» Εκείνη τη στιγμή, ένοιωσα το Πνεύμα να καταθέτει μαρτυρία ότι ήταν Θεού παιδί και είδα στα μάτια του την ένδειξη του Σωτήρος. Αυτός ο άνδρας πράγματι έδειχνε αγάπη για τον άλλον και εγώ τον είχα κρίνει εσφαλμένως. Ήταν ένα μάθημα που άφησε παντοτινή εντύπωση.

Η καλή κρίση χρειάζεται όχι μόνον στην κατανόηση των ανθρώπων, αλλά επίσης στην αντιμετώπιση αποφάσεων που μας οδηγούν συχνά κοντά ή μακριά από τον Επουράνιο Πατέρα μας. Καθώς αναπολώ την προσωπική ζωή μου, βλέπω πολλές περιπτώσεις στις οποίες μία ελαφρά αλλαγή πορείας, βασισμένη σε κακή κρίση, θα με οδηγούσε μακριά από εκεί όπου θα με ήθελε να είμαι ο Κύριος -- αποφάσεις, όπως το να έχουμε οικογένεια, ενώ μορφωνόμαστε, να είμαστε ενεργοί απ’ όλες τις απόψεις του ευαγγελίου, να πληρώνουμε την δεκάτη και τις προσφορές, όταν το εισόδημα ήταν δριμέως περιορισμένο, και να αποδεχόμαστε κλήσεις σε δύσκολες εποχές, πράγματα τα οποία με βοήθησαν να καταλάβω περισσότερα σχετικώς με τη θυσία. Πολλές ευλογίες στη ζωή χάνονται, διότι η εγκόσμια κρίση εφαρμόζεται σε αυτό που πραγματικώς ήταν πνευματική απόφαση.

Υπάρχουν πολλά χαρακτηριστικά ανθρώπων που έχουν αναπτύξει καλή κρίση. Θα προσέφερα τέσσερις οδηγούς για την ανάπτυξη τέτοιας κρίσεως στη λήψη σημαντικών αποφάσεων.

Πρώτον, θέστε τα δικά σας προσωπικά πρότυπα σε ευθυγράμμιση με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Ένα άτομο δεν μπορεί να είναι ποτέ καλός κριτής χωρίς το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού ως αναφορά. Το ευαγγέλιο έχει ένα μακρύ και επιτυχή χρονικό της καθοδηγήσεως των ανθρώπων προς την ευτυχία. Ορισμένες εκ των ιδεών του κόσμου αφήνουν την ανθρωπότητα έρμαιο να προσπαθεί να καθορίσει τα δικά της πρότυπα. Εξαιτίας αυτού, ακούμε φράσεις, όπως «μία νέα ηθική». Αυτή η φράση είναι απατηλή! Τα πρότυπα της ηθικής είναι αιώνια και δεν έχουν αλλάξει· ούτε θα πρέπει να προσπαθούμε να ανακαλύψουμε μία νέα ερμηνεία αυτών. Για τους νέους τα πρότυπα αυτά έχουν γραφεί στο φυλλάδιο *Για την ενδυνάμωση των νέων.* Τα πρότυπα αυτά είναι ευκρινώς ευθυγραμμισμένα με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και σκοπό έχουν να συνεχισθούν κατά την ενήλικη ζωή. Ίσως θα ήταν καλό για εμάς τους ενηλίκους να μελετήσουμε και να εφαρμόσουμε αυτό το φυλλάδιο στη ζωή μας.

Δεύτερον, ενωτισθείτε τα μηνύματα του ζώντος προφήτου. Πόσες κακές οικονομικές κρίσεις θα είχαν αποφευχθεί, εάν είχαμε ενωτισθεί τα έτη συμβουλής που έχουν δοθεί μέσω των προφητών μας σχετικώς με την αποφυγή ριψοκίνδυνων εικασιών και το να ακολουθούμε έναν προσεκτικό προϋπολογισμό, προκειμένου να αποφεύγουμε το καταναλωτικό χρέος; Πόσοι γάμοι θα είχαν σωθεί με τη χρήση καλής κρίσεως, αποφεύγοντας τα μέσα που οδηγούν σε εθισμό στην πορνογραφία και σε ψυχικό άλγος; Κάθε γενική συνέλευση και το περιοδικό της Εκκλησίας περιέχει συμβουλές από τους προφήτες, οι οποίες, εάν εφαρμοσθούν, θα μας οδηγήσουν σε καλή κρίση. Μένουμε χωρίς δικαιολογία, όταν τις αγνοήσουμε.

Τρίτον, καλλιεργήστε με το Άγιο Πνεύμα μία σχέση ενωτίσεως. Μας έχει δοθεί η δωρεά του Αγίου Πνεύματος μετά τη βάπτισή μας, αλλά συχνά αφήνουμε αυτήν τη δωρεά στο ράφι, λησμονώντας ότι θα μας βοηθήσει στις πιο σημαντικές κρίσεις της ζωής μας. Ο Κύριος μάς έδωσε αυτήν τη δωρεά, γνωρίζοντας ότι θα αντιμετωπίζαμε δύσκολες αποφάσεις στη ζωή μας. Η ενώτιση σε αυτήν τη φωνή είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη καλής κρίσεως. Η σχέση ενωτίσεως συχνά απαιτεί ήρεμο περιβάλλον στο οποίο μπορούμε να αφιερώσουμε χρόνο να συλλογισθούμε και να ακούσουμε τη φωνή σιγαλή σαν αύρα. Αυτό το ειρηνικό περιβάλλον είναι τόσο εξωτερικό όσο και εσωτερικό. Συνεπώς, είναι κάτι περισσότερο από το να κλείνουμε τη μουσική του κόσμου ή το σάλπισμα άλλων μέσων. Είναι το κλείσιμο του ήχου της αμαρτίας που είναι εσωτερικός στην ψυχή μας. Αυτό θα ανοίξει την επικοινωνία με το Πνεύμα, το οποίο το χρειαζόμαστε τόσο πολύ.

Ο Χριστός είπε: «Ειρήνη σας αφήνω, ειρήνη τη δική μου σας δίνω· όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω εγώ. Ας μη ταράζεται η καρδιά σας ούτε να δειλιάζει»4. Η ειρήνη που προέρχεται από την ενώτιση του Αγίου Πνεύματος απομακρύνει τον φόβο του να κάνουμε κακή κρίση στη ζωή.

Τέταρτον, τηρείτε τις εντολές. Η προθυμία να τηρούμε τις εντολές του Θεού μάς ανοίγει πολλές υπεσχημένες ευλογίες. Το Βιβλίο του Μόρμον, εκτός από το ότι είναι άλλη μία μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, είναι ένα βιβλίο σχετικώς με τα αποτελέσματα της τηρήσεως και μη τηρήσεως των εντολών. Ο Κύριος είπε στον Νεφί στο δεύτερο κεφάλαιο του πρώτου του βιβλίου: «Και εφόσον θα τηρείτε τις εντολές μου, θα ευημερείτε»5

Η ίδια αυτή υπόσχεση επανελήφθη σχεδόν από κάθε σημαίνων προφήτη στο Βιβλίο του Μόρμον. Χίλια χρόνια ιστορίας καταγράφονται κατόπιν που αποτελούν μαρτυρία ότι αυτά είναι αληθινά. Και το ίδιο μήνυμα ισχύει για εμάς σήμερα. Η καλή κρίση μαθαίνεται

καλύτερα και τίθεται σε εφαρμογή εντός των ορίων που θέτει ο Κύριος, δίδοντάς μας εντολές.

Καταθέτω μαρτυρία ότι όταν αντιμετωπίζουμε δύσκολες αποφάσεις και ακολουθούμε αυτές τις κατευθυντήριες οδηγίες, μπορούμε να μάθουμε καλύτερα πώς θα πρέπει να κρίνουμε. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. Κατά Ματθαίον 7:1.
2. Κατά Λουκάν 10:40-42.
3. Βλέπε Κατά Ιωάννην 11:20-27.
4. Κατά Ιωάννην 14:27.
5. Νεφί Α΄ 2:20.

Θέματα που αφορούν στη χρηστότητα

Από τον Πρεσβύτερο Φρανσίσκο Βίνιας
Των Εβδομήκοντα

Ως γονείς και ηγέτες χρειάζεται να φυλάσσουμε τα μέλη και την οικογένειά μας, βοηθώντας τους να παραμείνουν μακριά από τα πράγματα αυτά που θα μπορούσαν να τους οδηγήσουν στον πνευματικό θάνατο.

Μας έχει λεχθεί στο Διδαχή και Διαθήκες ότι ύστερα από τη μαρτυρία των υπηρετών του Θεού, τη μαρτυρία των σεισμών και η μαρτυρία άλλων γεγονότων θα ακολουθήσει. «Και τα πάντα θα βρίσκονται σε αναταραχή. Και ασφαλώς, οι καρδιές των ανθρώπων θα σταματούν. Γιατί φόβος θα πέσει επάνω σε όλους τους ανθρώπους» (Δ&Δ 88:91. Βλέπε, επίσης, εδάφια 88-90).

Ως μέλος της Προεδρίας Περιοχής της Καραϊβικής ήμουν προσωπικός μάρτυς των πιστών Αγίων που αντικατέστησαν τον φόβο με την πίστη τους. Τα μαθήματα που πήραμε στην Αϊτή θα μπορούσαν να παρομοιασθούν με ιστορίες από το Βιβλίο του Μόρμον.

Η εντύπωση αυτής της τρομερής καταστροφής έφερε στον νου μου τα λόγια στο 28º κεφάλαιο του Άλμα «αυτή ήταν μια εποχή όπου ακουγόταν μεγάλος θρήνος και μοιρολόι σε όλη τη χώρα» (Άλμα 28:4).

Σαράντα δύο μέλη έχασαν επίσης τη ζωή τους. Ενώ η οικογένεια και οι φίλοι τους «πενθούν για το χαμό των συγγενών τους, όμως χαίρονται και εξυψώνονται με την ελπίδα, και μάλιστα ξέρουν, σύμφωνα με τις υποσχέσεις του Κυρίου, ότι ανασταίνονται για να κατοικήσουν στα δεξιά του Θεού, σε κατάσταση ευτυχίας που ποτέ δεν τελειώνει» (Άλμα 28:12).

Άμεσος βοήθεια εστάλη από την Εκκλησία σε μέλη και μη μέλη και διενεμήθη υπό τη διεύθυνσιν των τοπικών ηγετών ιεροσύνης και Ανακουφιστικής Εταιρείας. Δεν έλαβαν μόνον ιατρική βοήθεια, τρόφιμα, νερό και άλλες βασικές προμήθειες, αλλά έλαβαν επίσης συμβουλές, καθοδήγηση και παρηγοριά από τους τοπικούς ηγέτες τους. Έχουν την υποστήριξη των μελών της Εκκλησίας σε όλον τον κόσμο ότι «πενθ[ούν] με εκείνους που πενθούν, μάλιστα, και ανακουφίζ[ουν] εκείνους που έχουν ανάγκη ανακούφισης» (Μωσία 18:9).

Διαφορετικοί προφήτες σε διαφορετικές εποχές μάς προειδοποίησαν για μία άλλη τραγωδία που είναι λιγότερο αντιληπτή, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό και αυτή είναι ο «φρικτός

θάνατος [που] θα βρει τους ανόμους, γιατί θα πεθάνουν ως προς εκείνα που ανήκουν στη χρηστότητα. Γιατί είναι ακάθαρτοι, και τίποτα ακάθαρτο δεν μπορεί να κληρονομήσει τη βασιλεία του Θεού» (Άλμα 40:26).

Ο Νεφί δίδαξε αυτήν την αρχή στους αδελφούς του, λέγοντάς τους ότι όσοι «π[εθαίνουν] στην ανομία τους… θα αποβ[ληθούν] επίσης ως προς αυτά που είναι πνευματικά, τα οποία έχουν σχέση με τη χρηστότητα» (Νεφί Α΄ 15:33).

Ο Σαμουήλ, ο Λαμανίτης προφήτης, δίδαξε ότι «όποιος μετανοήσει αυτός δεν πελεκιέται και δε ρίχνεται στη φωτιά. Αλλά όποιος δε μετανοήσει, πελεκιέται και ρίχνεται στη φωτιά. Και επέρχεται σ' αυτούς πάλι πνευματικός θάνατος, μάλιστα, δεύτερος θάνατος, γιατί αποκόπτονται πάλι ως προς εκείνα που ανήκουν στη δικαιοσύνη» (Ήλαμαν 14:18).

Η τραγωδία να πεθάνει κανείς ως προς τα πράγματα που είναι *πνευματικά* έχει μεγαλύτερο αντίκτυπο για όσους «είχ[αν] μια φορά φωτιστεί από το Πνεύμα του Θεού, και είχ[αν] μεγάλη γνώση για πράγματα που αφορούν στη δικαιοσύνη, και ύστερα παραστράτησαν μέσα στην αμαρτία και την παράβαση, γίνονται πιο σκληροί, και έτσι η κατάστασή τους γίνεται χειρότερη παρά αν δεν είχαν ποτέ γνωρίσει όλα αυτά» (Άλμα 24:30).

Ως γονείς και ηγέτες χρειάζεται να φυλάσσουμε τα μέλη και την οικογένειά μας, βοηθώντας τους να παραμείνουν μακριά από τα πράγματα αυτά που θα μπορούσαν να τους οδηγήσουν στον πνευματικό θάνατο. Επιζητούμε επίσης να διασώσουμε όσους είναι τώρα νεκροί ως προς τα πνευματικά και να τους βοηθήσουμε να «ξαναγεννηθούν. Μάλιστα, να γεννηθούν από τον Θεό, να αλλάξουν από τη σαρκική κατάστασή τους και την κατάσταση της πτώσης τους, σε κατάσταση χρηστότητας, λυτρωμένοι από τον Θεό, και γινόμενοι γιοι και κόρες του» (Μωσία 27:25).

Η πνευματική ίαση όσων ήταν νεκροί ως προς τα θέματα που αφορούν στη χρηστότητα επέρχεται μέσω της δυνάμεως της εξιλεώσεως, της μεταστροφής στην αλήθεια και την προσκόλληση στις αρχές της χρηστότητος.

Το να διδάξουμε στα μέλη και την οικογένειά μας σχετικώς με τα θέματα που αφορούν στη χρηστότητα είναι ουσιώδες στη διαδικασία επιτεύξεως μίας παντοτινής μεταστροφής, αφού μπορεί να τους οδηγήσει να αποκτήσουν ορθή γνώση των εντολών του Κυρίου, των αρχών και διδαχών του ευαγγελίου και των απαιτήσεων και διατάξεων με τις οποίες πρέπει να συμμορφωνόμαστε, προκειμένου να επιτύχουμε σωτηρία στο βασίλειο του Κυρίου.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα στις γραφές που επιβεβαιώνουν τη σημασία της διδασκαλίας των «θ[εμάτων] που αφορούν στη χρηστότητα», για να βοηθήσουν στην απόκτηση μίας παντοτινής μεταστροφής. Στην αφήγηση που δίδεται για τον Αμμών και τους αδελφούς του που κήρυτταν το ευαγγέλιο ανάμεσα στους Λαμανίτες, διαβάζουμε:

«Και ο Αμμών κήρυττε στο λαό του βασιλιά Λαμόνι. Και έγινε ώστε τους δίδαξε όλα τα πράγματα τα σχετικά με εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα» (Άλμα 21:23).

Μπορούμε να δούμε τα αποτελέσματα της επιμελούς διδασκαλίας όλων των θεμάτων που αφορούν στη χρηστότητα καθώς εξακολουθούμε να διαβάζουμε την αφήγηση στο κεφάλαιο 23, όπου λέγει: «Όσοι πίστεψαν, δηλαδή όσοι έμαθαν για την αλήθεια… επέστρεψαν προς τον Κύριο [και] ποτέ πια δεν απομακρύνθηκαν» (Άλμα 23:6).

Όταν ο Άλμα ο Πρεσβύτερος ίδρυσε την Εκκλησία, έχρισε άξιους άνδρες ως ιερείς και διδασκάλους τους που «φρόντιζαν το λαό τους, και τους γαλουχούσαν με θέματα που αφορούν στη χρηστότητα» (Μωσία 23:18).

Οι γονείς παίζουν ουσιώδη ρόλο στο να βοηθήσουν τα παιδιά τους να καταλάβουν τα θέματα που αφορούν στη χρηστότητα. Στο Βιβλίο του Μόρμον ανακαλύπτουμε ότι ο Άλμα ο νεώτερος, όντας θλιμμένος εξαιτίας της ανομίας, των πολέμων και των φιλονικιών που υπήρχαν και λυπημένος από την σκληρότητα της καρδιάς του λαού του «έκανε ώστε να συναθροιστούν οι γιοι του για να δώσει στον καθένα τους την υπευθυνότητά του, χωριστά, *σχετικά με εκείνα που ανήκουν στη χρηστότητα*» (Άλμα 35:16. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Είναι ενδιαφέρον να προσέξουμε ότι δίδαξε και έδωσε στα παιδιά του την υπευθυνότητά τους χωριστά, προσαρμόζοντας τις οδηγίες του σε κάθε υιό, σύμφωνα με τις ανάγκες αυτού του υιού. Κατέθεσε μαρτυρία και δίδαξε σε αυτούς διδαχές και αρχές, προετοιμάζοντάς τους να κηρύξουν τις ίδιες αυτές αρχές σε άλλους.

Σε μία εποχή όπου η οικογένεια είναι υπό επίθεση από τις δυνάμεις του κακού και όπου οι συνθήκες υπό τις οποίες ζούμε δεν διαφέρουν τόσο πολύ από αυτές που βίωσε ο Άλμα, η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα εξέδωσαν στο «Η Οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλον τον κόσμο» ότι «Οι γονείς έχουν ιερό καθήκον να αναθρέψουν τα παιδιά τους με αγάπη και αρετή» (*Λιαχόνα,* Οκτ. 2004, 49).

Αυτό περιλαμβάνει τη γαλούχηση, την υποστήριξη και τη διδασκαλία παιδιών σε όλα τα θέματα που αφορούν στη χρηστότητα, ώστε να μπορούν να παραμείνουν σταθεροί, έχοντας

ζώσει την οσφύ τους με την αλήθεια, «έχοντας ντυθεί με το θώρακα της χρηστότητας, και έχοντας φορέσει στα πόδια [τους] την προετοιμασία του ευαγγελίου της ειρήνης» (Δ&Δ 27:16).

Όπως κατά την εποχή του Άλμα, οι ηγέτες μας επίσης θα πρέπει να προσέχουν τα μέλη της Εκκλησίας και να τα γαλουχούν με *θέματα που αφορούν στη χρηστότητα.* Αυτά θα μας βοηθήσουν να επιτύχουμε μία παντοτινή μεταστροφή. Στο έγγραφο «Έμφαση εκπαιδεύσεως ηγεσίας», αναθεωρημένο στις 10 Δεκεμβρίου 2009, η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα ζητούν τόσο από αμφοτέρους τους ηγέτες ιεροσύνης και βοηθητικών οργανώσεων να «παροτρύνουν κάθε μέλος της οικογενείας, γονείς και παιδιά, να μελετούν τις γραφές, να προσεύχονται τακτικώς και να ζουν σύμφωνα με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού» (Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 15 Δεκ. 2009).

Η μελέτη των γραφών, η τακτική προσευχή και το να ζούμε σύμφωνα με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι έργα χρηστότητος και ο Κύριος έχει αποκαλύψει αυτήν την υπέροχη υπόσχεση: «αυτός που εκτελεί τα έργα της δικαιοσύνης θα λάβει την αμοιβή του, δηλαδή ειρήνη σε τούτον τον κόσμο, και ζωή αιώνια στο μελλοντικό κόσμο» (Δ&Δ 59:23).

Προκειμένου να διδάξουμε αποτελεσματικότερα *τα θέματα που αφορούν στη χρηστότητα,* είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι, εκτός από το να μεταδώσουμε πληροφορίες, πρέπει να διευκολύνουμε την αποκάλυψη. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το άτομο που διδάσκεται, μπορεί να νοιώσει την επιθυμία να μάθει τις αρχές αυτές αφ' εαυτού του.

Ο Κύριος απεκάλυψε στον Χάιρουμ Σμιθ, μέσω του αδελφού του, του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ: «Θα σου παραχωρήσω από το Πνεύμα μου, το οποίο θα φωτίσει το νου σου, το οποίο θα γεμίσει την ψυχή σου με αγαλλίαση.

»Και τότε θα γνωρίζεις... οσαδήποτε ζητήσεις να μάθεις από εμένα, τα οποία αφορούν τα της δικαιοσύνης, με πίστη, πιστεύοντας σε εμένα ότι πρόκειται να τα λάβεις» (Δ&Δ 11:13-14).

Ως συμπέρασμα, οι γραφές μάς προειδοποιούν για τον κίνδυνο να πεθάνουμε ως προς τα θέματα που αφορούν στη χρηστότητα και για τις σοβαρές συνέπειες που έχει αυτό για αυτούς που, έχοντας φωτισθεί από το Πνεύμα του Θεού, πέφτουν σε αμαρτία και παράβαση.

Η διδασκαλία *των θεμάτων που αφορούν στη χρηστότητα* είναι σημαντικό στοιχείο στο να βοηθηθούν οι άνθρωποι να αποκτήσουν γνώση της αληθείας, να μεταστραφούν και να παραμείνουν σταθεροί στην πίστη στον Χριστό ώς το τέλος.

Οι γονείς έχουν το ιερό καθήκον να διδάξουν στα παιδιά τους τα *θέματα που αφορούν στη χρηστότητα.* Οι ηγέτες και οι διδάσκαλοι μπορούν να προσέχουν και να γαλουχούν τα μέλη υπό τη φροντίδα τους, επιμελώς διδάσκοντας σε αυτά όλα *τα θέματα που αφορούν στη χρηστότητα.*

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα, εάν διευκολυνθεί η αποκάλυψη κατά τη διαδικασία διδασκαλίας, και κατ' αυτόν τον τρόπο δημιουργώντας στους ανθρώπους την επιθυμία να φωτισθούν από το Πνεύμα του Θεού. Τότε, καθώς έχουν πίστη το Πνεύμα μπορεί να τους γνωρίσει *τα θέματα που αφορούν στη χρηστότητα.* Για αυτά τα πράγματα καταθέτω μαρτυρία στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Πες μου ιστορίες του Ιησού

Από τον Πρεσβύτερο Νιλ Άντερσεν
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Μια πιο δυνατή, προσωπική πίστη στον Ιησού Χριστό θα τα προετοιμάσει [τα παιδιά σας] για τις δυσκολίες που σίγουρα θα αντιμετωπίσουν.

Όταν κάποιος έχει την ανάθεση να μιλήσει στο τέλος της τελευταίας συγκέντρωσης της γενικής συνελεύσεως, ακούει κάθε λέξη και αναρωτιέται πιο μέρος της ομιλίας του θα δοθεί πριν έλθει η σειρά του. Δεν υπάρχουν αναθέσεις ούτε συνεργασίες θεμάτων. Ο τρόπος του Κυρίου, ασφαλώς, είναι ο καλύτερος τρόπος. Λαμβάνει τις ατομικές, προσευχόμενες προσπάθειες κάθε ομιλητή και δημιουργεί μια πνευματική συμφωνία, γεμάτη αποκάλυψη και δύναμη. Επαναλαμβανόμενα θέματα, αρχή επάνω σε αρχή, προφητικές προειδοποιήσεις, ανυψωτικές υποσχέσεις -- η θεϊκή αρμονία είναι ένα θαύμα! Δίνω μαρτυρία ότι στην συνέλευση ακούσαμε και αισθανθήκαμε τον νου και το θέλημα του Κυρίου.

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον έχει περιγράψει την νέα γενιά «καλύτερ[η] όλων των εποχών»1 και έχει πει στους νέους: «Έχετε έλθει σε αυτήν τη γη σε μια ένδοξη εποχή. Οι ευκαιρίες εμπρός σας είναι σχεδόν απεριόριστες»2. Αλλά κατόπιν προειδοποίησε: «Έχουμε τεθεί επί γης σε ταραγμένες εποχές»3. «Είναι η εποχή ανεκτικότητας, με την κοινωνία να αμελεί και να παραβαίνει τους νόμους του Θεού συνεχώς»4. Είμαστε περιτριγυρισμένοι από τόσα πολλά που είναι σχεδιασμένα να μας αποσπάσουν την προσοχή. «Ο ενάντιος χρησιμοποιεί κάθε μέσον δυνατόν προκειμένου να μας παγιδεύσει στον ιστό απάτης του»5.

Κρατάμε στα χέρια μας την νέα γενιά. Έρχεται σε αυτήν τη γη με σημαντικές ευθύνες και σπουδαίες πνευματικές ικανότητες. Δεν μπορούμε να είμαστε αμελείς στην προετοιμασία της. Η πρόκλησή μας ως γονείς και δάσκαλοι δεν είναι να δημιουργήσουμε έναν πνευματικό πυρήνα στην ψυχή τους, αλλά αντιθέτως να αναζωπυρώσουμε την φλόγα του πνευματικού τους πυρήνα που ήδη καίει με την φωτιά της προθνητής τους πίστης.

Αυτό το απόγευμα, θα ήθελα να τονίσω την παράκληση ενός παιδιού από ένα τραγούδι της Προκαταρκτικής:

Πες μου ιστορίες του Ιησού, μ' αρέσει να ακούω.
Πράγματα που θα Του ζητούσα να μου πει, αν ήταν εδώ6.

Στον κόσμο μας σήμερα, κάθε παιδί, κάθε νέος άνδρας και νέα γυναίκα χρειάζεται την δική του μεταστροφή στην αλήθεια. Ο καθένας χρειάζεται το δικό του φως, την δική του

«σταθερή και ακλόνητη»7 πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, ανεξάρτητη από γονείς, ηγέτες νέων και υποστήριξη από φίλους.

Οι ιστορίες του Ιησού μπορούν να αυξήσουν σημαντικά την πίστη στην καρδιά των παιδιών μας. Ο Ιησούς είπε: «Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή»8. Οι ιστορίες του Ιησού διηγούμενες ξανά και ξανά προσδίδουν πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και ενδυναμώνουν το θεμέλιο της μαρτυρίας. Μπορείτε να σκεφτείτε ένα πιο πολύτιμο δώρο για τα παιδιά μας;

Είναι η ζωή και οι διδασκαλίες του Ιησού Χριστού χαραγμένες στο μυαλό και την ψυχή των παιδιών μας; Σκέφτονται τη ζωή του Σωτήρα, όταν αναρωτιούνται τι να κάνουν στην δική τους ζωή; Αυτό θα είναι όλο και πιο σημαντικό τα επόμενα χρόνια.

Έχουν σχηματίσει τα παιδιά μας νοερή εικόνα του προγήινου συμβουλίου9, όπου ο Ιησούς -- ο μέγιστος όλων-- διεκήρυξε: «Εδώ είμαι εγώ, στείλε εμένα»;10 Βλέπουν την προθυμία τους να υπηρετήσουν μετά το παράδειγμά Του;

Σκέφτονται την ταπεινή Του γέννηση,11 του Σωτήρος του κόσμου που «πλ[άγιασε] μέσα στη φάτνη»;12 Τα βοηθούν να καταλάβουν καλύτερα την σημασία των υλικών αποκτημάτων οι συνθήκες Του;

Ξέρουν ότι ο Ιησούς δίδασκε συχνά «ζητάτε και θα λάβετε»13; Έρχονται στο νου των παιδιών μας οι προσευχές Του ευγνωμοσύνης14 και οι παρακλήσεις Του στον Πατέρα15 Του καθώς γονατίζουν σε προσευχή για τις δικές τους ανησυχίες;

Τους έχουμε πει για την αγάπη που ο Ιησούς έχει για τα παιδιά, πώς τα κράτησε στα χέρια Του, προσευχήθηκε για αυτά και έκλαψε16; Ξέρουν τα παιδιά μας ότι ο Ιησούς είναι έτοιμος «με ανοιχτές αγκάλες για να [τα] δεχτεί»17;

Παίρνουν δύναμη από τις ιστορίες του Ιησού, όταν νήστεψε18 -- καθώς διδάσκουμε σε αυτά τον νόμο της νηστείας;

Στην δική τους μοναξιά, γνωρίζουν τα παιδιά μας για την μοναξιά που αισθάνθηκε ο Σωτήρας, όταν οι φίλοι του Τον εγκατέλειψαν και ερώτησε τους Αποστόλους Του: «Μήπως κι εσείς θέλετε να φύγετε»19;

Έχουν αισθανθεί τα παιδιά μας τη δύναμη των θαυμάτων του Σωτήρος; Ο Ιησούς θεράπευσε τον λεπρό20, έδωσε όραση στον τυφλό21. Έθρεψε 5.000 άτομα22, γαλήνευσε την

θάλασσα[23] και ανέστησε τον Λάζαρο από τους νεκρούς[24]. Πιστεύουν τα παιδιά μας ότι «είναι με την πίστη που τα θαύματα γίνονται»[25], και προσεύχονται για θαύματα στην δική τους ζωή;

Τα παιδιά μας έχουν πάρει κουράγιο από τα λόγια του Σωτήρος στον αρχισυνάγωγο: «Μη φοβάσαι, μόνον πίστευε»[26].

Ξέρουν τα παιδιά μας για την τέλεια ζωή Του[27], την ανιδιοτελή Του διακονία, την προδοσία και την σκληρή σταύρωσή[28] Του; Έχουμε καταθέσει μαρτυρία σε αυτά για την βεβαιότητα της ανάστασής[29] Του, την επίσκεψή Του στους Νεφίτες στην αμερικανική ήπειρο[30], για την εμφάνισή Του στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στο Ιερό Δάσος[31];

Προσδοκούν την μεγαλοπρεπή επιστροφή Του, όταν όλα θα γίνουν δίκαια και κάθε γόνατο θα κλίνει και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός[32];

Λένε τα παιδιά μας: «Πες μου ιστορίες του Ιησού, μ' αρέσει να ακούω»[33];

Προς τους νέους και τα παιδιά: Ζήστε σύμφωνα με τις σημαντικές σας ευθύνες και τις τεράστιες πνευματικές σας ικανότητες. Επιζητήστε να μάθετε περισσότερα για τον Ιησού, ανοίξτε τις γραφές. Μια ιδέα θα ήταν να διαβάσετε ξανά το βιβλίο του Ιωάννη και να το συζητήσετε με τους γονείς σας, τους δασκάλους σας και μεταξύ σας.

Στους πατέρες και τις μητέρες, στους παππούδες και τις γιαγιάδες και σε εκείνους χωρίς δικά τους παιδιά που στοργικά γαλουχούν πνευματικά παιδιά και νέους, η συμβουλή μου είναι να μιλάτε συχνότερα για τον Ιησού Χριστό. Στο άγιο όνομά Του υπάρχει μεγάλη πνευματική δύναμη. «Δε θα υπάρξει άλλο όνομα που να δοθεί, ούτε άλλη οδός... με τα οποία να μπορέσει να επέλθει σωτηρία προς τα τέκνα των ανθρώπων, παρά μόνο διά και μέσω του ονόματος του Χριστού»[34].

Προς τις μητέρες που μεγαλώνουν τα παιδιά τους χωρίς πατέρα στο σπίτι. Σας υπόσχομαι ότι καθώς μιλάτε για τον Ιησού Χριστό, θα αισθανθείτε την δύναμη των Ουρανών να σας ευλογεί.

Μετά τον θάνατο του συζύγου της, η αδελφή Στέλλα Όουκς μεγάλωσε τα τρία μικρά παιδιά της (συμπεριλαμβανομένου του Πρεσβυτέρου Ντάλιν Όουκς[35]) ως μόνη μητέρα. Μια φορά είπε: «Μου χαρίσθηκε να ξέρω ότι ο Κύριος με αγαπούσε και ότι θα με έκανε να αντεπεξέλθω στην αποστολή μου. Ένιωσα την αγάπη να με περιβάλλει... [και ήξερα] ότι εκείσνο [θα μας υποστήριζε] μέσα στην αντίθεση που [θα] ανέκυπτε»[36].

Κάνω μια ειδική έκκληση προς τους πατέρες: Σας παρακαλώ να μιλάτε σε σημαντικό βαθμό στα παιδιά σας για τον Σωτήρα. Χρειάζονται τις εκφράσεις επιβεβαίωσης της πίστης σας μαζί με αυτές της μητέρας τους.

Αν και θα υπάρξουν στιγμές που το παιδί δεν ακούει με μια καρδιά γεμάτη πίστη, η μαρτυρία σας για τον Ιησού θα παραμείνει στο μυαλό και την ψυχή του. Θυμάστε την ιστορία του Άλμα που είχε επιλέξει λάθος μονοπάτι; Όταν επέστρεψε, είπε: «Θυμήθηκα… τον πατέρα μου [να μιλάει]… για τον ερχομό κάποιου… Ιησού Χριστού, …για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου.

»Καθώς πιάστηκε το μυαλό μου επάνω σε αυτήν τη σκέψη, φώναξα μέσα στην καρδιά μου: Ω Ιησού, εσύ Υιέ του Θεού, ευσπλαχνίσου με»37.

Αν ένα παιδί δεν ακούει, μην απελπίζεστε. Ο χρόνος και η αλήθεια είναι με το μέρος σας. Την κατάλληλη στιγμή, τα λόγια σας θα επιστρέψουν σαν να έρχονταν από τον ίδιο τον ουρανό. Η μαρτυρία σας ποτέ δεν θα εγκαταλείψει τα παιδιά σας.

Καθώς μιλάτε ευλαβικά για τον Σωτήρα --στο αυτοκίνητο, στο λεωφορείο, στο τραπέζι κατά το γεύμα, καθώς γονατίζετε σε προσευχή, κατά την διάρκεια της μελέτης των γραφών ή σε συζητήσεις αργά τη νύχτα-- το Πνεύμα του Κυρίου θα συνοδεύει τα λόγια σας38.

Καθώς κάνετε το καλύτερο που μπορείτε, τα παιδιά σας θα αποκτήσουν ευγενώς στην καρδιά τους τη μαρτυρία του Ιησού. Με ταπεινή προσευχή θα στραφούν στον Επουράνιο Πατέρα τους και θα αισθανθούν την επιρροή Του μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Μια πιο δυνατή, προσωπική πίστη στον Ιησού Χριστό θα τα προετοιμάσει για τις δυσκολίες που σίγουρα θα αντιμετωπίσουν39.

Γνώρισα τον Μπιλ Φόρεστ και την Ντέμπι Χάτσινγκς, όταν ήμασταν φοιτητές στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ. Ο Μπιλ είχε μόλις επιστρέψει από την ιεραποστολή του. Εκείνος και η Ντέμπι ερωτεύτηκαν και παντρεύτηκαν στον Ναό του Όουκλαντ στην Καλιφόρνια. Εγκαταστάθηκαν στην Μέσα της Αριζόνα και ευλογήθηκαν με πέντε γιους και δύο κόρες. Ο Μπιλ και η Ντέμπι δίδαξαν στα παιδιά τους να αγαπούν τον Κύριο Ιησού Χριστό όπως εκείνοι Τον αγαπούσαν. Ο γιος τους, ο Πρεσβύτερος Ντάνιελ Φόρεστ, που επί του παρόντος υπηρετεί στην Ιεραποστολή Οαξάκα του Μεξικού, είπε: «Κάθε πρωί χωρίς παράλειψη ήμασταν εκεί στο τραπέζι πριν από το σχολείο διαβάζοντας και συζητώντας τις γραφές».

Η κόρη τους, Κάρα, τώρα παντρεμένη με δύο δικά της παιδιά, ακόμα θυμάται έντονα τον πατέρα της να την πηγαίνει με το αυτοκίνητο σε δραστηριότητες νωρίς το πρωί στο λύκειο. Είπε: «Ο μπαμπάς μου απολάμβανε να απομνημονεύει παραθέματα, γραφές και ποιήματα [και καθώς με πήγαινε με το αυτοκίνητο νωρίς εκείνα τα πρωινά] κάναμε εξάσκηση απαγγέλλοντάς τα». Μια από τις αγαπημένες του γραφές ήταν: «Να θυμάστε, να θυμάστε ότι επάνω στο βράχο του Λυτρωτή μας, που είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, εκεί πρέπει να χτίσετε το θεμέλιό σας. Ώστε όταν ο διάβολος στείλει τους ισχυρούς του ανέμους,... δεν θα σας εξουσιάσει για να σας σύρει κάτω... ένεκα του βράχου επάνω στον οποίο έχετε οικοδομηθεί»40.

Την Παρασκευή πριν από την Κυριακή του Πάσχα το έτος 2000, ακριβώς πριν από δέκα χρόνια, ο Μπιλ Φόρεστ υπηρετούσε ως επίσκοπος στον Τομέα Εστέιτ Γκρόουβς της Αριζόνα. Καθώς οδηγούσε το αυτοκίνητο στη δουλειά, μόνο 1,6 χιλιόμετρα από το σπίτι, τον τράκαρε ένα φορτηγό γεμάτο χαλίκια. Η Ντέμπι και τα παιδιά έφυγαν από το σπίτι λίγο μετά τον Μπιλ και απρόσμενα έφτασαν στον τόπο της τραγωδίας. Ο Μπιλ δεν επέζησε του ατυχήματος. Το αθάνατο πνεύμα του αγαπημένου συζύγου και πατέρα αιφνιδίως είχε μεταφερθεί στην κατοικία Εκείνου που υπερνίκησε τον θάνατο, του Υιού του Θεού, του οποίου την ένδοξη ανάσταση θα εόρταζαν μαζί εκείνη την Κυριακή του Πάσχα.

Πώς η Ντέμπι και τα επτά παιδιά της (το μικρότερο μόνο πέντε χρονών) βρήκαν την δύναμη που χρειάζονταν; Η Κάρα, 15 ετών, όταν έγινε το ατύχημα του πατέρα της, μου είπε πρόσφατα: «Είμαι ευγνώμων [στην μητέρα και τον πατέρα μου] για τους τρόπους που με δίδαξαν [για τον Σωτήρα]. Άνοιγαν τις γραφές μαζί μου, προσεύχονταν μαζί μου και ήταν παραδείγματα χριστιανικής αγάπης, στοργής και υπομονής [του Σωτήρα]... Το Πάσχα [είναι] μια τρυφερή περίοδος στην ζωή μου κάθε χρόνο, καθώς συλλογίζομαι την ζωή, την αποστολή και την ανάσταση του Σωτήρα μας και μου υπενθυμίζει την ζωή του επιγείου πατέρα μου».

Ο Πρεσβύτερος Ντάνιελ Φόρεστ είπε: «Ήμουν 10 χρονών, όταν ο πατέρας μου απεβίωσε. Ήταν δύσκολη περίοδος... Η μητέρα μου ήταν πάντα παράδειγμα των διδασκαλιών του Σωτήρα. Έχω μαζί μου το ταμπελάκι του πατέρα μου από την ιεραποστολή του στην Ισπανία. [Δύο] αγαπημένα μου παραθέματα του πατέρα μου [είναι]: ‘Δύο άνδρες μπορούν να κάνουν οτιδήποτε, αρκεί ο ένας από αυτούς να είναι ο Κύριος’ και ‘Ο Σωτήρας πρέπει να είναι το θεμέλιό μας. Χωρίς αυτό αποτυγχάνουμε’».

Η πίστη στον Ιησού Χριστό γέμισε την καρδιά των παιδιών της οικογένειας Φόρεστ. Αυτό το Σαββατοκύριακο του Πάσχα, 10 χρόνια από τον θάνατο του πατέρα τους, τους λείπει πολύ, αλλά το κεντρί του θανάτου του καταπιώθηκε με τον Χριστό41. Γνωρίζουν, χάριν του

απέραντου δώρου του Σωτήρα, ότι θα ξανασυναντήσουν τον επίγειο πατέρα και τον Επουράνιο Πατέρα τους.

Πες μου ιστορίες του Ιησού.

Σε λίγο θα ακούσουμε τον προφήτη του Θεού. Μιλώντας για τον προφήτη Του, ο Κύριος είπε: «Το λόγο του θα τον λαβαίνετε σαν από το δικό μου στόμα»42. Δίνω μαρτυρία ότι ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον είναι εκπρόσωπος του Κυρίου επάνω στη γη.

Δίδω μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Σωτήρας ολόκληρης της ανθρωπότητας. Η ζωή Του, η εξιλέωσή Του, η ανάστασή Του, η αναμενόμενη επιστροφή Του είναι τόσο βέβαιες όσο και ο ανατέλλων ήλιος. Το όνομά Του θα δοξάζεται για πάντα43. Στο άγιο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τόμας Μόνσον, «Αναλλοίωτες αλήθειες για μεταβαλλόμενους καιρούς», *Λιαχόνα,* Μάιος 2005, 19.
2. Τόμας Μόνσον, «Είθε να έχετε θάρρος», *Λιαχόνα,* Μάιος 2009, 123.
3. Τόμας Μόνσον, «Παραδείγματα αρετής», *Λιαχόνα,* Μάιος 2008, 65.
4. Τόμας Μόνσον, «Σχόλια τέλους», *Λιαχόνα,* Νοέμβριος 2009, 109.
5. Τόμας Μόνσον, «Μέχρι να ξανασυναντηθούμε», *Λιαχόνα,* Μάιος 2009, 113.
6. "Tell Me the Stories of Jesus," *Children's Songbook,* 57.
7. Άλμα 1:25.
8. Κατά Ιωάννην 14:6.
9. Βλέπε Αβραάμ 3:2-28.
10. Αβραάμ 3:27.
11. Βλέπε Κατά Λουκάν 2.
12. Βλέπε Κατά Λουκάν 2:7.
13. Νεφί Γ΄ 27:29.
14. Βλέπε Κατά Λουκάν 10:21.
15. Βλέπε Κατά Λουκάν 11:2-4.
16. Βλέπε Νεφί Γ΄ 17:11-24.
17. Μόρμον 6:17.
18. Βλέπε Κατά Λουκάν 4:1-13.
19. Κατά Ιωάννην 6:67. Μιλώντας στους νέους πέρυσι, ο Πρόεδρος Μόνσον είπε: «Θα… κληθείτε να υπερασπίσετε αυτά που πιστεύετε. Αν οι ρίζες της μαρτυρίας σας δεν είναι γερά φυτεμένες, θα σας είναι δύσκολο να ανθέξετε τη χλεύη αυτών που δοκιμάζουν την πίστη σας» (*Λιαχόνα,* Μάιος 2009, 126).
20. Βλέπε Κατά Μάρκον 1:40-42.
21. Βλέπε Κατά Λουκάν 18:35-43.
22. Βλέπε Κατά Μάρκον 6:34-44.
23. Βλέπε Κατά Μάρκον 4:35-41.
24. Βλέπε Κατά Ιωάννην 11:8-53.
25. Μορόνι 7:37.
26. Κατά Μάρκον 5:36.

27. Βλέπε Πέτρου Α΄ 2:21-25.
28. Βλέπε Κατά Λουκάν 22:47-48, 23:32-46.
29. Βλέπε Κατά Ιωάννην 20:11-23.
30. Βλέπε Νεφί Γ΄ 11-26.
31. Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ--Ιστορία 1:17.
32. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 88:104.
33. "Tell Me the Stories of Jesus."
34. Μωσία 3:17.
35. Ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς κάποτε σχολίασε: «Όταν ήμουν μικρός, περνούσα τα περισσότερα απογεύματά μου διαβάζοντας βιβλία. Ένα από τα αγαπημένα μου ήταν ήταν το *Hurlbut's Story of the Bible*… [ένα] βιβλίο [με] 168 ιστορίες από τη Βίβλο. Μου άρεσαν αυτές οι ιστορίες και τις διάβαζα πολλές φορές» ("Bible Stories and Personal Protection," *Ensign*, Νοέμβρ. 1992, 37).
36. Stella Oaks, "Thy Will Be Done," στο Leon R. Hartshorn, συλλεχθέντα υπό *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women*, 2 τόμοι (1973-1975), 2:184.
37. Άλμα 36:17-18.
38. Στον κόσμο μας σήμερα χρειαζόμαστε περισσότερο από ποτέ τα λόγια του Ενώς για τον πατέρα του, ώστε να είναι τα λόγια των παιδιών μας για εμάς: «Τα λόγια που είχα συχνά ακούσει τον πατέρα μου να λέει σχετικά με την αιώνια ζωή… βυθίστηκαν βαθιά μέσα στην καρδιά μου. Και η ψυχή μου πεινούσε. Γονάτισα λοιπόν εμπρός στον Πλάστη μου» (Ενώς 1:3-4).
39. Ο Πρόεδρος Μόνσον υπεσχέθη στους νέους: «Όταν φυτευθεί γερά, η μαρτυρία σας για το ευαγγέλιο, για τον Σωτήρα και για τον Επουράνιο Πατέρα μας θα επηρεάσει όλα όσα κάνετε σε όλη τη ζωή σας… Η μαρτυρία σας, όταν γαλουχείται συνεχώς, θα σας διατηρεί ασφαλείς» (*Λιαχόνα,* Μάιος 2009, 126).
40. Ήλαμαν 5:12.
41. Μωσία 16:8.
42. Διδαχή και Διαθήκες 21:5.
43. Βλέπε Άλμα 26:12.

Ένας λόγος στο τέλος

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Ο φάρος του Κυρίου αποστέλλει σήματα, τα οποία τα αναγνωρίζουμε αμέσως και ποτέ δεν εξασθενούν.

Αυτή ήταν μία υπέροχη τελική συγκέντρωση. Σπανίως έχω ακούσει τέτοιες γλαφυρές ομιλίες διδαχθείσες με τόσα λίγα λόγια, όπως έχουμε βιώσει σήμερα. Είμαστε όλοι εδώ, επειδή αγαπούμε τον Κύριο. Θέλουμε να Τον υπηρετούμε. Ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς νοιάζεται. Για αυτό δίδω μαρτυρία. Αναγνωρίζω τη χείρα Του στα πάντα.

Μία σύντομη γραφή:

«Έλπιζε στον Κύριο με όλη σου την καρδιά, και μη επιστηρίζεσαι στη σύνεσή σου·

»σε όλους τους δρόμους σου γνώριζε αυτόν, κι αυτός θα διευθύνει τα διαβήματά σου»1.

Αυτή είναι η ιστορία της ζωής μου.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, φθάνουμε τώρα στο τέλος μίας πλέον ανυψωτικής και εμπνευσμένης συνελεύσεως. Αφού ακούσαμε τη συμβουλή και τη μαρτυρία όσων μας έχουν μιλήσει, πιστεύω ότι έχουμε ευλογηθεί πλουσιοπάροχα και είμαστε όλοι πιο αποφασισμένοι να ζήσουμε τις αρχές του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Ήταν καλό για εμάς που ήμαστε εδώ. Εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας σε καθέναν που μας μίλησε, όπως επίσης σε όσους έχουν προσφέρει προσευχές.

Η μουσική ήταν έξοχη. Ενθυμούμαι τη γραφή, η οποία ευρίσκεται στο Διδαχή και Διαθήκες: «Γιατί η ψυχή μου ευφραίνεται με το τραγούδι της καρδιάς. Μάλιστα, το τραγούδι του δικαίου αποτελεί προσευχή προς εμένα, και θα εισακουστεί με ευλογία επάνω στο κεφάλι τους»2.

Να θυμάσθε ότι τα μηνύματα που ακούσαμε κατά τη διάρκεια αυτής της συνελεύσεως θα τυπωθούν στα τεύχη Μαΐου των περιοδικών Ensign και Λιαχόνα. Σας παροτρύνω να μελετήσετε τα μηνύματα, να συλλογισθείτε τις διδασκαλίες τους και κατόπιν να τις εφαρμόσετε στη ζωή σας.

Γνωρίζω ότι εκφράζετε μαζί μου την ευγνωμοσύνη σας για τους αδελφούς και τις αδελφές που απηλλάγησαν των καθηκόντων τους κατά τη συνέλευση αυτή. Υπηρέτησαν καλά και

συνεισέφεραν σημαντικώς στο έργο του Κυρίου. Η αφοσίωσή τους ήταν πλήρης. Τους ευχαριστούμε εκ βάθους καρδίας.

Έχουμε επίσης υποστηρίξει, σηκώνοντας το χέρι μας, τους αδελφούς και τις αδελφές που έχουν κληθεί σε νέες θέσεις κατά τη διάρκεια αυτής της συνελεύσεως. Θέλουμε να γνωρίζουν ότι προσδοκούμε να εργασθούμε μαζί τους στον σκοπό του Διδασκάλου.

Αδελφοί και αδελφές μου, σήμερα καθώς κοιτάζουμε τον κόσμο γύρω μας, ερχόμαστε αντιμέτωποι με προβλήματα που είναι σοβαρά και μεγάλης ανησυχίας για εμάς. Φαίνεται ότι ο κόσμος έχει ξεφύγει από τις οδούς της ασφαλείας και της ειρήνης.

Ανεκτικότητα, ανηθικότητα, πορνογραφία, ανεντιμότητα και πλήθος άλλων κακών κάνουν πολλούς ανθρώπους να ρίχνονται στη θάλασσα της αμαρτίας και να συγκρούονται με τους κοφτερούς υφάλους χαμένων ευκαιριών, ευλογιών και κατακερματισμένων ονείρων.

Η συμβουλή μου προς όλους εμάς είναι να αναζητούμε τον φάρο του Κυρίου. Δεν υπάρχει καμία ομίχλη τόσο πυκνή, καμία νύκτα τόσο σκοτεινή, καμία θύελλα τόσο δυνατή, κανείς ναυτιλλόμενος τόσο χαμένος που να μην μπορεί να τον σώσει ο φάρος. Μας γνέφει μέσα στις καταιγίδες της ζωής. Ο φάρος του Κυρίου αποστέλλει σήματα, τα οποία τα αναγνωρίζουμε αμέσως και ποτέ δεν εξασθενούν.

Αγαπώ τα λόγια που ευρίσκονται στους Ψαλμούς: «Ο Κύριος είναι πέτρα μου, και φρούριό μου, και ελευθερωτής μου· είναι Θεός μου, βράχος μου· θα ελπίζω σ' αυτόν· …Θα επικαλεσθώ τον αξιύμνητο Κύριο… και θα σωθώ από τους εχθρούς μου»3.

Ο Κύριος σάς αγαπά, αδελφοί και αδελφές μου, και θα μας ευλογήσει καθώς Τον επικαλούμαστε.

Πόσο ευγνώμονες είμαστε για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και για όλα τα καλά που φέρνει αυτό στη ζωή μας. Ο Κύριος έχει εκχύσει τις ευλογίες Του επάνω μας ως λαού. Σας καταθέτω τη μαρτυρία μου ότι αυτό το έργο είναι αληθινό, ότι ο Σωτήρας μας ζει και ότι καθοδηγεί και διευθύνει την Εκκλησία Του εδώ επί γης. Καθώς φθάνουμε στις τελευταίες στιγμές αυτής της συνελεύσεως, η καρδιά μου είναι γεμάτη και τα συναισθήματά μου τρυφερά. Εκφράζω την αγάπη και την ευγνωμοσύνη μου για εσάς. Σας ευχαριστώ για τις προσευχές για λογαριασμό μου και για λογαριασμό όλων των Μελών της Γενικής Εξουσίας της Εκκλησίας. Ο Κύριος εισακούει τις προσευχές σας και μας ευλογεί και μας καθοδηγεί στις υποθέσεις του βασιλείου Του εδώ επί της γης. Για αυτό σας είμαστε βαθέως ευγνώμονες.

Καθώς φεύγουμε από αυτήν τη συνέλευση, επικαλούμαι τις ευλογίες των ουρανών επάνω στον καθέναν από εσάς. Καθώς επιστρέφετε σπίτι σας σε όλον τον κόσμο, προσεύχομαι ο Επουράνιος Πατέρας μας να ευλογήσει εσάς και την οικογένειά σας. Είθε τα μηνύματα και το πνεύμα αυτής της συνελεύσεως να βρουν έκφραση σε όλα όσα κάνετε -- στο σπιτικό σας, στην εργασία σας, στις συγκεντρώσεις σας και σε όλες τις δραστηριότητές σας.

Σας αγαπώ. Προσεύχομαι για εσάς. Είθε ο Θεός να σας ευλογεί. Είθε η υπεσχημένη ειρήνη Του να είναι μαζί σας τώρα και πάντοτε, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Παροιμίες 3:5-6.
2. Διδαχή και Διαθήκες 25:12.
3. Ψαλμοί 18:2-3

Γενική Συγκέντρωση Νέων Γυναικών

Να έχετε θάρρος

Από την Ανν Ντιμπ
Δεύτερη Σύμβουλο στη Γενική Προεδρία Νέων Γυναικών

[Οι] οδηγοί από το βιβλίο του Ιησού του Ναυή, θα συνδυαστούν ώστε να παράσχουν την ισχυρότερη πηγή θάρρους και δύναμης: την πίστη στον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό.

Πολλές φορές, όταν τα Μέλη Γενικής Εξουσίας απευθύνονται στους αδελφούς της ιεροσύνης στη γενική συνέλευση, αρχίζουν λέγοντας ότι αισθάνονται σαν να απευθύνονται σε έναν 'ισχυρό στρατό' ισχυρών ηγετών της ιεροσύνης. Απόψε, αισθάνομαι σαν να στέκω εμπρός σε έναν 'ισχυρό στρατό' επιλεγμένων θυγατέρων του Θεού. Έχετε επιλεγεί για να προχωρήσετε μπροστά, στέκοντας δίπλα σε εκείνους τους γενναίους φέροντες την ιεροσύνη, με χρηστότητα, ετούτες τις τελευταίες ημέρες. Είστε ένα όμορφο θέαμα που απαιτεί την προσοχή.

Θα ήθελα να ξεκινήσω αυτό το απόγευμα επανεξετάζοντας σύντομα το ιστορικό περιβάλλον του θέματός μας, Ιησούς του Ναυή 1:9: «Γίνε ισχυρός και ανδρείος· μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις· επειδή, μαζί σου είναι ο Κύριος ο Θεός σου, όπου κι αν πας».

Ο Μωυσής ήταν ο ισχυρός προφήτης ο οποίος οδήγησε τα τέκνα του Ισραήλ έξω από τη γη της Αιγύπτου, όπου ήταν σκλάβοι και είχαν επηρεαστεί ώστε να λατρεύουν ψευδείς θεούς (βλέπε Λευιτικό 18:1-3). Μετά από 40 χρόνια κακουχιών στην ερημιά, ήταν πολύ κοντά στην καινούργια πατρίδα τους, όπου μπορούσαν να είναι ελεύθεροι να λατρεύουν τον αληθινό και ζωντανό Θεό. Με το θάνατο του Μωυσή, ο Ιησούς του Ναυή κλήθηκε από τον Θεό ως προφήτης, ο οποίος θα ολοκλήρωνε αυτό το θαυμαστό ταξίδι.

Ο Ιησούς του Ναυή ήταν ένας ηγέτης με επιρροή. Το Bible Dictionary (Λεξικό της Βίβλου) τον αποκαλεί «η υψηλότερη μορφή αφοσιωμένου πολεμιστή» και επισημαίνει ότι το όνομά του σημαίνει «ο Θεός εστί βοήθεια» (Bible Dictionary, "Joshua). Η εμπνευσμένη ηγεσία του ήταν ιδιαίτερα απαραίτητη, διότι υπήρχαν ακόμα πολλά ποτάμια να διασχίσουν και μάχες να κερδίσουν μέχρι να πραγματοποιηθούν και να ληφθούν όλα εκείνα τα οποία είχε υποσχεθεί ο Θεός στα τέκνα του Ισραήλ.

Ο Κύριος ήξερε ότι ο προφήτης Ιησούς του Ναυή και τα τέκνα του Ισραήλ θα χρειάζονταν πολύ θάρρος εκείνη την εποχή. Στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου τού Ιησού του Ναυή, ο Κύριος τού λέει αρκετές φορές «γίνε ισχυρός και ανδρείος». Η λέξη «ανδρεία» σημαίνει «πνευματική ή ηθική δύναμη να επιμένουμε και να ανθιστάμεθα στον κίνδυνο, το φόβο ή τη δυσκολία» (*Merriam-Webster's Collegiate Dictionary,* έκδοση [2003], "courage", emphasis added). Μέσα από την ανδρεία και την υπακοή τους, ο Ιησούς του Ναυή και τα τέκνα του Ισραήλ κατόρθωσαν να εισέλθουν στη γη της επαγγελίας και να βρουν ευτυχία στις ευλογίες του Κυρίου.

Ο Ιησούς του Ναυή και τα τέκνα του Ισραήλ έζησαν πριν από πολλά χρόνια. Όμως στην εποχή μας, μοχθούμε κι εμείς να εισέλθουμε σε μια «γη της επαγγελίας». Ο μεγαλύτερος στόχος μας είναι να αποκτήσουμε την αιώνια ζωή με τον Επουράνιο Πατέρα μας. Στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου του Ιησού του Ναυή, βρίσκουμε τέσσερις ασφαλείς οδηγούς που θα μας βοηθήσουν να υπερνικήσουμε τα εμπόδια, να ολοκληρώσουμε το ταξίδι μας και να απολαύσουμε τις ευλογίες του Κυρίου μας στη δική μας «γη της επαγγελίας».

Πρώτον, στο στίχο 5, ο Κύριος υπόσχεται στον Ιησού του Ναυή: «Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω». Μπορούμε να βρούμε κουράγιο και δύναμη σε αυτήν την υπόσχεση ότι ο Κύριος θα είναι πάντα εκεί για εμάς και ποτέ δεν θα μας αφήσει μόνες. Διδασκόμαστε ότι ο Επουράνιος Πατέρας γνωρίζει και αγαπά το καθένα από τα παιδιά Του. Ως μία από τις πολύτιμες κόρες του, έχετε πρόσβαση στη διαβεβαίωσή Του και την καθοδήγηση μέσω της δύναμης της προσευχής. Στο Διδαχή και Διαθήκες, διαβάζουμε: «Να είσαι ταπεινόφρονας. Και ο Κύριος ο Θεός σου θα σε οδηγήσει από το χέρι, και θα σου δώσει εκπλήρωση των προσευχών σου» (Δ&Δ 112:10).

Πιστεύω αυτά τα λόγια και σας υπόσχομαι ότι ο Επουράνιος Πατέρας ακούει και απαντά στις προσευχές μας. Όμως συχνά απαιτείται υπομονή όταν «περιμέν[ουμε] τον Κύριο» (Ησαΐας 40:31). Καθώς περιμένουμε, ίσως αρχίσουμε να πιστεύουμε ότι μας έχει εγκαταλείψει ή ότι δεν έχουν εισακουστεί οι προσευχές μας ή, πιθανόν, ότι δεν είμαστε άξιες ώστε να απαντήσει σ' αυτές. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Μου αρέσουν τα παρηγορητικά λόγια του βασιλιά Δαβίδ: «Περίμενα με υπομονή τον Κύριο και έσκυψε προς εμένα και άκουσε την κραυγή μου» (Ψαλμοί 40:1).

Ό,τι κι αν μπορεί να αντιμετωπίζετε στο προσωπικό σας ταξίδι, ο πρώτος οδηγός που βρίσκουμε στο Ιησούς του Ναυή, μας θυμίζει να προσευχόμαστε, να είμαστε υπομονετικοί και να θυμόμαστε την υπόσχεση του Θεού: «Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω»» (Ιησούς του Ναυή 1:5).

Ο δεύτερος οδηγός βρίσκεται στον στίχο 7, όταν ο Κύριος λέει στον Ιησού του Ναυή: «Να προσέχεις να κάνεις σύμφωνα με τον νόμο… μη παρεκκλίνεις απ' αυτόν δεξιά ή αριστερά, για να φέρεσαι με σύνεση, παντού όπου κι αν πας». Ο Κύριος διδάσκει τον Ιησού του Ναυή να είναι αυστηρά υπάκουος στις εντολές και να μην παρεκκλίνει από το δρόμο του Κυρίου. Ο Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ δίδαξε: «Ο Ιησούς του Ναυή γνώριζε ότι η υπακοή του θα έφερνε την επιτυχία και μονολότι δεν ήξερε πώς ακριβώς θα επιτύγχανε, είχε τώρα πεποίθηση για το αποτέλεσμα... Βεβαίως, οι εμπειρίες των μεγάλων προφητών [που βρίσκουμε στις γραφές] έχουν καταγραφεί [και διατηρηθεί] ώστε να μας βοηθήσουν να καταλάβουμε τη σπουδαιότητα να επιλέξουμε το δρόμο της απόλυτης υπακοής». ("Commitment to God," *Ensign*, Νοέμβρ. 1982, 57, 58).

Πριν από ένα μήνα, επισκέφθηκα μια ομάδα νέων γυναικών. Ρώτησα τα μεγαλύτερα κορίτσια τι συμβουλή θα έδιναν σε μια νέα Μελισσούλα, ώστε να τη βοηθήσουν να παραμείνει πιστή και ενάρετη σε κάθε περίσταση. Μία νέα γυναίκα είπε: «Όταν περπατάς στους διαδρόμους του σχολείου σου, μπορεί, με την άκρη του ματιού σου, να δεις κάτι που τραβάει την προσοχή σου, κάτι που δε φαίνεται σωστό. Ίσως, από περιέργεια, θελήσεις να κοιτάξεις. Η συμβουλή μου είναι η εξής: Μην κοιτάξεις. Σου υπόσχομαι ότι θα το μετανιώσεις αν κοιτάξεις. Πίστεψέ με, κοίταξε ίσια μπροστά σου».

Ακούγοντας αυτή τη νέα γυναίκα, ήξερα ότι άκουγα τη συμβουλή του Κυρίου στον Ιησού του Ναυή: «μη παρεκκλίνεις απ' αυτόν δεξιά ή αριστερά» (Ιησούς του Ναυή 1:7), που ισχύει για ένα καθημερινό σκηνικό ετούτες τις τελευταίες ημέρες. Νέες γυναίκες, αποφύγετε τους πειρασμούς που σας τριγυρίζουν, ακολουθώντας αυστηρά τις εντολές. Κοιτάξτε ευθεία εμπρός σας, προς τον αιώνιο στόχο σας. Ο δεύτερος οδηγός μάς θυμίζει ότι κάνοντάς το αυτό, θα είστε προστατευμένες και θα ευημερείτε «παντού όπου κι αν [πάτε]» (Ιησούς του Ναυή 1:7).

Στο στίχο 8, βρίσκουμε τον τρίτο οδηγό μας. Εδώ ο Κύριος αναφέρεται σε ένα «βιβλίο του νόμου» και λέει στον Ιησού του Ναυή «σ' αυτό θα μελετάς ημέρα και νύχτα , για να προσέχεις να κάνεις σύμφωνα με όλα όσα είναι γραμμένα μέσα σ' αυτό· επειδή, τότε θα ευοδώνεσαι στον δρόμο σου». Ο Κύριος διδάσκει τον Ιησού του Ναυή και όλους μας, να διαβάζουμε τις γραφές. Η καθημερινή μελέτη των γραφών, ιδιαίτερα η μελέτη του Βιβλίου του Μόρμον, δημιουργεί ένα στέρεο θεμέλιο για την αναπτυσσόμενη μαρτυρία σας για τον Ιησού Χριστό και το ευαγγέλιό Του. Προσκαλεί το Πνεύμα στη ζωή σας. Ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη συμβούλευσε: «Αν δε διαβάζουμε καθημερινά τις γραφές, οι μαρτυρίες μας αδυνατίζουν [και] η πνευματικότητά μας δεν αυξάνει σε βάθος» (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 66).

Μέσα στις σελίδες των γραφών υπάρχουν αμέτρητες καθοδηγήσεις, υποσχέσεις, λύσεις και υπενθυμίσεις που θα μας βοηθήσουν στο ταξίδι μας προς τη «γη της επαγγελίας». Ο τρίτος οδηγός μας κατευθύνει να διαβάσουμε και να συλλογιζόμαστε τις γραφές καθημερινά, ώστε να μπορούμε να βρούμε ευημερία και επιτυχία.

Όταν ο Κύριος σταματά να μιλά στον Ιησού του Ναυή, ο Ιησούς του Ναυή απευθύνεται στα τέκνα του Ισραήλ. Όταν έκλεισε το λόγο του, στο στίχο 16, τα τέκνα του Ισραήλ ανταποκρίνονται στα λόγια του και μας παρέχουν τον τέταρτο οδηγό. Απαντούν: «Όλα όσα μας προστάξεις, θα τα κάνουμε· και παντού όπου μας στείλεις, θα πάμε».

Ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, έχουμε την ευκαιρία να δεσμευθούμε κατά τον ίδιο τρόπο για να ακολουθούμε τον προφήτη μας, Πρόεδρο Τόμας Μόνσον, ο οποίος βρίσκεται μαζί μας απόψε. Μέσω της προσευχής και της επιβεβαίωσης του Πνεύματος, η καθεμιά από εμάς μπορεί να αποκτήσει την προσωπική μαρτυρία της για το ζώντα προφήτη. Αυτή η μαρτυρία αυξάνει καθώς ακούμε προσεκτικά, παρατηρούμε και έχουμε το θάρρος να εφαρμόζουμε τις διδασκαλίες του στην καθημερινή ζωή μας.

Ακούγοντας προσεκτικά και υπακούοντας τη συμβουλή του προφήτη μας, μπορούμε να έχουμε ξεχωριστές ευλογίες. Ακούστε μερικές από τις προφητικές υποσχέσεις που μας ανέφερε ο Πρόεδρος Μόνσον στην τελευταία γενική συνέλευσή μας: «Είθε να σας ευλογεί ο Θεός. Είθε η υπεσχημένη ειρήνη Του να είναι μαζί σας, τώρα και πάντοτε» («Σχόλια τέλους», *Λιαχόνα,* Νοέμβρ. 2009, 110). «Μεγάλες ευλογίες μάς περιμένουν, αν είμαστε ειλικρινείς και πιστοί» ("School Thy Feelings, O My Brother," *Λιαχόνα,* Νοέμβρ. 2009, 69).Κάνω επίκληση στις ευλογίες των ουρανών επάνω στον καθέναν από εσάς» (*Λιαχόνα,* Νοέμβρ. 2009, 110).

Σας προσκαλώ να ακούσετε την επόμενη εβδομάδα στη γενική συνέλευση τις διδασκαλίες και τις υποσχέσεις που δίνονται μέσω του προφήτου μας και των αποστόλων. Κατόπιν, εφαρμόστε τον τέταρτο οδηγό, υποσχόμενες να ακολουθείτε τη συμβουλή του προφήτη και επαναβεβαιώστε πως «όλα όσα μας προστάξεις, θα τα κάνουμε· και παντού όπου μας στείλεις, θα πάμε» (Ιησούς του Ναυή 1:16).

Αυτή τη στιγμή, οι τέσσερις οδηγοί: προσευχή, υπακοή στις εντολές του Θεού, καθημερινή μελέτη των γραφών και δέσμευση να ακολουθούμε το ζωντανό προφήτη, ίσως φαίνονται μικρά και απλά πράγματα. Να σας θυμίσω τη γραφή που βρίσκουμε στο Άλμα: «Ιδές, εγώ σου λέω, ότι με μικρά και απλά πράγματα πραγματοποιούνται σπουδαία πράγματα» (Άλμα 37:6). Όταν εφαρμόζονται στην καθημερινή ζωή μας, αυτοί οι τέσσερις «μικρ[οί] και

απλ[οί]» οδηγοί από το βιβλίο του Ιησού του Ναυή, θα συνδυαστούν ώστε να παράσχουν την ισχυρότερη πηγή θάρρους και δύναμης: την πίστη στον Επουράνιο Πατέρα μας και στον Υιό Του, Ιησού Χριστό.

Ο Επουράνιος Πατέρας γνωρίζει ότι η διαδρομή της καθεμιάς μας δεν είναι εύκολη. Καθημερινά αντιμετωπίζουμε καταστάσεις που απαιτούν θάρρος και δύναμη. Μια πρόσφατη ιστορία στο *Church News*, επιβεβαιώνει αυτή την αλήθεια:

«Μια δασκάλα σε κάποιο γυμνάσιο πριν από μερικούς μήνες, άρχισε τη διδασκαλία της μια ημέρα ζητώντας από τους μαθητές που στήριζαν ένα πολιτικό θέμα, να σταθούν στη μία πλευρά της αίθουσας, ενώ οι άλλοι που αντιτάσσονταν σ' αυτό θα στέκονταν στην άλλη πλευρά. Όταν πήραν τις θέσεις τους οι μαθητές, η δασκάλα στάθηκε στην αντίθετη μεριά. Επιλέγοντας μια νέα γυναίκα από τη μεριά των υποστηρικτών, η δασκάλα άρχισε να επιτίθεται φραστικά σε αυτήν και στις άλλες συμμαθήτριες για τις απόψεις τους.

»Η νέα γυναίκα που ήταν Αγριολούλουδο στον τομέα της, δέχθηκε την επίθεση που επέκρινε τα πιστεύω της.

»[Παρέμεινε] ήρεμη εμπρός σε μία δημόσια επίθεση που εκδηλώθηκε από κάποιο άτομο με εξουσία» ("What youth need," *Church News*, 6 Μαρτίου 2010, 16).

Αυτή η νέα γυναίκα έδειξε αξιοσημείωτο θάρρος στο πεδίο μάχης της, το οποίο έτυχε αυτή την ημέρα να είναι η σχολική τάξη της. Όπου κι αν είστε και ό,τι κι αν αντιμετωπίζετε, ελπίζω ότι θα επωφεληθείτε από τους οδηγούς που βρίσκουμε στο βιβλίο του Ιησού του Ναυή, ώστε να έχετε πεποίθηση στην υπόσχεση του Κυρίου: «Γίνε ισχυρός και ανδρείος· μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις· επειδή, μαζί σου είναι ο Κύριος ο Θεός σου, όπου κι αν πας» (Ιησούς του Ναυή 1:9).

Θέλω να σας αφήσω τη μαρτυρία μου, ότι ο Επουράνιος Πατέρας γνωρίζει και αγαπά την καθεμία από εσάς. Εάν στραφείτε προς Εκείνον, δε θα σας εγκαταλείψει! Θα σας ευλογήσει με τη δύναμη και το θάρρος που χρειάζεστε, ώστε να ολοκληρώσετε το ταξίδι σας πίσω σε Εκείνον. Είμαι ευγνώμων για τις γραφές και για τα ισχυρά παραδείγματα, όπως ο προφήτης Ιησούς του Ναυή. Είμαι ευγνώμων για τον Πρόεδρο Μόνσον, ο οποίος προσπαθεί να μας οδηγήσει με ασφάλεια πίσω στον Επουράνιο Πατέρα. Προσεύχομαι ώστε, όπως τα τέκνα του Ισραήλ, να εισέλθουμε όλες στη «γη της επαγγελίας» μας και να βρούμε ανάπαυση στις ευλογίες του Κυρίου. Λέω αυτά στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Ποτέ, ποτέ, ποτέ μην τα παρατάτε!

Από τη Μαίρη Κουκ
Πρώτη Σύμβουλο στη Γενική Προεδρία των Νέων Γυναικών

Τι θέλει να κάνετε ο Κύριος; Θέλει να είστε θαρραλέες και ενάρετες κόρες του Θεού, αφιερωμένες στο να ζείτε κάθε μέρα άξιες να λάβετε τις ευλογίες του ναού.

Τον περασμένο Αύγουστο πήγαμε μερικά από τα εγγόνια μας στο εθνικό μνημείο της Σπηλιάς Τιμπανόγκος, έναν από τους πιο δημοφιλείς προορισμούς της Γιούτα. Τα 2,4 χιλιόμετρα για να φτάσει κανείς στην σπηλιά είναι αρκετά κοπιαστικά, αλλά αξίζει ο κόπος να δει τους όμορφους, σπειροειδείς σχηματισμούς της σπηλιάς. Ήμουν σίγουρη ότι η εννιάχρονη Ρούθι δεν θα δυσκολευόταν πολύ, αλλά αναρωτιόμουν αν η εξάχρονη Καρολάιν θα είχε την δύναμη και την αντοχή να τα καταφέρει μέχρι το τέλος.

Ήμασταν όλοι πολύ ενθουσιασμένοι να αρχίσουμε τον περίπατο και στην αρχή περπατούσαμε γρήγορα επάνω στο πλακόστρωτο μονοπάτι. Το ένα τέταρτο της διαδρομής πέρασε γρήγορα, αλλά μας πήρε περισσότερο να φτάσουμε στο μέσο της διαδρομής. Η Καρολάιν άρχισε να αποθαρρύνεται. Η Ρούθι τα πήγαινε καλά και ενθάρρυνε την Καρολάιν να συνεχίσει. Μειώσαμε την ταχύτητά μας ώστε η Καρολάιν να συνέχιζε. Τότε φαίνεται ότι όλα πήγαν στραβά. Έπιασαν δυνατοί άνεμοι και η σκόνη από τους ανέμους μας δυσκόλευε να δούμε. Ήταν λίγο τρομαχτικό και σαν να μην ήταν αρκετό, περάσαμε από μια πινακίδα που έλεγε: «Φυσική κατοικία κροταλιών. Μείνετε στο μονοπάτι. Παραμείνετε ασφαλείς».

Περπατούσαμε αργά και με κόπο τα τρία τέταρτα της διαδρομής προς τον στόχο μας, αλλά είχαμε ακόμα το πιο απότομο μέρος του βουνού να ανέβουμε. Κουρασμένη, φοβισμένη και με αμφιβολία για τις ικανότητές της, η Καρολάιν κάθισε κάτω και με δάκρυα φώναξε: «Τα παρατώ! Δεν μπορώ να συνεχίσω!»

Καθίσαμε κάτω και μιλήσαμε για το τι έπρεπε να κάνουμε. Κάναμε ένα σχέδιο. Αποφασίσαμε να μετράμε τα βήματά μας και να δούμε πώς αισθανόμασταν μετά από 100 βήματα. Η Ρούθι και εγώ διαβεβαιώσαμε την Καρολάιν ότι θα την βοηθούσαμε. Έπρεπε να βρούμε κάτι που θα μας έκανε ευτυχισμένους στην διαδρομή και να πούμε στους άλλους αυτά που ανακαλύψαμε. Τραγουδήσαμε και τραγούδια της Προκαταρκτικής.

Τα πράγματα άλλαξαν. Η Καρολάιν επέλεξε να ακολουθήσει το σχέδιο. Τα εκατό βήματα που ήταν σαν μια αδύνατη ανάθεση, τώρα ομοίαζαν επιτεύξιμα. Η Καρολάιν ήξερε ότι θα

την βοηθούσαμε και καθώς αναζητούσαμε τα καλά πράγματα γύρω μας και τραγουδούσαμε τραγούδια, αισθανόμασταν πιο ευτυχισμένες.

Έχετε ποτέ αισθανθεί φοβισμένες και αποθαρρυμένες, όταν αντιμετωπίζατε δυσκολίες που ομοίαζαν μεγαλύτερες από τις ικανότητές σας; Έχετε ποτέ θελήσει να τα παρατήσετε;

Φανταστείτε πώς αισθανόταν ο Ιησούς του Ναυή, ο διάδοχος του μέγα προφήτη Μωυσή, ξέροντας ότι έπρεπε να οδηγήσει τον λαό του Ισραήλ στην γη της επαγγελίας. Κάποιες φορές, είμαι σίγουρη ότι ήθελε να τα παρατήσει. Αλλά ο Κύριος τον παρηγόρησε, υπενθυμίζοντάς του τρεις φορές να γίνει ισχυρός και ανδρείος (βλέπε Ιησούς του Ναυή 1:6-9). Με πίστη ότι ο Κύριος θα ήταν μαζί τους, τα τέκνα του Ισραήλ δεσμεύτηκαν: «Όλα όσα… προστάξεις, θα τα κάνουμε» (Ιησούς του Ναυή 1:16).

Οι γραφές είναι γεμάτες αφηγήσεις ανδρών και γυναικών που έδειξαν μεγάλο θάρρος στο να κάνουν αυτό που ο Κύριος πρόσταξε, ακόμα κι όταν η ανάθεση ομοίαζε αδύνατη, ακόμα κι όταν ίσως ήθελαν να τα παρατήσουν.

Τι θέλει να κάνετε ο Κύριος; Θέλει να είστε θαρραλέες και ενάρετες κόρες του Θεού, αφιερωμένες στο να ζείτε κάθε μέρα άξιες να λάβετε τις ευλογίες του ναού και να επιστρέψετε σε Εκείνον. Στο σημερινό κόσμο αυτό απαιτεί θάρρος. Έχετε το σχέδιο σωτηρίας που κάνει δυνατόν να το εκπληρώσετε. Η ηθική ελευθεροβουλία, η ικανότητα να επιλέγουμε, είναι ένα σημαντικό μέρος του σχεδίου αυτού. Έχετε ήδη κάνει κάποιες καλές επιλογές. Πριν γεννηθείτε, επιλέξατε να έλθετε στη γη, να λάβετε ένα σώμα και να δοκιμαστείτε. Έχετε επιλέξει να βαφτιστείτε, το οποίο είναι η πρώτη διάταξη που απαιτείται στο μονοπάτι της αιώνιας ζωής. Τώρα βιώνετε την θνητή ζωή όπου συνεχίζετε να κάνετε επιλογές, να μαθαίνετε και να αυξάνεστε πνευματικά. Το να συνάψετε ιερές διαθήκες και να λάβετε τις διατάξεις του ναού είναι άλλο σημαντικό βήμα στο σχέδιο.

Καθώς μεγαλώνετε, νέες γυναίκες, το μονοπάτι γίνεται πιο απότομο και ίσως θα θέλετε να τα παρατήσετε. Η ζωή είναι πιο δύσκολη, γεμάτη αποφάσεις και πειρασμούς σε κάθε γωνία. Ο Σατανάς θα σηκώσει ανέμους σύγχυσης που ίσως σας κάνουν να αναρωτηθείτε αν αυτό είναι το μονοπάτι που θέλετε να πάρετε. Ίσως μπείτε σε πειρασμό να ακολουθήσετε άλλη πορεία, ακόμα κι όταν πινακίδες κινδύνου έχουν αναρτηθεί. Ίσως έχετε αμφιβολίες για τις ικανότητές σας και αναρωτηθείτε όπως το έκανε μια νέα γυναίκα: «Είναι πραγματικά δυνατόν να παραμείνουμε ενάρετες στον σημερινό κόσμο;» Η απάντηση, νεαρές μου φίλες, είναι «Ναι!» και η συμβουλή μου σε εσάς είναι παρόμοια με αυτήν που δόθηκε στον Ουίνστον Τσώρτσιλ κατά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο: Ποτέ, ποτέ, ποτέ μην τα παρατάτε! (βλέπε “Never Give In,” [ομιλία, Harrow School, Λονδίνο, Αγγλία, 29 Οκτωβρίου 1941]).

Αυτό θα απαιτήσει θάρρος, αλλά έχετε το σχέδιό Του! Τι θα σας βοηθήσει να ακολουθήσετε το σχέδιο και να είστε θαρραλέες και ενάρετες κόρες του Θεού; Πρώτον, αποκτήστε μια δυνατή μαρτυρία, βήμα προς βήμα. Δεύτερον, αναζητήστε την βοήθεια του Επουράνιου Πατέρα, του Ιησού Χριστού, της οικογένειάς σας και άλλων που θα σας υποστηρίξουν στην απόφασή σας να ακολουθήσετε το σχέδιο. Και, τελικά, να ζείτε άξια για τη συντροφικότητα του Αγίου Πνεύματος.

Για την σημαντικότητα του να αποκτήσουμε μια δυνατή μαρτυρία, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον υποσχέθηκε στις νέες γυναίκες: «Η μαρτυρία σας, όταν καλλιεργείται συνεχώς, θα σας κρατά ασφαλείς» («Είθε να έχετε θάρρος», *Γενική Συνέλευση,* Απρίλιος 2009, 142).

Η μαρτυρία σας ενδυναμώνεται «σταδιακά μέσω των εμπειριών σας. Κανείς δεν λαμβάνει μια ολοκληρωμένη μαρτυρία αμέσως» (*Αληθινοί στην πίστη: Μία παραπομπή στις γραφές* [2004], 179). Θυμηθείτε ότι για να ανέβουμε το πιο απότομο μέρος του βουνού, το πλησιάσαμε βήμα προς βήμα. Για να αποκτήσετε μια μαρτυρία, πρέπει να την ενδυναμώνετε βήμα προς βήμα. «[Η μαρτυρία σας] θα αυξηθεί καθώς παίρνετε αποφάσεις να τηρείτε τις εντολές. Καθώς ανυψώνετε και ενδυναμώνετε άλλους, θα δείτε ότι η μαρτυρία σας συνεχίζει να αναπτύσσεται. Καθώς [διαμορφώνετε προσωπικές συνήθειες προσευχής, μελέτης των γραφών, υπακοής στις εντολές και υπηρέτησης προς τους άλλους], θα ευλογηθείτε με στιγμές έμπνευσης που θα [ενδυναμώσουν] την μαρτυρία σας» (βλέπε *Αληθινοί στην πίστη,* 179-180).

Η Προσωπική πρόοδος σας δίνει έναν θαυμάσιο τρόπο να ενδυναμώσετε την μαρτυρία σας βήμα προς βήμα. Οι εμπειρίες και τα σχέδια αξίας είναι μικρά βήματα που θα σας βοηθήσουν να ενδυναμώσετε την μαρτυρία σας για τον Ιησού Χριστό καθώς μαθαίνετε τις διδασκαλίες Του και τις εφαρμόζετε τακτικά στην ζωή σας. Αυτή η συνεχής ενδυνάμωση θα σας κρατήσει ασφαλείς στο μονοπάτι.

Δεύτερον, αναζητήστε την βοήθεια άλλων για να σας δώσουν πρόσθετη δύναμη και υποστήριξη. Αναζητήστε πρώτα τον Επουράνιο Πατέρα σας μέσω προσευχής. Είστε κόρες Του. Σας γνωρίζει και σας αγαπά. Ακούει και απαντά στις προσευχές σας. Οι γραφές μας διδάσκουν αναρίθμητες φορές να «προσευχόμαστε πάντα» (βλέπε, για παράδειγμα, Δ&Δ 90:24). Καθώς προσεύχεστε, ο Κύριος *θα* είναι μαζί σας όπως ο Κύριος ήταν με τον Ιησού του Ναυή.

Όλοι μας χρειαζόμαστε την βοήθεια του Σωτήρος για να ακολουθήσουμε το σχέδιο και να επιστρέψουμε στον Πατέρα μας στους Ουρανούς. Ίσως έχετε κάνει κάποια λάθη ή

ξεκινήσατε να περπατάτε σε άλλο μονοπάτι. «Επειδή ο Σωτήρας σας αγαπά και έδωσε την ζωή Του για σας, μπορείτε να μετανοήσετε… Η εξιλεωτική θυσία του Σωτήρος έκανε δυνατόν για εσάς να συγχωρεθείτε για τις αμαρτίες σας» (*Προσωπική πρόοδος Νέων Γυναικών* [βιβλιαράκι, 2009], 78). «Όσο το συντομότερο μετανοήσετε, τόσο γρηγορότερα θα βρείτε τις ευλογίες που έρχονται από την συγχώρεση» (*Για την ενδυνάμωση των νέων*, [φυλλάδιο, 2001], 30).

Αποφασίστε τώρα να κάνετε τα απαιτούμενα για να μετανοήσετε. «Μεταλαβαίνετε άξια κάθε εβδομάδα και να γεμίσετε τη ζωή σας με ενάρετες δραστηριότητες που θα φέρουν πνευματική δύναμη. Καθώς το κάνετε αυτό, θα αυξήσετε την ικανότητά σας να αντιμετωπίζετε τον πειρασμό, να τηρείτε τις εντολές και θα γίνετε περισσότερο σαν τον Ιησού Χριστό» (*Προσωπική πρόοδος Νέων Γυναικών*, 78).

Οι προφήτες των τελευταίων ημερών είναι στη γη για να σας βοηθήσουν επίσης. Οι προφήτες μιλούν για το σήμερα. Να προσηλώνεστε στα λόγια τους. Θα σας δώσουν τα σημεία που χρειάζεστε, που προειδοποιούν για κίνδυνο και θα σας κρατήσουν με ασφάλεια στο μονοπάτι. Τα συγκεκριμένα σημεία για εσάς βρίσκονται στο *Για την ενδυνάμωση των νέων*. «Ακολουθήστε τον προφήτη, αυτός ξέρει τον δρόμο» (*Children's Songbook,* "Follow the Prophet," 110-111).

Μια από τις μεγαλύτερες ευλογίες του σχεδίου είναι ότι είμαστε οργανωμένοι σε οικογένειες. Έχετε γονείς των οποίων η μεγαλύτερη σοφία και εμπειρία θα σας βοηθήσουν να φτάσετε την θεϊκή σας δυνατότητα. Εμπιστευτείτε τους. Θέλουν το καλύτερο για εσάς.

Μάθετε από την μητέρα, την γιαγιά και άλλες ενάρετες γυναίκες με δυνατές μαρτυρίες. Ο ρόλος της μητέρας στο σχέδιο είναι να γαλουχεί. Μητέρες, κανείς δεν αγαπά την κόρη σας όπως εσείς. Είστε η καλύτερη ηγέτιδα, μέντωρ και παράδειγμά της. Ελπίζουμε να δεχτείτε την πρόσκληση να εργαστείτε στην Προσωπική πρόοδο με την κόρη σας. Όπως έμαθα απασχολούμενη με την αξία της αρετής με την μητέρα μου, η σχέση σας θα ενδυναμωθεί και θα ευλογηθείτε με αμοιβαία αγάπη, υποστήριξη και ενθάρρυνση.

Νέες γυναίκες, επιλέξτε καλούς φίλους που θα σας υποστηρίζουν στην ενάρετη απόφασή σας να ακολουθήσετε το σχέδιο. Όπως η Ρούθι που έδωσε ενθάρρυνση στην Καρολάιν, ξέρουμε ότι πολλές από εσάς μπορείτε να κάνετε πολλά για να ενδυναμώσετε η μία την άλλη. Αφού λάβετε την Αναγνώριση Νέων Γυναικών, είναι σειρά σας να είστε η «μεγαλύτερη αδελφή». Το να αποκτήσετε την Τιμητική μέλισσα θα σας δώσει ευκαιρίες να ενδυναμώσετε μια άλλη νέα γυναίκα με το ενάρετο παράδειγμα και την μαρτυρία σας καθώς την καθοδηγείτε με την Προσωπική της πρόοδο.

Και, τελικά, να ζείτε άξια για τη συντροφικότητα του Αγίου Πνεύματος. Όταν βοηθήσαμε την Καρολάιν, αναζητήσαμε το καλό γύρω μας και ακόμα τραγουδήσαμε τραγούδια της Προκαταρκτικής, προσκαλέσαμε το Πνεύμα. Αισθανθήκαμε αγάπη, χαρά και ειρήνη, οι οποίοι είναι καρποί του Πνεύματος (βλέπε Προς Γαλάτες 5:22). Θα χρειαστείτε αυτή την ειρήνη και την επιβεβαίωση όταν ο Σατανάς προσπαθήσει να σας μπερδέψει με ανέμους αμφιβολίας, όταν μπαίνετε σε πειρασμό να ακολουθήσετε άλλο μονοπάτι ή όταν οι άλλοι είναι αγενείς ή σας περιγελούν για τα πιστεύω σας.

Επιτρέψτε μου να σας πω την εμπειρία της Τζούλι, μιας νέας γυναίκας που μπόρεσε να αντιμετωπίσει μια δυσκολία ακολουθώντας τις προτροπές του Αγίου Πνεύματος. Μελετούσε την Παλαιά Διαθήκη μια ημέρα και ήλθε στο νου της η σκέψη: «Διάβασε το Κατά Ματθαίον 5,. Διάβασε το Κατά Ματθαίον 5». Σκέφτηκε: «Γιατί ήλθε σε μένα η σκέψη να διαβάσω την Καινή Διαθήκη;» Ακολούθησε με έργα την προτροπή και διάβασε στο Κατά Ματθαίον: «Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους που σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν» (Κατά Ματθαίον 5:44).

Την επόμενη ημέρα, είχε κάποιες δυσκολίες με τους φίλους της που ήταν αγενείς και την πρόδωσαν. Στην αρχή ήταν πολύ στενοχωρημένη, αλλά μετά σκέφτηκε: «Έχω προετοιμαστεί για αυτό. Το Πνεύμα με παρακίνησε να διαβάσω το Κατά Ματθαίον και πρέπει να αγαπώ και να προσεύχομαι για τους φίλους μου». Το μικρό βήμα να διαβάσει τις γραφές την προετοίμασε να ανταποκριθεί με τρόπο σαν του Χριστού. Από αυτή την εμπειρία, της δόθηκε επιβεβαίωση ότι ο Κύριος την γνώριζε και μέσω των προτροπών του Αγίου Πνεύματος, ήξερε τι έπρεπε να κάνει.

Αγαπητές μου νέες γυναίκες, έχω γνωρίσει πολλές από εσάς που, σαν την Τζούλι, δεν τα παρατήσατε όταν αντιμετωπίσατε δύσκολες καταστάσεις, αλλά επιλέξατε να ακολουθήσετε το σχέδιο. Προσεύχομαι ότι θα συνεχίσετε βήμα προς βήμα να ενδυναμώνετε την μαρτυρία σας. Αναζητήστε την βοήθεια του Επουράνιου Πατέρα μας, του Ιησού Χριστού, των προφητών και άλλων που θα σας υποστηρίξουν στην απόφασή σας να ακολουθήσετε το σχέδιο. Ζήστε μια ενάρετη ζωή ώστε να έχετε την συντροφικότητα του Αγίου Πνεύματος να σας καθοδηγεί με ασφάλεια. Δίνω μαρτυρία ότι αν κάνετε αυτά τα πράγματα, ο Κύριος θα είναι μαζί σας και θα μπορέσετε να παραμείνετε στο μονοπάτι που οδηγεί στο ναό και στην αιώνια ζωή. «Γίνε[τε] ισχυρ[έ]ς και αδρεί[ε]ς» (Ιησούς του Ναυή 1:9) και ποτέ, ποτέ, ποτέ μην τα παρατάτε! Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Να θυμάστε ποιες είσθε!

Από την Ιλέιν Ντάλτον
Γενική Πρόεδρο Νέων Γυναικών

Δεν υπάρχει ωραιότερο θέαμα από μία νέα γυναίκα που λάμπει από το φως του Πνεύματος, η οποία έχει αυτοπεποίθηση και θάρρος, διότι είναι ενάρετη.

Είμαστε κόρες του Επουράνιου Πατέρα μας. Μας αγαπά και Τον αγαπάμε1. Αισθάνομαι ταπεινότητα και ευγνωμοσύνη που βρίσκομαι μπροστά σας. Ο Κύριος με ευλόγησε με μια πολύ ξεκάθαρη κατανόηση για το ποιες είστε και γιατί βρίσκεστε εδώ στη γη ετούτη την εποχή. Ο Κύριος σάς αγαπά και γνωρίζω ότι Τον αγαπάτε. Φαίνεται στην όψη σας, στη σεμνότητά σας, στην επιθυμία σας να επιλέξετε το σωστό και στη δέσμευσή σας να παραμείνετε ενάρετες και αγνές.

Μαζί μοιραστήκαμε πολλές ξεχωριστές πνευματικές στιγμές. Δώσαμε μαρτυρία σε κατασκηνώσεις γύρω από τη φωτιά, σε εκκλησίες και σε εστιακές συγκεντρώσεις. Έχουμε προειδοποιηθεί από τη φωτιά της πίστεώς μας. Μας θέρμανε η φωτιά της πίστεώς μας. Σκαρφαλώσαμε βουνά και ξεδιπλώσαμε χρυσά λάβαρα --από τη Βραζιλία έως την Μπάουντιφουλ-- δηλώνοντας τη δέσμευσή μας βαθιά μέσα από την καρδιά μας, να παραμείνουμε ενάρετες και να είμαστε πάντα άξιες να εισέλθουμε στο ναό. Προσευχηθήκαμε, διαβάσαμε το Βιβλίο του Μόρμον και χαμογελούσαμε καθημερινά, και μαζί με τις μητέρες, τις γιαγιάδες και τις ηγέτιδες εργαζόμαστε για την Προσωπική Πρόοδό μας. Και μόλις αρχίσαμε!

Είναι μια υπέροχη εποχή να βρίσκεστε στη γη και να είστε μια νέα γυναίκα. Το όραμά μας παραμένει ίδιο. Είναι να είμαστε άξιες να συνάπτουμε και να τηρούμε ιερές διαθήκες και να λαμβάνουμε τις διατάξεις του ναού. Αυτός είναι ο υπέρτατος στόχος μας. Και έτσι θα εξακολουθήσουμε να ηγούμαστε στον κόσμο για να επιστρέψει στην αρετή – να επιστρέψει στην αγνότητα και την ηθική καθαρότητα. Θα εξακολουθήσουμε να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να βοηθούμε η μία την άλλη να «σταθ[ούμε] σε άγιους τόπους»2 και να λάβουμε, να αναγνωρίσουμε και να βασιστούμε στο Άγιο Πνεύμα.

Θα εξακολουθήσουμε να μιλάμε για τον Χριστό, να αγαλλιάζουμε στον Χριστό, ώστε η καθεμία από εμάς να μάθει σε ποια πηγή προστρέχουμε για την άφεση των αμαρτιών μας3. Και, ναι, θα εξακολουθήσουμε να στεκόμαστε ακλόνητες, όσες καταιγίδες κι αν μαίνονται γύρω μας, διότι γνωρίζουμε και δίνουμε μαρτυρία ότι «επάνω στο βράχο του Λυτρωτή μας, που είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, εκεί πρέπει να χτίσ[ουμε] το θεμέλιό [μας]… θεμέλιο επί του οποίου αν χτίσ[ουμε]… δεν μπορ[ούμε] να πέσ[ουμε]»4.

Η συμβουλή του Κυρίου στον Ιησού του Ναυή, είναι η συμβουλή Του προς εσάς σήμερα, τις «νέες ευγενικής γενιάς»5. «Γίνε ισχυρός και ανδρείος· μη φοβηθείς, ούτε να δειλιάσεις· επειδή, μαζί σου είναι ο Κύριος ο Θεός σου, όπου κι αν πας»6. Δεν είστε μόνες! Αν και μπορεί να είστε η μοναδική Άγια των Τελευταίων Ημερών στο σχολείο ή ανάμεσα στους φίλους σας ή ακόμα και στην οικογένειά σας, δεν είστε μόνη. Μπορείτε να βασίζεστε στη δύναμη του Κυρίου. Όπως είπε ο Ιησούς του Ναυή στους Ισραηλίτες: «Καθαριστείτε, επειδή αύριο ο Κύριος θα κάνει ανάμεσά σας θαυμαστά πράγματα»7. Αυτό ήταν το κάλεσμα του Ιησού του Ναυή για επιστροφή στην αρετή και είναι το ίδιο κάλεσμα για εμάς σήμερα. Απλώς, δεν μπορούμε να κάνουμε το έργο για το οποίο έχουμε διαφυλαχθεί και προετοιμαστεί, αν δεν επιτύχουμε τη δύναμη και την πεποίθηση που έρχεται από μια ενάρετη ζωή.

Είστε νέες γυναίκες μεγάλης πίστης. Φέρατε μαζί σας την πίστη σας όταν ήρθατε στη γη. Ο Άλμα μάς διδάσκει ότι στα προγήινα βασίλεια επιδείξατε «υπερβολική πίστη… και καλά έργα»8. Πολεμήσατε με την πίστη και τη μαρτυρία σας για να υπερασπιστείτε το σχέδιο το οποίο παρουσιάστηκε από τον Θεό. Γνωρίζατε ότι το σχέδιο ήταν καλό και γνωρίζατε ότι ο Σωτήρας ήθελε να κάνει αυτό που είπε ότι θα έκανε -- διότι Τον ξέρατε! Σταθήκατε κοντά Του και δείξατε προθυμία για την ευκαιρία που σας δόθηκε να έρθετε στη γη. Ξέρατε τι επρόκειτο να ζητηθεί από εσάς. Ξέρατε ότι θα ήταν δύσκολο κι όμως ήσασταν πεπεισμένες ότι όχι μόνο μπορούσατε να επιτελέσετε την ουράνια αποστολή σας, αλλά και ότι θα ήσασταν κάτι το διαφορετικό.
Ήσαστε «εκλεκτά πνεύματα που διαφυλάχτηκαν για να έλθουν στην πληρότητα των καιρών για να συμμετέχουν στη θεμελίωση του μεγάλου έργου των τελευταίων ημερών, Συμπεριλαμβανομένης της οικοδόμησης ναών και της τέλεσης διατάξεων μέσα σ' αυτούς…»9

Και τώρα βρίσκεστε εδώ για να πράξετε αυτό για το οποίο έχετε διατηρηθεί και προετοιμαστεί να κάνετε. Καθώς σας κοιτάζω απόψε, αναρωτιέμαι αν θα έπρεπε να μοιάζουν σε εσάς οι φίλες των έφηβων πολεμιστών του Ήλαμαν! Αναμφίβολα, ο Σατανάς έχει αυξήσει την ένταση των επιθέσεών του στην ταυτότητα και την αρετή σας. Εάν δειλιάσετε, αποθαρρυνθείτε, αποσπαθείτε, καθυστερήσετε ή δεν έχετε τα προσόντα ώστε να είστε άξιες να λάβετε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος ή να εισέλθετε στον άγιο ναό του Κυρίου, εκείνος θα νικήσει.

Νέες γυναίκες της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, θυμηθείτε ποιες είστε! Είστε εκλεκτές. Είστε κόρες του Θεού. Δεν μπορεί να είστε μια γενιά νέων γυναικών που αρκούνται να «προσαρμοστούν». Πρέπει να έχετε το θάρρος να

«ξεχωρίσετε», να «σηκωθείτε και [να] λάμ[ψετε], ώστε το φως σας να αποτελεί σημαία για τα έθνη»10. Ο κόσμος θα ήθελε να πιστέψετε ότι δεν είστε ξεχωριστές -- ότι δεν ακολουθείτε τις τάσεις του κόσμου, ότι αγνοείτε τα του κόσμου. Ο κόσμος σας καλεί αδιάκοπα και δυνατά να «διασκεδάσετε», να «δοκιμάσετε τα πάντα», να «πειραματιστείτε και να είστε ευτυχείς». Αντίθετα, το Άγιο Πνεύμα ψιθυρίζει και ο Κύριος σάς προσκαλεί να «βαδίζεις στο δρόμο της αρετής… να αφήσεις στην άκρη τα εγκόσμια… και να προσκολληθείς στις διαθήκες που έχεις συνάψει»11.

Πάντοτε μου άρεσε η ιστορία του γιου του βασιλιά Λουδοβίκου XVI της Γαλλίας, διότι είχε μια ακλόνητη γνώση της ταυτότητάς του. Όταν ήταν νεαρός, τον απήγαγαν καταχθόνιοι άνθρωποι που είχαν εκθρονίσει το βασιλιά πατέρα του. Οι άνθρωποι αυτοί ήξεραν πως αν τον κατέστρεφαν ηθικά, δε θα γινόταν διάδοχος του θρόνου. Επί έξι μήνες τον υπέβαλλαν σε καθετί άνομο που είχε να προσφέρει η ζωή κι όμως αυτός ποτέ δεν υπέκυψε στην πίεση. Αυτό σάστισε τους δεσμοφύλακές του και αφού έκαναν ό,τι μπορούσαν να σκεφθούν, τον ρώτησαν γιατί είχε τόσο μεγάλη ηθική δύναμη. Η απάντησή του ήταν απλή. Είπε: «Δεν μπορώ να κάνω αυτά που μου ζητάτε, διότι γεννήθηκα να γίνω βασιλιάς»12.

Όπως ο γιος του βασιλιά, έτσι η καθεμία από εσάς έχει κληρονομήσει βασιλικά δικαιώματα. Η καθεμιά από εσάς έχει μια ουράνια κληρονομιά. «Είστε κυριολεκτικά οι βασιλικές κόρες του Πατέρα μας στους Ουρανούς»13. Η καθεμιά από εσάς γεννήθηκε να είναι βασίλισσα.

Όταν φοιτούσα στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, έμαθα τι σημαίνει πραγματικώς να είσαι βασίλισσα. Μου δόθηκε μια μοναδική ευκαιρία, μαζί με μια μικρή ομάδα άλλων φοιτητριών, να συναντήσω τον προφήτη, Πρόεδρο Ντέιβιντ ΜακΚέι. Μου είπαν να φορέσω το καλύτερο φόρεμά μου και να είμαι έτοιμη για ένα ταξίδι νωρίς το επόμενο πρωί στην Χάντσβιλ της Γιούτα, στην κατοικία του προφήτη. Δε θα ξεχάσω ποτέ την εμπειρία που είχα. Μπαίνοντας στην κατοικία, αισθάνθηκα το πνεύμα που κατέκλυζε εκείνο το σπίτι. Καθίσαμε στο σαλόνι του προφήτη, γύρω του. Ο Πρόεδρος ΜακΚέι φορούσε λευκό κοστούμι και δίπλα του καθόταν η σύζυγός του. Ζήτησε από την καθεμιά μας να πλησιάσει και να μιλήσει για τον εαυτό της. Καθώς πλησίασα, έτεινε το χέρι του και κράτησε το δικό μου και όση ώρα του μιλούσα για τη ζωή και την οικογένειά μου, με κοίταζε βαθιά στα μάτια. Όταν τελειώσαμε, έγειρε πίσω στην καρέκλα του, έπιασε το χέρι της συζύγου του και είπε: «Και τώρα, νέες γυναίκες, θα ήθελα να γνωρίσετε *τη βασίλισσά μου*». Καθισμένη πλάι του ήταν η σύζυγός του, Έμμα Ρέι ΜακΚέι. Μολονότι δε φορούσε στέμμα με αστραφτερά διαμάντια ούτε καθόταν σε θρόνο, *ήξερα* ότι ήταν μια αληθινή βασίλισσα. Τα λευκά μαλλιά της ήταν το στέμμα της και τα αγνά μάτια της έλαμπαν σαν πετράδια. Καθώς ο Πρόεδρος και η αδελφή ΜακΚέι μιλούσαν για την οικογένεια και τη ζωή τους, τα ενωμένα χέρια τους μιλούσαν φανερά για την αγάπη τους. Η χαρά ακτινοβολούσε στα πρόσωπά τους. Η αδελφή

ΜακΚέι είχε μια ομορφιά που δεν μπορεί να αγοραστεί. Προερχόταν από τα χρόνια αναζήτησης των καλύτερων χαρισμάτων, την καλή εκπαίδευση, την επιζήτηση γνώσης μέσω της μελέτης και επίσης μέσω πίστης. Προερχόταν από τα χρόνια σκληρής δουλειάς, από το να υπομένει γεμάτη πίστη τις δοκιμασίες, με αισιοδοξία, εμπιστοσύνη, δύναμη και θάρρος. Προερχόταν από την ακλόνητη αφοσίωση και πίστη στο σύζυγό της, την οικογένεια και τον Κύριο.

Εκείνη τη φθινοπωρινή ημέρα στην Χάντσβιλ της Γιούτα, μου θύμισαν την ουράνια ταυτότητά μου και έμαθα για αυτό που αποκαλώ τώρα 'βαθιά ομορφιά' -- το είδος της ομορφιάς που λάμπει από μέσα προς τα έξω. Είναι το είδος της ομορφιάς που δεν μπορείς να ζωγραφίσεις, να δημιουργήσεις με πλαστική επέμβαση ή να αγοράσεις. Είναι το είδος της ομορφιάς που δεν ξεθωριάζει. Είναι *πνευματική* ελκυστικότητα. Η βαθιά ομορφιά αναβλύζει από την αρετή. Είναι η ομορφιά να είσαι αγνή και ηθικά καθαρή. Είναι το είδος της ομορφιάς που βλέπετε στα μάτια ενάρετων γυναικών, όπως η μητέρα και η γιαγιά σας. Είναι μια ομορφιά που κερδίζεται μέσω πίστης, μετάνοιας και τιμώντας τις διαθήκες.

Ο κόσμος δίνει τόση πολλή έμφαση στην εξωτερική ελκυστικότητα και σας κάνει να πιστεύετε ότι θα πρέπει να μοιάζετε με το απατηλό υπόδειγμα του μοντέλου στο εξώφυλλο ενός περιοδικού. Ο Κύριος θα σας έλεγε ότι η καθεμιά σας είναι μοναδικά όμορφη. Όταν είστε ενάρετες, αγνές και ηθικά καθαρές, η εσώτερη ομορφιά σας λάμπει στα μάτια και στο πρόσωπό σας. Ο παππούς μου συνήθιζε να λέει: «Αν ζείτε κοντά στον Θεό και την άπειρη χάρη Του -- δεν χρειάζεται να το λέτε, φαίνεται στο πρόσωπό σας»14. Όταν είστε άξιες για τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος, έχετε αυτοπεποίθηση και η εσωτερική ομορφιά σας ακτινοβολεί. Και έτσι «η αρετή να στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπαυστα. Τότε η πεποίθησή σου θα γίνει ισχυρή στην παρουσία του Θεού… και το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σου σύντροφος»15

Έχουμε διδαχθεί ότι «η δωρεά του Αγίου Πνεύματος… αναζωογονεί όλες τις διανοητικές ικανότητες, αυξάνει, διευρύνει, επεκτείνει και εξαγνίζει όλα τα πάθη και αισθήματα στοργής του φυσικού ανθρώπου… Εμπνέει αρετή, γλυκύτητα, καλοσύνη, στοργή, ευγένεια και ευσπλαχνία. *Αναπτύσσει την ωραιότητα του ατόμου, τη μορφή και τα χαρακτηριστικά…*»16 Είναι ένα μεγάλο μυστικό ομορφιάς! Αυτή είναι η ομορφιά που παρατήρησα στην κατοικία ενός προφήτη. Εκείνη την ημέρα έμαθα ότι η ομορφιά που είδα στην αδελφή ΜακΚέι, ήταν η ομορφιά που πραγματικά αξίζει και το μοναδικό είδος ομορφιάς που διαρκεί.

Ο Άλμα θέτει ένα διεισδυτικό ερώτημα για να συλλογιστεί η καθεμιά από εμάς: «Λάβατε τη μορφή του στην όψη σας;»17

Προσφάτως με επισκέφθηκε στο γραφείο μου μια ομάδα νέων γυναικών. Στο τέλος της επίσκεψης, μία νέα γυναίκα εκμυστηρεύθηκε με δάκρυα στα μάτια: «Ποτέ δεν σκέφθηκα ότι ήμουν όμορφη. Πάντοτε ένιωθα πολύ συνηθισμένη. Όμως σήμερα, καθώς περνούσα εμπρός από τον καθρέφτη στο γραφείο σας, κοίταξα μέσα και ήμουν όμορφη!» Ήταν όμορφη διότι το πρόσωπό της έλαμπε με το Πνεύμα. Είδε τον εαυτό της όπως τη βλέπει ο Επουράνιος Πατέρας μας. Είχε λάβει την ομοίωσή Του στη μορφή της. Αυτή είναι η «βαθιά ομορφιά».

Νέες γυναίκες, κοιτάξτε στον καθρέφτη της αιωνιότητας. Θυμηθείτε ποιες είστε. Δείτε τον εαυτό σας, όπως σας βλέπει ο Επουράνιος Πατέρας μας. Είστε εκλεκτές. Είστε από ευγενή γενιά. Μην παραχωρείτε την ουράνια κληρονομιά σας. Γεννηθήκατε για να είστε βασίλισσα. Να ζείτε ώστε να είστε άξιες να εισέλθετε στο ναό και να λάβετε εκεί «όλα όσα έχει ο Πατέρας»18. Αναπτύξτε μια βαθιά ομορφιά. Δεν υπάρχει ωραιότερο θέαμα από μία νέα γυναίκα που λάμπει από το φως του Πνεύματος, που έχει αυτοπεποίθηση και θάρρος, διότι είναι ενάρετη. Να θυμάστε ότι είστε κόρες του Επουράνιου Πατέρα μας. Σας αγαπά τόσο πολύ, ώστε έστειλε τον Υιό Του για να σας δείξει τον τρόπο να ζείτε, ώστε να μπορέσετε να επιστρέψετε σε Εκείνον κάποια ημέρα. Δίνω μαρτυρία ότι καθώς πλησιάζετε στον Σωτήρα, η απέραντη εξιλέωσή Του κάνει δυνατό για εσάς να μετανοείτε, να αλλάζετε, να είστε αγνές και να λαμβάνετε την εικόνα Του στη μορφή σας. Η εξιλέωσή Του θα σας δώσει τη δυνατότητα να είστε δυνατές και θαρραλέες καθώς εξακολουθείτε να υψώνετε τη σημαία σας της αρετής. Είσθε χρυσές. Εσείς *είσθε* η σημαία!

Γι' αυτό, κλείνω με τα λόγια του Κυρίου σε καθεμιά από εσάς, τις πολύτιμες κόρες Του: «Ιδές... είσαι μια εκλεκτή γυναίκα, που εγώ κάλεσα»19. «[Βάδιζε] στο δρόμο της αρετής... να αφήσεις στην άκρη τα εγκόσμια... να προσκολληθείς στις διαθήκες που έχεις συνάψει... Να τηρείς τις εντολές μου διαρκώς, και θα λάβεις στέμμα δικαιοσύνης»20. Για αυτό καταθέτω τη μαρτυρία μου στο άγιο όνομα του Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε, «Θέμα Νέων Γυναικών», *Προσωπική Πρόοδος Νέων Γυναικών* (2009), 3.
2. Διδαχή και Διαθήκες 87:8.
3. Βλέπε Νεφί Β΄ 25:26.
4. Ήλαμαν 5:12.
5. "Carry On," *Hymns*, αρ. 255.
6. Ιησούς του Ναυή 1:9.
7. Ιησούς του Ναυή 3:5. Βλέπε, επίσης, Guide to the Scriptures, "Sanctification," scriptures.lds.org.
8. Άλμα 13:3.
9. Διδαχή και Διαθήκες 138:53-54.
10. Διδαχή και Διαθήκες 115:5.
11. Διδαχή και Διαθήκες 25:2, 10, 13.

12. Βλέπε Vaughn J. Featherstone, “The King’s Son,” *New Era,* Νοέμβρ. 1975, 35.
13. Ezra Taft Benson, “To the Young Women of the Church,” *Ensign,* Νοέμβρ. 1986, 85.
14. Αγνώστου συγγραφέως. Βλέπε Elaine S. Dalton, “It Shows in Your Face,” *Λιαχόνα,* Μάιος 2006, 109.
15. Διδαχή και Διαθήκες 121:45-46.
16. Parley P. Pratt, *Key to the Science of Theology,* 10η έκδ. (1965), 101. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
17. Άλμα 5:14.
18. Διδαχή και Διαθήκες 84:38.
19. Διδαχή και Διαθήκες 25:3.
20. Διδαχή και Διαθήκες 25:2, 10, 13, 15.

Το δικό σας: «Και έζησαν αυτοί καλά».

Από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Ο Επουράνιος Πατέρας σάς προσφέρει τη μεγαλύτερη δωρεά όλων --την αιώνια ζωή-- και την ευκαιρία και την απέραντη ευλογία για το δικό σας «έζησαν αυτοί καλά».

Αγαπητές νέες αδελφές μου σε όλον τον κόσμο, είμαι ευγνώμων και έχω την τιμή να είμαι μαζί σας σήμερα. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον και όλοι οι ηγέτες της Εκκλησίας σάς αγαπούν. Προσευχόμαστε για εσάς και αγαλλιούμε με την πίστη σας.

Με τα χρόνια έχω έλθει σε επαφή με πολλές όμορφες γλώσσες -- εκάστη εξ αυτών είναι συναρπαστική και αξιοσημείωτη· εκάστη έχει τη δική της γοητεία. Όμως όσο διαφορετικές κι αν είναι αυτές οι γλώσσες, έχουν συχνά κοινά πράγματα. Παραδείγματος χάριν, στις περισσότερες γλώσσες υπάρχει μία φράση τόσο μαγική και πλήρης υποσχέσεων όπως ίσως καμία άλλη στον κόσμο. Αυτή η φράση είναι: «Μια φορά κι έναν καιρό».

Δεν είναι υπέροχα λόγια να αρχίσει μία ιστορία; Το «μια φορά κι έναν καιρό» υπόσχεται κάτι: μία ιστορία με περιπέτειες και ειδύλλιο, μία ιστορία με πριγκίπισσες και πρίγκιπες. Ενδεχομένως να περιλαμβάνει ιστορίες θάρρους, ελπίδος και παντοτινής αγάπης. Σε πολλές εξ αυτών των ιστοριών το ωραίο υπερνικά το μοχθηρό και το καλό υπερνικά το κακό. Όμως ίσως κυριώτατα, μου αρέσει όταν πηγαίνουμε στην τελευταία σελίδα και τα μάτια μας πέφτουν επάνω στις τελευταίες γραμμές, και βλέπουμε τα μαγευτικά λόγια «Και έζησαν αυτοί καλά».

Δεν είναι αυτό που όλοι επιθυμούμε: να είμαστε οι ήρωες και οι ηρωίδες της δικής μας ιστορίας, να θριαμβεύσουμε επί της αντιξοότητος, να γευθούμε τη ζωή σε όλη της την ομορφιά και στο τέλος να ζήσουμε καλά;

Σήμερα, θέλω να επιστήσω την προσοχή σας σε κάτι πολύ σημαντικό, πολύ εξαιρετικό. Στην πρώτη σελίδα από το βιβλίο σας, Προσωπική Πρόοδος Νέων Γυναικών, θα βρείτε αυτά τα λόγια: «Είσθε μία αγαπημένη θυγατέρα του Επουράνιου Πατρός, που προετοιμάσθηκε να έλθει στη γη αυτήν την συγκεκριμένη περίοδο για έναν ιερό και ένδοξο σκοπό»1.

Αδελφές, τα λόγια αυτά είναι αληθινά! Δεν έχουν φτειαχτεί σε ένα παραμύθι! Δεν είναι αξιοσημείωτο να γνωρίζουμε ότι ο αιώνιος Επουράνιος Πατέρας μας σας γνωρίζει, σας ακούει, σας προσέχει και σας αγαπά με απέραντη αγάπη; Στην πραγματικότητα, η αγάπη Του για εσάς είναι τόσο μεγάλη που σας έχει δώσει αυτήν την επίγεια ζωή ως πολύτιμη

δωρεά του «μια φορά κι έναν καιρό», για να συμπληρώσει τη δική σας αληθινή ιστορία περιπέτειας, δοκιμασίας και ευκαιριών για μεγαλείο, ευγένεια, θάρρος και αγάπη. Και το πιο ένδοξο απ' όλα, σας προσφέρει μία δωρεά υπεράνω τιμής και κατανοήσεως. Ο Επουράνιος Πατέρας σάς προσφέρει τη μεγαλύτερη δωρεά όλων --την αιώνια ζωή-- και την ευκαιρία και την απέραντη ευλογία για το δικό σας «έζησαν αυτοί καλά».

Όμως, μία τέτοια ευλογία δεν έρχεται χωρίς τίμημα. Δεν δίδεται απλώς επειδή την επιθυμείτε. Έρχεται μόνον εάν καταλάβετε ποιες είσθε και τι πρέπει να γίνετε, προκειμένου να γίνετε άξιες μίας τέτοιας δωρεάς.

Η δοκιμασία είναι μέρος του ταξιδιού

Για μία στιγμή αναπολήστε το αγαπημένο παραμύθι σας. Σε αυτήν την ιστορία, ο κύριος χαρακτήρας μπορεί να είναι μία πριγκίπισσα ή μία χωρική. Μπορεί να είναι γοργόνα ή γαλακτοπώλισσα, διοικούσα ή υπηρέτρια. Θα ανακαλύψετε ότι όλες έχουν ένα κοινό: πρέπει να υπερνικήσουν την αντιξοότητα.

Η Σταχτοπούτα πρέπει να υπομένει την κακή μητριά και τις κακές ετεροθαλείς αδελφές της. Εξαναγκάζεται να υποφέρει πολλές ώρες δουλείας και χλευασμού.

Στο «Η πεντάμορφη και το τέρας», η Μπελ αιχμαλωτίζεται από ένα τρομερό στην όψη τέρας, προκειμένου να σώσει τον πατέρα της. Θυσιάζει το σπιτικό και την οικογένειά της, όλα όσα θεωρεί πολύτιμα, για να περάσει αρκετούς μήνες στο κάστρο του τέρατος.

Στο παραμύθι «Κακονανούλης», ένας πτωχός μυλωνάς υπόσχεται στον βασιλέα ότι η θυγατέρα του μπορεί να γνέσει άχυρο σε χρυσό. Ο βασιλέας αμέσως αποστέλλει να τη φέρουν εμπρός του και την κλειδώνει σε ένα δωμάτιο με σωρό άχυρα και μία ανέμη. Αργότερα στην ιστορία, έρχεται αντιμέτωπη με τον κίνδυνο να χάσει το πρωτότοκο παιδί της, εάν δεν μπορέσει να μαντέψει το όνομα του μαγικού πλάσματος που τη βοήθησε σε αυτό το αδύνατο έργο.

Σε εκάστη εξ αυτών των ιστοριών, η Σταχτοπούτα, η Μπελ και η θυγατέρα του μυλωνά πρέπει να βιώσουν λύπη και δοκιμασίες, προτού φθάσουν στο δικό τους «και έζησαν αυτοί καλά». Σκεφθείτε το αυτό. Υπήρξε ποτέ άτομο που δεν έπρεπε να περάσει τη δική του σκοτεινή πεδιάδα πειρασμών, δοκιμασιών και λύπης;

Μεταξύ του «μια φορά κι έναν καιρό» και «έζησαν αυτοί καλά», όλοι έπρεπε να βιώσουν μεγάλη αντιξοότητα. Γιατί πρέπει όλοι να βιώσουμε λύπη και τραγικές καταστάσεις; Γιατί

δεν θα μπορούσαμε απλώς να ζήσουμε σε ευδαιμονία και ειρήνη και κάθε ημέρα να είναι γεμάτη θαύματα, αγαλλίαση και αγάπη;

Οι γραφές μάς λέγουν ότι πρέπει και είναι ανάγκη να υπάρχει αντίθεση σε όλα τα πράγματα, διότι χωρίς αυτήν δεν θα μπορούσαμε να διακρίνουμε το γλυκό από το πικρό2. Θα ένοιωθε η μαραθωνοδρόμος τον θρίαμβο ότι τελείωσε τον αγώνα, εάν δεν είχε νοιώσει τον πόνο ωρών που ξεπέρασε τα όριά της; Θα ένοιωθε η πιανίστα την αγαλλίαση ότι έπαιξε τέλεια μία πολύπλοκη σονάτα χωρίς τις επίμοχθες ώρες εξασκήσεως;

Στις ιστορίες όπως και στη ζωή, η αντιξοότητα μάς διδάσκει πράγματα που δεν μπορούμε να μάθουμε διαφοροτρόπως. Η αντιξοότητα βοηθά να αναπτύξουμε βάθος χαρακτήρος που δεν μπορούμε άλλως να αναπτυχθεί. Ο στοργικός Επουράνιος Πατέρας μας μάς έχει εγκαταστήσει σε έναν κόσμο γεμάτο με δυσκολίες και δοκιμασίες, ούτως ώστε εμείς, μέσω της αντιθέσεως, να μπορέσουμε να μάθουμε σοφία, να γίνουμε ισχυρότεροι και να βιώσουμε την αγαλλίαση.

Επιτρέψατέ μου να σας αναφέρω μία προσωπική εμπειρία που είχα ως έφηβος, ενώ η οικογένειά μου παρευρίσκετο στην εκκλησία στην Φρανκφούρτη της Γερμανίας.

Μία Κυριακή οι ιεραπόστολοι έφεραν μία νέα οικογένεια στις συγκεντρώσεις μας, την οποίαν δεν είχα δει πριν. Ήταν μία μητέρα με δύο όμορφες θυγατέρες. Νόμιζα ότι αυτοί οι ιεραπόστολοι έκαναν μία πολύ, πολύ καλή δουλειά.

Πρόσεξα ιδιαιτέρως τη μία θυγατέρα με τα υπέροχα σκούρα μαλλιά και τα μεγάλα καστανά μάτια. Το όνομά της ήταν Χάριετ και νομίζω ότι την ερωτεύθηκα από την πρώτη στιγμή που την είδα. Δυστυχώς, αυτή η όμορφη νέα γυναίκα φαινόταν ότι δεν ένοιωθε το ίδιο για εμένα. Υπήρχαν πολλοί νέοι άνδρες που ήθελαν να τη γνωρίσουν και άρχισα να διερωτώμαι εάν θα με έβλεπε ποτέ ως κάτι άλλο εκτός από φίλο. Όμως, δεν το άφησα αυτό να με πτοήσει. Ανεκάλυψα τρόπους για να είμαι εκεί όπου ήταν εκείνη. Όταν διένειμα τη μετάληψη, βεβαιωνόμουν ότι ήμουν στη σωστή θέση, ούτως ώστε να ήμουν εγώ αυτός που θα της διένειμε τη μετάληψη.

Όταν είχαμε ειδικές δραστηριότητες στην εκκλησία, πήγαινα με το ποδήλατό μου έως το σπίτι της Χάριετ και κτυπούσα το κουδούνι. Συνήθως απαντούσε η μητέρα της Χάριετ. Στην πραγματικότητα, άνοιγε το παράθυρο της κουζίνας στο διαμέρισμά τους στον τέταρτο όροφο και ερωτούσε τι ήθελα. Ερωτούσα εάν η Χάριετ θα ήθελε να πάει στην εκκλησία με το ποδήλατό μου. Η μητέρα της Χάριετ έλεγε: «Όχι, θα έλθει αργότερα, αλλά θα είμαι

ευτυχής να έλθω μαζί σου στην εκκλησία με το ποδήλατο». Αυτό δεν ήταν ακριβώς αυτό που είχα κατά νου, αλλά πώς μπορούσα να αρνηθώ;

Κι έτσι, πηγαίναμε στην εκκλησία. Πρέπει να παραδεχθώ ότι είχα μια πολύ εντυπωσιακή μετακίνηση με το ποδήλατο. Η μητέρα της Χάριετ καθόταν μεταξύ του τιμονιού και της θέσεως ακριβώς εμπρός μου και εγώ προσπαθούσα να είμαι ο πιο κομψός οδηγός ποδηλάτου σε τραχείς λιθόστρωτους δρόμους.

Ο καιρός πέρασε. Ενώ η όμορφη Χάριετ έβλεπε πολλούς άλλους νέους άνδρες και φαινόταν ότι δεν μπορούσα σημειώσω πρόοδο μαζί της.

Ήμουν απογοητευμένος; Ναι.

Ήμουν ηττημένος; Βεβαίως όχι!

Στην πραγματικότητα, αναπολώντας, συνειδητοποιώ ότι δεν πειράζει καθόλου να έχεις καλές σχέσεις με τη μητέρα του κοριτσιού των ονείρων σου.

Χρόνια αργότερα, αφού είχα ολοκληρώσει την εκπαίδευσή μου ως κυβερνήτη μαχητικού αεροσκάφους στην πολεμική αεροπορία, βίωσα ένα σύγχρονο θαύμα στην απάντηση της Χάριετ στο συνεχές μου φλερτάρισμα. Μία ημέρα είπε: «Ντίτερ, έχεις ωριμάσει πολύ αυτά τα τελευταία χρόνια».

Δραστηριοποιήθηκα γρήγορα ύστερα από αυτό, και εντός ολίγων μηνών νυμφεύθηκα τη γυναίκα που είχα αγαπήσει από την πρώτη στιγμή που την είδα. Η διαδικασία δεν ήταν εύκολη --υπήρξαν στιγμές δεινών και απογνώσεως-- αλλά τελικώς η ευτυχία μου ήταν και είναι ακόμη πλήρης και ακόμη περισσότερη.

Αγαπητές νεαρές αδελφές μου, χρειάζεται να γνωρίζετε ότι θα βιώσετε τη δική σας αντιξοότητα. Ουδείς εξαιρείται. Θα υποφέρετε, θα τεθείτε σε πειρασμό και θα κάνετε λάθη. Θα μάθετε αφ’ εαυτού σας όσα έχει μάθει κάθε ηρωίδα: μέσω της υπερνικήσεως των δυσκολιών έρχεται η πνευματική ανάπτυξη και δύναμη.

Η αντίδρασή σας στην αντιξοότητα, όχι η ίδια η αντιξοότητα καθορίζει πώς θα εκτυλιχθεί η ιστορία της ζωής σας.

Υπάρχουν αυτές ανάμεσά σας που, μολονότι νέες, έχουν ήδη υποφέρει μεγάλο βαθμό θλίψεως και λύπης. Η καρδιά μου είναι γεμάτη συμπόνια και αγάπη για εσάς. Πόσο

αγαπητές είσθε στην Εκκλησία. Πόσο αγαπημένες είσθε από τον Επουράνιο Πατέρα σας. Αν και μπορεί να φαίνεται ότι είσθε μόνες, οι άγγελοι σάς συμπαρίστανται. Αν και μπορεί να νοιώθετε ότι ουδείς καταλαβαίνει το βάθος της απογνώσεώς σας, ο Σωτήρας μας, Ιησούς Χριστός, καταλαβαίνει. Υπέφερε περισσότερο απ' ό,τι μπορούμε πιθανόν να φαντασθούμε, και το έκανε για εμάς· το έκανε για εσάς. Δεν είσθε μόνες.

Εάν νοιώθετε ποτέ ότι το βάρος σας είναι πολύ μεγάλο, για να το ανθέξετε, υψώστε την καρδιά σας στον Επουράνιο Πατέρα σας και Εκείνος θα σας υποστηρίξει και θα σας ευλογήσει. Σας λέγει, όπως είπε στον Τζόζεφ Σμιθ: «Η δυστυχία [σας] και τα βάσανά [σας] δε θα είναι παρά για μία μικρή στιγμή. Και ύστερα, αν το υπομείνεις σωστά, ο Θεός θα [σας] υπερυψώσει στα ύψη»3.

Το να ανθέξετε την αντιξοότητα δεν είναι το μόνον που πρέπει να κάνετε, για να βιώσετε ευτυχισμένη ζωή. Επιτρέψατέ μου να επαναλάβω ότι ο τρόπος που αντιδράτε στην αντιξοότητα και τον πειρασμό είναι κρίσιμος παράγων στο γεγονός εάν θα φθάσετε ή όχι στο δικό σας «έζησαν αυτοί καλά».

Μείνετε πιστές σε αυτό που γνωρίζετε ότι είναι σωστό

Αδελφές, νέες γυναίκες, αγαπημένες νέες αδελφές, εμμείνετε σε αυτό που γνωρίζετε ότι είναι σωστό. Όπου κι αν κοιτάξετε σήμερα, θα βρείτε υποσχέσεις ευτυχίας. Διαφημίσεις στα περιοδικά υπόσχονται ολική ευδαιμονία, εάν αγοράσετε απλώς ένα συγκεκριμένο συνολάκι, ένα σαμπουάν ή καλλυντικά. Ορισμένες παραγωγές των Μ.Μ.Ε. μυθοποιούν όσους ασπάζονται το κακό ή όσους παραδίδονται σε κατώτερα ένστικτα. Συχνά, αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι παρουσιάζονται ως πρότυπα επιτυχίας και επιτεύξεως.

Σε έναν κόσμο όπου το κακό παρουσιάζεται ως καλό και το καλό ως κακό, ενίοτε είναι δύσκολο να γνωρίζει κανείς την αλήθεια. Κατά κάποιους τρόπους, είναι σαν το δίλημμα της Κοκκινοσκουφίτσας: όταν δεν είσθε απολύτως βέβαιες ότι αυτό που βλέπετε είναι η αγαπημένη γιαγιά ή ο επικίνδυνος λύκος.

Πέρασα πολλά χρόνια στο πιλοτήριο του αεροσκάφους. Έργο μου ήταν να μεταφέρω ένα μεγάλο αεριωθούμενο από οιονδήποτε μέρος του κόσμου στον επιθυμητό προορισμό μας. Γνώριζα μετά βεβαιότητος ότι εάν ήθελα να ταξιδεύσω από τη Νέα Υόρκη στη Ρώμη, έπρεπε να πετάξω ανατολικά. Εάν κάποιος μου έλεγε ότι θα έπρεπε να πετάξω νότια, ήξερα ότι δεν υπήρχε αλήθεια στα λόγια του. Δεν θα τον εμπιστευόμουν, διότι το ήξερα αφ' εαυτού μου. Καμία πειθώ, καμία φιλοφρόνηση, δωροδοκία ή απειλές δεν θα μπορούσαν να με πείσουν ότι το να πετάξω νότια θα με πήγαινε στον προορισμό μου, επειδή ήξερα.

Όλοι αναζητούμε την ευτυχία και όλοι προσπαθούμε να βρούμε το δικό μας «έζησαν αυτοί καλά». Η αλήθεια είναι: ο Θεός γνωρίζει πώς να πάμε εκεί! Και έχει δημιουργήσει έναν χάρτη για εσάς. Γνωρίζει την οδό. Είναι ο αγαπημένος σας Επουράνιος Πατέρας που επιζητεί το καλό σας, την ευτυχία σας. Επιθυμεί με όλη την αγάπη ενός στοργικού και αγνού Πατρός να φθάσετε στον θείο προορισμό σας. Ο χάρτης διατίθεται σε όλους. Δίδει σαφείς οδηγίες ως προς τι να κάνει και πού να πάει αυτός που πασχίζει να πάει στον Χριστό και να «σταθεί ως μάρτυ[ς] του Θεού σε όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τόπους»4. Το μόνο που πρέπει να κάνετε, είναι να εμπιστευθείτε τον Επουράνιο Πατέρα σας αρκετά. Εμπιστευθείτε Τον αρκετά για να ακολουθήσετε το σχέδιό Του.

Παρά ταύτα, δεν θα ακολουθήσουν όλοι τον χάρτη. Μπορεί να τον κοιτάξουν. Μπορεί να σκεφθούν ότι είναι λογικός, ίσως και αληθινός. Όμως, δεν ακολουθούν τις ουράνιες οδηγίες. Πολλοί πιστεύουν ότι οιοσδήποτε δρόμος θα τους οδηγήσει σε ένα «έζησαν αυτοί καλά». Ορισμένοι μπορεί ακόμη και να θυμώσουν, όταν άλλοι που γνωρίζουν την οδό προσπαθούν να τους βοηθήσουν και να τους πουν. Υποθέτουν ότι τέτοια συμβουλή είναι παρωχημένη, άσχετη, εκτός πραγματικότητος με τη σύγχρονη ζωή.

Αδελφές, υποθέτουν εσφαλμένως.

Το ευαγγέλιο είναι η οδός στο «έζησαν αυτοί καλά»

Καταλαβαίνω ότι ενίοτε ορισμένοι μπορεί να διερωτώνται γιατί παρευρίσκονται στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας ή γιατί είναι τόσο σημαντικό να διαβάζουν τις γραφές τακτικώς ή να προσεύχονται καθημερινώς στον Επουράνιο Πατέρα μας. Ορίστε η απάντησή μου: Τα κάνετε αυτά, επειδή είναι μέρος του μονοπατιού του Θεού για εσάς. Και το μονοπάτι αυτό θα σας πάει στον προορισμό σας «έζησαν αυτοί καλά».

Το «έζησαν αυτοί καλά» δεν είναι κάτι που ευρίσκεται μόνον στα παραμύθια. Μπορείτε να το έχετε! Είναι διαθέσιμο σε εσάς! Όμως, πρέπει να ακολουθείτε τον χάρτη του Επουράνιου Πατέρα σας.

Αδελφές, παρακαλώ, ασπασθείτε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού! Μάθετε να αγαπάτε τον Επουράνιο Πατέρα σας με όλη την καρδιά, την ισχύ και τον νου σας. Γεμίστε την ψυχή σας με αρετή και αγαπήστε την καλοσύνη. Πάντοτε να προσπαθείτε να βγάζετε το καλύτερο από τον εαυτόν σας και τους άλλους.

Μάθετε να αποδέχεσθε και να ενεργείτε επί των αξιών των Νέων Γυναικών. Να ζείτε σύμφωνα με τα πρότυπα στο *Για την ενδυνάμωση των νέων*. Τα πρότυπα αυτά σας καθοδηγούν και σας κατευθύνουν στο δικό σας «έζησαν αυτοί καλά». Το να ζήσετε αυτά τα πρότυπα θα σας προετοιμάσει να συνάψετε ιερές διαθήκες στον ναό και να εδραιώσετε τη δική σας κληρονομία καλοσύνης στις δικές σας συνθήκες ζωής. «Σταθείτε σε άγιους τόπους, και μη μετακινηθείτε»5, ασχέτως των πειρασμών ή των δυσκολιών. Σας υπόσχομαι ότι οι μέλλουσες γενεές θα σας είναι ευγνώμονες και θα επαινούν το όνομά σας για το θάρρος και την πίστη σας κατά την κρίσιμη αυτή περίοδο της ζωής σας.

Αγαπητές νέες αδελφές μου --εσείς που υποστηρίζετε την αλήθεια και τη χρηστότητα, εσείς που επιζητείτε την καλοσύνη, εσείς που έχετε εισέλθει στα ύδατα του βαπτίσματος και βαδίζετε με τους τρόπους του Κυρίου-- ο Πατέρας μας στους ουρανούς σάς έχει υποσχεθεί ότι θα «αν[εβείτε] με φτερούγες σαν αετοί· θα τρέξ[ετε], και δεν θα αποκά[μνετε]· θα περπατήσ[ετε], και δεν θα ατονήσ[ετε]»6. «Δεν θα παραπλανηθεί[τε]»7. Ο Θεός θα σας ευλογήσει και θα σας ευημερήσει8. «Οι πύλες της κόλασης δε θα υπερισχύσουν εναντίον σας…. Μάλιστα, και ο Κύριος ο Θεός θα σκορπίσει τις δυνάμεις του σκότους από εμπρός σας, και θα κάνει τους ουρανούς να σεισθούν για το καλό σας, και τη δόξα του ονόματός του»9.

Αδελφές, σας αγαπούμε. Προσευχόμαστε για εσάς. Να είσθε δυνατές και να έχετε θάρρος. Είσθε αληθώς βασίλεια πνεύματα-θυγατέρες του Παντοδύναμου Θεού. Είσθε πριγκίπισσες, προορισμένες να γίνετε βασίλισσες. Η δική σας θαυμαστή ιστορία έχει ήδη αρχίσει. Το δικό σας «μια φορά κι έναν καιρό» είναι τώρα.

Ως Απόστολος του Κυρίου Ιησού Χριστού σάς αφήνω την ευλογία μου και σας δίδω μία υπόσχεση ότι καθώς αποδέχεσθε και ζείτε τις αξίες και τις αρχές του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού «θα προετοιμασθείτε να ενδυναμώσετε το σπιτικό και την οικογένεια, να συνάψετε και να τηρήσετε ιερές διαθήκες, να λάβετε τις διατάξεις του ναού και να απολαύσετε τις ευλογίες της υπερυψώσεως»10. Και η ημέρα θα έλθει κατά την οποία θα γυρίσετε τις τελευταίες σελίδες της δικής σας ένδοξης ιστορίας, εκεί θα διαβάσετε και θα βιώσετε την εκπλήρωση αυτών των ευλογημένων και υπέροχων λόγων: «Και έζησαν αυτοί καλά». Δίδω μαρτυρία για αυτό, στο άγιο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Προσωπική Πρόοδος Νέων Γυναικών* (βιβλιαράκι, 2009), 1.
2. Βλέπε Νεφί Β΄ 2:11, 15.
3. Διδαχή και Διαθήκες 121:7-8.
4. Μωσία 18:9
5. Διδαχή και Διαθήκες 87:8.

6. Ησαΐας 40:31.
7. Τζόζεφ Σμιθ-Κατά Ματθαίον 1:37
8. Βλέπε Μωσία 2:22-24.
9. Διδαχή και Διαθήκες 21:6
10. *Προσωπική Πρόοδος Νέων Γυναικών*, 3.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Greek 08674 133